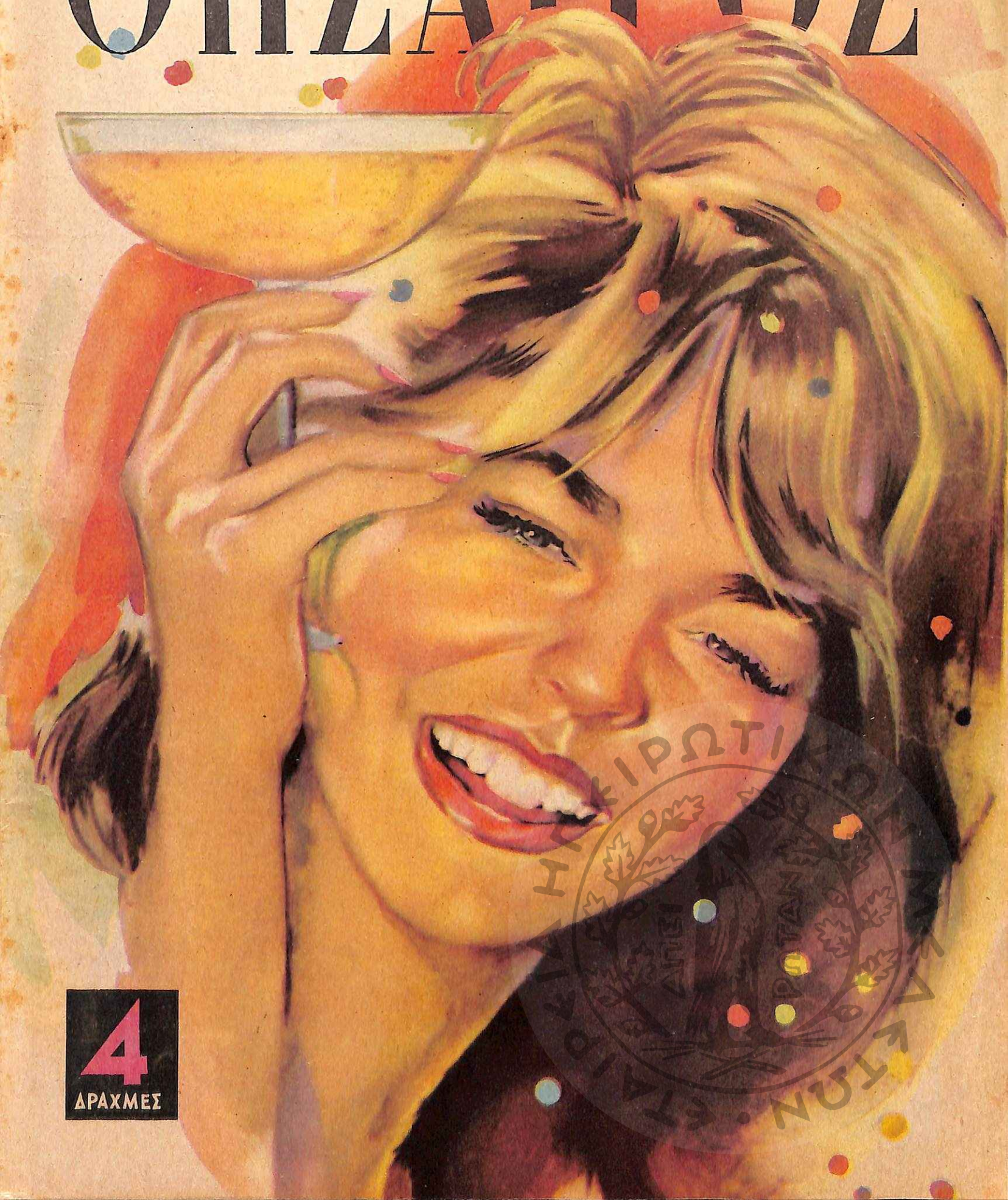

ΘΗΣΑΥΡΟΣ

4
ΔΡΑΧΜΕΣ

Σταθεροί στον έρωτά τους, αλλά και η φτώχεια σταθερή σ' αυτούς...

“Έξη μήνες έμεινε στο κρεβάτι. Στο διάστημα αυτό η γυναίκα σκεπτόταν πάνω από το προσκέφαλό του. «Κάτι περισσότερο από σύζυγο, από μητέρα, από αδελφή...». Υπόδειγμα αὐταπαρνήσεως, δραστηριότητας. Παρήγορος άγγελος που δόθηκε με όλες τις ψυχικές και σωματικές δυνάμεις του ώσπου να περάσει η θύελλα.

Την έβλεπε ο άντρας και κυριευόταν από τύψεις. Τόση καλωσύνη εκ μέρους της, κι' αυτός... Με την αγάπη και τη θέληση είπαμε είχαν ξεκινήσει για το γάμο. Κατά τη διάρκεια όμως της πορείας η αγάπη έκανε νερά. Διπλή ζωή ο σύζυγος. Ένας σύνδεσμος που κράτησε κάπου δέκα μήνες. Δεν είναι μικρό το παρασπάρτημα για ένα άντρώγιο που την πίστι έχει μοναδικό κάλυμμα της πένιας του. Ο σύνδεσμος στο τέλος του δεκάμηνου διαλύθηκε. Ρηχός καθώς ήταν, δεν άφησε ίχνος. Μία μικρή περιπέτεια. Το σφουγγάρι πέρασε πάνω από το μαυροπίνακα.

Τα είχε μάθει άρα γε η σύζυγος; Δε φαίνεται από το γρόμμο. Ένώ όμως διαλύονταν το κακό παρελθόν και χωρίς ζήλωση έμενε η συζυγική έστια, σε άλλο μαυροπίνακα άρχιζαν οι έγγραφες. Αύτη τη φορά εκείνη που έπαιρνε τον κακό δρόμο ήταν η σύζυγος.

Σειρά μου και σειρά σου. 'Η άφοσιωσι της εξαντλήθηκε κατά την περίοδο της αρρώστιας. Λέτε και περίμενε την ανάρρωσι για να μιλή κι' αυτή στην παρανομία. Έμπλεξε με κάποιον από το προσωπικό της επιχειρήσεως, στην οποία εργαζόταν. Πρό δυο μηνών έμαθε τα διατρέχοντα ο σύζυγος. Έτσι πάντα, καθυστερημένα στη μετάδοσι των πληροφοριών, είναι τα συζυγικά πρακτορεία είδησεων.

Τάμαζε ο ίδιος, τα όμολόγησε κι' εκείνη. Ένας μήνας πέρασε ύστερα από την αποχώρησι. Κατά το διάστημα αυτό έμεινε κοντά της προσπαθώντας να βρή ελαφρυντικά για την πράξι της. Φαίνεται όμως ότι τα ελαφρυντικά που άναζητούσε δεν του φάνηκαν άρκετά, κι' έγκαι τέλειψε το σπίτι του. 'Η πρόθεσι του τώρα είναι να υποβάλη αίτησι διαζυγίου. Μία που έχει την όμολογία της, το διαζύγιο — σκέπτεται — θα έκδοθι εις βάρος της.

Στο μεταξύ η γυναίκα που άπάτησε είναι άρρωστη. «... Έγινε πραγματικό ράκος. Υπάρχουν στιγμές που τη λησимаί. Άρρωστη χωρίς τον άντρα στο προσκέφαλό της. Στο προσκέφαλο του άντρα της που την άπατούσε πριν απ' αυτήν, βρισκόταν εκείνη, όταν ήταν άρρωστη. Μόνη και συντετριμμένη για το αμάρτημά της, μένει τώρα αυτή. «... Δε βρίσκω όμως λύσι. Μόνο μία λύσι, το διαζύγιο, που για μένα θα είναι λευκό, ενώ για κείνη θα είναι στίγμα, που θα της μείνη σ' όλη τη ζωή...».

Άφου δε άναπτύσσει τις σκέψεις και τα συναισθήματά του, ρωτά τι πρέπει να κάνει. Δύσκολη έρώτησι σ'ε πολύ απλό θέμα. Τη δυσκολία δε την κάνει άκόμα μεγαλύτερη το γεγονός ότι πριν ρωτήση τι πρέπει να κάνει, μάς λέει ο ίδιος πως σκέφτηκε, τι έκανε και τι έχει την πρόθεσι να κάνει.

Καλός λογιστής, κάνει το λογαριασμό του, μετρά τα υπέρ και τα κατά, τα κέρδη και τις ζημιές και λέει μέσα του: Την άπάτησα πρώτος εγώ και κράτησε η άπάτη μου δέκα μήνες. Είτε όμως έπειθι δεν τόμαζε, είτε έπειθι τόμαζε και με συγχώρησε, όχι μόνο έμαθε με άφοσίωσι συγκινητική σ'ε όλη τη διάρκεια της βαρείας μου άρρώστιας. Οι όροι τώρα αντίστράφηκαν. Με άπάτησε εκείνη. Τόμαθα εγώ, της έπέσπασα την όμολογία και δεν τη συγχώρησ. Άρρωστη κι' αυτή. Έγώ όμως δε μένω κοντά της. Την παρατά μόνη, παίρνοντας μαζί μου την όμολογία της. Θα μου χρειαστή στο δικαστήριο, όπου, κατάλευκος σαν κύκνος εγώ, θα επιτύχω ένα διαζύγιο που θα στυγματίσει εκείνη...

Σειρά σκέψεων από την όποια λείπει το ανθρώπινο στοιχείο. Τα ίδια ακριβώς περιστατικά — η άπιστία και η άρρώστια — με διαφορετικές έντελές συνέπειες. Άπο το ένα μέρος ο άπιστος που δέχεται τις περιποιήσεις της άπιστημένης. Άπο το άλλο ο άπιστημένος που εγκαταλείπει την άρρωστη και σκοπεύει να πάρη διαζύγιο που θα στυγματίσει τη γυναίκα η όποια τον άπάτησε.

Άπ' αυτό καταλαβαίνετε την έκταση της άδικίας και τη διαφορά που εξακολουθεί να υπάρχει ανάμεσα στα δυο φύλα. Μιλούμε για ισοτήτα. 'Η ισοτήτα όμως απέχει πολύ από το να είναι πλήρης. Πληρότητα δε θα άποκτήση παρά μόνο όταν άρχισι το αμάρτημα του άντρα και της γυναίκας να κρίνεται κατά τον ίδιο τρόπο. Είναι πολύ άμφίβολο άν η γυναίκα που άπατήθηκε, προσφεύγοντι στη Δικαιοσύνη, θα πετύχαινε άπαλλαγη από τον άπιστο. Και ο νόμος είναι λιγώτερο άυστηρός και οι δικαστές — άντρες κι' αυτόι — είναι περισσότερο έπιεικείς στους συζύγους που λοξοδρομούν. Χωρίς έλεος είναι μόνο για τις γυναίκες που παύρουν τον ίδιο δρόμο.

Δε θα πούμε στο σύζυγο ποιά είναι το καθήκον του. Το άν θα μείνη κοντά στη γυναίκα την όποια άπάτησε και άπατήθηκε ύστερ' απ' αυτήν είναι θέμα έντελώς υποκειμενικό πάνω στο όποιο ο “δίκος θα βρή τη λύσι. Έξαρτάται και από τους δυο. Πιστεύει ότι υπάρχει τρόπος να συγκολληθι το ραγισμένο βάρος; Πιστεύει στην ελκρινεία της συντριβής εκείνης, που είναι άκόμα η γυναίκα του; Πιστεύει ότι ύστερ' από τη συγκόλλησι, αυτός ο ίδιος δε θα έπαναλάβη το παλιό αμάρτημά του; Με τις προϋποθέσεις αυτές, η επανασύνδεσι δεν παρουσιάζει δυσκολίες. ‘Ηλικία έχει, η κρίσι δε φαίνεται να του λείπει. Άς κρίνη και άς αποφασισι.

Το άλλο όμως σημείο είναι που μαρτυρεί μικροψυχία: Χωρίς έπιστημο στυγματισμό αυτός, να επιζητή το στυγματισμό της γυναίκας που δεν έκανε τίποτα χειρότερο από τον άντρα της. Οι άντρες με άντρίκια ψυχή απαλλάσσονται, άν το βρίσκουν άπαραίτητο, από τη γυναίκα που τους άπάτησε. Δεν τη στυγματίζουν. Υπάρχουν τράποι να χωρίσουν με άμοιβάσι συγκοτάθουσι. ‘Ο στυγματισμός δεν είναι εκδήλωσι άντρισμού, ούτε άπόδειξι μεγαλοψυχίας.

Π. ΠΑΛΛΙΟΛΟΓΟΣ

ΤΟ ΠΑΘΗΜΑ ΤΟΥ ΓΚΑΝΓΚΣΤΕΡ

Άφου λήστεψε με την άπειλή του πιστολιού του ένα μπάρ, στο Ρέντγουντ Σιτυ της Άμερικής, κάποιος Κάρλτον Χάουμαν έμεινε τόσο ικανοποιημένος απ' το περιεχόμενο του μπλεζακιού, ώστε επέβαλε σ'ε καταστηματαρχή και στους τέσσερις πελάτες να το ρίξουν στο πιστό μαζί του... Δυο άρες άργότερα, κι' άφου είχαν αδειάσει πολλά ποτήρια, ένας απ' τους πελάτες γλύστρησε έξω κι' είδοποίησε την άστυνομία. ‘Ο Χάουμαν βρισκόταν σ'ε τέτοια κατάστασι, ώστε δεν έφερε την παραμικρή αντίστασι όταν τον πιάσανε...

ΘΗΣΑΥΡΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Ι. Γ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 4 — ΤΗΛ. 36.781 ΤΙΜΗ ΔΡΑΧ. 4

Ο ΙΚΟΓΕΝΕΙΑΡΧΗΣ σοβαρός — πάτερ φαμίλιας — άκούσας πολλά περι... Μπριντζιτ Μπαρντό και ιδών ρεκλάμα για μία κανούργια της ταινία, ξεσπάει σε λίαν υποκριτικώς την οικογένειά του.

— Πάμε άπόψε στον κινηματογράφο; — Μπα! Πώς σουρθε; άπόρησε η σύζυγος.

— Άντε να ξεσκάσουμε λιγάκι.

Περιχαρής η οικογένεια, με έπι κεφαλής τον σοβαρώτατο

πάτερ φαμίλια, έφτασε στον συνοικιακό κινηματογράφο, όπου, όμως, ματαίως ο αρχηγός περιμένει να δει τα θρυλούμενα θέλγντρα της περιόδοις Γαλλίδας στάρ. Όταν, λοιπόν, το φιλμ έφτασε στή μέση άπογοιστευμένος ο χριστιανός, εξέφρασε την άπορία του: — Αυτή, λοιπόν, είναι η Μπριντζιτ Μπαρντό, που λένε; — Όποτε ξεπασσαν σε γέλια τα παιδιά: — ‘Οχι δά, μπαμπά! Το φιλμ με την Μπριντζιτ παίζεται την έρχομένη έβδομάδα! Δε θα την πρόσεξες καλά τη ρεκλάμα!

‘Η δέ σύζυγος έδőlωσε: — ‘Α, γι' αυτήν μάς κουβάλησες στον κινηματογράφο, κατεργάρι! ‘Ελεγα κι' εγώ!... Γέλασε η οικογένεια, γέλασαν και οι... περιοικοί που άκούσαν την συζήτησι και μεμαρτύρηκε ο άκροκώς. Το δε συμπέρασμα είναι ότι η περιφημη (Μπεμπιέ) ζευμυλίσσε και τους άουτπρότερους οικογενειάρχες!

ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΙΑ της περιοχής Παπιοτών άναστατώθηκε άπο πρωτότυπο έπεισόδιο. Ψηλέας Άμερικανός έκρουσε την θύραν ενός διαμερίσματος και ζήτησε την κοπέλλα να βγούνε περίπατο. Και η μέν κοπέλλα — φίλη του Άμερικανού — έτοιμάσθηκε να τον άκολουθήσει, μα οι γονείς άγρίεψαν: — Δεν θα πας πουθενά! — Θα πάω! — Οι γονείς — πιστοι σ'ε έλλη-

νικά ήθη-έφτασαν μέχρι βίας, όποτε ο Άμερικανός, έξω φρενών, κατέφυγε στην Άστυνομία και κατήγγειλε ότι... παρβαρίζονται τα ανθρώπινα δικαιώματα στην τάδε πολυκατοικία! Καταρθάνει, λοιπόν, η Άστυνομία έπι τόπου και γίνε-ται μύλος! — Έφ' όσον η έσοπονίσι είναι ενήλικη — έφθλωθη — κανείς

δεν μπορεί να την έμποδισι ν' άκολουθήσι τον άνδρα των όνειρών της. Το άποτέλεσμα δε της δημιουργήσεως φασαρίας ήταν ν' άκολουθήσι περιχαρής η νεαρή επαναστάτρια τον έκλεκτόν της καρδίας της υπό τις φωνές και τις άρες των... καθυστερημένων γονέων. ‘Ο δε κοσμάκης που μαζεύτηκε στον δρόμο, βλέποντας την έκούσια άπαγωγή και την άπελπισία των γονέων, σταυροκοπήθηκε και είπε: — Νέα κορίτσια, νέα ήθη!...

ΔΥΟ γαβριάδες χαζεύουν στους κεντρικούς δρόμους. — Κύττα, μωρέ, κάτι πολυκατοικίες που χτιζονται! Μουρμουρίζει συνεπαρμένος ο ένας. Και σε λίγο: — Άμ οι μαγαζάρες που ξεφτυρώνουν! Κι' άμέσως προσθέτει: — Που τα βρίσκουν, μωρέ, τόσα λεφτά; Τα έχουνε; Κι' άν δεν τα έχουνε ποιάς τους τα δίνει; Κι' ο άλλος άπαθέστατα: — Έγώ, αλλά... μη γίνη κουθέντα στην Έφορία! Κι' εύτυχώς ότι μία γερή καταπακιά του έξοφάλλισε... φορολογική άπαλλαγή!...

ΕΒΟΥΥΣΕ στή διαπαύση ο έφημεριδωπής: — Μεγάλα γεγονότα! Μεγάλα γεγονότα! Έφημεριδέεες! Μεγάλα γεγονότα!

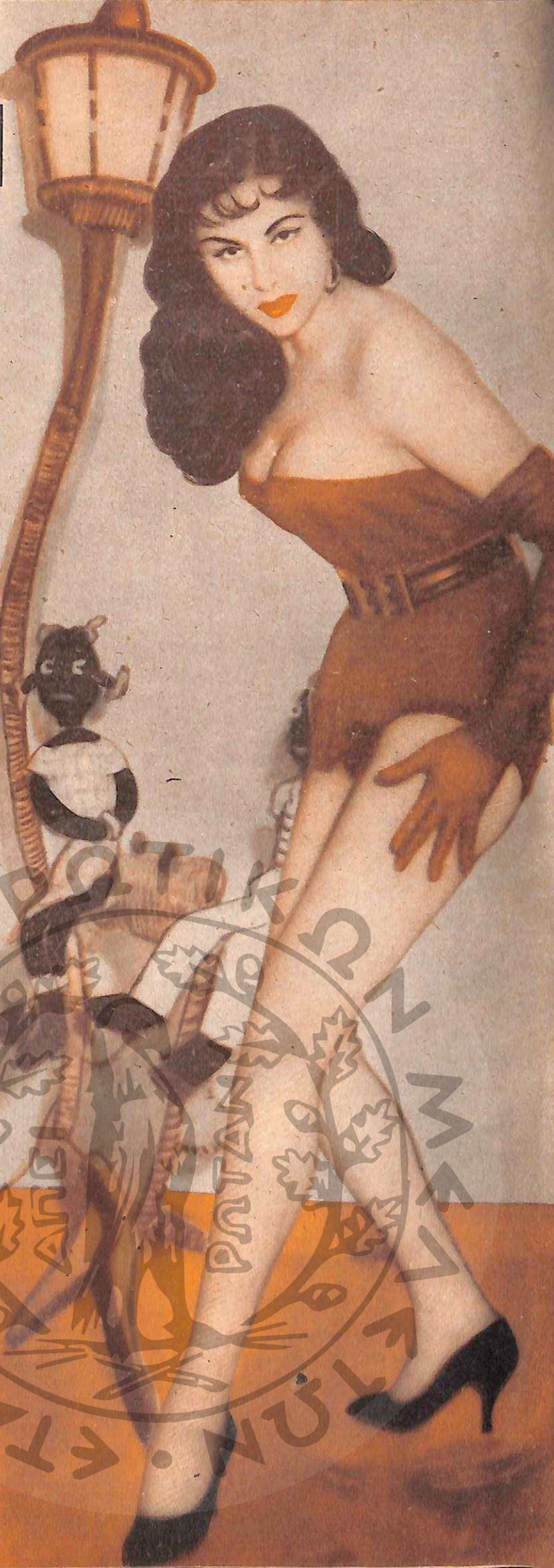
‘Ανθούκος, λοιπόν, ζυγώνει ένας περαστικός: — Που γίνονται τα μεγάλα γεγονότα; Και ο έφημεριδοπής πονηρά: — Δεν ξέρω γράμματα. Πάρε έφημεριδα να τα διαβάσεις!...

ΜΙΑ κυρία κι' ένας κύριος μπαίνουν σ'ε ταξί. Και ο σωφέρ βάζει μπρός. Σε τρία λεπτά άκούγεται η κυρία να φωνάζει: — Σταματήστε! Ο σωφέρ σταμάτησε άμέσως το αυτοκίνητο. — Γιατί σταμάτησες; τον ρωτάει ο κύριος. — Έτσι με διέταξε η κυρία, άπαντάει αυτός. — Μα όχι, συνεχίστε! παρατρεί η κυρία. Δεν τ'ε είπα σε σάς! Κι' ο οδηγός προσπαθεί να κρύψη τα γέλια του.

Ο ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

Όπως πολλές Γαλλίδες στάρ έγιναν διάσημες χάρις στον Ιταλικό κινηματογράφο, έτσι και η Ιταλίδα στάρ Μαρία όράου έγινε πασίγνωστη με το γερμανικό φιλμ (‘Αστέρι του Ρίο). Οι πάντοτε άουτπρόι κριτικοί βρήκαν πως διαθέτει πολύ ή όμορφιά, αλλά λίγο ταλέντο. Τώρα, η Μαρία όράου, παίρνει στο Μόναχο μαθήματα δραματικής τέχνης για να τούς άποδείξη πως έχει και τα δυο!

ΚΑΘΙΣΜΕΝΟΙ κοντά στο παράθυρο του μικρού σαλονιού, η Άννα Μουλιέ διάβαζε. Ξαφνικά, μπήκαν οι κόρες της για να τη φιλήσουν, πριν βγούν περίπατο με την υπρέτρια. Η Όντρε ήταν 4 χρονών κι η Ρενέ 3, ξανθούλες κι οι δυο και χαριτωμένες.

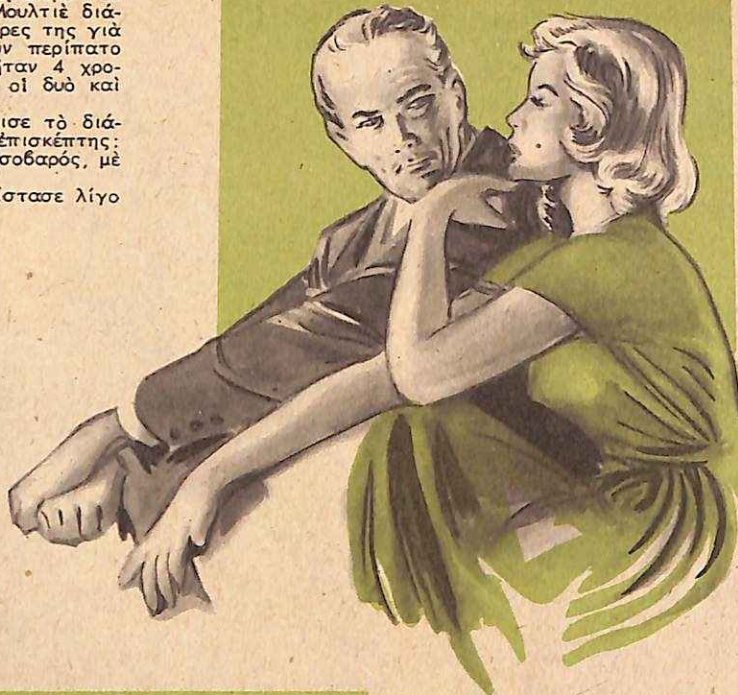
Αφού φύγανε, η Άννα συνέχισε το διάβασμα. Σε λίγο, έφτασε ένας επισκέπτης: ο κ. Μπλαγκί. Ήταν μεσοκοπος, σοβαρός, με λεπτή κι ευγενική έκφραση.

Φίλησε το χέρι της Άννας, δίστασε λίγο κι ύστερα της είπε:

— Είσαστε πολύ έξυπνη και θαχετε ασφαλώς καταλάβει...
— Ίσως μάλιστα να μη σας άφηνε αδιάφορο αυτό το πράγμα... Σας αγαπώ, Άννα! Σας αγαπώ εδώ και 5 χρόνια, από τότε που σας γνώρισα, νεόπαντρη ακόμα! Είσαστε η μοναδική αγάπη της ζωής μου... Κι' ωστόσο ποτέ δεν επέτρεψα στον εαυτό μου να σας προσβάλω με μία λέξη ή με μία ματιά... Μά, πότες μου, δεν είχατε μαντέψει;...

— Η Άννα κρατούσε χαμηλωμένα τα μάτια της και σόπιανε.

— Προσπάθησα να ξεριζώσω την αγάπη μου, να φύγω μακριά σας... συνέχισε εκείνος. Μά δε μπόρεσα. Σας αγαπούσε κάθε μέρα πιο πολύ! Κάθε άλλη γυναίκα μου φαινόταν ένα

Περίμενε με αγωνία την απάντησή της Άννας...

ή σειρά της Ρενέ. Και τότε η Άννα θάμνε μόνη.

Μά δε δίστασε καθόλου να δώσει τη συγκατάθεσή της γι' αυτό το γάμο. Το καθήκον της ήταν να εξασφαλίσει την εύτυχία των παιδιών της, πνιγόντας κάθε εγωιστικό αίσθημα.

Είχε φτάσει η παραμονή του γάμου. Η Άννα ένοιωσε μία ακατανίκητη επιθυμία να πάει εκείνο το βράδυ στην κάρναβαλ της Όντρε και να τη σφίξει ακόμα μία φορά στην αγκαλιά της... Αύριο, αυτή την ώρα, δε θα την είχε πια κοντά της!

Προχώρησε αβρόχως πάνω στο παχύ χαλί του διαδρόμου. Όταν πλησίασε στην κάρναβαλ της κόρης της, άκουσε ομιλίες από μέσα. Και κατάλαβε πως η Όντρε κουδούνιζε με τη Ρενέ.

— Είσαι τυχερή που μπορείς να φύγεις από δω μέσα! Έλεγε η δεύτερη. Έγώ θα μείνω, για να μουχλιάσω ακόμα...

— Ναι, είμαι πολύ ευχαριστημένη που φεύγω, απάντησε η Όντρε. Θα παντρευθώ οποιονδήποτε, αρκεί να μ' επιτραπεί από δω!... Μά ο Σαρλ μ' αγαπάει και στο σπίτι του κάνουν πολύ ανοιχτή ζωή... Βέβαια, θάρχεσαι να με βλέπεις, Ρενέ μου.

— Μά, φυσικά... Η μαμά είναι τόσο καλή, άλλ' η ζωή κοντά της καταστρέφει μαρτύριο. Βλέπει σε όλα το καθήκον!

— Το ξέρω, είπε η Όντρε. Κι' εγώ τη λατρεύω και θάκανα το κάθε τι για να μη τη λυπήσω... Βλέπεις, το κακό είναι που δεν ξαναπαντρεύτηκε. Λάτρευε το μπαμπά κι έμεινε πάντα πιστή στη μνήμη του...

— Τί ωραία, που θα ήταν ωστόσο, αν είχε ξαναπαντρευτεί! Η ζωή μας θαταν τόσο ευχάριστη!... Δε θα μουχλιάζαμε, όπως τώρα...

— Η Άννα τάχσε άκουσε όλα, δίχως να θέλει.

— Η σκέψη της πήγε μία στιγμή στον κ. Μπλαγκί...

— Τώρα πια είν' αργά... πολύ αργά! ψιθύρισε. Και, με σκυμμένο το κεφάλι, ξαναγύρισε στο δωμάτιό της.

Φ. ΜΠΟΥΤΕ

Πλήρωσε το χρέος της Άμερικικής

Το 1795, κάποιος πλούσιος Άμερικανός, ονόματι Τζέιμς Σουάν, πλήρωσε απ' την τσέπη του όλα όσα χρωστούσε ή φταχί τότε χώρα του στη Γαλλία: 2.024.899 δολάρια. Δεκατρία χρόνια αργότερα, ενώ βρισκόταν στη Γαλλία, τούκανε κάποιος άγνοια και του ζήτησε 150.000 δολάρια. Παρ' όλες τις άρνήσεις του ότι χρωστούσε αυτό το ποσό, το δικαστήριο τον υποχρέωσε να το πληρώσει. Και τότε ο πεισματάρης Άμερικανός προτίμησε να τον κλείσουν στη φυλακή, παρά να δώσει τα λεφτά αυτά.

ΟΙ ΑΘΛΟΙ ΤΟΥ ΓΕΡΟ-ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΥ

Καρνηκομώσα

Έν μέσω συγκινήσεως κι' υπό παιάνων ήχων ιδών προχθές νεάνιδα με μέλαγας βοστρύχους ω παίδες, την ηγάτησαν σφοδρώς κι' άκριαίως κι' εὐθύς την ήκολούθησαν ως πόντιξ άρουραίος. Όπισω της εβάζον και δη επ' άρκετον και μνήμων οὐν ρωμαντικῶς ενδόξων ποιητῶν άπηγγέλλον στιχουργικῶς κι' ενθουσιώδης πλέον και διθυράμβους έψαλλον στὰς κόμας τῶν θηλέων. Κι' αφού οκτῶ ποιήματα άπηγγέλλον τουτέστιν και ποεταστρος τῶν... τριῶν ενδόξως οὐν κατέστην την Δίδα εσταμάτησαν κι' έχων εν νῷ επαινους — Καρνηκομῶσα Ατθίς! τῆς εἰπον μετά σθένους, ησθάνθη απαράμυλλον ερωτικὴν λαχτῶσαν ιδὼν την λαγ θανμαστήν βοστρυχωτήν σας κάραν! Έγουν ως έμπειρος άντηρ με αἰγλην έγνωσμένην δρῶν την θείαν κόμην σας την περιπτελεγμένην βαθέως υποκλίνομαι, ὦ Μοῦσα γλυκυτάτη ὦ βοστρυχοέσσα Ατθίς και κατσαφομαλλάτη κι' άφες επὶ τετραῶρον να άπαγγέλλω

(στίχους και να δυνῶ τῆς κόμης σας τους μέλα- νας βοστρύχους! Κι' ιδού! τους στίχους ήχοισον να λέγων (άπνευστὲ και τῶν βοστρύχων εξυνῶν τὰς εὐοίας (νους τῶνας ὅτε ἡ Μίς άνέκραξεν, ὦ Ζεῦ! χυδαίσι: — Ρε γέρο, ξέρεις τίποτα; Δὲν παρατάς (τάς... τριῆας;

Ο ΓΕΡΟ-ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

Τὸ καθήκον

πλάσμα ψεύτικο και δίχως σημασία... Τώρα που πέθανε ο άντρας σας, νομίζω πως μπορώ πια να σας μιλήσω. Θέλετε να γίνετε γυναίκα μου;

Περίμενε μ' αγωνία την απάντησή της.

— Δεν είν' ελεύθερη, μουρμούρισε εκείνη χωρίς να σηκώσει τα μάτια της.

— Άγαπάτε άλλον;

— Όχι, όχι! διαμαρτυρήθηκε η νέα γυναίκα. Πως φαντάζεστε τέτοιο πράγμα;

— Μήπως σας δεσμεύει η ανάμνησι του συζύγου σας;

— Όχι κι' αυτό. Ο άντρας μου δε μ' αγαπούσε. Με πρόδινε, χωρίς να φροντίζει καν να κρυφτεί. Όλοι το ξέρανε... Τὸν είχα αγαπήσει στην άρχη μ' όλη τη δύναμη της νεανικής ψυχῆς μου. Μά η διαγωγή του έσβυσε σιγά-σιγά την αγάπη μου... Δε μ' έμποδίζει, λοιπόν, η ανάμνησί του. Δεν είν' ελεύθερη, γιατί έχω τα παιδιά μου...

— Μά θα τ' αγαπῶ σὰ δικά μου!

— Δεν αμφιβάλω γι' αυτό. Έχουν όμως λατρεία στη μνήμη του πατέρα τους και υπερβολική αγάπη σέ μένα. Δε μπορώ να παραμελήσω το καθήκον μου απέναντί τους. Δε θα τολμούσαν να με κρίνουν, αν ξαναπαντρευόμουν, ξέρω όμως πως θαμενε μία μεγάλη πικρία στο βάθος της ψυχῆς τους.

— Όφείλω να μείνω κοντά τους και να τους εξασφαλίσω την εύτυχία. Δε μπορώ να τη θυσιάσω για τη δική μου... Είμαι η μητέρα τους κι' έχω ένα ιερό καθήκον απέναντί τους!

Μιλούσε τόσο αποφασιστικά, ὥστε ο Μπλαγκί κατάλαβε πως άδικο θα έπρεπε. Έσκυψε το κεφάλι και σάπασε. Η Άννα πήγε κοντά του κι' άκούμπησε το χέρι της στον ώμο του.

— Είμαι βέβαιη πως στο βάθος της ψυχῆς σας μ' επιδοκιμάζετε, του έλεπε.

— Δε μ' αγαπάτε! πρόφερε εκείνος.

— Η Άννα αναστέναζε και φώναζε:

— Μη τὸ λέτε, αυτό! Έχετε πολύ άδικο... Πρέπει να με καταλάβετε, αγαπητέ μου φίλε... Δε μπορώ να γίνω γυναίκα σας, γιατί έχω έν' άλλο καθήκον στη ζωή... Ένα καθήκον που δε μπορώ να τὸ παραμελήσω. Μη λέτε όμως πως δε σας αγαπῶ! Αν ξέρατε πόσο υποφέρω...

— Η συνομιλία τους τελείωσε. Ο Μπλαγκί έφυγε.

— Η Άννα θέλησε τότε να συνεχίσει το διάβασμα. Άλλά τα μάτια της είχαν πλημμυρίσει από δάκρυα... Ήξερε καλά πως θα γινόταν εύτυχισμένη μ' αυτό τον άνθρωπο. Κι' όμως δεν είχε διστάσει ούτε στιγμή.

— Έπρεπε να θυσιάσει την εύτυχία της στο καθήκον της απέναντί των παιδιών της...

Αυτή η ιδέα του καθήκοντος ήταν βαθειά ριζωμένη στην ψυχή της. Αποτελούσε τὸ σκοπό της ζωῆς της.

Και τὰ χρόνια κύλησαν... Η Άννα πέρασε μία αὐστηρή ζωή — και την ίδια αὐστηρότητα επέβαλε άσυναίσθητα και στη ζωή τῶν παιδιῶν της.

Ήταν ὥστόσο υποδειγματική μητέρα. Φρόντισε για την άνατροφή τους όσο καιμιά άλλη. Ποτέ δεν τ' άφησε ν' αντιληφθουν τη λύπη και την απογοήτευσί, που υπήρχε μέσα στην ψυχή της.

Καταλάβαινε πολύ καλά πως είχε καταστρέψει τη δική της ζωή και πως είχε στερήσει από κάθε χαρά τον εαυτό της. Μά ποτέ δε σκέφθηκε να κυττάξει πίσω. Η ζωή, στα μάτια της, δεν είχε παρά ένα νόημα: τὰ παιδιά της. Οά έκτελούσε το καθήκον της απέναντί τους ως την τελευταία στιγμή.

«Είν' αλήθεια πως θυσιάστηκα για χάρι τους — συλλογιζότανε πολλές φορές. Άλλά τ' άείζανε. Δε μετανοίω γι' αυτό...».

Κι' η σκέψη αυτή της έδινε θάρρος...

... Τώρα η Όντρε επρόκειτο να παντρευτεί. Σε λίγο θάρχότανε κι'

Απομνηνύγνα μοιροδέματα

Τελευταία γεγονότα και συμβάντα: Έμπερδευτήκαν οι πάντες και τὰ πάντα, τὸ κρυστάλλινο ποτήρι, τὸ λαγηνί, τὰ κοστούμια, τὰ τραγούδια, οἱ χοροί, και τὸ μπερδεμα χειρότερο θὰ γίνη, ἢ Ἀπόκρηα ἐφ' ὅσον προχωρεῖ!

Μασκαράτες σὲ παλιά και νέα πλάνα και μὴ δινα γενική γιὰ τὴ χλιδή. Κι' ὡς ἐκ τούτου, τὸ παιδί της χάν' ἡ μάνα και τὴ μάνα του τὴ χάνει τὸ παιδί!

Ὁ πονηρὸς γνοῖσιν νὰ κυττάξης, βλέπεις νά... διασαλεύεται ἡ τάξις. Καί, συγχρόνως, δίχως ἐξάνιασμα κανένα, βλέπεις... αἵματα και πνεύματα ἐξημμένα!

Μπερδεμὰ ἐπικρατεῖ πολὺ μεγάλη και κανεῖς μας δὲ μπορεῖ ἀκοὴ νὰ βγάλη. Μπερδεμὰ κομφοτὶ και σεραπνίνες, ροκ ἐντ ρολ, ταγκο, ζεμπέκικα, τσά-τσά. Τοῦ «μὰ γκρίφ» ὁσμές λεπτές, ἀδρές και φίνες μπερδεμὰ με... ἀρώματα πατσά!

Ὁ ὑπερδύνατος και ἄνευ προσκομμάτων, συντελεῖτ', ἐν μέσω κρότων κι' ιαγῶν, συγγοθύλευμα ψυχῶν μὰ και σωμάτων και προσέγγιξις σωμάτων και ψυχῶν!

Ασφαλῶς, κανεῖς τὴν ἀκοὴ δὲν τὴ βρίσκει! Μπερδεμὰ ρεσινα και οὐίσου και, μοιραίως, τὸ τοικοῦδεργο τὸ γλέντι δυναμώνει συνεχῶς τόσο πολὺ, ὥστε χάνει και ὁ σκύλος τὸν ἀφέντη, ἀλλὰ χάνει κι' ὁ ἀφέντης τὸ σκυλί!

Χαρτοπόλεμος, ροκάρες, μασκαράδες! Και στὴ βράσι τοῦ φρικώδους σαματᾶ, μπερδεμὰ Κολωνάκι—Ποδαράδες και μονιάσαν, παραδόξως, ἀρετά!

Τέτοιο μπερδεμα δὲν ἔχει ξαναγίνει! Μπερδεμὰ ἡ μαγκιά και ἡ σαγήνη, οἱ τραγικές, οἱ ψηλές καπελλαδοῦρες, τὰ λουατρίνια, τὰ «μύλον τζίν», οἱ τζογαδοῦρες, τὰ κομψὰ τὰ ρετιρε κι' οἱ χαμοκέλλες, τὰ χρυσὰ τὰ φασμαίν κι' οἱ φουστανέλλες, τὰ «ο κέν», «μὰ ντάολιν», «μὰ σερ», τὰ «ἐν τάξει», «βασανάκι μου», «μορῆ»!

Ὁ λοι βρέθηκαν, σχεδόν, σὲ ξένα πόστα — Κασαβάλι αὐτὸ θὰ πῇ: Ἀμνηστία! Κι' ἡ Ἀλλια τὸν παρατήσε τὸν Κώστα και μπερδεμὰ με κάποιο ἐπιλοχία! Μὰ κι' ὁ Κώστας, λαχταρῶν τὴν ἀλλαγὴν, σὲ μὴ Στάσα ὑπαινιγμούς κανεῖ σπανίους κι' ὥσπερ... πρόβατον βαδίζει ἐπὶ σφαγῇ πρὸς τοῦ γάμου τὰς μονὰς τὰς αἰωνίους!

Αὐτὸ δὲ ἀναμνημοῦλα, σάλος, ντόρος, ἀπὸ καὶ ἀνάστα ὁ Κύριος, σεισμός! Και στὴν Πλάκα εἰσελαύνει νικηφόρος ὁ τρανός και ξανθοσμένος Στοιμισμός. Κι' ὁ Δελεός, ἡ Τζήν, ὁ Τζῶν, καθὼς κι' ἡ Νέλλη στήνουν γλέντι παραλό και ζωηρό, κι' ἐνὼ πίνουνε ρομπίνι κοκκινέλι, γιὰ μεζὲ τρῶνε ἀρόταγα τὰ... «ρό»! Κι' ἀγαναττεῖ γειμᾶτ' οἱ θεριακλήδες λένε: «Βγέ! πως κατανήσαν οἱ μπικνηδες»!

Ὁ ποιαδήποτε ἄλλη μέρα, φίλε, ὄντως, τέτοιο μπερδεμα δὲν εἶδες σὰν κι' αὐτὸ. Μὰ συγγνώμη! Σὰς ἀφήνω ἐπειγόντως, γιὰ... βιάζομαι κι' ἐγὼ νὰ μπερδεμῶ!

Επιστητογράφος: Σπυριδίου Ι. Μ. Τάρλα

ΜΕ ΤΑ ΧΕΙΛΗ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

ΧΡ. Κ. ΧΑΙΡΟΠΟΥΛΟΥ

(Βράδυ. Έκείνη κουκουρεύει στο κρεβάτι της, πιο λίγο από κάποιο υπόλοιπο γρίπη και πιο πολύ από μια διάθεσι περιουλλογής. Χτυπάει το τηλεφώνω).

ΕΚΕΙΝΗ (παίρνει κουρασμένα, άγεφα το ακουστικό): Ναι;...

ΕΚΕΙΝΟΣ (κάνει λίγη ώρα να άκουστί. Ύστερα, η ζεστή φωνή του ξεχειλίζει αναμνήσεις το ακουστικό): Καλησπέρα αγαπούλα...

ΕΚΕΙΝΗ (που τον έχει καταλάβει από την πρώτη στιγμή, θέλει όμως να κρατήσει τα προσχήματα — κυρίως δε να κερδίσει καιρό): Ποιος είναι;...

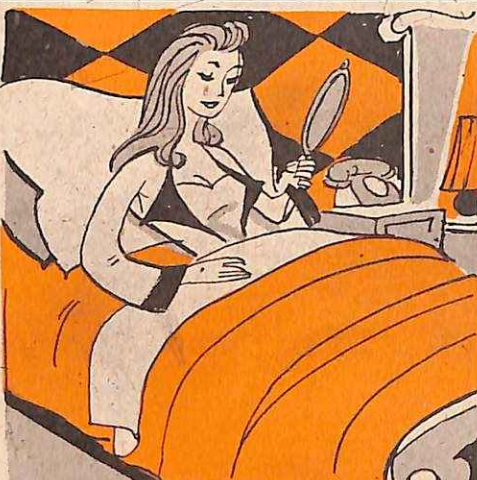
ΕΚΕΙΝΟΣ (με κάποιο παράπονο): Γίνεται να μη με κατάλαβες;...

ΕΚΕΙΝΗ: Όχι, αν δε με κατάλαβες εσύ, είναι δυνατό να μη με κατάλαβε η καρδιά σου;

ΕΚΕΙΝΗ (με ήδονική φρίκη παραδίδεται ανυπεράσπιστη στη δίνη της αναδρομής):

Συνταξιούχοι ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ

μής): Έσύ! ΕΚΕΙΝΟΣ: Ναι, εγώ...

ΕΚΕΙΝΗ: Και πώς ήταν αυτό;...

ΕΚΕΙΝΟΣ: Νά, απόψε ήμουν μόνος, απελπιστικά μόνος... Πόθησα, λοιπόν, να συντροφευτώ γλυκά...

ΕΚΕΙΝΗ (σιγά): Και βρήκες έμένα...

ΕΚΕΙΝΟΣ: Ποιαν άλλη ήθελες να βρω;

ΕΚΕΙΝΗ: Ύστερα από τόσον καιρό...

ΕΚΕΙΝΟΣ: Τι σημασία έχει;... Διακριτικά είχες αποσυρθεί σε μια γωνιά της καρδιάς μου... Δε μιλούσες τόσον καιρό, δε ζητούσες τίποτα ύπηρχες όμως... Και, νά, βλέπεις; Σε μια στιγμή, απρόοπτα, σηκώνηκες από τη θέση σου και ήρθες να χαϊδέψεις τα μαλλιά μου...

ΕΚΕΙΝΗ (πιο λίγο αυστηρά, πιο πολύ λυπημένα): Γιατί το κάνεις αυτό;... Είναι σωστό;... Είναι λογικό;... Είναι ανθρώπινο;...

ΕΚΕΙΝΟΣ: Γιατί;

ΕΚΕΙΝΗ (με ορμητική αγανάκτηση): Γιατί, απλούστατα, είναι απάνθρωπο να βγάζουμε μια γυναίκα από την αίσθηματική ακινησία της και να την ξαναροζούμε στο παγερό πέλαγος των αναμνήσεων!

ΕΚΕΙΝΟΣ: Έπειδή έχουμε ένα τηλέφωνο πλάι μας, να σχηματίζουμε στο καντράν τον άριμο που βρίσκουμε πρόχειρο για να δημιουργήσουμε μια γυναικεία δυστυχία!...

ΕΚΕΙΝΟΣ: Με συγχωρείς;... Δεν ήτανε πρόθεσί μου να σε βγάλω από τη... χειμερία νάρκη σου!...

ΕΚΕΙΝΗ (γελάει ανόρεχτα): Φίδι είμαι για να έχω χειμερία νάρκη;...

ΕΚΕΙΝΟΣ: Όχι δά! Φίδι έσύ;... Μά, αν πρέπει να σε παρομοιάσω κανείς με κάτι, αυτό θα ήτανε το παγώνι, ο κύκνος, το παρ'αδείσιο!

ΕΚΕΙΝΗ (κολακευμένη): Βλέπω ότι έμεινες αυτό που ήσουν...

ΕΚΕΙΝΟΣ: Δηλαδή;

ΕΚΕΙΝΗ: Κόλακας... Αυτό είναι το μεγάλο προτέρημά σου, κι' ο μεγάλος κίνδυνος γι' αυτούς που σε άκουνε...

ΕΚΕΙΝΟΣ: Έσύ, να πούμε, κινδυνεύεις τώρα;...

ΕΚΕΙΝΗ (στενοχωρημένη): Σε παρακαλώ... Μη συνεχίσεις αυτό το παιχνίδι... Κλείσε το τηλέφωνο!

ΕΚΕΙΝΟΣ: Κλείστο έσύ;...

ΕΚΕΙΝΗ: Ξέρεις καλά ότι δε μπορώ...

ΕΚΕΙΝΟΣ: Και ποιός σου είπε ότι μπορώ εγώ;... Πιο δυνατός από σένα είμαι;... Κι' έπί τέλους, εγώ πήρα το τηλέφωνο... Για να σου τηλεφωνήσω θα πή, ότι σε είχα ανάγκη...

ΕΚΕΙΝΗ (με πικρή πεποίθησι): "Όχι" θα πη μόνο ότι δεν είχες τίποτε άλλο να κάνης... Και βρήκες προτιμώτερο να αναστατώσης έμένα!

ΕΚΕΙΝΟΣ (σιγά, με τρυφερό ενδιαφέρον): Αναστατώθηκες;...

ΕΚΕΙΝΗ (σιγά κι' αυτή): Είναι κουτό

να στο κρίνω... Κάθε συνάντησί μας—και φρόντιζε, είδες να συναντιώμαστε όσο γινότανε πιο σπάνια...—ήτανε για μένα άπεριγραπτη δοκιμασία! Έκει, μπροστά στα μάτια των τρίτων που κάποτε είχανε παρακολουθήσει το ειδύλλιο μας,—πιο λίγο με ενδιαφέρον, πιο πολύ με διάθεσι κουτομπολιού, προσπαθούσα πάντα όποτε σε έβλεπα να κρατάω τα προσχήματα της αδιαφορίας... "Ήθελα να δείχνωμαι ό,τι δεν

- Γνωμικά**
- * Ο Θεός έπλασε τη γυναίκα για ν' άγνοη ό άντρας τον παράδεισο.
 - * Η καρδιά της γυναίκας είναι ένα δορυκό, που η εκμετάλλευσί του δε φέρνει ποτέ κέρδος, αλλ' οδηγεί πάντα σε πτώχευσι.
 - * Ο άντρας ζητάει να μάθη αλήθειες άπ' τα βιέλια. Η γυναίκα ζητάει μονάχα λίγη λησμονία και όνειροπόλησι.
 - * Ο καλύτερος φίλος σου είναι εκείνος που έχεις φάει στο ίδιο πιάτο μαζί του.
 - * Οι μέτριοι σίχοι, το μέτριο κρασί, το μέτριο πεπόνι, είναι τρία πράγματα που δεν τ' άνεχεται κανείς.
 - * Πές μου ποιους συναναστρέφεσαι, να σου πω τί τρώς, να σου πω ποιός είσαι και πώς σκέφτεσαι.
 - * Καλύτερα μια καλοψημένη πατάτα, παρά ένας κοκορομαγειρεμένος διάκος!
 - * Τ' άσπρα μαλλιά είναι ό άφρός που σκεπάζει τη θάλασσα μετά την καταιγίδα.
 - * Ποτέ κανείς δε βαρύνεται τη ζωή. Βαρύνεται μάλλον τον έαυτό του.
 - * Η χαρά είναι ή ζωή, φωτισμένη από μια χρυσή άχτιδα.

ήμουν: Αποτοξινωμένη από τον έρωτά μου για σένα...

ΕΚΕΙΝΟΣ (θερμά): Ένώ στην πραγματικότητα;...

ΕΚΕΙΝΗ: Ένώ στην πραγματικότητα ήμουν ό,τι αυτή τη στιγμή: πνιγμένη στο πέλαγος των αναμνήσεων, δηλητηριασμένη από την τοξίνη της νοσταλγίας... Για μένα, κατάλαβε το, δεν είσαι ό έραστής μόνο: Είσαι ό εκπρόσωπος της πιο όμορφης έποχής της ζωής μου!... Είσαι συνυφασμένος με τα πιο μαγευτικά ήλιοδοσιέματα, με τις πιο γλυκές φευγαδροβαθείς, με τις πιο παθητικές νότες των όμορφότερων τραγουδιών... "Νά, κλείνω τα μάτια μου αυτή τη στιγμή, και σε βλέπω πρωταγωνιστή της πιο γοητευτικής στιγμής της ζωής μου που πέρασε σαν άστραπτή... Δε σ' αγαπάω μόνο γιατί είσαι έσύ' αλλ' και γιατί όλα τότε γύρω σου, γύρω μας, ήταν όμορφα! Πρώτα-πρώτα όμορφοι ήμαστε έμεις—τότε...

ΕΚΕΙΝΟΣ (με κάποιο δισταγμό, γιατί νοιώθει ότι ή συζήτησι γλυστοράει άπάνω σε ένα επικίνδυνο έδαφος): Γιατί, τώρα δεν είμαστε;...

ΕΚΕΙΝΗ (ξερά): Τώρα είμαστε δυο σοβαρά πρόσωπα που όφειλουμε σεβάσμιό στον έαυτό μας!

ΕΚΕΙΝΟΣ (σά να μην το πιστεύη): Γιατί το λες αυτό;...

ΕΚΕΙΝΗ (σιγά, με πίκρα): Γιατί είναι ή δραματική αλήθεια... Αυτή τη στιγμή, άδυσώπητος απέναντί μου ό καθρέφτης της τουαλέτας μου, στέλνει το είδωλό μου μομφή στη νεανική τρέλλα μου να σ' άκούω... Και το είδωλο αυτό μου έπιβάλει εύσπεια!...

ΕΚΕΙΝΟΣ: Μην είσαι φρικτή!...

ΕΚΕΙΝΗ: Έσύ, φταχέ μου, δεν έχεις καθρέφτη.

ΕΚΕΙΝΟΣ: Κι' αν είχα, θα τον έσπαζα!

ΕΚΕΙΝΗ: Δε φοβάσαι τα έφτα χρόνια δυστυχία;...

ΕΚΕΙΝΟΣ: Χωρίς έσένα, κυλάει δυστυχισμένη όλη ή ζωή μου!...

ΕΚΕΙΝΗ (σιγά, πειστικά): Μαζί μου θα κυλούσε περισσότερο από δυστυχισμένη—γελοία!...

ΕΚΕΙΝΟΣ: Σώπα! Δε σε πήρα για να άκούσω τέτοια άπαίσια πράγματα...

ΕΚΕΙΝΗ (με έπείκεια): Άλλά; Τι;... Λόγια αγάπης;... Όρκους για αιώνα πίστι;... Δεν κάνει να τους πιά... Δε μ' άφίνει ό καθρέφτης που έχω μπροστά μου.

ΕΚΕΙΝΟΣ (με πίκρα): Σε εύχαριστώ για την όδυνηρή προσγείωσι...

ΕΚΕΙΝΗ: Τίποτε... Χρέος μου...

ΕΚΕΙΝΟΣ: Τι σκληρό χρέος!

ΕΚΕΙΝΗ: Γιατί;... Μήπως δε σου άμολόγησα την άναστατάσι μου;... "Αν όμως θελήσης να αξιοποιήσης την όμολογία μου για άκακο έρωτικό κέρδος σου, είμαι ύποχρεωμένη να σε συγκρατήσω στο χείλος του γκρεμού, που στο βάθος του καιροφυλακτεί ή γελοιοποίησι... Είμαστε και θα μέινουμε οι συνταξιούχοι του έρωτα—τίποτ' άλλο...

ΕΚΕΙΝΟΣ: Κατάλαβα... Καληνύχτα... (Κλείνει το τηλέφωνο. Κλείνει κι' Εκείνη το δικό της μ' ένα μελαγχολικό χαμόγελο, ενώ ρίχνει ένα βλέμμα εύγνωμοσύνης στον καθρέφτη, που της στέλνει το είδωλό της γεμάτο λυπημένη ίκανοποίησι...).

ΧΡ. Κ. ΧΑΙΡΟΠΟΥΛΟΣ

☉☉

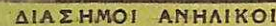
Τους έκλεψε το αυτοκίνητο

Καθώς περιπολούσαν με τ' αυτοκίνητό τους σ' ένα έξοχικό δρόμο του Σπρίνγκερ-βιλ της Αριζόνας, δυο άστυνομικοί είδαν να περνά ήν' άλλο αυτοκίνητο, που τους φάνηκε κλεμμένο. Το ύποχρεωσαν τότε να σταματήσει και διέταξαν τον οδηγό του ν' ανεβή στο δικό τους και να τους περιμένη, ώσπου να κάμουν τη σχετική εξακρίβωσι. Έκείνος υπάκουσε. Συγχρόνως όμως έπωφελήθηκε άπ' την ευκαιρία... για να το σκάσει με το άστυνομικό αυτοκίνητο! Οι δυο άστυνομικοί τον κινήγησαν με το κλεμμένο, αλλ' ήταν άδύνατο να τον φτάσουν... Αργότερα, βρήκαν το αυτοκίνητό τους εγκαταλελειμμένο, 55 χιλιόμετρα μακριά από κεί.

— Γιατί, παρακαλώ;... "Εται δέν είσαι κι' έσύ:

ΓΑΛΛΙΑΣ

ΤΑ... ΥΨΗΛΟΤΕΡΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ ΤΟΥ
ΚΟΣΜΟΥ

ΤΕΡΑΣΤΙΑ ΕΡΓΑ

Η «ΚΟΚΚΙΝΗ ΚΥΡΙΑ»

FINYANIA

ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΟΝΟΥ

31

Το κοριτσάκι βρέθηκε δαυσοδεμένο στο κρεβάτι του...

ΤΟ ΙΔΡΥΜΑ για άνωμαλα παιδιά

Τί θα είναι η «Θεοτόκος»

ΤΟΝ ερχόμενο μήνα, η βασίλισσα θα δώσει τον θεμέλιο λίθο ενός μοναστηρίου για τη χώρα μας. Ίδρυμα προστάσεως άνωμαλων παιδιών. Πρόκειται για την «Θεοτόκος».

Η απόφαση αυτή, θα χρησιμοποιήσει χιλιάδες γυναικες, που τα παιδιά τους έχουν χαρακτηριστεί από τους γιατρούς ως άνωμαλοι χαρακτήρες ή ως καθυστερημένα.

Μέχρι σήμερα είχαν γίνει από τους γονείς αυτών των παιδιών από Ψυχολογικό Προνόμιον έπαινο ή έπαινος διότι για τη σύσταση ενός Ίδρυματος, που θα είχε ως σκοπό να περιβάλει, αλλά και συγκροτήσει με μορφών τα λεγόμενα άνωμαλα παιδιά. Όλες τους ώστόσο οι προσπάθειες, ενώ εδύσαν κατανοήσιμες, δε μπόρεσαν ποτέ να καταλήξουν σε τίποτα.

Γεγονός είναι ότι η πρόση ύποψη Κοιν. Προνόμιον κ. Αίνα Τσαλδάρη προώθησε το θέμα της ίδρύσεως της «Θεοτόκος». Τελικά όμως η πραγματοποίηση του έμειλε να γίνει χάρις στην προσωπική επέμβαση της βασίλισσας. Ακόμη, πρέπει να αναφερθεί και το όνομα της διευθύντριας του Ψυχολογικού Προνόμιου διδός Αλεξανδράκη, που με την πίστη της και τις άκαταπονήτες ενέργειες της συνετέλεσε, ώστε το θέμα των άποστατών άνωμαλων παιδιών να γίνει ζήτημα «επείγουσας ανάγκης».

Είναι αλήθεια ότι όλοι όσοι επιχείρησαν κατά το παρελθόν να δημιουργήσουν ένα κέντρο προστάσεως άνωμαλων παιδιών, προσέκρουαν σε ένα σοβαρό εμπόδιο: στην έλλειψη χρημάτων. Τελικά, το βασικό κομμάτι, που χρειάστηκε για την ανέγερση των κτιριακών συγκροτημάτων της «Θεοτόκος» έπεσε από τον ουρανό! Και να πώς:

Ο Πανελλήνιος Έρανος που έγινε από την 4η Αυγούστου, υπέρ της Βασιλικής Αεροπορίας, κατά τα έτη 1936-40, είχε μαζέψει ένα τεράστιο ποσό.

Τα χρήματα αυτά, όπως είναι γνωστόν, δε χρησιμοποιήθηκαν ποτέ για την κατασκευή αεροπλάνων, λόγω της καταλήψεως της χώρας μας από τους Γερμανούς. Μετά, λοιπόν,

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ετήσια	Δρχ 240.-
Εξαμηνια	» 120.-
Τρίμηνη	» 60.-
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ετήσια	Λίρες Αγγλίας 5 -
.....	Δολάρια 14 -
.....	Φρ Γαλ 8.500 -
.....	Φρ Βελγ 700 -
Εμβάσματα, Έσδαμικού δια ταχυδρομικής επιταγής και Έσδαμικού δια τραπεζικής τοιαύτης προς το περιοδικό «ΘΗΣΑΥΡΟΣ» Δραγασιανού 4 (Πλατεία Κλαυθμώνος) ΑΘΗΝΑΙ.	
Απαγορεύεται η ανάληψη οποιουδήποτε θέματος του παρόντος τεύχους άνευ της έγγραφου άδειας της διευθύνσεως του «Θησαυρού»	
Διευθύνσεις συμφώνως τώ άρθρ 6 και 7 τού Α.Ν. 1092/1938 'Ιδίο κρησίο: Ε.Ε.Ε. «ΑΛΚΥΩΝ»-Ιωάνν. Γ. Παπαγεωργίου και Σία, Δραγασιανού 4 Διευθυντής Διαχειρίσης και ύπευθνος: Γ. Γ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ. Βιογραφίανός 3 Υπευθνός Ιστογραφείου: Σπύρος Μπέλλας, όδός Βούλγαρη 11 ΑΘΗΝΑΙ.	

από πολλές περιπτώσεις, τα λεπτά του έρσανο διασώθηκαν. Ένα μέρος απ' αυτά τα χρησιμωτήσαν η βασίλισσα, για την δημιουργία του περιήμου κέντρου προστάσεως άνωμαλων «Η Μητέρα», Γόρρα, για δεύτερη φορά, τα χρήματα υπέρ της Αεροπορίας θα σώσουν άρρωστα παιδιά.

Η βασίλισσα εξέφρασε στις άρμόδιες κρατικές υπηρεσίες την επιθυμία να διατεθούν απ' αυτά 2.000.000 για την ίδρυση και τη λειτουργία της «Θεοτόκος».

Πράγματι, η επιθυμία της εισακούσθηκε και η «Θεοτόκος» πολύ σύντομα θα δεχθή τους πρώτους μικρούς άσθενείς.

Άλλα πόσα άνωμαλα παιδιά υπάρχουν στη χώρα μας;

Στο έρώτημα αυτό κανένας δε μπορεί να δώσει σωστή απάντηση. Κι' αυτό, γιατί λείπουν συγκεκριμένα στατιστικά στοιχεία. Είναι όστόσο διεθνώς παραδεκτό ότι τ' άνωμαλα παιδιά, σε κάθε χώρα, αντιπροσωπεύουν το 2% του παιδικού κόσμου... Υποστηρίζεται όμως ότι η χώρα μας έχει γύρω στα 40.000 άνωμαλα παιδιά. Ακόμη, λέγεται ότι απ' αυτά τα 4.000 βρίσκονται σε τραγική θέση και έχουν άμεση ανάγκη περιθάλψεως και εισαγωγής σε ένα ειδικό Παιδο-ψυχιατρικό Κέντρο.

Η πνευματική κατάσταση των παιδιών αυτών, είναι άπλεπτικά χαμηλή. Λέγεται, μάλιστα, ότι μερικά από αυτά είναι και επικίνδυνα για τη ζωή των αδελφών τους ή για τα παιδιά που συναναστρέφονται. Δεν είναι σπάνιες οι περιπτώσεις, που το δράμα των δυστυχισμένων αυτών πλασμάτων φτάνει μέχρι την σπλήν των έφημεριδων. Ίσως θυμούνται πολλοί την ιστορία ενός μικρού κοριτσιού, που βρέθηκε δαυσοδεμένο στο κρεβάτι του από τους γονείς του. Η υπέρτα του, όπως απέδειχθη από τις αστυνομικές ανακρίσεις, δεν ήταν ούτε τρελή, αλλά ούτε και έγκληματικός τύπος, να προστάψει από αυτό το μικρότερο παιδί της.

Η χώρα μας δεν έχει Κρατικά Ίδρυματα για την περίθαλψη των άνωμαλων παιδιών. Ακριβώς, αυτό το μεγάλο κενό έρχεται να αναπληρωθεί, τώρα, η πρωτοβουλία της βασίλισσας με την ίδρυση της «Θεοτόκος». Το Ίδρυμα αυτό θα ανεγερθή κοντά στον Πύργο της Βασιλικής και σε μιά έκταση, που θα καταλαμβάνει 55 στρέμματα. Σύμφωνα με τα προγραμματισμένα σχέδια, θα είναι δυνατόν να περιβάλει 200 περίπου παιδιά.

Το Ίδρυμα δε θα στεγάζεται σε ένα ενιαίο κτιριακό συγκρότημα. Αντίθετα, πολλά μικρά κτιριακά συγκροτήματα, τύπου «Παβιγιόν», θα αποτελούν την «Θεοτόκος». Σε αυτά θα νοσηλεύεται καθορισμένος αριθμός παιδιών, ανάλογα με τις παθήσεις και την ηλικία τους. Η διασπορά αυτή των άνωμαλων παιδιών, σε διαφορετικά κτιριακά συγκροτήματα, έχει ένα μεγάλο πλεονέκτημα. Θα επιτρέψει ώστε η διαπαιδαγώγησή τους και η θεραπεία της παθήσεώς τους να γίνεται καλύτερα και αποτελεσματικότερα.

Άλλ' όταν λέμε «άνωμαλα παιδιά» τι εννοούμε;

Οι παιδοψυχίατροι θεωρούν άνωμαλα εκείνα τα παιδιά που πρώτα, από νευρολογικής πλευράς, παρουσιάζουν άνωμαλες εκδηλώσεις του νευρικού συστήματος. Τέτοιες μπορεί να είναι παραλυσίες των άκρων, στραβισμός, καμπυλωτά κλπ. Τα παιδιά αυτά παρουσιάζουν κυρίως όρθοπεδικά προβλήματα. Έπειτα είναι τα παιδιά που εκδηλώνουν διαταραχές του ψυχικού του κόσμου, δηλαδή ψυχογενείς, ψυχώσεις και εκδηλ. έγκληματικότητα και τέλος, είναι εκείνα που υπέστησαν έγκληματικές πράξεις ή παθήσεις. Η άρρωστια τους στη τελευταία περίπτωση, εκδηλώνεται με νευρολογικά συμπτώματα και σπάνια με ψυχικά, γνωστά στην Ίατρική, ως «διαταραχές συμπεριφοράς». Όλες αυτές τις παθήσεις, μελετά η Παιδοψυχιατρική και γι' αυτό το λόγο, τόσο στην Αμερική, όσο και στην Εύρωπη τα Κέντρα προστάσεως άνωμαλων παιδιών είναι κατά κανόνα Παιδοψυχιατρικές κλινικές. Στα Ίδρυματα αυτά, παράλληλα με τη θεραπευτική αγωγή, τα παιδιά διδάσκονται σχολικά μαθήματα ή διάφορα επαγγέλματα, όπως του έμπορου, παπουτσή, ύφαντουργού κλπ.

Στην Αμερική τα παιδοψυχιατρικά κέντρα διευθύνονται από παιδοψυχιατρικούς που συνεργάζονται στενά με ψυχολόγους, κοινωνικούς λειτουργούς και παιδαγωγούς. Οι τελευταίοι εφαρμόζουν και τη λεγόμενη παιδαγωγική θεραπεία, κατευθυνόμενοι όμως από τον παιδοψυχίατρο. Ακριβώς δηλαδή όπως γίνεται με τους παθολόγους, που κατευθύνουν τις νοσοκόμες στο ποιά ένεση ή ποιά χάπι θα δώσουν στον άρρωστο. Οι παιδαγωγοί αναμφισβήτητα γνωρίζουν τις μεθόδους θεραπείας, αλλά οι Παιδοψυχίατροι είναι εκείνοι που καθορίζουν το είδος καθώς και τη μέθοδο της θεραπείας.

Το μεγάλο έρώτημα είναι, αν ο' αυτά τα λεγόμενα παιδοψυχιατρικά κέντρα, τα άνωμαλα παιδιά είναι δυνατόν να θεραπευθούν. Η θεραπεία τους εξαρτάται κυρίως από το βαθμό και την έκταση της παθήσεώς των. Γεγονός πάντως είναι ότι με τις τελευταίες έπιτελεύσεις της έπιστήμης, όλα τα καθυστερημένα παιδιά με την κατάλληλη θεραπευτική αγωγή είναι δυνατόν να παρουσιάσουν σημαντική βελτίωση.

Π. Ν. Ε.

Θεατρικά παιδιά

Πιχάντικο ρεπορτάζ

Ο Κάπως πρόωρα έδωσε τις τελευταίες μέρες ένας από τους πιο αξιολογούς Έλληνες μουσικούς, ο βιολιστής Ευάγγελος Κανελλιός, που ήταν συμπθεσάτος στους Αθηναίους.

Ο Κανελλιός υπέφερε πάντοτε από πόνο, μα ποτέ δεν ενδιαιφέρθηκε να μάθει τί είχε. Πέρυσι, αυτή την επική, οδηγώντας το αυτοκίνητό του στο όρομο των Μεσογείων, αναγκάστηκε να σταματήσει από τους φρικτούς πόνο που τον έπιασαν. Έμεινε μάλιστα μισολιποθύμος αρκετή ώρα.

Οι γιατροί του συνιστούσαν πάντα να κάνει έγκληροι, αλλά εκείνος ποτέ δεν το άποφασίσε.

Πιότος πάντα στις παλές όπερέττες κι' όπερες, με τις όποιες γνώρισε και τις μεγαλύτερες έπιτυχίες του, ο Κανελλιός ήταν ένας από τους μεγαλύτερους εκθροούς του μουσικού.

Έτσι, κάθε φορά, που η όρχήστρα του ήταν υποχρεωμένη να συνοδεύει λαϊκά τραγούδια, ο ίδιος έγκατέλειπε τη θέση του.

Οι συγγραφείς έχουν τον τελευταίο καιρό, ιδιαίτερη αδυναμία στη λέξη κρυός. Έτσι, εκτός από τα δύο έργα «Χρυσή άραχνη» και «Χρυσή φυλακή», που παίζονται αυτήν την έποχή, αναγγέλθηκε και τρίτο με τον τίτλο «Ο κρυός και ο τενεκές»!

Ένα ακόμη θέατρο έξασφάλισε για τρία χρόνια ο κωμικός Αποστόλος Αδής, θα παρουσάσει από το δικό του έθιασο πρόζας. Ο Αδής θα έγκαινισει το νέο θέατρο με μια παράσταση κωμωδία του Γάλλου συγγραφέως Λεπράς, που έχει τίτλο: «Ο Δόν Ζουάν του βασιλείου».

Ο Χρόνος Εύθυμου, που αναπτύσσεται έπι πολύ καιρό πρωταγωνιστρία για τον νέο του έθιασο του θεάτρου (Σμαρτζί), κατέληξε τελικά στην Δάφνη Σκούρα. Η συνεργασία του με την Γκέλυ Μαυροπούλου μεταώθηκε την τελευταία στιγμή.

Ένας άλλος όμορφος κωμικός, ο βετεράνος Πέτρος Κυριακός, ύστερα από διακοπή δύο ετών, πρόκειται να κάνει την επανεμφάνισή του στη σκηνή.

Ο Κυριακός διαπραγματεύεται τον κινηματογράφο (Ασού), του Μεταφωργείου, όπου γνώρισε στα παλαιότερα χρόνια μεγάλες έπιτυχίες, άποφασισμένος να παρουσιάσει δικό του μουσικό συγκρότημα.

Ένας γνωστός Έλληνας τραγουδιστής, ο Ευάγγελος Σταύρου, που είχε τα τελευταία χρόνια μεγάλες έπιτυχίες στην Γερμανία, έτοιμάζει ένα ιδιόκτητο κέντρο στη Λευτρόπολη Μπαντεν-Μπάντεν, με το όνομα «Ακρόπολις», για το οποίο καταρτίζει τώρα έλληνική όρχήστρα.

Η όρχήστρα του Έντμοντ Ρός, γνωστή από τις εμφανίσεις της στην τηλεόραση, κατά τις εδω εμφανίσεις της θα εκτελέσει και έλληνικές συνθέσεις, το «Γαρυφαλλο στ' αυτή», που παρουσιάζει κι' από τον σταθμό του Μπί-Μπί-Σι, καθώς και τη νέα σύνθεση του Χατζιδάκη «Ο Ίλιόσος», που είναι ένα μικρό μόντιο λαϊκής και μοντέρνας μουσικής.

Ο Έντμοντ Ρός εκτός από την εμφάνισή του στον μεγάλο χορό της ΧΕΝ, θα κάνει και μία έκτακτη άπογευματινή εμφάνισή για την νεολαία.

Μια όμορη μεγάλη βεντέτα του τραγουδιού, η Κολέτ Μάρς θα έρθει για ένα μόνο βράδυ στην Αθήνα.

Η Κολέτ Μάρς, που είχε ξανάρθει πριν από αρκετά χρόνια στην Αθήνα, θα εμφανισθεί στον χορό του Έλληνογαλλικού Συνδέσμου.

Η Ζωζώ Σαουντζάκη έπιστράφει όριστικά την εδωμάδα αυτή από την Αμερική και θα εμφανισθεί στην Αθήνα κατά την περίοδο της Άποκριάς.

Το καλοκαίρι, η Σαουντζάκη θα φύγει πάλι στην Αμερική, προκειμένου να κάνει την εμφάνισή της στο θέατρο.

Ύστερα από άπουσία δύο χρόνων στην Αμερική, γύρισε στην Αθήνα ο ακροβάτης Ζώρς Γκρέκο.

Η «Στάρ Έλλάς» Ρίκα Διαλυνά κάνει την πρώτη της εμφάνισή στην έλληνική όδον, με το φίλμ «Συννεφιασμένη Κυριακή», που θα προβληθεί σε λίγες μέρες στην Αθήνα.

Στη Βιέννη, η γνωστή ύψιφωνος Λουίζα Δημητρίου, ύστερα από εξέτασεις που έδωσε μαζί με πολλές άλλες ζένες ύψηφους, έλαβε ύποτροφία διαρκείας δύο ετών, για άνωτερες σπουδές.

Ο ΘΕΑΤΡΟΦΙΛΟΣ

Το ιστορικό μοναστήρι του δρους Σινά ήρθε τελευταίως στο προσκήνιο της έπικαιρότητας με τις άνακινώσεις που έκαναν μερικοί έπιστήμονες των Πανεπιστημίων Μίτσιγκαν, Πρίνστον και Αλεξανδρείας, ότι «άνακάλυψαν» ο' αυτό χίλιες διακόσιες εικόνες τεραστίας ιστορικής και καλλιτεχνικής άξιας, καθώς κι' ένα μεγάλο μωσαϊκό άριστης τέχνης των Βυζαντινών χρόνων.

Οι άνακινώσεις των Αμερικανών καθηγητών ήταν φυσικό να προκαλέσουν το παγκόσμιο ενδιαφέρον και ο διεθνής τύπος άσχολήθηκε διά μακρών με τον άνευρεθέντα καλλιτεχνικό θησαυρό...

Και οι μόν εικόνες όπάρχουν πραγματικά στη Μονή Σινά, καθώς και το μωσαϊκό που άναφέρουν οι Αμερικανοί έπιστήμονες. Μόνο που όλα αυτά είναι από πολλών ετών γνωστά, καταγεγραμμένα και... δημοσιευμένα σε βιβλία, και δεν πρόκειται, φυσικά, περί νέας... άνακάλυψης.

Μια άνακινώσι της Μονής Σινά, που έγινε πρό ήμερών, έπιδεδάωνει το... πάθημα των «διακεκριμένων» καθηγητών, που πήγαν και μελέτησαν τους θησαυρούς του ιστορικού μοναστηρίου, χωρίς να ένδιαφερόντο να μάθουν, αν είχαν δημοσιεύσει προηγούμενες σχετικές μελέτες και ποιες.

Ίδου τι άναφέρει η άνακινώσι: «Η Ίερά Μονή Σινά διαμεύει έπισήμως την άμερικανική είδηση περί προσφάτου θήθεν άνακάλυψης 1200 εικόνων και ένος μωσαϊκού εις την Μονήν. Αι εν λόγω εικόνες ήσαν από μακρού γνωσται και έμελετήθησαν ύπό του Ρώσου βυζαντινολόγου Κοντάκωφ, κατά δε τα έτη 1938 μέχρι 1955 ύπό του Έλληνος καθηγητού Γεωργίου Σωτηρίου, ο όποιος έδημοσίευσε μετά φωτογραφιών μελέτην εις το Γαλλικόν Ίνστιτούτον Αθηνών, βραβευθείσαν ύπό της Γαλλικής Ακαδημίας. Το μωσαϊκόν ήτο έπίσης γνωστόν και όρατόν εις όλους από της κατασκευής του».

Το δίτομο βιβλίο του Ακαδημαϊκού κ. Γ. Σωτηρίου, που άναφέρει η άνακινώσι της Μονής Σινά, περιλαμβάνει πραγματικά όχι μόνο τις 1200 εικόνες, που «άνακάλυψαν» οι καθηγητές, αλλά περί τις 2000, μερικές από τις όποιες είναι άτυπολογίστου ιστορικής και καλλιτεχνικής άξιας, γιατί άναγινύσκται στα πρώτα Βυζαντινά χρόνια. Η μακρινή τοποθεσία, που έβρισκάντο το μοναστήρι του δρους Σινά, έπέτρεπε ώστε να σωθούν πολλές άγιες εικόνες από τη μανία των Εικονομάχων του 8ου και 9ου αιώνα, όποτε καταστράφηκαν οι περισσότερες από τις παλαιότερες Βυζαντινές άγιογραφίες. Έκτός τούτου το έηρό κλίμα της Μονής Σινά διέτηρε μέχρι σήμερα σε άριστη κατάσταση όλα αυτά τα άριστουργήματα της Βυζαντινής τέχνης.

Δεν είναι όμως μόνο οι άγιες εικόνες, που άποτελούν τους θησαυρούς του περιήμου μοναστηρίου, αλλά και άλλα καλλιτεχνικά αντικείμενα και πολυτιμότερα χειρόγραφα, που καθιστούν τη Μονή Σινά ένα πραγματικό μυσείο βυζαντινής και μεταβυζαντινής τέχνης και ιστορίας.

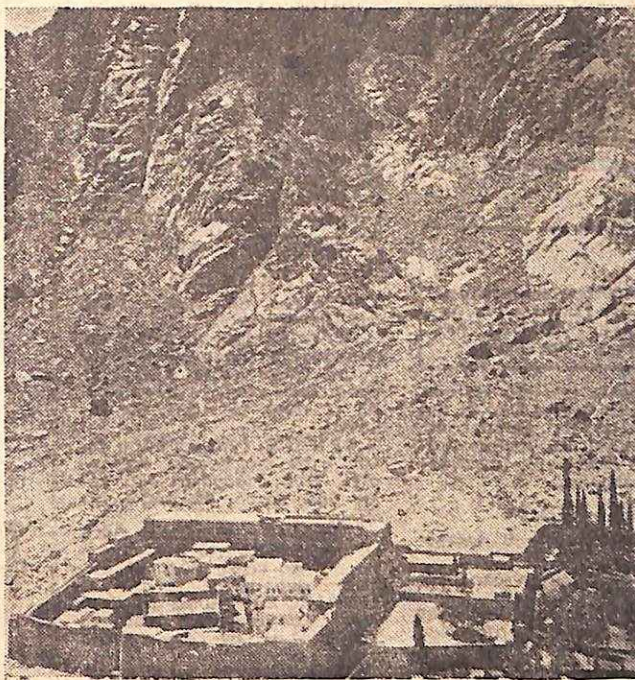
Το μοναστήρι αυτό βρίσκεται στους πρόποδες του δρους Σινά, στην όμορφη χερσόνησο, που εκτείνεται μεταξύ του κόλπου του Γενέζ και της Αραβικής έρημου. Στην τοποθεσία του ύποτίθεται ότι ο Μωυσής συνάντησε τη φλεγόμενη και μη καίμενη βάτο και έλαβε παρά το στόματός του Θεού τις δέκα εντολές. Και φαίνεται ότι από τα παλαιότερα χρόνια, που πριν από το χριστιανισμό, θεωρείτο τόπος ιερός και στη θέση του σημερινού μοναστηρίου ύπήρχε κάποιος ναός ή Βαμός. Όπως έπίσης η Αγία Έλένη έχτισε πρώτη εκεί μιά εκκλησία, που στην έποχή του Ίουστινιανού (548-562) πήρε τη μορφή του μοναστηρίου.

Ένας λαμπρός άσχηκτονας των Ίουστινιανών χρόνων, ο Στέφανος, φρόντισε όχι μόνο να δημιουργήσει ένα έπιβλητικό μοναστήρι, αλλά να το περιβάλλει με Ιουδαϊκό τείχος που το προσέφυγε από τις έπιδρομές των γύρω βαρβάρων και νομάδων λαών. Η περιοχή τριγύρω από το μοναστήρι συντελεί ακόμα στην ύποδλητικότητα του. Βρίσκεται σε ύψος 1535 μ. μέσα σε μιά μεγάλη χερσόρα, κάτω από τις έπιβλητικές όροσειρές των όρών Σινά, και θεωρείται σήμερα ένας από τους ιερότερους τόπους τόσο των χριστιανών, όσο και των μουσουλμάνων.

Ο Ίουστινιανός φρόντισε να έγκαταστήσει στρατιωτική φρουρά στο μοναστήρι για να το ύπερασπίζεται και συγχρόνως άποκίσει γύρω του διακόσιες οικογένειες από τον Πόντο και την Αίγυπτο. Ο ίδιος αυτοκράτορας άρισε με βασιλικό χρυσόβουλο πακτική εισφορά της Αίγυπτου στο μοναστήρι για τη διατροφή των στρατιωτών, των μοναχών, και των έγκατεστημένων στα τριγύρω οικογενειών. Έτσι, η Μονή Σινά βρέθηκε από τους πρώτους αιώνας του Βυζαντίου με πλούσια οικονομικά μέσα.

Όταν τον 7ο αιώνα άρχισε η διάδοσις της μαμεθανικής θρησκείας στους νομάδες Αραβες, που ήταν κοντά στο μοναστήρι, οι κάλογοι του Σινά, διπλωματικότερα φερόμενοι, φρόντισαν να τα έχουν καλά με το Μωάμεθ, τον Ίδρυτή της νέας θρησκείας. Και ο Μωάμεθ, με «άγνια» (έγγυαση διαθήκη), άνεκέρυε τη Μονή Σινά Ιερά και άπαρασάστη και άπληλασε τους Σινάιτες από διηλεκτά από κάθε φορολογία. Οι διάφοροι Βεβουίνι και οι κατόπιν μουσουλμάνοι κατακτητές σεδάστηκαν τον «άγνια» του Πουφύρη, αν και πολλοί σε νεότερα χρόνια Ιαχρίστηκαν ότι ήταν πλαστός και έφεύρημα των Ικανοτάτων μοναχών του Σινά.

Οι Σινάιτες, για μεγαλύτερη σιγουριά, έχτισαν από τους πρώτους αιώνας της διαδόσεως του μαμεθανισμού ένα τέσπ μέσα στο μοναστήρι, που έγινε από τότε προσκύνημα

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ ΤΟΥ ΟΡΟΥΣ ΣΙΝΑ

Οι πολύτιμοι θησαυροί του
και τό... πάθημα των Αμερικανών καθηγητών

σία του ύποτίθεται ότι ο Μωυσής συνάντησε τη φλεγόμενη και μη καίμενη βάτο και έλαβε παρά το στόματός του Θεού τις δέκα εντολές. Και φαίνεται ότι από τα παλαιότερα χρόνια, που πριν από το χριστιανισμό, θεωρείτο τόπος ιερός και στη θέση του σημερινού μοναστηρίου ύπήρχε κάποιος ναός ή Βαμός. Όπως έπίσης η Αγία Έλένη έχτισε πρώτη εκεί μιά εκκλησία, που στην έποχή του Ίουστινιανού (548-562) πήρε τη μορφή του μοναστηρίου.

Ένας λαμπρός άσχηκτονας των Ίουστινιανών χρόνων, ο Στέφανος, φρόντισε όχι μόνο να δημιουργήσει ένα έπιβλητικό μοναστήρι, αλλά να το περιβάλλει με Ιουδαϊκό τείχος που το προσέφυγε από τις έπιδρομές των γύρω βαρβάρων και νομάδων λαών. Η περιοχή τριγύρω από το μοναστήρι συντελεί ακόμα στην ύποδλητικότητα του. Βρίσκεται σε ύψος 1535 μ. μέσα σε μιά μεγάλη χερσόρα, κάτω από τις έπιβλητικές όροσειρές των όρών Σινά, και θεωρείται σήμερα ένας από τους ιερότερους τόπους τόσο των χριστιανών, όσο και των μουσουλμάνων.

Ο Ίουστινιανός φρόντισε να έγκαταστήσει στρατιωτική φρουρά στο μοναστήρι για να το ύπερασπίζεται και συγχρόνως άποκίσει γύρω του διακόσιες οικογένειες από τον Πόντο και την Αίγυπτο. Ο ίδιος αυτοκράτορας άρισε με βασιλικό χρυσόβουλο πακτική εισφορά της Αίγυπτου στο μοναστήρι για τη διατροφή των στρατιωτών, των μοναχών, και των έγκατεστημένων στα τριγύρω οικογενειών. Έτσι, η Μονή Σινά βρέθηκε από τους πρώτους αιώνας του Βυζαντίου με πλούσια οικονομικά μέσα.

Όταν τον 7ο αιώνα άρχισε η διάδοσις της μαμεθανικής θρησκείας στους νομάδες Αραβες, που ήταν κοντά στο μοναστήρι, οι κάλογοι του Σινά, διπλωματικότερα φερόμενοι, φρόντισαν να τα έχουν καλά με το Μωάμεθ, τον Ίδρυτή της νέας θρησκείας. Και ο Μωάμεθ, με «άγνια» (έγγυαση διαθήκη), άνεκέρυε τη Μονή Σινά Ιερά και άπαρασάστη και άπληλασε τους Σινάιτες από διηλεκτά από κάθε φορολογία. Οι διάφοροι Βεβουίνι και οι κατόπιν μουσουλμάνοι κατακτητές σεδάστηκαν τον «άγνια» του Πουφύρη, αν και πολλοί σε νεότερα χρόνια Ιαχρίστηκαν ότι ήταν πλαστός και έφεύρημα των Ικανοτάτων μοναχών του Σινά.

Οι Σινάιτες, για μεγαλύτερη σιγουριά, έχτισαν από τους πρώτους αιώνας της διαδόσεως του μαμεθανισμού ένα τέσπ μέσα στο μοναστήρι, που έγινε από τότε προσκύνημα

Το Ιστορικό μοναστήρι στους πρόποδες του όρους Σινά.

χριστιανικό και μουσουλμανικό. Σε διάφορες όμως έποχές το μοναστήρι υπέστη τις έπιδρομές διαφόρων άγρίων Βεδουίνων και πολλοί από τους θησαυρούς του καταστράφηκαν και διαρραγήθηκαν. Οι μοναχοί καταφεύγαν τότε στην Αίγυπτο, από την όποια ξαναγύριζαν, όταν ήσυχάζαν τα πράγματα, για να συνεχίσουν την αιώνια παράδοσι της ιστορικής μονής.

Έπιβέδει οι διπλωμάτες οι Σινάιτες, όχι μόνο διατηρούσαν εξαιρετικές σχέσεις με τους γύρω λαούς, αλλά είχαν δημιουργήσει και ένα όθρολο για το μοναστήρι, που είχε γενικότερη εκτιμολογία σε όλο το χριστιανικό και μουσουλμανικό κόσμο. Βασιλείς, ηγεμόνες, σουλτάνοι, πατριάρχες, πάπες, από όλα τα μέρη του κόσμου, έστείλαν κατά καιρούς πλούσια και πολύτιμα δώρα στη μονή, που θεωρείτο ένα από τα ιερότερα προσκύνημα του χριστιανισμού.

Όταν ο Ναπολέων ήρθε στην Αίγυπτο, έπισκέφτηκε το μοναστήρι και άναέωσε τα παλαιότερα προνόμια του. Μεγάλος φίλος της μονής Σινά ήταν και ο Μωάμεθ Αλής της Αίγυπτου, που την ύποστηριξε παντοίως. Διοικητικές το μοναστήρι άπάγεται στην Αίγυπτο, ενώ γεωγραφικά άνηκει στη χερσόνησο της Αραβίας. Οι μοναχοί του ήταν πάντοτε Έλληνες και η Μονή είναι εκκλησιαστικώς άυτόνομη. Άποτελεί άυτόκεφαλο άρχιεπισκοπή ύποαυτοί πνευματικώς στο Πατριαρχείο των Ιεροσολύμων.

Το μοναστήρι άσχηκα ήταν άφιερμένο στο Σωτήρα. Όταν όμως μεταφέραν εκεί — όπου βρίσκεται και σήμερα — το ιερό λείψανο της Αγίας Αικατερίνης, καθιερώθηκε έπ' όνοματι της Μεγαλομάρτυρος.

Σήμερα η Μονή Σινά διατηρεί άτυπολογίστου άξιας εκκλησιαστικούς θησαυρούς και σπουδαία έγγραφα, δίνοντας την έντυπη πραγματικότητα μουσείου. Άλλοτε είχε και μεγάλη περιουσία στο εξωτερικό με τα μετόχια, που κρατούσε σε διάφορες χώρες.

Από τα πολλά μετόχια της μονής Σινά διατηρούνται μόνο στην Ελλάδα, στην Αίγυπτο και στην Κύπρο. Μερικά από αυτά έχουν άξιόλογα έργα τέχνης. Εκεί, όμως, που μπορεί κανείς να θαυμάσει όλο τον πλούτο της Βυζαντινής άγιογραφίας είναι στο κεντρικό μοναστήρι του δρους Σινά. Οι δύο χιλιάδες εικόνες της Μονής Σινά αντιπροσωπεύουν όλες τις εκδηλώσεις της Βυζαντινής τέχνης. Προέρχονται οι περισσότερες από δωρεές όλων των μερών της αυτοκρατορίας και όλων των έποχων. Έτσι, μπορούν να μελετηθούν οι διάφορες περιόδους και οι τάσεις της μεγάλης Βυζαντινής άγιογραφικής τέχνης.

Θαυμάσιος είναι και ο μεγάλος ναός της Μονής Σινά, που θεωρείται από τα καλλίτερα άρχιτεκτονικά έργα της έποχής του Ίουστινιανού και ο όποιος διατηρείται ως σήμερα σε άριστη κατάσταση. Πλούσια είναι έπίσης τα ιερά άμφια, τα εκκλησιαστικά σκεύη και τα άλλα καλλιτεχνήματα του μοναστηρίου, που διακινεί το χριστιανισμό και τον Έλληνισμό στην άκρη εκείνη της Αραβίας.

ΕΠΑΜΕΙΝ. Κ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

— Ναι, η ύπογοση είναι του σύζυγού σας, αλλά είναι νομαμένη με χέρι που έρωσε.

ΜΕΤΟΙΚΕΣΙΕΣ

ΠΡΟΣΩΠΑ:

ΦΡΙΞΟΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΒΟΚΑΝΗΣ: 'Ελεύθερος επαγγελματίας και... σπλάτος παντρεμένος. ΑΓΛΑΪΑ: Γυναίκα του, ό-
λγυν πληθωρική και περισσότερο τυραννική. ΜΑΤΙΝΑ: 'Αν-
ταξία μητέρα της 'Αγλαίας. ΦΡΙΞΟΣ: 'Υπέρτερος.

ΣΚΗΝΗ 1η

(Στο υπνοδωμάτιο του ε-
τυχούς και ευφρόνους ζευ-
γους. Η 'Αγλαία είναι ξαπλω-
μένη στο κρεβάτι, με μελαγ-
χολική έκφραση και μιούκλει-
στα μάτια. Μπαίνουν φουρνιό-
ζες ή φρόσω και η ΜΑΤΙΝΑ).

ΦΡΙΞΟΣ (κρατώντας άνοι-
χτη την πόρτα): 'Ορίστε, πε-
ράστε.

ΑΓΛΑΪΑ (σασχολοχασμένα και
σασχολοχασμένα): 'Ηρθε, μα-
μάκι.

ΜΑΤΙΝΑ (κοντανασπίνον-
τας): Βεβαίως, ήρθα! Και, μά-
λιστα, με άγριες διαθέσεις! ΑΓ-
ΛΑΪΑ: (με σασχολοχασμένο
νο): 'Εγαντίον μου καλέ μα-
μά;

ΜΑΤΙΝΑ: Θεός φυλάξοι, παι-
δάκι μου! (Στην υπέρ-
τρια): Πήγαινε, φρόσω, να κά-
νεις καμιά πεντάδα δουλειά,
κι' αν ε'χεις χροιά να δεις σε
φωτισμένο.

ΦΡΙΞΟΣ (πειραγμένη): Μά-
λιστα κυρία. (Φεύγει μουρμου-
ρίζοντας).

ΜΑΤΙΝΑ (ένω κάθεται στην
άκρη του κρεβατιού): Λοιπόν;
Τι έπαθε πάλι;

ΑΓΛΑΪΑ: Κρυολόγησα.

ΜΑΤΙΝΑ: Και πού θά πάς,
σε παρακαλώ, αυτή η δουλειά;
ΑΓΛΑΪΑ: Και μήπως φταίω
ένω πού πουντιάζω;

ΜΑΤΙΝΑ: Μά δεν είπα ότι
φταίς εσύ. Φταίει το σπίτι που
είναι υγρό. 'Η, μάλλον, φταίει
ο προκομένος ο άντρας σου
που σ' έχει και κάθεται σε
υγρό σπίτι. 'Αλλά να μη με
λέγε ΜΑΤΙΝΑ, αν δεν τ'α βάλω
τά πράματα στη θέση τους, το
πολύ - πολύ μέσα σε μία βδο-
μάδα.

ΑΓΛΑΪΑ: Τι θά κάνης, δη-
λαδή;

ΜΑΤΙΝΑ: Θά απαιτήσω να
αλλάξετε σπίτι! Κι' αλλοιμονό
του του κυρίου Παπαστράβοκα-
νη, αν το μίστη πάλι να μου
φέρη αντίρρηση!

ΑΓΛΑΪΑ: Καλά, μη συγχί-
ζεσαι. Σε δύο ώρες θα είναι
έδω, θά του τ'α πής έξω από
τά δόντια και θά βγάλω το
αχτί σου.

ΜΑΤΙΝΑ (ένω σηκώνεται):
Και ποιός σου είπε ότι μπο-
ρώ να κάνω υπομονή δυό όλο-

κλήρες ώρες; Θά πάω άμέσως
στο γραφείο του! (Σκύβει και
την φιλάει). Κι' ένοια σου,
κορούλα μου! Θά γυρίσω γρή-
γορα μ' ευχάριστα μαντάτα!
(Φεύγει έξαλλη).

ΣΚΗΝΗ 2α

(Στο γραφείο του «προκο-
μένου»).

ΦΡΙΞΟΣ: Είμαι όλος αύ-
τια.

ΜΑΤΙΝΑ (άγρια): Δεν την
έχω γιά ξεπάστρεμα την κόρη
μου!

ΦΡΙΞΟΣ (στον ίδιο τόνο):
Ούτ' εγώ τη γυναίκα μου!

ΜΑΤΙΝΑ: Τότε, να φροντί-
σης, αχρίο κι' όλας, ν' αλλά-
ξετε σπίτι!

ΦΡΙΞΟΣ: Γιατί;

ΜΑΤΙΝΑ: Γιατί αυτό που κα-
θόσατε είναι υγρό!

ΦΡΙΞΟΣ: 'Αλλο και τούτο
πάλι! Και πού βρέθηκε η υ-
γρασία;

ΜΑΤΙΝΑ: Παντού! Και στο
χάλ, και στο σολόνι, και στην
κουζίνα, και - πρό παντός -
στην κρεβατοκάμαρα!

ΦΡΙΞΟΣ: Δε θάμιαστε κα-
λά, μου φαίνεται!

ΜΑΤΙΝΑ: 'Εγώ, τουλάχισ-
τον, καλά είμαι! Αλλά κι'
εσύ είσαι πολύ καλά, δυστυ-
χώς! 'Η 'Αγλαία, όμως, είναι
άρρωστη! Γιατί την έφαγε η
υγρασία κι' η μούχλα!

ΦΡΙΞΟΣ: Άκου μούχλα!
Σιγά-σιγά θά μου πής ότι
καθόμαστε σε βάλο!

ΜΑΤΙΝΑ: Να είσαι βέβαιος
ότι σιγά-σιγά θά σου πω
πολύ χειρότερα πράματα!

ΦΡΙΞΟΣ: 'Εσύ, δηλαδή,
βλάνθηκες να με τρελλάνης!

ΜΑΤΙΝΑ: Κι' εσύ να πεφά-
νεις την κόρη μου!

ΦΡΙΞΟΣ: Μή χολοσκάς και
δεν παθαίνει τίποτα!

ΜΑΤΙΝΑ: Νά, όμως, πού
έπαθε!

ΦΡΙΞΟΣ: Τι έπαθε;

ΜΑΤΙΝΑ: Πονύτασε!

ΦΡΙΞΟΣ: 'Όλος ο κόσμος
ποντιάζει!

ΜΑΤΙΝΑ: 'Όχι, όμως, έφτά
φορές μέσα σε τρεις μήνες!

ΦΡΙΞΟΣ: Ζήτημα προσο-
χής και προφυλάξεως!

ΜΑΤΙΝΑ: Ζήτημα υγρού
σπιτιού και άσυνειδήτου συζύ-
γου!

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ

Πώς έπινοήθηκε ο στηθόδεσμος

Οι γυναίκες στην αρχαία 'Ελλάδα και στη Ρώμη χρησι-
μοποιούσαν πλατείες ταινίες, πού τις έβεναν σε σχήμα
σταυρού, γιά ν' άνασκηκούν τα στήθη τους.

Άργότερα, όμως, όταν επικράτησε η μόδα των χιτώνων
με ψηλά και εφορμιστά στήθος, οι στηθόδεσμοι καταρτήθη-
καν, γιάτί είχαν γίνει περιττοί. Έπανεμφανίσθηκαν, όμως,
κατά τους πρώτους αιώνας του χριστιανισμού, μαζί με τ'α
φορβεία σαν ράσα φορέματα εκείνης της εποχής και προ-
κάλεσαν τις καταρες και τ'α αναβόματα των πατέρων της
εκκλησίας, πού έβλεπαν τους στηθόδεσμούς σαν σύμβολα α-
κολασίας.

Από τότε ύπστησαν διάφορες εξελίξεις, γιά να φτάσουν
στη σημερινή μορφή των σουτιέν.

Το «λεξικό του χιούμορ» όρίζει το στηθόδεσμο ως συνά-
νυμο του «άλεξιστόμου». 'Ενας άλλος όρισμός είναι ο έ-
ξης: «Ο στηθόδεσμος συγκροτεί τους αδύνατους, αντικα-
θιστά τους άπόντες, άνασχηκτοί τους διασκορπισμένους
και φυλακίζει τους αθάνατους».

ΦΡΙΞΟΣ: 'Ας
λοιπόν, σύζυγοι!
ΜΑΤΙΝΑ: Προηγούμενος θά
αλλάξη σπίτι! Κι' άργότερα
— πρώτα ο Θεός — βλάψουμε!
ΦΡΙΞΟΣ: Και βέβαια βλέ-
πουμε! Τά βλέπουμε όλα, έκ-
τός από καινούργιο σπίτι!
ΜΑΤΙΝΑ: Μ' αυτό το πλευ-
ρό να κοιμάσαι! (Φεύγει γρυλ-
λίζοντας).

ΦΡΙΞΟΣ: Κι' εσύ να κοι-
μηθής άπ' οποιαδήποτε πλευρά,
άλλα... αιώνας! (Κάνοντας
τό σταυρό του). 'Αμήν!

ΣΚΗΝΗ 3η

(Ύστερα από τρεις ώρες
στο υπνοδωμάτιο).

ΑΓΛΑΪΑ (συνεχίζοντας τόν
ακατάσχετο εξάφελμο και τόν
γοερό θρήνο της): 'Εχω την
προαίσθηση πώς, αν μείνω άκό-
μη σ' αυτό το σπίτι, θά πε-
θάνω!

ΦΡΙΞΟΣ (γιά να δώσει τέ-
λος στην ενοχλητική συζήτη-
σι): Σου υπόσχομαι ότι, μό-
λις βρώ καιρό, θά ψάξω γιά
άλλο.

ΑΓΛΑΪΑ: Περιττόν! Αυτή
τη δουλειά θά την αναλάβει η
μαμά, πού είναι πολύ πιο κα-
πάσια από σένα.

ΦΡΙΞΟΣ: 'Ασφαλώς είναι
πολύ πιο καπάσια, άφού τ'α
κατάφερε να με κάνει γαμπρό
της!

ΑΓΛΑΪΑ: 'Εχε χέρι πού εί-
μαι άρρωστη και δεν τόν άν-
τέχω τόν καυγά. 'Αλλιώς, θά
σηκώνοντανε στο πόδι η γειτο-
νιά!

ΦΡΙΞΟΣ: Προτιμώτερο,
πρακτικώτερο κι' αποτελεσμα-
τικώτερο θά ήταν γιά σηκώνο-
σούνα στο πόδι εσύ! Γιατί ο
κόσμος δεν κρεβατώνεται με
πυρετό τριάντα επτά και ένα!

ΑΓΛΑΪΑ: 'Αναισθητέ!
ΦΡΙΞΟΣ: Θεόζουλη!

ΣΚΗΝΗ 4η

(Σε λίγες μέρες έξω από
μια νεόκτιστη πολυκατοικία).

ΦΡΙΞΟΣ (κυττάζοντας γύ-
ρω του σαστισμένος): Θά μου
έξηγησετε, τέλος πάντων, γιά-
τί με κουβάλαστανε έδω πέρα;
'Αρκετά κράτησε το μυστήριο.

ΜΑΤΙΝΑ (δείχνοντας): Το
βλέπετε αυτό το ήμιυπόγειο
διαμερίσματάκι;

ΦΡΙΞΟΣ: Το βλέπω.

ΜΑΤΙΝΑ: 'Ε, αυτό είναι το
καινούργιο σας σπίτι!

ΦΡΙΞΟΣ (έτοιμος νά... διαρ-
ραγή): Τι έκανε, λέει; Κι'
από πότε;

ΑΓΛΑΪΑ: 'Από χθές πού
έδωσα καπρό!

ΦΡΙΞΟΣ: Και πού τ'α βρή
κες τ'α λεφτά;

ΑΓΛΑΪΑ: Πούλησα τ'α κα-
λοκαμάρ σου κουστούμια!

ΦΡΙΞΟΣ: Έδωγε, αγλάστια
των νοικοκυράδων! Δεν ένδια-
φάνηκες, τουλάχιστο, να μά-
θης, αν μ' άρέσει κι' έμένα
το σπίτι;

ΜΑΤΙΝΑ: Μά δεν μάς έν-
διαφέρει η γνώμη σου! 'Αρκεί
πού άρέσει σε μάς!

ΦΡΙΞΟΣ: Σ'άς άρέσει.

ΜΑΤΙΝΑ: Πολύ!

ΦΡΙΞΟΣ: Κι' άρέσει και
σε σ'άς, μονόμ' 'Αγλαία;

ΑΓΛΑΪΑ: Πάρα πολύ!

ΦΡΙΞΟΣ: Τότε, να τ'ο νοι-
κιάσουμε και νά... καθήσετε!

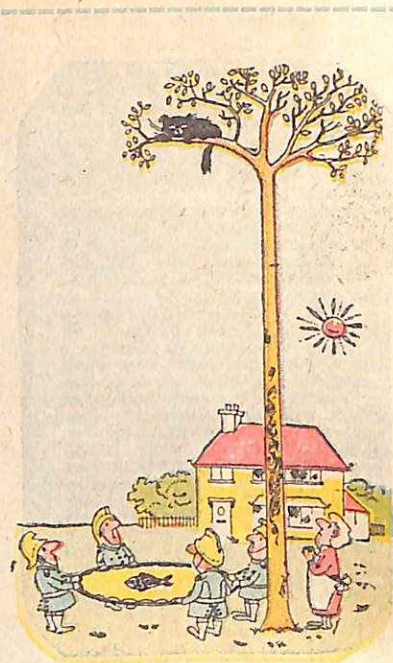
ΑΓΛΑΪΑ: Τι είπες;

ΦΡΙΞΟΣ: Είπα να τ'ο νοι-
κιά-σου-με και να κα-θή-
σε-τε!

ΜΑΤΙΝΑ: Θέλεις να πής,
δηλαδή, ότι εσύ θά μείνης στο
παλιό σπίτι;

ΦΡΙΞΟΣ: 'Όχι δά! 'Εγώ
θά φιλοξενηθώ προσωρινά σ'
ένός φίλου μου δικηγόρου, πού
θά... αναλάβει και τ'ο διαζύ-
γιο! Και προκειμένου να πε-
τύχω την άπελευθέρωσή μου,
χαλάει τ'α έξοδα και, στην ά-
νάγκη, τ'α... χεμειωνιάτικα κου-
στούμια μου! (Φεύγει κορδι-
μένος, σφυρίζοντας τόν 'Εθνι-
κό Ύμνο, ενώ πέφτει γρήγο-
ρα ή

ΑΓΛΑΙΑ)

Τό δόλωμα.

— Κατάλαβε φαίνεται πού έλεγες
πως δεν είχες ψιλά γιά να τού πα-
ρως φυστίνια!...

— Αυτός είναι!

'Αθηναϊκό αίσθηματικό και δραματικό μυθιστόρημα υπό Χρ. Κ. Χαϊροπούλου

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑΣ

Η δίκη της 'Ελλης άρχισε μέσα σε μία
άτμοσφαιρα ηλεκτρισμένη. 'Από τούς μάρ-
τυρες, πρώτα εξέτάσθηκε η Μαρία, πού
βρήκε πάλι την ευκαιρία να συκοφαντήσει
τη γυναίκα, πού έφταιγε γιά τόν θάνατο
του αδελφού της. 'Υστερα εξέτάσθηκαν οι
άνθρωποι της λέσχης του 'Αρμανή, πού
κατέθεσαν ότι ο Νότης, όταν βουτήχθηκε
στα χρέη, έπαψε πιά να πηγαίνει στη λέ-
σχη. Ο Νότης κατόπιν εξιστόρησε όλη τη
δραματική περιπέτειά του και ώμολόγησε
την ενοχή του. Αυτός ανάγκασε τη γυ-
ναίκα του να ζητήσει μία σωτηρία και γιά
τούς δυό τους...

10^{ον} Δεν άφησε όμως ο συνήγορος της
πολιτικής άγωγής νά διατηρηθ ή
εύεργητική έντύπωση από τ'α όμορφα
λόγια του Μελισσιόδη... Σηκώθηκε

και με την αντιπαθητική φωνή του, ρώτησε
τό Νότη:

— Με συγχωρείτε, κύριε μάρτυς, γιά τήν
κάπως αδιάκριτη έρώτησή πιστεύετε, όμως,
ότι η γυναίκα σας είχε σχέσεις έρωτικές με
τόν 'Αρμανή;

Είσαστε εκτός θέματος κύριε συνά-
δελφε! φώναξε γεμάτος αγανάκτηση ο Μελισ-
σιόδης.

Ο Νότης κύτταξε τό συνήγορο της πολι-
τικής άγωγής χλωμός, αμίλητος, με τίς
γροθιές του σφιγμένες...

Ο αντιπαθητικός δικηγόρος δεν τ'α έβαλε
κάτω:

— Δεν είμαι διόλου εκτός θέματος!...
τσίριξε. 'Από τίς σχέσεις του θυμάτος με
την κατηγορούμενη. Βγαίνουνε συμπεράσματα
πολλά και, κυρίως, έδραιώνεται η ενοχή
της!...

Ήρεμος — τί προσπάθεια υπεράνθρωπη
έκανε γιά νά κρατηθ ήρεμος! — ο Νότης
άποκρίθηκε:

— Κι' αν ακόμα ύποτεθ, ότι η 'Ελλη
έπεσε στην παγίδα πού της έστησε με τόση
έπιμονη πανουργία ο 'Αρμανής, αυτό έγινε
μόνο εξ αίτιας μου!... 'Εγώ είμαι ο μόνος
φταίχτης γιά τό ξεγύσινεμα της φτωχείας
γυναίκας μου — αν ύποθέσουμε ότι ύπάρχει
ξεγύσινεμα...

Η 'Ελλη πετάχτηκε όρθή:

— 'Όχι, Νότη! φώναξε με δύναμη. Σου
όρκίζομαι σε ό,τι έχω ιερό, ότι με τόν άν-
θρωπο αυτό δεν είχα ποτέ τίποτα!...

Ήταν τόσο αούδωρητα ελκρινής ή κραυ-
γή της αθώωτης, πού δονούσε τ'α λόγια
της κατηγορούμενης, πού όλο τό άκροατήριο
κυμάτισε συγκινημένο...

Ο Νότης κύτταξε δακρυσμένο τη γυναι-
κα του... Μέσα στα μάτια του όμως, μαζί
με τη συγκίνηση, δεν άστραποβόλυνε κι' η
πίστη!

Τό κατάλαβε αυτή και τού φώναξε:

— Δε με πιστεύεις, Νότη;... Είναι δυνα-
τό νά μη με πιστεύης, αγαπημένο μου; —
μοναδικέ μου αγαπημένε;...

Πόσος σπαραγμός δονούσε τη φωνή της!...
'Ανίκανος νά ύποφέρει τό παρανομένο
βλέμμα της, ο Νότης χαμήλωσε, νικημένος,
τό δικό του...

Η 'Ελλη άπογοητευμένη, έπεσε στο έδω-
λιό της, ενώ λυγμοί δυνατοί ταραζάνε τό
κορμί της...

Τό άκροατήριο συνταράχτηκε...
'Αφού προσπάθησε μάταια νά επιβάλει σιω-
πή, ο πρόεδρος διέκοψε τη συνεδρίαση.

Ήταν, άλλωστε, άρχά — δύμηση μετά
τό μεσημέρι. Θά συνεχίζανε τό απόγευμα.

ΚΒ'.

Τό απόγευμα συνεχίστηκε η εξέταση τού
Νότη. Ο κυριώτερος αυτός μάρτυς στη συ-
ναρακτική ύπόθεση, ο άντρας της κατηγο-
ρουμένης, είχε συγκεντρώσει τό ένδιαφέρον
τού κόσμου. 'Όλοι τόν κυττάζανε με συμπά-
θεια, περιμένανε νά πουνε τί θά έλεγε.

Ο Νότης μίλησε πάλι. Σιγά, με κόπο,
έξι από χρόνια βουδισθ.

Ο Νότης μίλησε πάλι. Σιγά, με κόπο,
έξι από χρόνια βουδισθ.

Ο Νότης μίλησε πάλι. Σιγά, με κόπο,
έξι από χρόνια βουδισθ.

αυτοτραυματισμό του όταν σε μία στιγμή
άλλοφροσύνης, χτύπησε τό κεφάλι του στον
τοίχο, προσπαθώντας νά τό σπάσει, τήν ό-
λονυχτία άγωνία της 'Ελλης. πού τόν πε-
ρίμενε και τόν είδε νά φτάνει ζημερώνοντας
πληγμένος, τό ψέμμα πού της είπε, ότι τόν
είχε χτυπήσει ένα αυτοκίνητο και τόν είχανε
πάει στο νοσοκομείο...

— Δεν ύποπτεύθηκε τό βράδυ εκείνο ή κυ-
ρία Καμήλη, ότι της λέγατε ψέμματα;... έ-
ρώτησε τό μάρτυρα ο Μελισσιόδης.

— Τό ύποπτεύθηκε, άλλα τήν έπεισα εγώ
πώς είχε άδικο...

— Σ'ας πίστευε ή γυναίκα σας, γιάτί σ'ας
αγαπούσε!...

— Έσकुθε πάλι τ'α μάτια του ο Νότης. κά-
θε λέξη τού διάσημου δικηγόρου έμπαινε βα-
θεία στην καρδιά του, τήν τρυπούσε πέρα
γιά πέρα...

— Κι' εγώ τήν αγαπούσα... ψέλλισε.

— Και πρέπει νά τήν αγαπάτε πάντα!
Γιάτί αξίζει νά τήν αγαπάτε!... φώναξε με
δύναμη ο Μελισσιόδης.

Ο μάρτυς δεν είχε τίποτε άλλο νά προσ-
θέσει. 'Εδωσε, λοιπόν, τή θέσι του, σε έναν
άλλο μάρτυρα, τό ίδιο ούσιώδη — τόν πα-
τέρα της κατηγορούμενης.

Όταν έμφανίστηκε ο Λάμπρος Καρσι-
νός, ο κάτασπρος συμπαιθικός γεροντάκος,
ένα ψιθύρισμα γεμάτο συμπάθεια άκούστηκε
από τό άκροατήριο...

— Η ιστορία αυτή άρχισε νά διηγείται,
είναι μία άλυσίδα από άτιμες και έλεινές
σκευωρίες, πού προσπαθόναν νά δέσουνε τό
αγαπημένο μου παιδί, τήν κόρη μου!...

— Τί έννοείτε;... τόν ρώτησε ο συνήγο-
ρος της πολιτικής άγωγής.

— 'Εννοώ, κύριε συνήγορε, άποκρίθηκε χω-
ρίς διασχυρό κανένα ο πατέρας της 'Ελ-
λης, ότι αυτός ο άνθρωπος, πού σκοτώθηκε
ήτανε τό μεγαλύτερο, τό έλεινότερο καθα-
μα, πού γεννήθηκε στον κόσμο!...

— Είναι αίσχος νά βρίζετε ένα νεκρό!
τσίριξε με τήν αντιπαθητική φωνή του ο
συνήγορος.

Ο γέρος σήκωσε ψηλά τό λευκό του κε-
φάλι και έιπε σταθερά, έπίσημα:

— Είναι γνωστό, ότι «ό αποθανών δεδι-
-

ΝΟΣΤΑΛΓΙΚΟΙ ΜΟΝΟΛΟΓΟΙ

Η γειτονιά μου

Με τήν καρδιά μου σπαραγμένη
από τήν τόσο άπώνια,
είδα μία μέρα ρημαγμένη
και τήν παλιά μου γειτονιά.

Ανάστα γίνκεν ο κόσμος
στη γειτονιά μου, γενικώς,
και δε μοσχομυρίζει δυσόσμος,
υπόδ' ονούρος βασιλικός.

Πάν τ'ο εύλινο χαγιάτι,
απ' όπου ρέμβας ή Χρυσή,
κι' απ' τήν αυλή του κυρ-Σταμάτη
ξερριζώθηκαν οι κισσοί.

Πάν τ'α στολίδια της 'Αθήνας,
ο καφενης τού κυρ-Μηνά,
και τό παραθύρο της Νίνας
με τ'α γενάρια τ'α κρεβάνα.

Πάει τ' αζούρ τ'ο κουρτινάκι
μιάς ελαφρομυαλής μικρής,
και τού Λουκά τ'ο ταβερνάκι,
πούβρισκε άουλ' ο μπερκής.

Όλα ύποτάχθηκαν στη βία
πούλχε, ολούθε απλωθή,
κι' αν με ρωτάς γιά τ'ο ρομβία,
έχει από χρόνια βουδισθ.

Σ' είδα και σένα ρημαγμένη,
παλιά μου, ώραιά γειτονιά,
με τήν καρδιά μου σπαραγμένη,
από τήν τόσο άπώνια...

Γ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

καίωται;... 'Όμως, έδω, στην περίπτωση
αυτή, ο θάνατος δε δικαιώνει αυτόν πού ή-
τανε κι' έμεινε ο μεγάλος, ο χυδαίος ένο-
χος! Γιατί, αυτή τη στιγμή, στο έδωλιο
του κατηγορούμενου δεν κάθεται ή άθάνα γυ-
ναίκα, πού έχετε μπροστά σας; κάθεται ο
πρόστυχος έκμεταλλευτής της δυστυχίας
της, πού προσπαθάνε με μέσα ποταπά και
δόλια νά τή ρίξη χαμηλά — στην άγκαλιά
του! Τό ότι δεν τό κατάφερε, δεν έλαφρώ-
νει τήν πράξη του, μεγαλώνει μόνο σε όλων
τά μάτια τήν περήφανη ήρωίδα, πού περι-
μένει από τη δικαιοσύνη με πίστη τη δι-
καίωσή της!...

Όμαδικά, σε νάταν ένας άνθρωπος, όλοι
δσοι παρακολουθούσανε τη δίκη, ξεσπάσανε
σε αούδωρητα χειροκροτήματα!...

Ο πρόεδρος έβαλε τις φωνές, ότι θά ά-
ναγκαζότανε νά διατάξη τό άδίσταμα της
αθώωσης... 'Ηταν όμως κι' αυτός όλοφάνε-
ρα συγκινημένος από τις έκδηλώσεις τού κό-
σμου — τόσο δικαιολογημένες από τη συμ-
πάθεια πούχε προκαλέσει αυτός ο άτυχος
γεροντάκος με τόν τόσο βαθύ πατρικό πόνο...

— Τό θυμά τό ξέρετε; τόν έρώτησε ο πρό-
εδρος, μόλις έγινε ήσυχία.

Τό αγαθό βλέμμα τού Καρσινού άστραψε
σαν άτσάλινο μαχαίρι και τ'α χείλια του ά-
φίσανε νά βγή τό μίσος του σε κοφτερά λό-
για:

— Τόν είχα δη μι'ά-δυό φορές, από μα-
κριά... είπε. Είχα καταλάβει όμως τί χυ-
δαίο ύποκείμενο ήταν...

— Η κόρη σας τί αίσθήματα έτρεφε γιά
τόν 'Αρμανή; ρώτησε ο Μελισσιόδης.

— Τόν μισούσε, όπως τού άξίζει! 'Όπως
ήτανε φυσικό νά τόν μισή κάθε τίμιος άν-
θρωπος...

Μπήκε πάλι στη μέση ο αντιπαθητικός
συνήγορος της πολιτικής άγωγής:

— Άφού τόν μισούσε, τί πήγε νά κάνει
στο σπίτι του, τήν ήμέρα πού τόν σκό-
τώσε;...

Με προσπάθεια μεγάλη ο Καρσινός μπό-<

λες οι συναλλαγματικές;... Πώς εξηγήτε, σεις, ο κριτής με την αλάνθαστη λογική, μία τέτοια γενναιοδωρία και μάλιστα από μέρους ενός ανθρώπου όπως ο 'Αρμανής, που όλες οι γνώμες συμπίπτουν ότι, αν όχι τίποτε άλλο, ήξερε όμως να κάνει τις δουλειές του καλά;...

Ο 'Καρτισίνος έμεινε σιωπηλός, άναπολόγητα πελαγωμένος... Τότε, για βοήθεια του, ήρθε η 'Ελλη;...

— Μα πάλι τα ίδια ρωτάτε;... φώναξε. Δεν τα είπα τόσες φορές στην ανάκριση;...

Ο πρόεδρος διέταξε την κατηγορουμένη να κάτσει κάτω, να μην απαντά παρά μόνο άμα τη ρωτούσαν...

Τότε όμως άνακατέθηκε ο Μελισσιδής:

— Με συγχωρείτε, κύριε πρόεδρε... είπε. Όμως ο κύριος συνάδελφός της πολιτικής άγωγής έκανε μία έρώτηση στο μάρτυρα, για κάτι, που, φυσιολογικά, αυτός δεν είναι δυνατό να ξέρη, έφ' όσον δεν ήταν αυτόπτης μάρτυς της μοιραίας σκηνής... Είναι φυσιολογικό, λοιπόν, είναι ανθρώπινο, να ζητή να άπαντήση, αντί του μάρτυρος, η κατηγορουμένη;...

— Όχι, δεν είναι φυσιολογικό... άποκρίθηκε ο πρόεδρος. Η κατηγορουμένη άς άποφυλαχθή να πη ότι έχει στην άπολογία της...

Τότε και η πολιτική άγωγή άς μη κάνει έρωτήσεις στους μάρτυρες τέτοιες, που να μην έχουν σωστή και υπεύθυνη άπάντηση. Ο συνήγορος της πολιτικής άγωγής είπε:

— Δέ μπορώ να καταλάβω πώς παίρνετε τό δικαίωμα να άπαγορεύετε έρωτήσεις στους μάρτυρες... Έρωτήσεις παραπειστικές... διόρθωσε ο Μελισσιδής:

— Δεν κάνω έρωτήσεις παραπειστικές! φώναξε γεμάτος αγανάκτηση με την ψηλή φωνή του ο συνήγορος της πολιτικής άγωγής. Ρώτησα κάτι άπλό: Πώς, ενώ δόθηκε ένα μέρος μόνο των όφελωμένων, βρέθηκαν σκισμένες όλες οι συναλλαγματικές;...

— Και αυτό που θέλετε να τό ξέρη ο μάρτυς;

Ο μάρτυς έχει κρίση, μπορεί να συμπέραν... Την προσωπική κρίση του ζητάω, κι' όχι έξιτορήσει πραγματικών γεγονότων... Ξαναμπήκε στη μέση η 'Ελλη:

— Τις συναλλαγματικές τις έσκισα εγώ!... φώναξε.

— Και που τις βρήκατε;

— Τις πήρα σχεδόν δια της βίας από τό χέρια του 'Αρμανή!

— Πώς δια της βίας;... Είναι δυνατόν ένας άντρας, όσο άδύνατος και νάναι, να νικήθ από μία γυναίκα;...

— Δέ σας είπα, ότι πάλεψα... Όμως, του έδωσα τα λεφτά που είχα, κι' αυτός μου είπε, ότι αυτά που χρωστούσα ο Νότης ήταν πολύ περισσότερα... Και, γιά να μου τό άποδείξει, ή, πιο καλά, γιά να μεγαλώση την άπελπισία μου, έδωσε όλες τις συναλλαγματικές... Έ, λοιπόν;... Πώς από τό χέρια του βρέθηκαν στα δικά σας;...

Γεμάτη ταραχή η 'Ελλη χαμήλωσε τό ματία της:

— Νά, θέλησε να μου κάνει τό γενναίο-δωρο, γιά να με καλοπιάση. Και... μου τίς έδωσε τις συναλλαγματικές! Μου είπε, ότι, αν ήθελα, μπορούσα να τις κρατήσω... Τότε κι' εγώ τίς πήρα και τις έσκισα!

— Και κάνατε πολύ καλά! Κάθε έξυπνη γυναίκα σαν και σας θα έκανε τό ίδιο... Με σφιγμένα χείλια η 'Ελλη άποκρίθηκε:

— Δεν είμαι έξυπνη γυναίκα με τό σημασία, που δίνετε έσεις στη λέξη... Είμαι μόνο μία γυναίκα που αγαπάει τον άντρα της και που ζητάει να τον σώση...

— Και σας συχαίρω γι' αυτό... Έκανε ο συνήγορος της πολιτικής άγωγής, με τον ίδιο πάντα παγερό σαρκασμό. Πήτε μας όμως, άφου σκίσατε τις συναλλαγματικές, που δεν είχαν πληρώσει, ο 'Αρμανής δέ ζητήσε... τό τιτίμιμο;...

Κατακόκκινη η 'Ελλη έσκυψε τό κεφάλι της και δεν άποκρίθηκε...

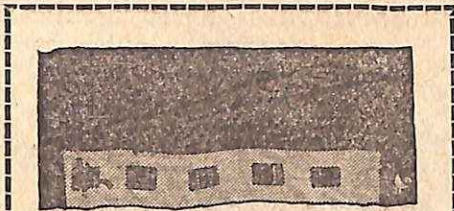
— Η ταραχή της κατηγορουμένης άποδεικνύει τη συνέχεια της σκηνής!... φώναξε θριαμβευτικά ο άντιπαθητικός δικηγόρος.

Η 'Ελλη κατάλαβε, ότι ή σιωπή της την ένοχοποιούσε... Σήκωσε, λοιπόν, τό κεφάλι της και είπε:

— Μόλις είδε τις συναλλαγματικές σκισμένες, με πλησίασε και θέλησε να έκμεταλ-λευτή τη μοναξιά... Έγώ άντιστάθηκα, φυ-σικά, άμύθηκα... Τότε ο 'Αρμανής μου εί-παζε πρός τουα, χυδαία, ότι, μία και μου εί-πε ότι έπιτρέπεται τις συναλλαγματικές, έπρε-πε... να πληρώσω με κάποιο τρόπο! Έξα-γριώθηκα, τον χτύπησα, τον έσπρωξα από-τομα!... Έπεσε, χτύπησε και σκοτώθηκε! Αύτη είναι ή αλήθεια...

Ο συνήγορος της πολιτικής άγωγής έ-κανε μία γκριμάτσα:

— Δηλαδή, τον τυλίξατε, θέλετε να πι-

— 'Ο γορός των πρώην καταδικών; Στην αίθουσα του μορφωτικού δι-
λου, κύριε! Κατ' ευθείαν δεύτερο
δρόμο, άριστερά!

τε... Του πήρατε πρώτα τις συναλλαγματι-
κές, και ύστερα δέ θέλατε να πληρώσετε...
Έξυπνο αυτό και τίμιο...

Μπήκε στη μέση ο Μελισσιδής:

— Πιο τίμιο, παρά αν δεχότανε τό άν-
τάλλαγμα που ζητούσε έκδιστικά ο 'Αρμα-
νής! είπε έρα.

Ο 'Αρμανής δεν έκανε κανένα έκδισ-
σμό!... φώναξε ο άντιπαλός δικηγόρος. Για-
τί, όπως μάς διηγήθηκε τώρα δά ή κατηγο-
ρημένη, οι συναλλαγματικές, τό μέσον του
έκδισμού, τις δόθηκαν πριν... Έκτός πιά
αν φαντασθούμε, πράγμα πολύ πιο λογικό,
ότι τις δόθηκαν... μετά!

Ο Νότης είχε σηκωθεί όρθος στη θέσι
του, και κύτταζε κατάλογος, με μάτια φλο-
τισμένα, την 'Ελλη... Γύρευε να δη τί αντί-
δραση θα είχε ή φοβερή κατηγορία στη γυ-
ναίκα του, έτσι, όπως γινότανε μπροστά
σε τόσον κόσμο...

Η 'Ελλη είχε μείνει σιωπηλή, κυττάζον-
τας γεμάτη βουδή αγανάκτηση αυτό τον άν-
θρωπο, τό μοχθηρό δικηγόρο, που είχε βάλει
σκοπό του να την έξευτελίση, να την κου-
ρελίσση...

— Δυσκολεύομαστε να φαντασθούμε, ότι
ένας άνθρωπος σαν τον 'Αρμανή φέρθηκε με
τέτοια παιδική άφέλεια... Δέ δίνει κανείς
τέτοια λεφτά χωρίς αντίταλλαγμα... και μά-
λιστα ένας άνθρωπος τόσο έξυπνος...

Δέ μπορώ να καταλάβω τί πάτε να
άποδείξετε, κύριε συνάδελφε... είπε ο Μελ-
σιδής. Τό θέμα που μάς άπασχολεί είναι άν
η κατηγορουμένη έκανε αυτό που κατηγορεί-
ή κατηγορούμενη... Έσείς τώρα πάτε
ταί... δηλαδή τό φόνος... Έσείς τώρα πάτε
ταί... δηλαδή, προσπαθώντας να μάς
να την έξευτελίσετε, προσπαθώντας να μάς
ταί... δηλαδή, όπως γίνανε όπως ταί...
θέλετε σεις, και όχι όπως γίνανε πραγμα-
τικά...

Η πραγματικότητα δεν είναι κάτι αυ-
θαίρετο, κύριε συνάδελφε, στήριζεται στη
λογική, στην αλληλουχία των γεγονότων...
Δέ μπορούμε να τραβάμε από τό μαλλιά τό
πράγμα, γιά να τό παρομοιάσουμε όπως
τα θέλουμε, όπως μάς συμφέρει...

— Είναι άδύνατο να άνησώ τί έπιζητεί-
τε... Νά άποδείξετε, ότι ή κατηγορουμένη
σκοτώσε, ή τίποτε άλλο που δεν ενδιαφέρει
τους ένόρκους και τους συνέδρους αυτής της
δίκης;...

Αν άποδειχθή, ότι ή κατηγορουμένη
ήταν έρωμένη του θύματος, τότε εξηγείται
πιο καλά ο φόνος... Και νομίζω, ότι αυτό
άποδεικνύεται από τό πράγματα, όσο κι' αν
προσπαθήτε να τό κρύψετε, να τό μεταβά-
λετε...

Πιο πολύ με λύπη, παρά με αγανάκτηση,
ο Μελισσιδής είπε:

— Είναι άρχη άπαράβατη, έθιμο οίκτρο,
κάθε κατηγορούμενος να έξευτελίζεται άνε-
ξέταστα, άνεμπόδιστα και με έλαφρεία συν-
είδηση από κάθε άνεύθυνο πρόσωπο... Από
τόν κανόνα δεν εξαιρείται, δυστυχώς, ούτε ή
πρόσωπα της άλάνθαστης λογικής, είναι συμ-
περάσματα της αλάνθαστης λογικής, τότε...
ζήτη ο παραλογισμός... γι' αυτός τότε...
να μάς δώση επιχειρήματα λογικά!

Τά λόγια του διάσημου δικηγόρου, γεμά-
τα ειρωνεία και σαρκασμό, προκάλεσαν θύ-
ελλα από ένθουσιασμό στο άκροατήριο! Ο-

σμήνη, που θα πέση θύμα κακών συμπτώσεων,
μιάν άμφοσφαιρα πνιγνρή, που μέσα της ά-
γωνιά, παλευοντας άπεγνωσμένα να λυτρωθ...

Ο Μελισσιδής σταμάτησε, γιά να συνεχί-
ση σε λίγο:

— Δεν πρόκειται, βέβαια, να τακτοποιη-
θούν τό πράγματα, να διορθωθούν ό,τι και
να πούμε, ό,τι και να κάνουμε... Η άδίκη
θα εξακολουθή: Η κατηγορουμένη θα άθωώ-
νεται από τό δικαστήριο των ένόρκων και
θα μείνη γιά πάντα ύποδικος στο δικαστή-
ριο της κοινής γνώμης! Βγαίνοντας από τό
δικαστήριο, δικαιωμένη, δεν έχει τό κεφάλι
της ψηλά: την κάνουν να τό σκύβη οι κα-
τηγορίες των άνευθύνων, που έγκλημάτων
έκ-τού άφανούς, έκ του άσφαλούς, χωρίς συνέ-
ψη, χωρίς τύψεις... και χωρίς συνέπειες...
Ένας ύποδικος δεν είναι πρόσωπο, άτομο
σεβάστο θεωρείται κουρέλι και σαν κουρέλι
περιφρονείται, πριν καταδικαστή, κι' έ-
ως, ακόμα, χωρίς τό βεβαιότητα, ότι ά-
ξίζει να καταδικαστή... Αυτή είναι ή δρα-
ματική αλήθεια...

Η 'Ελλη κύτταζε τον καλό δικηγόρο, τό
διαλεκτό άνθρωπο, με δακρυμένη εύγνωμοσύ-
νη, Ο Νότης είχε ξαναπέσει στη θέσι του,
και κρατούσε τό κεφάλι του στο χέρια του...

Ο Μελισσιδής του έριξε μία διαδακτική
ματιά, σά να ήθελε να καταλάβη αν τον εί-
χαν έπηρεάσει ευεργετικά τό λόγια του...

Ο συνήγορος της πολιτικής άγωγής δ-
μως δεν τό έβαλε κάτω:

— Όλα αυτά που λέτε, κύριε συνάδελφε,
είναι πολύ άρσικά και συναρπαστικά... είπε,
Νομίζω όμως, ότι στην περίπτωση μας, δεν
ευσταθούν: 'Αν ή κατηγορουμένη προκάλεσε
ώριμες κρίσεις γιά τό άτομο της, οι κρί-
σεις αυτές είναι κάθε άλλο παρά άδικες, και
στήριζονται σε συμπεράσματα που βγαίνουν
από την πραγματικότητα την ίδια. Συγκε-
κρίμενα: 'Αν άποδείχτη, ότι ήταν φιλενάδα
του 'Αρμανή, ο φόνος του παύει να είναι
άναίρεσις, και γίνεται έγκλημα έκ προμελέ-
της!

— 'Εγκλημα έκ προμελέτης! φώναξε Έξαλ-
λος ο Μελισσιδής. Περνάτε τό δρία!...

— Δεν περνά τίποτε... Άποδεικνύω...
— Και ότι ή 'Ελλη Καμνήλ σκότωσε τον
άποδείξετε, της, τον καταστροφέα της εύτυ-
χίας της, προμελετημένα;...

Ο συνήγορος της πολιτικής άγωγής χα-
μογέλασε με κακία:

— Αυτά είναι επιχειρήματα δικά μου!...
— 'Επιχειρήματα δικά σας;...

— Βέβαια: Όσο πιο βασανιστής και κα-
ταστροφής άποδειχτή ο 'Αρμανής, τόσο πιο
φυσικό είναι να τον μισή ή Καμνήλ... Και
τό μίσος οδηγεί μακρύν — ακόμα και στο
φόνος!

Αν τον μισούσε, πώς δέχτηκε να έξη
μαζί του έρωτικές σχέσεις;...

— Άπο συμφέρον; Ήταν ο πλούσιος φι-
λέναδος, που πλήρωσε, και ήταν ή φτωχιά φι-
λενάδα, που πληρωνόταν... Ένα πολύ φυσικό
συμπέλασμα κατωερότητας είχε γιγαντιστεί
μέσα της την αγανάκτηση... Και, στο μυαλό
της άρχισε σιγά-σιγά να ώριμάζει τό μυαλό
μα — αυτό που δά τη λύτρωνε από τό
άποκρουστικό έφιάλη... Και τό έγκλημα
πραγματοποιήθηκε μία μέρα, ύστερα από
μία από τις συνήθισμένες έρωτικές συναν-
τήσεις τους: Όταν ή Καμνήλ πήρε στην
κατοχή της τις συναλλαγματικές, τις έσκί-
σε, ο 'Αρμανής εξαγριώθηκε άκολουθώντας
πάλη, αύτη τον έσπρωξε, τον έριξε κάτω, τον
σκοτώσε!

Μέ ένα χαμόγελο γεμάτο περιφρόνηση, ο
Μελισσιδής είπε:

— Λοιπόν, έχουμε δύο περιστατικά, ά-
διάφεστα κι' αδιόλητα, κύριε συνάδελφε:
Τό πρώτο είναι, ότι ένας άνθρωπος, που έ-
χει μία γυναίκα, δέχεται να της χαρίση λε-
φτά, χωρίς λόγο, χωρίς αίτια... Ένώ έχουμε
άλλο, ότι τα λεφτά δίνονται γιά να κερδίση
κανείς κάτι και όχι γιά να τό πληρώση, ό-
ταν μάλιστα κανείς δεν τον υποχρεώνει να
τό κάνει...

Τό δεύτερο είναι, ότι ή κατηγορουμένη, μία
γυναίκα άδύνατη και φυσιολογικά ύποδεότερη
από έναν άντρα, άποφάσισε και έξετέλεσε
ένα προμελετημένο έγκλημα με τον έφη-
λόκοτο τρόπο: Πήγε στο σπίτι του θύματος
της, και εκεί, αντί να μεταχειριστή τό πι-
στολι, τό μαχαίρι, τό δηλητήριο, σκηνοθέ-
τησε έναν κανυα, χρησιμοποίησε την πάλη
— μ' όλο που δεν ήξερε αν θα μπορούσε να
τά βγάλη πέρα... — έσπρωξε τον άντιπαλό
της και τοποθέτησε εκεί όπου δά έπεφτε τό
κεφάλι του τη γυναιά ενός επίπλου, γιά να
κάνη θανατηφόρο τό πείσιμο! 'Αν όλα αυτά,
κύριοι ένόρκοι, κύριοι συνέδρου, είναι συμ-
περάσματα της αλάνθαστης λογικής, τότε...
ζήτη ο παραλογισμός... γι' αυτός τότε...
να μάς δώση επιχειρήματα λογικά!

Τά λόγια του διάσημου δικηγόρου, γεμά-
τα ειρωνεία και σαρκασμό, προκάλεσαν θύ-
ελλα από ένθουσιασμό στο άκροατήριο! Ο-

λοι άρχισαν να χειροκροτούν και να φωνά-
ζουν «μπράβο!» στο Μελισσιδή, πουχε κατα-
φέρει με τό άκλόνητο επιχειρήματό του να
δημιουργήση ζήλο στο ρεύμα συμπαθείας
γιά την κατηγορουμένη...

Ανίκανος να επιβάλει σιωπή ο πρόεδρος
διέκοψε τη συνεδρίαση.

Ο Μελισσιδής βγήκε από την αίθουσα του
Κακοιρογιοδείου μαζί με τον Καρτισίνο.

Ο φτωχός γέρος, άπερίγραπτα συγκινη-
μένος, έσφιξε με εύγνωμοσύνη και τό δυο
χέρια του δικηγόρου:

— Φάνη, του ψιθύρισε, ό,τι και να σου
πώ, είναι λίγο! Τό «εύχαριστώ» έξευτελίζε-
ται όταν ή εύγνωμοσύνη ξεχειλίζει...

— Μην υπερβάλλης, άγαπητέ μου Λάμ-
προ... Δεν έκανα και δεν κάνω παρά ό,τι
θα έκανε κάθε υπερασπιστής!...

— Έ, όχι και κάθε υπερασπιστής!... Δι-
κηγόρος είναι κι' ο άντιπαλός σου, της πο-
λιτικής άγωγής, είδες όμως πώς άποστομά-
θηκε, πώς έξευτελίστηκε!...

— Ξέρεις γιάτί; Γιάτί ή ύπόθεσι που ύ-
περασπίζεσαι, είναι άδικη, ενώ αύτη που ύπε-
ρασπίζομαι έγώ, είναι δίκαιη... Πιστέψέ με,
ότι σε περιπτώσεις σαν της κόρης σου, ή
υπεράσπισή δεν έχει και πολύ να ψάξη γιά
να βρή επιχειρήματα...

Δέ μιλούσανε γιά λίγο οι δυο άντρες.

— Ύστερα, ο Καρτισίνος είπε:

— Άραγε... να πείστηκε κι' ο Νότης;...

— Γιά τί πράμα;

— Γιά την άβωδότητα της γυναίκας του...

— 'Ελπίζω... Ξέρω κι' εγώ;... Έσύ τί
λές;...

— Πρέπει να έχη πείστη... Η λογική του
βροντοφωνάει, ότι ή γυναίκα του είναι ά-
θώα... Όμως... φοβόμυαι, ότι δεν έχει πεί-
στη... ίδιος γιά τό αν αυτός ο έλσεινός
είχε έρωτικές σχέσεις με τη φτωχιά μου
την 'Ελλη...

— Μα θα είναι τερατώδες να έπιμένη
σ' αύτη την έντελώς αθάνατη άνακρίσεια!...

Ο Καρτισίνος κούνησε τό λευκό του κε-
φάλι:

— Πολύ φοβάμαι, Φάνη, ότι ή συκοφαν-
τία του έχει δηλητηριάσει — γιά πάντα...

Και χωρίζανε λυπημένοι, σκεπτικοί...

ΚΓ'.

Η δίκη συνεχίστηκε με τον ίδιο έλπιδο-
φόρο ρυθμό: Σε κάθε καινούργια κατάθεσι,
ή κατηγορουμένη άπαλλασσότανε κι' από ένα
ακόμα βάρος της κατηγορίας. Σ' αυτό, βέ-
βαια, έπαιξε μεγάλο ρόλο ή έξυπνάδα, ή ε-
υστροφία κι' ή εύφραδία του Μελισσιδής: Δεν
άφηνε εύκαιρία ο διάσημος δικηγόρος, που
να μην προσπαθή, από κάποιο περιστάτι-
κό, από μία μαρτυρία, να βγάλει ένα συμπε-
σμα, προς όφελος της 'Ελλης...

Η μεταστροφή της κοινής γνώμης ήταν
έκδηλη. Πρώτες οι έφημερίδες — αυτές που
είχαν με τόση έλαφρότητα κατηγορήσει την
'Ελλη — δίνανε τώρα τό σύνθημα γιά την
όλοκληρωτική δικαιοσύνη: Τά πρακτικά
της δίκης ήταν ένας ύμνος γιά την κατη-
γορουμένη — την άτυχή γυναίκα, που μία
άλυσίδα από κακές συμπτώσεις, την είχε κά-
νει να καταλήξη στο έδάλιο, ενώ δέ ήτανε
παρά μία εύπορη ηρώδα, που δέ διαταζε
τώρα ή δημοσιογραφία να της φορέση ύστε-
ρα από τό άκάθιστο στεφάνι της ένόχου, τό
φωτιστέφανο της μάρτυρος!

Όλοι μιλούσανε πιά γιά σίγουρη άθώωσι
της. Και, κάθε φορά που ο συνήγορος της
πολιτικής άγωγής προσπαθούσε να πη κάτι,
να βγάλει κανένα αθάνατο συμπεράσμα, πα-
ραμόνευε ο Μελισσιδής γιά να τον άντικρού-
ση με άκλόνητα επιχειρήματα...

Ο Νότης παρακολουθούσε τη διαδικασία,
αίμυλος, άνεξιχνίαστος... Νόμιζε κανείς ότι
όλα αυτά ήτανε πράγματα που δεν τον άφο-
ρούσαν, και τό άκούσε χωρίς να τό άκούη,
χωρίς να δείχνει, ότι τον έπηρεάζανε...

Πολύ ανήσυχος γι' αυτό ο Μελισσιδής —
και την ανησυχία του τη μεγάλωσε ο Καρ-
τισίνος — προσπαθούσε στην άγρόσυρή του να
γκρεμίση και τό τελευταίο όχυρό της κατη-
γορίας: Τις έρωτικές σχέσεις άνέμεσα στο
θύμα και στην κατηγορουμένη.

Κύριοι ένόρκοι, κύριοι υπεδειγματική γυ-
ναίκα και σύζυγο! Η 'Ελλη Καμνήλ είναι
ή γλυκύτατη ηρώδα της πιο όλοκληρωτικής
συγγικής άφοσίωσης. Ζή γιά τον άντρα
της, άναπάντη γι' αυτόν, κι' έτσι, κάθε πό-
θος του, είναι και δικός της, κάθε περιπέ-
τειά του τη συγκλονίζει βαθιά! Τό ζευ-
γάρι ζή μέσα σε μιάν εύτυχισμένη μετρίο-
τητα — τις όποιες όποτε έλλείψεις τις άνα-
πληρώνει ευεργετικός ο έρας... Οι δυο σύ-
ζυγοι αγαπιούνται, και δέ ζητάνε άλλο από
τό να παραταθή ή αγάπη τους... Δυστυχώς
 όμως γι' αυτούς, καιροφυλακτεί ύπουλος,
σκυταλός, καταχθόνιος, ο έχθρος της εύτυ-
χίας τους: Ο κακός άνθρωπος, που έχει
βάλει πρόγραμμο να δηλητηριάση την ατμό-

σφαιρα της ξενιοσστης χαράς... Μέσα στην
έλεεινή ψυχή του έχει φυλάξει ή ζήλεια γιά
την εύτυχία, που γιγνόνε με τό και τον
ένοχλη: Αυτός είναι πλούσιος. Κι' όμως δεν
έχει εύτυχία... Καθώς βρίσκεται πλάι στην
εύτυχισμένη φτώχεια, προσπαθεί να καταλά-
βη πώς και γιάτί ή 'Ελλη και ο Νότης μπο-
ρούνε με τόσο μηδανιέν πρώτες ύλες να
φτιάχνουνε τη χαρούμενη ζωή τους. Έκτός
από αυτό, ο 'Αρμανής νοιώδει μέσα του ένα
βάνασο αίσθημα να φλογίζει, να πυρπολή
τη στερεμένη του καρδιά: Αυτή ή όμορφη
παντρεμένη, που λατρεύει τον άντρα της, εί-
ναι γι' αυτόν ένας άκατανίκητος, βασανιστι-
κός πειρασμός! Σκέπτεται πώς να την ά-
ναγκάση να πέση στα χέρια του... Η 'Ελλη
Καμνήλ πρέπει να του χαρίση την εννοία
της! Με ποιόν τρόπο; Με τό καλό ή όμορφη,
αλλά και τόσο πιστή στον άντρα της γυ-
ναίκα, δεν πέφτει... Οι περιποήσεις δεν
τη συγκινούν: Άντίθετα, μία άνεξηγητη, άλ-
λα έντελώς έκδηλη άστροφία, εύρύνει κάθε
μέρα τό χάσμα άνέμεσα στον 'Αρμανή και
στην 'Ελλη!... Δεν είναι δυνατό με τό καλό,
με τό φυσιολογικά μέσα, ή όμορφη γυναίκα
να ύποκύνη στον άπαισιο γείτονα της... Και
τότε ο 'Αρμανής, άποτυχημένος τρυφερός φί-
λος, έξευτελισμένος θαυμαστής, με τό άμαρ-
τωλό του αίσθημα μαστιγώμενο πρόσθετα
από την αγανάκτηση, άποφασίζει να χρησι-
μοποιήση την έγκληματική κακοήθεια!

Ύστερα από μία μικρή διακοπή, ο Με-
λισσιδής έξακολουθούσε πιο σιγά, αλλά τό
ίδιο πειστικά:

Τό σχέδιό του είναι άπλό, όσο και κα-
ταχθόνιο: Γιά να πέση ή 'Ελλη στα χέρια
του, είναι άπαραίτητο ο άντρας της να ύ-
ποδουλώσει σε ένα όποιοδήποτε πάθος! Και
τό πιο πρόχειρο, τό πιο επικίνδυνο, είναι
τό πάθος των χαρτιών... Ο 'Αρμανής πα-
ρασύρει στη λέσχη του τον Καμνήλ με τό
πρόγραμμα να τον καταστρέψη! Τά επιχει-
ρήματά του γιά να τον τραβήξ εκεί, είναι
σοδρα και αδιάσειστα: Γιά να καλυτερέψη
ή ζωή της 'Ελλης, πρέπει να μεγαλώσουνε
τά εισοδήματα του άντρα της! Με ποιόν
τρόπο; Ο μισθός έρός τραπέζιτικού ύπαλ-
λήλου δεν είναι ήμερονομικός... Κάτι άλλο
χρειάζεται — κάτι πιο μεγάλο! Κι' αυτό
τό «κάτι» μπορούνε να τό έξασφαλίσουνε τα
χαρτιά... Έτσι, ο άδύνατος σύζυγος, με έ-
λαφρυντικό του την προσπάθεια να προσφέ-
ρη στη γυναίκα του καλύτερη ζωή, πέφτει
στην παγίδα: Άρχίζει να παίξει!... Στην
άρχη κερδίζει... Και τό κέρδος τον παρασύ-
ρει ακόμα πιο πολύ!... Ζή σε μία μέση δια-
ρκή: Έχει μαζέμενα όσα λεφτά δεν είχε ώς
τώρα ποτέ! Τά παίει στη γυναίκα του — γι'
αυτήν κερδίζουν... κι' αύτη γεμάτη ά-
γωνία, του δίνει πίσω... Δεν τά βέλει
τέτοια λεφτά, τά άπώλει, γεμάτη φόκη!
Κι' αυτό, γιάτί αισθάνεται, ότι, πίσω από
τά κέρδη, καιροφυλακτεί ή ζήμια, ή κατα-
στροφή... Ζητάει από τον άντρα της να μη

συνεχίση τό παιχνίδι, να σταματήσει έστω
και στο χείλος της άδυσσου... Αυτός ύπό-
σχεται, όρκίζεται — γιά να ξεχάση την ύ-
πόσχεσή του σε λίγο... Δεν είναι μόνο τό
χαρτοπακτικό πάθος, που τον παρασύρει
είναι, κυρίως, ή όλέθρια επίδρασι, ή έπιμο-
νή αυτού του έλλεινού ανθρώπου: 'Αν δεν
πάη μία μέρα στη λέσχη, αν καταφέρει ν'
άπαγκιστρώθ, έστω και πρόσκαιρα, από τό
άκατανίκητο πάθος, ο Νότης Καμνήλς βρί-
σκει στην Τράπεζά του, μπροστά στο γκισέ
αυτό, ή βγαίνοντας τό μεσημέρι, στη μέση
του δρόμου, τον 'Αρμανή! Και ο φοβερός
αυτός άνθρωπος, γεμάτος έπιμονή, τραβάει
πάλι τον άδύνατο άνθρωπο εκεί όπου μοιραία
θα τό άφήση όλα — ύπόληψη, άξιοπρέπεια,
οικογενειακή γαλήνη...

Πάλι έπαψε γιά λίγο να άκούγεται ή φωνή
του διάσημου δικηγόρου... Ούτε ψήφους δεν
άκούγοντανε μέσα στην αίθουσα. Όλοι κρε-
μόντουσαν από τό χείλια αυτού του άνθρώ-
που, που εξιστορούσε με τόσο ζωντανή πει-
στικότητα όλα αύτη την ιστορία με τις
πιο μικρές της κι' ασήμαντες λεπτομέρειες,
με τις πιο άσύλληπτες ψυχολογικές διακυ-
μάνσεις των θλιβερών ήρώων της — σά να
ήταν αύτοπτης μάρτυς σε όλα...

Και, όταν συνέχισε ο Μελισσιδής, όλοι
κρεμάστηκαν από τό χείλια του:

— Και έτσι, από πείσιμο σε πείσιμο, έρ-
χεται ή όλοκληρωτική καταστροφή: Ο Νό-
της Καμνήλς έχει χάσει τα πάντα — πρώ-
τα-πρώτα τα κέρδη του, ύστερα τις άποδο-
χές του ενός έτους, δυο έτών — ίσως ακόμα
πιο πολλά!... Υπογράφει άσυλόγιστα, ζα-
λισμένος, άνίκανος να σκεφτή, άνίσχυρος να
σταματήσει, συναλλαγματικές γιά ποσά που
είναι άδύνατο να τό βοη γιά να τό πληρώ-
ση!... Και τότε, πελαγωμένος, έξαθλωμέ-
νος, πάει και τό έμπιστεύεται όλα — που
άλλού; σε ποιόν άλλον;... στη γυναίκα
του! Κι' αύτη ή φτωχιά άκούει, γεμάτη πα-
νικό τη φοβερή αλήθεια... Τί να πη; Τί να
κάνη;... Πώς να σώση αυτόν που λατρεύει;...
Πώς να σώση τη ζωή τους, που άπειλείται
με έξευτελισμό, με πείνα;... Τότε, άπάνω στην
άπελπισία της, συλλογίζεται τό μοναδικό άν-
θρωπο, που την αγαπάει και που ίσως μπο-
ρεί να τη βοηθήση — τον πατέρα της! Πη-
γαίνει σ' αυτόν, του τό έμπιστεύεται όλα...
Κι' ο πατέρας της πείει και δαεινίζεται, και
βρίσκει ένα μέρος από τα λεφτά που χρω-
στούνται... Παίρνει τό ποσόν ή 'Ελλη Κα-
μνήλ και πάει να βοη τον 'Αρμανή — τον
άνθρωπο που έχει συγκεντρώσει όλες τις
συναλλαγματικές του Καμνήλ στα χέρια
του... Και φτάνουμε στην τελευταία πράξι
του δράματος!

Σαν έξυπνος και έπιτήδειος δικηγόρος, ο
Μελισσιδής σταμάτησε πάλι γιά λίγο, στο
πιο νευραλγικό σημείο της άγορεύσεώς του.
Όλοι τον κυττάσανε με άγωνία, περιμένον-
τας την έξιτορήσι και τό φόνος...

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Η συνέχεια.

ΤΟ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΚΡΕΒΑΤΙ!

Σε μία μεγάλη έκθεσι, που γίνεται τις ήμέρες αυτές στο Λονδίνο, επιδεικνύεται μεταξύ
άλλων και ένα ηλεκτρονικό κρεβάτι, αυτό άκριβώς που βλέπετε στη φωτογραφία μας.
Έκτός από τό ότι καλούματα του είναι από έλαστικό βελόν, τό κρεβάτι παρουσιάζει άμεί-
ωτες τελειοποιήσεις και άνέσεις. Ειδικά κομμάτια ρυθμίζουν αυτόματα τό ύψος των
μαξιλαριών και την κλίση του στρώματος τό όποιο θερμαίνεται και διατηρείται σε στα-
θερή θερμοκρασία. Στη μέση του κρεβατιού, από την πλευρά των ποδιών, ύπόκει ένας
έκπτης τηλεοράσεως, ο όποιος βγαίνει από την κρύπτη που και λειτουργεί με την πίεσι
ένός κομπιού. Ένα άλλο κομμάτι έξασφαλίζει σ' αυτούς, που χρησιμοποιούν τό κρεβάτι,
ένα ζεστό πρωινό ρόφημα. Υπάρχουν όμως και άλλα κομμάτια στο κρεβάτι άπ' τα όποια
άντιστοιχεί μία έκπληξι!...

ΤΑ ΝΕΩΤΕΡΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

Το ωραίο πρόσωπο της Γαλλίδος σιάρ Μπέλλα Ντάρβι παρ' ό-
λίγο να παραμορφωθεί σ' ένα α-
κίνητο δυστύχημα, πού της συνέ-
βη στο Παρίσι. Το ατύχημα της
κατεστράφη σχεδόν τελείως σε μια
σύγκρουση, ενώ η ίδια βγήκε απ'
αυτό τραυματισμένη στη μύτη, στα
γέφυρα και στο μέτωπο, πάνω από το
αριστερό μάτι. Οι γιατροί πού πε-
ριποιούνται τη στήν, τη διαβεβαίω-
σαν πως τα τραύματα δεν πρόκειται
να της αφήσουν κανένα δυσάρεστο ί-
γνος στο πρόσωπο. Η Μπέλλα
Ντάρβι, πού παίζει τώρα σε γαλλι-
κά φιλμ ήταν για ένα διάστημα στο
Χόλλυγουντ ή ευνουμένη του μεγα-
λου παραγωγού Ντάρρυλ Τζάνουκ,
για τον οποίο γύρισε τα φιλμ «Κα-
ταραμένα νερά» και «Ο Αιγύπτιος».

Ο Έντν Κωνσταντίν: Χαδία,
γροθιές και τραγούδι.

Η Μπέλλα, της οποίας το πραγμα-
τικό όνομα είναι Βεζί, είναι σήμε-
ρα 32 χρόνων.

Οι σχέσεις Μ. π. ρ. ι. τ.
Μπαρντό - Σασά Ντιστέλ δεν
είναι καθόλου αρμονικές. Η άπο-
ψη του ζευγους από τη μεγάλη επι-
σημία γιορτή της «Ενώσεως Καλλιτε-
χνών» έκανε σε όλους έντυπωση. Εί-
χε διαδοθή πως η Μπριζίτ θα πη-
γαινε στη γιορτή συνοδευόμενη από
το νέο ήθοποιό Ζακ Σαριέ, πού
είναι ο παρτενιέρ της στο φιλμ «Η
Μπαμπέτ πηγαίνει στον πόλεμο»,
άλλα την τελευταία στιγμή η Μπρι-
ζίτ κατάλαξε τη μετάβαση της στη
γιορτή με τη δικαιοδοσία της αδια-
θεσίας. Πιστεύεται πως η Μπριζίτ
είναι έρωτευμένη με τον γιορτευτικό
Ζακ Σαριέ, θρίσκει όμως πως δεν
είναι ακόμα καιρός να μάθη ο κό-
σμος την αλλαγή πού επήλθε στα
αισθήματά της.

Τα κυριότερα κινηματογραφικά
φεστιβάλ, πού θα διοργανωθούν
κατά το 1959 στις διάφορες χώρες
είναι τα ακόλουθα:

1-15 Μαΐου: Το 12ο Φεστι-
βάλ των Κανών. 25-30 Μαΐου:
8η εβδομάδα του ντοκιμανταίρ στο
Μαγκάμ. 26 Ιουνίου - 7 Ιουλίου:
Το 9ο κινηματογραφικό φεστι-
βάλ του Βερολίνου. 9-15 Ιουλίου:
12ο Φεστιβάλ του Καρόλου Βάρν.
14-20 Ιουλίου: 7ο Φεστιβάλ του
Σάν Σεμπασιτιάνο. 27 Ιουλίου - 8
Αυγούστου: Φεστιβάλ του Βανκού-
βερ. 10 Αυγούστου - 5 Σεπτεμβρί-
ου: 3ο Φεστιβάλ του Στάτφορντ
(Καναδά). 23 Αυγούστου - 6 Σε-
πτεμβρίου: 20ο κινηματογραφικό
Φεστιβάλ της Βενετίας. 23 Αυγού-
στου - 12 Σεπτεμβρίου: Φεστιβάλ του
«Εδιμβούργου». 7-13 Σεπτεμβρίου:
Δεύτερο Γκραν Πρί του Μπέργκαμο.
21-27 Σεπτεμβρίου: Τέταρτο Φε-
στιβάλ του Κόρκ (Ιρλανδία). 12
-25 Οκτωβρίου: Το φεστιβάλ των
Φεστιβάλ, στο Λονδίνο. 29 Οκτα-
βρίου - 11 Νοεμβρίου: Φεστιβάλ
του «Αγ. Φραγκίσκου».

Ο Γάλλος σκηνοθέτης Ανρύ-
Ζωρζ Κλουζώ απέρριψε τελικά τις
αμερικανικές προτάσεις και τις 200.
000 δολάρια, πού τις συνόδευαν.
«Ετσι το φιλμ, πού θα γύριζε στην
«Αμερική» με πρωταγωνίστρια τη
Μπριζίτ Μπαρντό, δε θα γυ-
ριστή.

Ο Στέρλινγκ Χέυντεν
έφυγε με το γιότ του για την Τσι-
λή, παίρνοντας μαζί του και τους
γιοπούς του. Η πρόωγη σύζυγος του

Σύντομες ειδησούλες

Υπέβαλε μήνυση έναντιόν του έπι-
δη, σύμφωνα με τους όρους του δια-
ζυγίου, δε δικαιούται να έχη τα
παιδιά κοντά του παρά 14 ώρες τη
βδομάδα.

Ο «Αλφρεντ Χίτσκοκ
αφού παρουσιάσε στο Παρίσι το τε-
λευταίο του φιλμ «Κρύος Ιδρώτας»,
άρχισε το γύρισμα της νέας του
ταινίας «Βορειοδυτικά», στην οποία
θα πρωταγωνιστούν ο Κάρυ
Γκράντ, η Εύα Μάρια
Σαίντ και ο Τζέιμς Μέ-
σον.

Ο Πάολ Νιούμαν, ο
Στήβεν Πάουντ και ο Πάολ
Ντάγκλας θα είναι οι τρεις έπι-
σημοί πρωταγωνιστές του φιλμ «Ε-
νας Αμερικανός στη Ρώμη», πού ο
σκηνοθέτης Ρομπερτ Ρούσσελ, θα
γυρίση στην Ιταλική πρωτεύουσα.

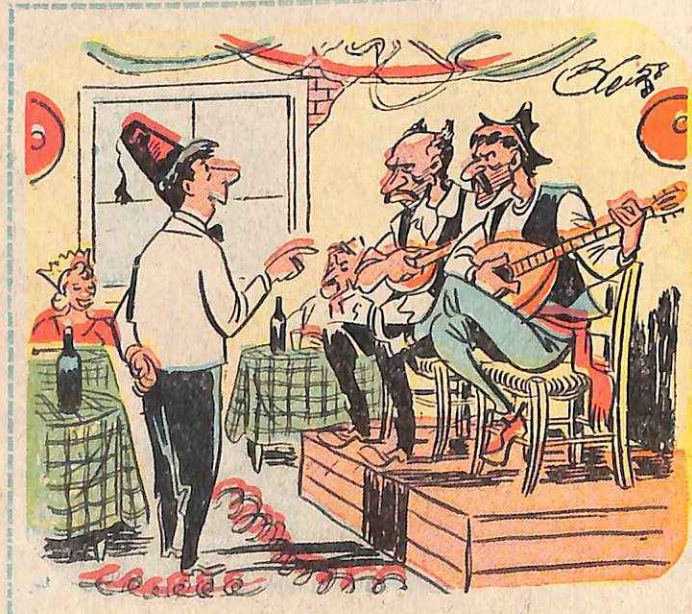
Το Χόλλυγουντ ξαναθαυμάζει
τις παλιές του δόξες. Η Τζόαν
Κράουφορντ (51 χρόνων), θα
πρωταγωνιστήσῃ παρά το πλευρό
του «Αντονι Κουήν» σε μια ύ-
περπαραγωγή, πού θα γυριστή βά-
σει του έργου του Γκόγκολ «Γάρας
Μπουλμπας». Η Μπέντυ Νταϊ-
θις (51 χρόνων), θα παίξη το ρό-
λο μιας ξεπεσμένης κόμισσας πα-
ρά το πλευρό του «Αλεξ Γκίν-
νες» σ' ένα άλλο έργο και τέλος η
Βαρθάρα Στάνγουϊκ (52
χρόνων), θα πρωταγωνιστήσῃ σ' ένα
φιλμ, πού όπως γράψαμε ήδη, θα
γυριστή κατά το μεγαλύτερο μέρος
στην Ελλάδα.

Η Μιζανού Μπαρντό
ερίσκειται σ' ένα νοσοκομείο του
Παρισιού. Η αδελφή της Μπριζίτ
έσπασε το πόδι της κάνοντας σκι
στο Σαιν Μώρις. Οι καλόγριες,
πού διευθύνουν το νοσοκομείο, έδω-
σαν στη Μιζανού να καταλάβη πως
οι επισκέψεις της αδελφής της Μπέ-
λλε ήταν ανεπιθύμητες.

Ο Άρθουρ Μίλλερ γράφει
μια νέα κωμωδία, ειδικά για τη σύ-
ζυγό του Μαίριλιν Μονρόε.
Το έργο θ' ανεβαστή τον Οκτώβριο
από ένα θέατρο του Μπρόντγουαϊ
και θα πρωταγωνιστήσῃ αὐτὸ ἡ
Μαίριλιν.

Ο Ροσσάνο Μπράτσι
επέστρεψε στη Ρώμη μαζί με τη σύ-
ζυγό του Λύντια, για να αναπαυθῇ
και να μελετήσῃ το ρόλο του στο
νέο φιλμ «Ευχαριστώ έναν άνοητο»,
στο οποίο θα έχη για παρτενιέρ την
«Ινγκριντ Μπέργκμαν».

Ο Ροσσάνο έχει υπογράψει συμβό-
λαια, πού τον δεσμεύουν μέχρι τε-
λους το 1960. Μεταξύ των φιλμ
αὐτοῦ πού θα γυρίσῃ θ' είναι καὶ τὸ «Κάν-
Κάν» με τὴ Μαίριλιν Μον-
ρόε.

Μπορώ να έχω ένα «τσά-τσά»;
(Τοῦ Β. Χριστοφορίου)

Βασικούς πρωταγωνιστές την «Ε-
λεονώρα Ρόσσι» και τον
Φράνκο Φαμπρίτσι.

Η Κάρολ Μπαϊκερ, η
αδέλφη «Κουκλίτσα», είναι υπό-
δειγμα επαγγελματικής εδουνηιδη-
σίας. Προκειμένου να παίξη το ρό-
λο μιας στενοδακτυλογράφου, δίπλα
στον Κλάρκ Γκέμπλ, στο φιλμ
«Όχι για μένα», πήρε μαθήματα
στενογραφίας και γραφομηχανής
και αποδείχθηκε η καλύτερη μαθη-
τρια.

Όπως αποκαλύπτεται, ενώ
πολεμούσε μαζί με τους αντάρτες
του Φιντέλ Κάστρο, ο «Ερρολ
Φλύν (Ρομπέν των δασών), δεν
έλασε και το ρόλο του Δόν Ζουάν.
«Ετσι είχε διαρκώς κοντά του μια

Ο Τζέιμς Στιούαρτ

γοητευτική υπάρει, την Μπάρμπα-
ρα «Ηθας, ένα μαννεκέν του Λος
«Αντζέλес, πού τον ακολούθησε
στη μεγάλη του αυτή περιπέτεια.
Λέγεται δε πως, αν κάποιος όπε-
ρατέρ γύριζε εκ του φυσικού τις
«περιπέτειες» του «Ερρολ Φλύν
στην Κούβα, οι έρωτικές σκηνές
θα έκάλυπταν τα 4/5 του φιλμ.

Η Λίντα Νταρνέλ, η
οποία πρωταγωνιστεί τώρα στο
θεατρικό έργο «Καθοστρημένη ά-
γνη», πού παίζεται σ' ένα θέα-
τρο του Σικάγου, έμαθε το ρόλο
της σε κατάσταση ύπνωσης. Η
Λίντα, πού είχε τελευταία πολλές
σκοτούρες, βρισκόταν στα πρόθυρα
μιας νευρικής καταπτώσεως και δε
μπορούσε να μάθη το ρόλο της,
πού ήταν ο βασικότερος του έρ-
γου. Ένας ύπνοθεραπευτής τότε ά-
νελαβε τη Λίντα και της έμαθε το
ρόλο μέσα σε λίγες μέρες, διαβά-
ζοντας της το κείμενο, ενώ εκεί-
νη κοιμόταν! Ο ύπνωτιστής αὐτός
της επέβαλε να μάθη όλα όσα έ-
πρεπε να πῇ στη σκηνή και την
έκανε να πιστέψῃ πως αὐτὸ δὲν πα-
ρουσίαζε καμμία δυσχέρεια. «Υστε-
ρα από την επιτυχία της, η Λίντα
δῆλωσε πως ποτέ άλλοτε δὲν ήταν
τόσο βέβαιη, ὅτι ήξερε τὸ ρόλο
της.

Είναι η πρώτη φορά, πού ἡθο-
ποιός του θεάτρου χρησιμοποιεί το
μέσον αὐτό. «Έχουμε δε γράψει σε
προηγούμενο τεύχος μας για τα
μαγνητόφωνα, πού επιτρέπουν στα
παιδιά να μαθαίνουν τα μαθήματά
τους, ενώ κοιμούνται τη νύχτα.

Ένα καινούργιο αίνιγμα κυ-
κλοφορεί τις μέρες αυτές στους
καλλιτεχνικούς κύκλους πού Παρι-
σιού: «Ποιός είναι ο ἡθοποιός, πού
με το ένα χέρι δίνει γροθιές στους
άνδρες και με το άλλο χαϊδεύει
τις γυναίκες»; Απάντησι: ο «Έν-
τν Κωνσταντίν».

ΠΩΛ ΚΕΝΕΝΤΥ

Η σιάρ του εξωφύλλου, στο
προηγούμενο τεύχος μας,
ήταν η «Αννέτα Στρούμ-
περγκ - Βαντίμ».

Αννέτα
Στρούμπεργκ

Θά γίνα

Πώς γίνονται τα δίδυμα;

Υ ΠΑΡΧΟΥΝ δύο τρόποι. Ο πρώτος είναι ένα άδριο, γονιμοποιημένο από ένα άνδρι-κό γεννητικό κύτταρο να δημιουργήσει δύο έμβρυα. Στην περίπτωση αυτή, τα δύο παιδιά μπορεί να βρισκούνται στον ίδιο πλακωτικό σάκο, είτε μπορεί να έχει καθένα το δικό του. Τρέφονται και τα δύο από τον ίδιο πλακωτικό σάκο. Τα δίδυμα αυτά μοιάζουν μεταξύ τους, ψυχικά και σωματικά, σε δύο σταγόνες νερό και είναι άνωδωροί, του αυτού φύλου. Λέγονται απραγματικά δίδυμα.

Ο δεύτερος τρόπος είναι δύο ώρια να γονιμοποιηθούν από δύο άνδρικά γεννητικά κύτταρα. Κάθε ένα από τα έμβρυα, που θα δημιουργηθούν, έχει το δικό του αμνιωτικό σάκο και το δικό του πλακωτικό. Τα δίδυμα αυτά δε μοιάζουν περισσότερο από τα συνηθισμένα αδέρφια και μπορεί να είναι διαφορετικού φύλου. Μπορεί ακόμη να έχουν και... διαφορετικό πατέρα. Υπάρχει μάλιστα το κλασικό παράδειγμα μιας λευκής γυναίκας, που δεν είχε κανένα μωρό πρόγνοιο και γέννησε, με διαφορά μιας ώρας το ένα από το άλλο, ένα άδριο και ένα μωρό παιδί. Τα δίδυμα αυτά είχαν διαφορετικό πατέρα.

Τα παιδιά που γαλουχούνται μαζί και προέρχονται από δύο ώρια, λέγονται αμεινο-δίδυμα.

ΠΩΣ ΤΟ ΣΩΜΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΩΜΑ ΜΗΤΕΡΑΣ

Κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης, ο μητρικός οργανισμός υφίσταται διάφορες αλλαγές: ανατομικές, φυσιολογικές και χημικές, ορατές και άορατες, μεγάλες και μικρές. Μπορούμε να πούμε ότι η εγκυμοσύνη αναγκάζει σε όλα τα όργανα, σε όλες τις λειτουργίες και σε όλους τους ιστούς της μητέρας, χωρίς να αναφέρουμε την επίδραση που ασκεί στο νευρικό σύστημα και στην ψυχή.

Τη βασιμότερη μεταβολή την υφίσταται η μήτρα. Αλλάζει όγκο, σχήμα, θέση και συστασιάζει όχι μία φορά, αλλά συνεχώς κατά τη διάρκεια των 9 μηνών. Πριν από τη σύλληψη, η μήτρα έχει το σχήμα αβλαδιού. Ζυγίζει 50 γραμμάρια, έχει πλάτος 4,5 εκατοστά, μήκος 12,5 εκατοστά. 2-3 κυβικά εκατοστά. Κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης, ζυγίζει 1.200 γραμ. έχει χωρητικότητα 4-5 λίτρων, μήκος 32 εκατοστά, πλάτος 24 εκατοστά.

Από τα μεγάλων τόσο πολύ, της χρειάζεται φυσική και ανάλωση χώρος, που τον βρίσκει, όχι μόνον προς τα έξω, αλλά και προς τα μέσα, πιέζοντας τα διάφορα όργανα. Από την πίεση αυτή, δημιουργούνται και οι περισσότερες από τις ενόχλησεις της εγκυμοσύνης. Από την πίεση στο στομάχι οι ναυτίες, από την πίεση στο θώρακα η δύσπνοια, από την

πίεση στα έντερα η δυσκοιλιότητα, κλπ.

Μεγάλη αλλαγή υφίσταται και το στήθος. Από τον πρώτο κιόλας μήνα της εγκυμοσύνης, αρχίζει να φουσκώνει και να βαρύνει. Οι θηλές μεγαλώνουν και ο σκόρος κύκλος που τις περιβάλλει γίνεται φαρδύτερος, και γεμίζει από μικρές προεξοχές.

Μετά από τρία τέταρτα μήνα, αν πείσετε τις θηλές, βγαίνουν ένα κτηνικό κολάρο υγρό, που είναι ο πρόδρομος του γάλακτος.

Στο έσωτερικό του στήθους, το σύμπλεγμα των «καναλιών» που φέρουν το γάλα, αναπτύσσεται και τα αμφοιόρα άγεια φαρδύνουν.

Η έκκριση γάλακτος αρχίζει τρεις ημέρες μετά από τον τοκετό, υπό την ενέργεια μιας ορμόνης της προλακτίνης.

Η αύξηση του όγκου της μήτρας και του στήθους είναι οι πιο φανερές αλλαγές που υφίσταται το σώμα της γυναίκας που περιμένει παιδί. Υπάρχουν όμως και πολλές άλλες, που δε φαίνονται μεν εξωτερικά, δεν παύουν όμως να είναι εξίσου σπουδαίες. Συμβάλλουν όμως να είναι εξίσου σπουδαίες: στο πεπτικό σύστημα, στο αναπνευστικό, στο κυκλοφορικό, κλπ.

Οι αλλαγές αυτές οφείλονται σε δύο αιτίες. Πρώτον: Για να σχηματιστεί το σκελετό του, το έμβρυο του, τους μήνες του, το μωρό διπλώνει από το αίμα της μητέρας του τις ουσίες που του χρειάζονται. Δηλαδή, ασβέστιο, σίδηρο, το σάκχαρο, λίπη, άλατα, κλπ. Και μέσα στο σώμα της μητέρας, απόρριπτε τα υπολείμματα. Επομένως, ο μητρικός οργανισμός αναγκάζεται να εργαστεί διπλά, για δύο ανθρώπους. Δεύτερον: Επειδή, κατά την εγκυμοσύνη, ωριμάζουν μέρη του σώματος της μητέρας αναπτύσσονται περισσότερα όργανα ή μέρη από τα οποία οι ίδιοι τους έχουν ανάγκη από μεγαλύτερη τροφή. Για να αντα-ποκριθεί στις ανάγκες αυτές, ο οργανισμός

μητέρα!

γίνεται ισχυρότερος. Είναι δηλαδή σαν ένα μωρό που, όταν χρειαστεί να παραγάγει μεγαλύτερη ενέργεια, κάνει περισσότερες στροφές. Νά γιατί όλες οι φυσιολογικές λειτουργίες, ζωηρεύουν, κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης.

Χώρευσι: Η δρεξί συχνά μεγαλώνει. Το στήθος και τα νεφρά γίνονται δραστηριότερα.

Αναπνοή: Η γυναίκα που είναι σε ένδιαφροια, αναπνέει πιο γρήγορα. Απορροφεί ένα τέταρτο οξυγόνου περισσότερο από το κανονικό.

Κοιλιοφορία: Η κοιλία χτυπάει τα χέρια (82 φορές στο λεπτό, αντί για 65-70 που είναι το κανονικό).

Οι αλλαγές, μεγαλώνουν, όσο πλησιάζει η ημέρα του τοκετού. Για να μπορεί το παιδί να γεννηθεί, πρέπει η μήτρα, που είναι ένας μύς, να συσπαστεί και το μωρό να περάσει από το λαμίο της μήτρας—που σε κανονική κατάσταση δεν είναι πιο φαρδύς από τα καλαμάκια που ρουφάει η λεμονάδα—κι ύστερα από τον κόλπο.

Ο έρμος αυτός που ακολουθεί το μωρό για να βρει στον κόσμο, διασχίζει τη λεκάνη από τη μία άκρη μέχρι την άλλη. Η λεκάνη όμως είναι σχηματισμένη από κόκαλα. Πού, φαινομενικά, δεν είναι δυνατόν να ανοίξουν πέρασμα για το παιδί. Στην πραγματικότητα όμως, τα κόκαλα αυτά δεν είναι κολλημένα μεταξύ τους, αλλά δεμένα απλά με ινώδεις συνδέσμους, που χαλαρώνονται κατά το τέλος της εγκυμοσύνης. Η χαλάρωση είναι αποτέλεσμα μιας ορμόνης που εκκρίνουν οι ωθήσεις, και η πλαστικότητα, λίγες μέρες πριν από τον τοκετό, της ερελκίνης.

Όσο για τη μήτρα, οι ίνες που την αποτελούν μακρύνουν και συρρικνώνουν γίνονται πιο πυκνές. Έτσι, ολοκληρώνεται ο μύς αποκτά μια ελαστικότητα, που θα του επιτρέψει να συσπαστεί πιο εύκολα όταν έρθει η κρίσιμη στιγμή.

Το αίμα, γενικά, προετοιμάζεται για τον τοκετό. Η πεπτική ουσία που περιέχει, η προετοιμασία, αφοδεύεται για να προστατευθεί τον οργανισμό από τους κινδύνους πιθανής αιμορραγίας.

Η εξέλιξη της εγκυμοσύνης εκαρτάται κυρίως από τις ορμόνες. Οι γεννητικοί ενδοκρινείς αδένες, η υπόφυση, το σπέντι, ο θυρεοειδής και τα επινεφρίδια εργάζονται έντονα κατά τη στιγμή που θα συλληφθεί το παιδί μέχρι της ούτης γεννήσης.

Η εγκυμοσύνη έχει μεγάλη επίδραση και επάνω στο νευροψυχικό σύστημα. Το αναγκάζει να εργαστεί πιο έντονα, πράγμα που καμιά φορά έχει ως αποτέλεσμα διάφορες ενόχλησεις, που φαίνονται παθολογικές, ενώ είναι καθαρά νευρικές. ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Η διάρκεια της εγκυμοσύνης.

ΕΙΣΟΤΟΙΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΠΑΝ. ΠΑΠΑΔΟΥΚΑ

ΕΙΧΕ έρθει στο γραφείο μου ο Γρηγόρης. Νά σας περιγράψω το Γρηγόρη; Νά σας πον περιγράψω. Άνθρωπος μεσαίο παρά-κάτι, παχουλότσικος χωρίς να είναι χον-τρός, γυαλιστερό μαύρο μαλλί, μαύρα μάτια, μαύρα φρύδια, μαύρο μουστακάκι, άλλα μά-γουλα στρογγύλα, λεία και άσπρα. Από τους μελαγχολικούς εκείνους τύπους, που η άσπρη του προσώπου τους δείχνει πως μικροί είχαν πη-πολύ γάλα και πίνουν ακόμα. Άσπραφρο μά-γάθο βλέμμα και χαμόγελο καλωσύνατο και άπονηρο. Έτών 32. Βλέποντας τον κανείς, σκεπτόταν άθελά του:

—Νά ο τύπος που κάνει για γαμπρός. Και μάλιστα από συνοικέσιο.

Τό ελχα σκεπτή πολλές φορές. Και τον ελχα-ρωτήσε:

—Πώς δεν παντρεύτηκες, Γρηγόρη;

—Αί, δεν έτυχε άκόμα... Άν μου τύχη, δ-μω, θά τ' άποφασίσω. Άν μου προτείνουν κα-νένα καλό συνοικέσιο...

Και άκριβώς άκτι τέτοιο είχε έρθει με το πη-κήνη την ημέρα. Τού ελχαν προτείνει το καλό συνοικέσιο. Πρώτης τάξεως κοπέλλα, λείη, νόστιμη, νοικοκυρεμένη, με το άπολυτηρίκι της του γυμνασίου, με το πιανάκι της, με το κέντημά της, με τη μαγειρική της και με την προκομμά της. Διακόσιες πενήντα λίρες τις στρογγυλές και σπύτι. Τό σπύτι τους ήταν διώ-ροφο. Τέσσερα δωμάτια κάτω, τέσσερα άπάνω. Θά του έδιναν το άπάνω.

—Έγώ, βέβαια, δέ δίνω και μεγάλη σημα-σία στην προίκα. Έγώ άνθρωπο θέλω. Και πρό-παντός κοπέλλα από νοικοκυρεμένο. Νά μω-σε μία οικογένεια άξιωτηρή, με καθώς πρέπει άνθρωπος.

Αυτή, ήταν; Έτσι του ελχαν πη. Σπύτι μι-κροαστικό, με άρχες και παραδόσεις. Και δεν είχε λόγους ν' άφιδώλη. Ο θεός της που την προέβλεπε, φαινόταν πρώτης τάξεως νοικοκύρης, σοβαρός, μετρημένος, ευγενικός. Αυτός ήταν ο κηδεμόνας της νύφης, άδερφός της μητέρας της. Ο πατέρας είχε φύγει χωρίς από το μάτι του αυτόν κόσμο, αφήνοντας δύο παιδιά: Τό Λεω-νίδα και την 'Ηρώ—αυτή ήταν τ' άνομα της. Ο Λεωνίδας ήταν μεγαλύτερός της, άντρω-πος κι αυτός. Τό θεό της—τόν κύριο Θανα-σάκη—τόν είχε συστήσει ο άδερφός του Γρη-γόρη, ο Σταμάτης.

—Άριστή έντύπωση μου έκανε ο άξάδερφός σου, κύριε Σταμάτη! Τού είχε πη. Φαίνεται λαμ-πρός νέος...

—Και είναι.

Τό έδωσε όλα τα στοιχεία ταυτότητας: Λο-γιστής σε μία μεγάλη εταιρεία, με άπολογισ-μο μισθό, και κρατούσε και μερικά βέβλα από έξω. Οικονομικές άπορροές; Καμιά. Οι δικοί του έμεναν στην άπαιρη και δεν είχαν την άνάγκη του. Ότε κι 'έκινος τη δική τους. Και πώς δεν είχε παντρευτεί; Μήπως κανένα μπλέξιμο; Όχι. Κανένα μπλέξιμο... Αί, βέβαια, σαν νέος... Τά συνηθίσαμε, κύριε Θανάσση μου. Και θέλει να παντρευτεί. Άν θρη-καμιά κοπέλλα που να του ταιριάζει...

Έρεπε γιατί σάς ρωτώ, κύριε Σταμάτη μου; Γιατί η κοπέλλα υπάρχει... Είναι η άνηψιά μου. Έγώ είμαι ο πατέρας της πιά κι' έπιθυμώ να την άποκαταστήσω μ' έναν καλό νέο. Είμαι σίγουρος πως θά το άρσει. Καταλαβαίνω έγώ Τό ελχομαι, κύριε Θανάσση μου. Ο άξά-δερφός μου, όπας τόν έχω κουδενάσει, έκείνο που γυρεύει είναι μία κοπέλλα έτσι όπας την περιγράφει.

—Αί! Η 'Ηρώ είναι όλη του χρειάζεται. Δεν τό κουδενάζετε τό πράγμα; Ο Γρηγόρης φάνηκε πρόθυμος. Και δεν ά-πάμει παρα νά ίδη και την κοπέλλα.

—Γιατί καταλαβαίνεις, Τάχη μου, —μου είπε—έν τάξει τό οικονομικό περιβάλλον, έν τάξει η προκομμά και τό σπύτι, αλλά νά μάς κινή και τό πρόσωπο.

—Πρώτ' όπ' όλα, Γρηγόρη.

—Λοιπόν, άδριο μ' έχουν καλέσει στο σπύ-τι, για νά γνωρίσω τη νύφη. Σε παρακαλώ νάρ-θης μαζί μου.

—Τί με θες έμένα;

—Όσο νάμει και η γνώμη ενός φίλου, χρειάζεται. Θάρη κι' ο Σταμάτης. Καταλα-βαίνεις, Τάχη μου, νά μη θρεθώ κά μοναχός σ' ένα περιβάλλον που πάω για πρώτη φορά. Θέλω και συμπαράσταση.

Ναυρίς τό όλο βράδυ, πηγαίνοντας στο σπύ-τι της οικογένειας για την άναγνώριση. Ο Γρηγόρης είχε πιά κι' ένα μπουκέτο λουλού-δια. Προσκόμισε, γιατί δεν ελχα παρασταθή ποτέ σε τέτοιες συναντήσεις που σκαρώνονται με τό σκοπό νά ίδωθούν, νά γνωριστούν και νά κα-ταλήθουν σε συμπέρασμα δύο άνθρωποι που παν-τροπολούνται. Όχες τό γούστο της αλή-της ή ί-στορίας.

—Και ποιοι άλλοι θάν' έκει; ρώτησα τό Γρηγόρη.

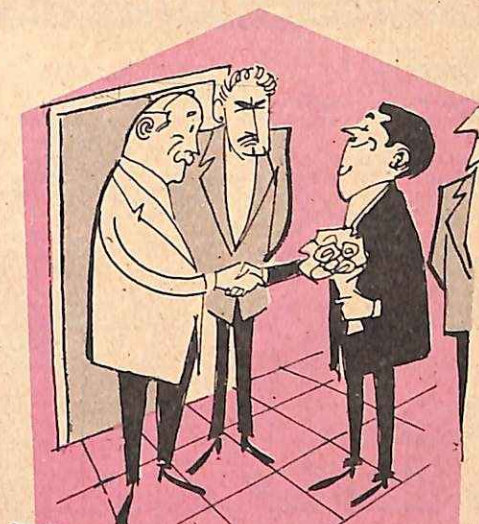
—Η οικογένεια μονάχα. Η μαμά, ο θεός, ή νύφη και ο άδερφός της ο Λεωνίδας.

—Τί δουλειά κάνει αυτός ο Λεωνίδας;

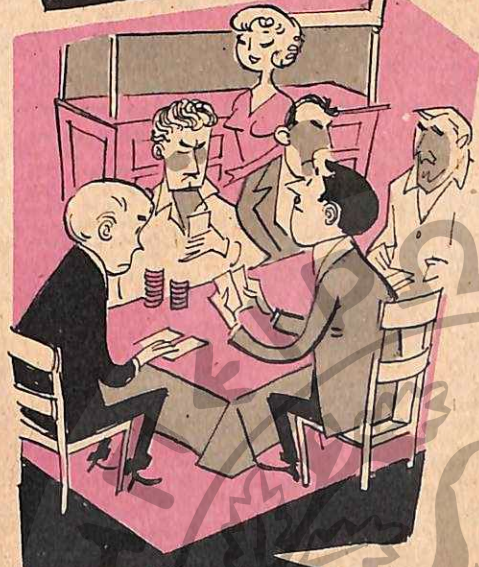
—Ελεύθερος έπαγγελματίας, είπε ο Στα-μάτης. Δουλεύει τό ποδαριό, αλλά φαίνεται ότι θγάζει. Άνθρωπος της πιάσας.

—Τόν έρεεις;

—Μία φορά τόν είδα, μαζί με τό μπάμπη του. Δέ μωδάνε άσχημη έντύπωση. Λιγόλογος,

Το θυνοικέσιο του Γρηγόρη

σοβαρός και μελαγχολικός.

Πολύ μελαγχολικός μάλιστα. Ένα μωρό μα-ρειδερ, με άμικτά φρύδια, μαύρο μαρρότενο μουστακάκι και κατσαρό μαλλιά, σαν τ' ακα-λοπάτια της Πλάκας. Μωρό άγέλαστο. Αυτός μάς άνοίξε κι' άμέως τρέσαν ο θεός και ή μαμά — τόρα τούς πρωτογνώριζε έγώ. Συμ-παθητικοί άνθρωποι. Έγιναν οι συστάσεις και χαρήκαμε πολύ.

—Περάστε, περάστε...

Μας πέρασαν στο σαλόνι. Έπιπλα παλιά, άλ-λά καλώςεχόμενα, ο άπαιρητος πολυέλαιος, τό πιάνο, και πολλά τραπέζια και καρέφια με κεν-τήματα της χειρός. Η 'Ηρώ δεν είχε φανή άκόμα. Παρουσιάστηκε λίγο καθυστερημένη, δ-πως οι πρωταγωνίστριες στο θέατρο. Ξαναχα-ρήκαμε πολύ. Μία νόστιμη κοπέλλα, που λίγο άκόμα ήθελε για νά την πής και όμορφούλα. Ήταν φανερό πως είχε περάσει τρεις ώρες στο κομωτήριο. Εύγενικό χαμόγελο στα χείλη. Έ-κείνο που ταιριάζει πολύ με τό Γρηγόρη, όμω, ήταν ή άσπρη της. Μία κοπέλλα γαλακτερή. Τί άντίθετο με τό μαυριδερό άδερφό της! Η μέρα με τη νύχτα.

Τί έρεπε νά γίνη μετά; Νά μάς σερβίρουν ένα ούζακι, νά κουδεντιάσουμε λίγο, νά καθί-σουμε νά φάμε στην τραπέζια και νά ξανα-μπούμε στη σάλλα, για νά συνεχίσουμε τη συζή-τησι. Έτσι, —καθώς φαντάζομαι— άπάνω στην κουδέντα, λείη κανείς τις γνώμες του για τό καιρό, για τόν κινηματογράφο, για τη μόδα, για τά πολιτικά, για τη φυσιογνωμία, για τό τελευταίο μεγάλο δυστύχημα, διηγείται κανένα άνέκδοτο, έξομολογείται με τρόπο τις προτι-μήσεις του και οι δύο όποιοιότι άλληλογωφί-ζονται και σχηματίζουν ιδέα ο ένας για τόν άλλο. Κι' άκόμα, καθώς προχωρεί τό κουδεν-τόλι κι' ή έξοικειωσι, ο γαμπρός έξετάζει τη νύφη κι' ή νύφη τό γαμπρό, μ' έρευνητικές μα-τιές, για νά βγάλουν συμπέρασμα κι' άπ' αυτή την άποψη. Κι' ύστερα καταλήθουν — και ή δι-κιά. Όλ' αυτά, βέβαια, χρειάζονται δύο-τρεις άρες. Κι' όμω, δεν έγινε τίποτα από τη συνηθισμένη αυτή διαδικασία. Γιατί, μόλις ή 'Ηρώ έβγα-λε για νά μεί φέρη τό ούζακι, πετάχτηκε ο Λεω-νίδας και έλπε άπ' τη φράσι την πρώτη που έβγαλε από τά σπύτια νά τον χείλη:

—Δεν παίρουμε τόρα κανένα χαρτάκι;

Τί χαρτάκι Λεωνίδα; Τού παρατήρησε ο θεός με φανερό στενοχώρια. Οι κύριοι ήσαν τό σπύτι μας νά πάρουμε ένα μεζέ και νά κου-δεντιάσουμε...

—Παίζετε όλη μέρα, πρόσθεσε ή μαμά.

Τί όλη μέρα; έπέμεινε ο Λεωνίδας και σηκώθηκε. Έτσι θά περάσουμε τη βραδιά; (Στάθηκε προς τό Γρηγόρη). Παίζετε, κύριε Γρηγόρη;

—Αί... καμιά φορά, έρασιτεχνικά. Έρεπε κύριε Λεωνίδα, δεν είμαι και τόσο φίλος τών χαρτιών...

—Δεν πειράζει. Ένα φιλό δέ κάνουμε, για νά σκοτώσουμε την άρα. Ο θεός παίζει...

—Ναι, είπε ο θεός, όταν τό καλή ή άνάγκη.

—Αί, ή άνάγκη τό καλεί, μπάμπη. Τό χαρτί είναι ή καλύτερη διασκέδασι, δεν τζούμε πη; Και ο κύριος Σταμάτης παίζει. Έρείς κύ-ριε Τάχη;

—Κάπου-κάπου... Άλλά άπόψε, για νά είμαι εύλικρης, δεν έχω και τόση διάθεση...

—Η διάθεση έρχεται μόνη της...

Ο θεός σηκώθηκε και καλέσε τό Λεωνίδα στο διπλό δωμάτιο. Θά του έλπε πώς δεν ή-ταν σωστό αυτό που ήθελε νά κάνει, αλλά ο Λεωνίδας θά τόν έκοι άμέως, γιατί ξανα-γύρισε γρήγορα λέγοντας:

—Άσε τά λόγια μπάμπη τόρα κι' έλα νά πιάσης πόστο.

Οι τρεις φίλοι είχαμε σαστίσει και κυτα-ζώμασε με άπορία. Δέ θέλαμε νά στραφούμε στο χαρτί. Άλλά ο Λεωνίδας δέ μας έδωσε και-ρό νά φέρουμε τις άπαιτήσεις μας. Είχε σηκά-σει τό βάσο από τόν στρογγύλο τραπέζι και εί-χε θγάλει κι' ένα κουτί με τράπουλες και μάρ-κες:

—Ορίστε, κύριοι! Άς μίν καθυστερούμε. Πόκτις, αί!

—Έρεπε, κύριε Λεωνίδα, μωμμούρισε ο Γρηγόρης.

—Μην άνησυχείτε, κύριε Γρηγόρη. Ψιλό ελ-παμε θά παίξουμε... Ορίστε, έλάτε.

—Έγώ μπορώ νά μείνω έξω από τό παιχνί-δι; είπε ο θεός.

—Όχι, καθένας μπάμπη. Μή μάς χαλάς τη βραδιά. Λοιπόν, κύριοι. Νά όρίσουμε ένα πηνι-τάρι κάβα; Πηνιτάρι... Ορίστε μάρκες. Δί-φραγκα, τάλπια, δέκαρικά. Έν τάξει; Νά τραπέρουμε φύλλο νά ίδουμε πώς θά κατσο-υμε... Ορίστε, κύριε Γρηγόρη... Τράβα φύλλο, μπάμπη... (Τραπέρουμε όλοι). Λοιπόν, κάνω φύλλο έγώ... Παρακαλώ. Άν έξοιανάσαστε, μπορείτε νά βγάλετε τά σασκαμένα σας... Τό θγάω πρώτος. Κόρτε, κύριε Σταμάτη... (Άρ-χισε νά μωράει). Τί κουδέντα και σαχλαμάρες. Περύ άμέων και ύδάντων. Τό χαρτί είναι άραία διασκέδασι. Όμω, ο άσος...

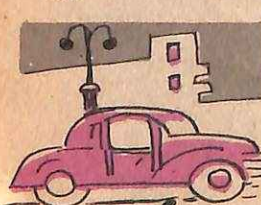
—Τοίτε, είπε με αυστολή ο άσος — που τόν είχε ο Γρηγόρης.

Και άρχισε ένα παιχνίδι συστηματικό, που ζώηρε και άναβε, καθώς προχωρούσε. Δυνα-τός παίχτης ο Λεωνίδας, έπαυσε τά περισσό-τερα κόλπα. Δυνατός στην έπιθεσι, βράχος στην

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Από το αυτοκίνητο

Πώς θά κατέβητε από ένα χαμυλό αεροδυ-ναμικό αυτοκίνητο, χωρίς νά χάσει ή σιλουέτα σας την αισθητική γραμμή και τη γοητεία της;

Μην έσχευετε πώς ή σκεπή είναι πολύ χα-μηλή και τά καθίσμα-τα άγγίζουν σχεδόν τό πάτωμα...

Τό ν' άνέβετε και νά καθίσετε είναι σχετικά εύκολο: Θά μπίτε πλάγια και θά καθίσετε άμέως, λυ-γίζοντας άπλάως τά γόνατά σας.

Νά τόρα πώς θά κατέβετε:

Θ' άνοίξετε την πόρτα του αυτοκινή-του. Θά μύσιζετε τό πόδι σας πού βρισκείται προς τά μέση, ενώ συγχρόνως θά βγάλετε άπ' την πόρτα τ' άλλο πόδι, τό κεφάλι και τούτε άμέως σας.

Μερικές γυναίκες, στο καθίσμα, τεντώ-νουν και τά δύο πόδια μαζί προς τά έμπρός, άκουμπώντας στα χέρια. Δεν έβρουν πόσο γελοία σπασί παίρνουν; Έτσι! Άλλες πάλι ά-νοίγουν την πόρτα, προχωρούν ως την άκρη του καθίσματος, βγαίνουν και τά δύο πόδια και «αγλυστρώνε» έξω. Τό θέαμα όμω, είναι άντανασθητικό!

Ο μόνος αισθητικός και χαριτωμένος τρό-πος είναι αυτός που σας υποδείξαμε. Μία γοητευτική γυναίκα δεν είναι παρά μία γυ-ναίκα που κατάρθωσε με την ύπομονή νά κά-νη αισθητικές της πιο άπλές, τις πιο συνηθι-σμένες κινήσεις της.

Οι διάφορες όμοιες

Για νά βγάλετε από τά χέρια σας την όμοιή:

α) τού σκόρου ή τού κρεμμυδιού, θά τά τρώμετε με τά άπομεινάρια του καφέ. β) της πατάτας ή τών λαχανικών, θά τά πρήμετε με λίγη σόδα και κατόπιν θά τά σα-πουνίσσετε.

γ) τών ψαριών ή τού κρέατος, θά τά πε-ράσετε με λίγη χλωρίνη.

Οι καλοί τρόποι

Νά μερικές λεπτομέρειες, που φανερώνουν τόν άνδρωπο με καλή άνατροφή:

* Καλείτε τό γιατρό. Δεν άρκει μόνονά νά τόν πληρώσετε. Οφείλετε άκόμη νά τού εκ-φράσετε την εύγνωμοσύνη σας και την έκτί-μησή σας.

Πρέπει έξ άλλου νά τού έχετε έτοιμάσει καθαρή πετσέτα, νερό και κολώνια. Άν ά-ναγκαστή νά μείνει πολλές ώρες κοντά στον άρρωστο, φροντίστε νά τού κάνετε τό τραπέ-ζι ή νά τού προσφέρετε άναψυκτικά—άναλό-γως της ώρας της ημέρας.

* Όταν έρχεται τεχνίτης σας φέρη κάτι που τού παραγγέλλετε και σας έφτιτσει, μη παρα-λείψετε, πληρώνοντάς τον, νά τόν ευχαριστή-σετε κι' άλάς.

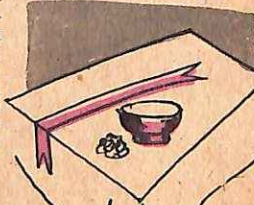
* Όταν ζητήσετε στο δρόμο μία πληροφο-ρία, από άπαιρη-λάκη ή από διαβάτη θά μεταχειρισθήτε ά-πορητιστά τις λέξεις «Σας παρακαλώ πολ-ύ» και «Ευχαριστώ». Άκόμη ευγενικότερο είναι νά βγάλετε και τό κοπέλλο σας—έν φανέρω.

Τό ίδιο θά κάνετε όταν ζητήσετε μία πληροφορία σε μία θυρίδα τραπεζής, τα-χυδρομείου, κλπ.

για τις γυναίκες

Πώς καθαρίζουν οι κορδέλλες

Για νά καθαρίσουν οι κορδέλλες, τις πλέ-νεται όπας τά μεταξωτά. Ύστερα, για ν' ά-ποκτήσουν γυαλάδα, τις περνάτε μ' ένα σπουγγαράκι βουτηγμένο σε άραή γόμμα (30 γραμμάρια σ' έ-να ποτήρι νερό). Τέ-λος, τις άπλώνετε πάνω σ' ένα τραπέζι, ανάμεσα σε δύο ά-σπρα χαρτιά, και τις σιδερώμετε με πολύ ζεστό σίδερο, ενώ κά-ποιοι σας τις κρατάει τεντωμένες ίσια.

Φροντίδες νά τό σπαράγγι

Τό σπαράγγι είναι ένα διακοσμητικό φυ-τό της γλάστρας, που άπαιτεί λίγες φροντι-δες και διατηρείται πολύ καιρό. Πρέπει ό-μω, νά μείνη μέσα στο σπύτι, νάμει υγρό τό χώμα της γλάστρας του και νά ραντίζεται συ-χνά με νερό τό φύλλαμάς. Ο ήλιος κι' ή ζέση της σόμπας ή τού καλοριφέρ δεν τό ω-φελούν.

Όταν αγοράζετε ένα σπαράγγι, βάζέτε το σε γλάστρα λίγο μεγαλύτερη από κείνη που 'έο είχε ο άναπαύτης. Τού άλλάξετε ύστε-ρα γλάστρα κάθε Μάιο, μετά την άνοιξη του, χρησιμοποιώντας πάντα χώμα έδικεκτό. Στο βάθος της γλάστρας βάζετε ένα κεραμίδάκι, με τέτοιο τρόπο ώστε νά κρατάει άνοιχτή τη μικρή τρύπα άπ' όπου φεύγει τό πλεονάζον νερό του ποτισματος.

Προσμένα βλέφαρα

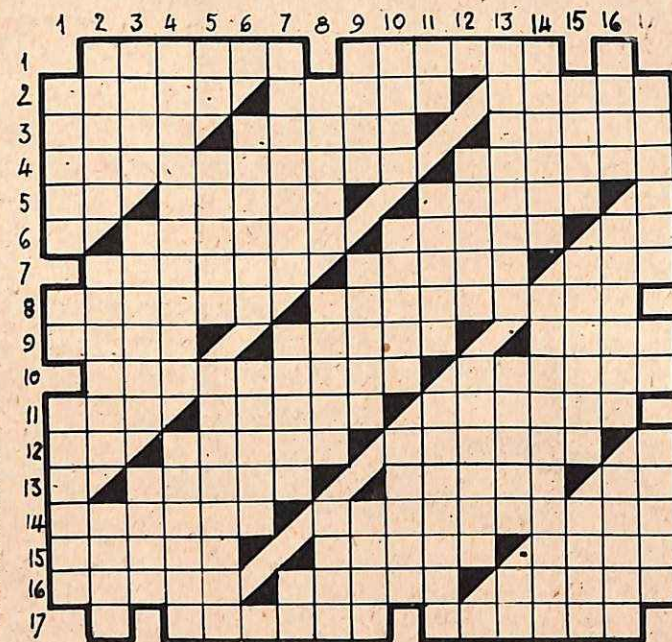
Θά βάλετε ζεστές κομπρέσες με δειδωρολί-θονο ή φύλλα καρβιδιάς (20-40 γραμμάρια μέσα σε 250 γραμμάρια νερό).

καρμπίνι. 'Η 'Ηρώ έφερε ένα δί-
σκο με ούζα και μεζέδες.
— 'Ας τα σπάσουμε τραπεζάκι δίπλα
και πηγαίνει διάταξε το χαρτόμου-
τρο.
Παίξαμε κάπου μιά ώρα. 'Ο Λεωνί-
δας είχε λύσει και τη γραβάτα
του. Ντουμάνι ο καπνός. 'Οι δυο γυ-
ναίκες έστράσαν τραπεζί στην τρα-
πεζαρία. 'Ανοιξαν την πόρτα της:
— Τό τραπέζι είν' έτοιμο. Περά-
στε!
— 'Ασε τό τραπέζι. 'Ηρώ. Βάλε
μας στα πιάτα και φέρτα εδδ. Νά
μη διακόψουμε το παιχνίδι μας.
— 'Εγώ λέω να πάμε να φάμε...
άρχισε ο θεός.
— 'Οι κύριοι δέ θέλουν να χαλά-
σουν το παιχνίδι. 'Ετσι, κύριοι; 'Η-
ρώ, όπως είπα.
'Η 'Ηρώ υπάκουσε. 'Οι μαυρεί-
δεροι και σμιγγοφρόνδες τύποι —
τόσο παρατηρήσει — έπιβήλονται
και δέ σηκώνουν αντίρρηση. Ψευτο-
φάγαμε και ψευτοήψαμε στα πετα-
χτά.
Τά ρέστα σας, κύριε Γρηγόρη.
— Μόλις. Δυο άσσοι.
— Τρεις ρηγαίοι. Μερά!
— Δώστε μου μιά κάβα ακόμα.
— 'Ορίστε. Είσατε χρεωμένος με
έντεκα κάβες! Δεν έχετε τόχη, κύ-
ριε Γρηγόρη. 'Αλλά θά γυρίση
το φύλλο.
'Αλλά δέ γύρισε. Ούτε του Γρη-
γόρη, ούτε το δικό μας, ούτε του
Σταμάτη, ούτε του μπάρμπα. Το
χαρτόμouτρο μάς ζετινάσε όλους.
Στό μεταξύ οι δυο γυναίκες, αφού
μάζεψαν τά πιάτα κι έφεραν καφέ-
δες και κονιάκ, χάρηκαν.
— Δέ μπορώ άλλο! άναστένανε
ξαφνικά ο Γρηγόρης.
— Τι ώρα είναι; ρώτησε ο Στα-
μάτης και κύτταξε το ρολόι του.
Πώ πώ! Τέσσερις και δέκα. Σέ λίγο
ξημερώνει. 'Ας διακόψουμε.
— 'Οπως θέλετε είπτε το χαρτό-
μουτρο. Τρεις γύρους στο χέρι του
κ. Γρηγόρη.
Στους τρεις γύρους ο Γρηγόρης
είχε χάσει δυο κάβες — ακόμα και
από μιά όλοι οι άλλοι.
— Τι χρωστάμε, κύριε Λεωνίδα;
'Εκανε το λογαριασμό. 'Εγώ έ-
χασα τετρακόσιες σαράντα, ο Στα-
μάτης τριακόσιες ογδόντα, ο θεός
διακόσιες είκοσι και ο Γρηγόρης
ογτακόσιες. Το όλον 1840, που τίς
μάζεψε ο Λεωνίδας. Πληρώσαμε,
ένω ο Γρηγόρης φαχιώτανα καθώς
και ο θεός.
— Νά σοι τά δώσω το πρωί, εί-
πε ο τελευταίος.
— Τώρα θά μου τά δώσης, μπάρ-
μπα. 'Αντε μέσα και φέρτα.
'Ο Γρηγόρης έθιγατε τέσσερα κα-
τοστάκια:
— Κύριε Λεωνίδα, με συγχωρεί-
τε, αλλά αυτή τη στιγμή έχω μόνο
τετρακόσιες.
— Τι είπατε, κύριε; Εξόσασε άγ-
γρια ο μαυρεϊτερός αδερφός. Μόνο
τετρακόσιες; Και πώς καθόσαστε,
κύριε, και παίζετε χωρίς λεφτά;
— Μά... δεν τό είχα υπ' όψη μου.
— Τι πάει να πη δέν τό είχες υπ'
όψη σου — ξαναπέρασε στον ένικό ο
Λεωνίδας. 'Εγώ, άφελεις να
πληρώσεις. Αυτά είναι χρέη τιμής.
Νά σε δανείση ή παρέα σου.
'Αλλά και οι δύο της παρέας του,
δέν είχαμε παρά από ένα πεννιτάρι.
— Μας χρειάζονται για ταξί, κύ-
ριε Λεωνίδα.
— Θα σάς τά στείλω, αβριο! δή-
λωσε ο Γρηγόρης.
— Τέλος πάντων, συγκατατέθηκε
έκεινος. 'Αλλά χωρίς λεφτά, να μην
ξαναπαίξε, κύριε Γρηγόρη. 'Αν
τάκανες αυτό σέ λέω...
Σηκώθηκαν.
— 'Η κυρία και ή δεσποινίς 'Η-
ρώ; ρώτησε ο ευγενικός Γρηγόρης.
Γιά να τίς άποχαιρέτησουμε.
— Κοιμήθηκαν! άπάντησε ο θε-
ός, μ' ένα ψεύτικο χαμόγελο ντρο-
πής.
★
— Λοιπόν, πώς σοι φάνηκε ή νύ-
φη; ρώτησε το Γρηγόρη, όταν θρε-
θήκαμε στο δρόμο.
— Ποιά νύφη; Σάμπως την είδα
και καθόλου; Μόνο το Λεωνίδα εί-
παμε! Κι' αβριο πρέπει να το
στείλω τις τετρακόσιες... Θα τό τις
πιάω ο ίδιος τό μεσημέρι. 'Ισως τό-
τε να ίδω και την κοπέλλα.
★
Σηκώθηκα πρωί και πέρασα από
τό σπίτι του Γρηγόρη — ήμιασε γέ-
λontes — να τον ξυπνήσω για να
πάμε μαζί σέ κάποια δουλειά. 'Ο-

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΑΡΙΘ. 734

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

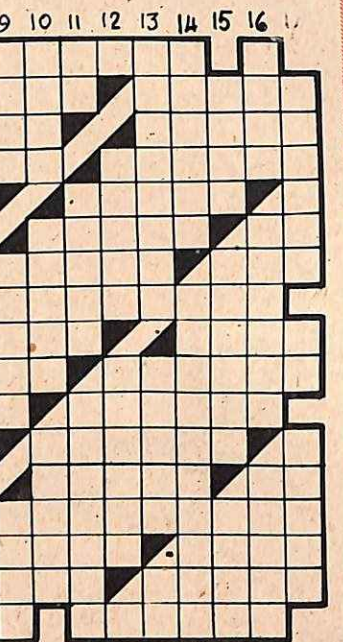
- 1 'Επικασσιτέρωσις. — Βαθμο-
λογία που είναι άγνωστη
στόν άμελλή μαθητή.
- 2 Πρόσωπο γνωστό μας από
τόν «'Οθέλλο». — Σκορπιού
τά γέλια στους θεατάς τών
ιπποδρομιών. — 'Οδμήστη σπή
φυλακή.
- 3 Μακρινός πρόγονός όλων
μας. — Συγκρατεί τό σκήμα

- του παπουτσιού. — 'Ενδια-
φέρει κάθε ήθοποιό.
- 4 Προστατεύουν την ύγεια
μας. — Συμβάλλει στο κα-
θάρισμα του σπιτιού.
- 5 'Αναφορική άντανυνμία. —
Στη γραμματική υπήρχουν
τρείς. — 'Ησάκι του 'Ιονίου,
Ν.Α. της Κερκυράς.
- 6 'Ενας από τους τόνους. —
Γόης της μυθολογίας μας. —
Κοντά-κοντά όταν είναι (τυ-
κνά).
- 7 Γοητεία, ήδονική απόλαυσι.
— Βιομηχανική πόλης της Γι-
ουγκοσλαβίας. — Θούριος.
- 8 'Ακρωτήριο της Πελοποννή-
σου. — Σκέψις.
- 9 Χρόνικό επίρρημα. — Τοπικό
επίρρημα. Πρώτη ύλη για
τίς βιομηχανίες ύφανμάτων.
- 10 Διάσημος 'Ιταλός μαέστρος
(επών.). — 'Ανάξιος προσο-
χής.
- 11 Χείρος. — Τά βιβλία αυτά
δύσκολα διατηρούνται σέ
καλή κατάσταση. — 'Ενα κοι-
μάτι της παραλίας που βρί-
σκεται μεταξύ θάλληρου και
Βούλας.
- 12 'Ακάθαρτο ζώο (άρχ.). — 'Η-
ρεμοί. — 'Αργανωμένη πολι-
τεία.
- 13 Δεν λείπει, την εποχή αυ-
τή, από κανένα σαλόνι. — Κα-
τάργησις. — Χαρακτηρίζουν
ποιότητα.
- 14 'Επίρρημα, που άπαιτεί ευ-
ρυχωρία. — Τέλελα καταστρο-
φή με τη φωτιά.
- 15 Θυλιακός βασιλιάς της άρυ-
γίας, περίφημος για τό
πλούτι του. — 'Ερχονται να
μάς προσφέρουν πολύτιμη
βοήθεια (ουδ.). — 'Ηρώις
του Ζολά.
- 16 Πιό γνωστό ως τσιμπούρι. —
'Εξασφαλίσει στέγη σέ πόλ-
λους παραθεριστές. — Βα-
σανίζουν την ανθρωπότητα.
- 17 'Ενα από τά συνήματα της
Γαλλικής 'Επανάστασης. —
'Ελλειψις.

ΚΑΘΕΤΩΣ

- 1 Διπρόσωπος θεός. — Δηλώ-
νει διάταγμό. — Συγχρόνως.
- 2 Πιό γνωστός ως μπακαλιάρ-
ος. — Δεν λείπει από καμ-
ιά δική. — 'Ιστορική στάσι
που εξεργάγη στην Κων-
σταντινούπολη.
- 3 Τίτλος σέ πολλές χώρες
της 'Ανατολής. — Τόπος κον-
τά στον όποιο ή παραμονή

- είναι επικίνδυνη για την υ-
γεία. — Φυλή του Σουδάν
που λέγεται και Τιμπού.
- 4 'Εχουν τους νόμους με τό
μέρος τους. — Χρησιμοπο-
είται συνήθως για άποθήκη.
- 5 Τροπικό επίρρημα. — Χώρα
της 'Απω 'Ανατολής. — 'Ρφε-
λεια που προέρχεται από
την έκμεταλλευσι κάποιου
πράγματος.
- 6 'Εγκληματίας. — 'Απειρος,
αδέξιος.
- 7 Δεν έχουν κοινά χαρακτη-
ριστικά. — Κατάπληκτος. —
'Αριθμός με γράμματα.
- 8 Φυλή την όποιαν ο Χίτλερ
θεωρούσε άνώτερη όλων. —
'Εκει περνούμε τό μεγαλύ-
τερο μέρος της ζωής μας. —
Τά αίσθημά της είναι κά-
θε άλλο παρά ευγενικά.
- 9 Πρόδεσι. — ... 'Αντρίους:
γνωστός ήθοποιός. — Θεός
της μυθολογίας μας.
- 10 Καρποφόρο δέντρο. — Θεω-
ρείται απαραίτητο σέ πολ-
λά παιχνίδια. — 'Ονομα δύο
Ρωμαίων πολιτικών του Β'
και Α' π. Χ. αιώνας.
- 11 'Ομοια φωνήεντα. — 'Υποφε-
ρω. — Στερεός, άθραυστος.
- 12 Είδος θεατρικού έργου. —
Χώρα της Β. 'Αμερικής.
- 13 Θερμοποιός. — Οαγνήτα. —
Τό χρησιμοποούμε δείκνον-
τας.
- 14 Τά οικονομικά του είναι ά-
εσιθρήντητα. — Θρησκευτική
τελετή.
- 15 Δεν λείπει από καμιά κου-
ζίνα. — Κάτοικος μιάς χώ-
ρας που ανήκει στην Τσε-
χοσλοβακία από τό 1918. —
Μέρος του αυτοκινήτου.
- 16 Χρονικό διάστημα. — Πλήθος
άνθρώπων. — Τό υψηλότερο
βουνό της Κεφαλληνίας.
- 17 'Αδελφή του Πριάμου. — Δη-
λώνει συγκατάθεσι. — Μηδέ
μιάς εξαιρεμένης.

ΜΑΝΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ

'Η λύσις του 733
στί σελ. 62

χτό παρά τέταρτο. Χτυπάω τό κου-
δούνι, άνοίγει ή πόρτα και βρίσκο-
μαι πρόσωπο με τό Λεωνίδα.
— Μπρά! Έκανα μ' έκπληξι. Σείς,
κύριε Λεωνίδα;
— Ναι. 'Ηρθα για τό χθεσινό
χρέος. 'Από τίς έφτά ήμουσι κάτω
στην πόρτα.
— Γιατί τόση βία; 'Αφού θά σάς
τάφερον ο Γρηγόρης.
— Δέ μπορώ να περιμένω, κύριε
Τάκη. Αυτά είναι χρέη τιμής. Πρέ-
πει να εξοφλούνται άμέσως.
— Πάμε, κύριε Λεωνίδα, είπτε ο
Γρηγόρης, που εμφανίστηκε άγούρο-
εμπνημένος, με πρησμένα τά μά-
τια.
— Πού πάτε; ρώτησα.
— Στο γραφείο, να σηκώσω χρή-
ματα και να πληρώσω τό χρέος τι-
μής στον κύριο Λεωνίδα. Πάμε, κύ-
ριε Λεωνίδα... Πάμε να μη σάς κα-
θυστερώ!

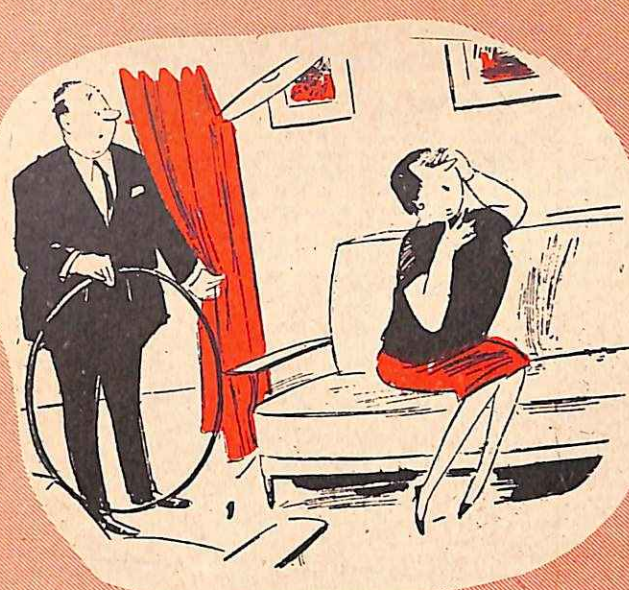
★
Τό βράδυ συναντηθήκαμε όλοι
στό γραφείο του Σταμάτη. 'Ηταν
έκει και ο θεός, μαραζωμένος. Σάν
να ντρεπόταν για τά χθεσινά. Τόν
λυπήθηκα.
— Λοιπόν; είπτε κυτάζοντας έρω-
τηματικά το Γρηγόρη.
— Αυτοίμαι πολύ, αλλά δέ γί-
νεται τό συνοικέσιο, άπάντησε κο-
φτά και άποφασιστικά ο Γρηγόρης.
— 'Αν αδέσναμε τίς άλφες σέ
300; πρότεινε.

— Και χίλιες τριακόσιες να τίς
κάνετε, δέν γίνεται, κύριε Θανα-
σάκη. Γιατί θά μου τίς πάρη ο
Λεωνίδας στα χαρτιά. Και θά μου
πάρη και τό σπίτι. Και δέ θά τοί,
μά νάρχεται άνθρωπος, χωρίς να
τόν στράση στην πόκα και να τόν
ξημνήση ζημερώματα μετά, άν τύχη
και τοί μείνη κανένα κατοστάρικο
χρέος. Κι' εγώ θέλω να μπώ σέ
σπίτι, κύριε Θανασάκη, όχι σέ κα-
ζίνο! Αυτοίμαι πολύ...
Περισσότερο λυπήθηκε ο θεός.
— Εφυγε με κατεβασμένο τό κεφάλι,
λέγοντας:
— Είναι τό δεύτερο συνοικέσιο
που μου χαλάει έτσι...
Κι' έτσι χάλασε και τό συνοι-
κέσιο του Γρηγόρη έξ αίτίας του
Λεωνίδα — κι' άν θέλετε τό πι-
στεύετε!

ΠΑΝ. ΠΑΠΑΔΟΥΚΑΣ

Πίθηκες φονιάδες και κλέφτες

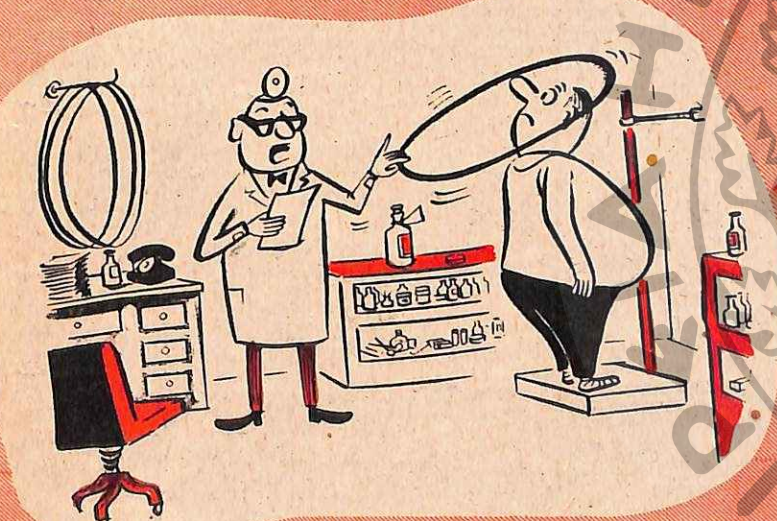
'Ενας εξαγριωμένος πίθηκος έ-
πιτέθηκε σ' ένα αγρότη, στην 'Α-
κρα της Δυτικής 'Αφρικής, και τοί
άνοιξε τέτοιες πληγές με τά δόντια
του και τά νύχια του, ώστε πέθανε
ο δυστυχισμένος. 'Η άστυνομία έ-
πιασε τότε τό ζώο και τόκλεισε στή
φυλακή.
Κάτι παρόμοιο συνέβη στή Μπο-
γκότα της Κολομβίας, όπου ένας
πίθηκος άδίκασε τόν κύριο του, έ-
δω και λίγον καιρό. 'Ο άφεντικός
του θέλησε να τόν σκοτώση, έπενέ-
θη όμως ή 'Εταιρεία προστασίας
τών ζώων κι' έπέτυχε να δικασθή
κανονικά ο ένοχος. 'Ο δικηγόρος
που ανέλαβε την υπεράσπισή του,
τόνισε στην άγόρευσι του ότι ο κα-
τηγορούμενος δέν είχε ξαναδικά-
σει ποτέ κανένα. Κι' έτσι τό δικα-
στήριο τόν καταδίκασε έπεικώς σέ
6 μηνών φυλάκιση.
'Ο διακεκριμένος έγκληματολό-
γος Χάρρυ Σόντερμαν άναφέρει σ'
ένα βιβλίο του τό έξης περιστασι-
κό: 'Η άστυνομία της Λυών ήταν ά-
νάστατη από μιά σειρά κλοπών που
είχαν γίνει σ' αυτήν την πόλη. 'Ο
άγνωστος κλέφτης έμπαινε την ήμέ-
ρα στα σπίτια, άπ' τά άνοιγτά πα-
ράθυρα, κι' έπαιρνε πάντα ένα υο-
νάχα άντικείμενο, αλλά λαμπρό, δ.
πως π.χ. ένα διαχρυσό ή ένα χρυ-
σό ρολόι.
Τέλος, ένας ντέκτεκτ έβρήκε ένα
δακτυλικό άποτύπωμά του σέ κάποιο
άπ' τά σπίτια που είχε έπισκεφθή.
'Ηταν όμως πολύ παράξενο, διαφο-
ρετικό από κάθε άλλο, με γραμμές
όχι κυκλικές αλλά κάθετες!
'Ενας έπιστήμων της άστυνομίας
διατύπωσε τη γνώμη πως προέρχο-
ταν από πίθηκο. 'Οι άστυνομικοί πί-
ραν τότε τά άποτυπώματα όλων τών
πιθήκων που υπήρχαν σ' αυτή την
πόλη. 'Ετσι, έβρέθηκε τελικά ο ένο-
χος: 'Ηταν ή μικρή μαϊμούδιτσα
κάποιου 'Ιταλού πλανοδίου μουσι-
κού, που την είχε γυμνάσει ο άφέν-
της της να κλέβη και να τοί πηγαί-
νη τά κλοπιμαία!

— 'Ασε με να μαντέψω τό
δώρο σου... Στρογγυλό είπες:
Βραχιόλι με διαμάντια θα εί-
ναι!

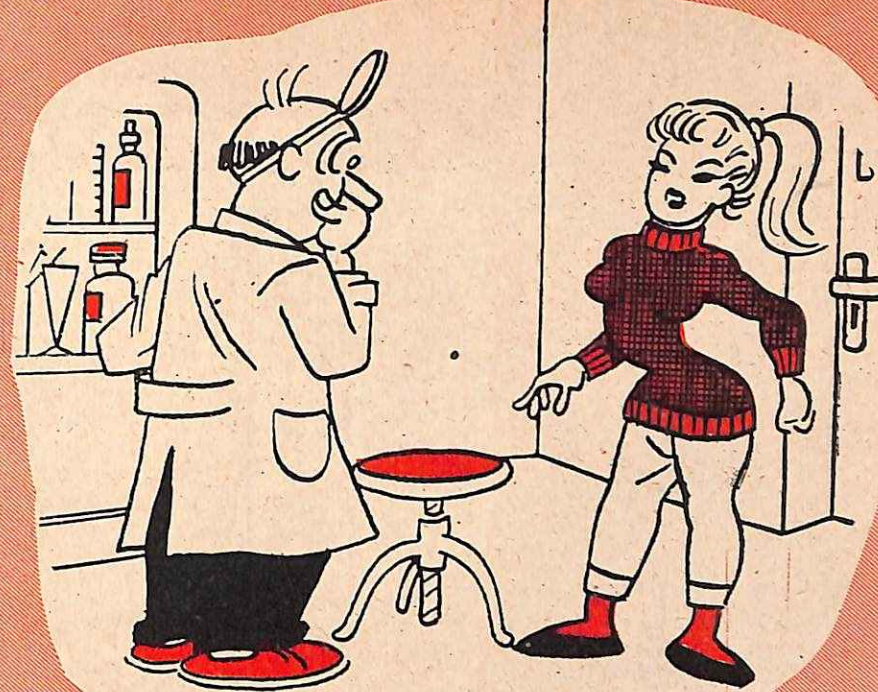

— 'Ο άνδρας μου, άγαπητή μου, είναι ξετρελ-
λαμένος με τό γουλά-γούπ!...

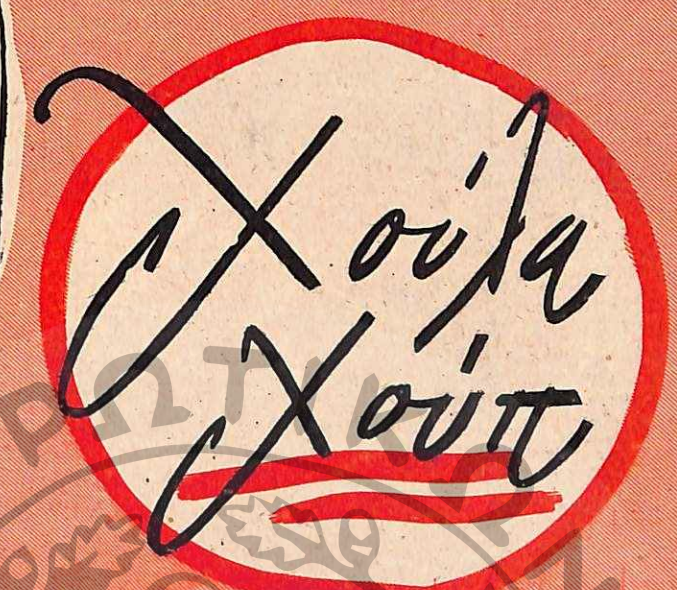

ΚΟΥΡΑ ΑΔΥΝΑΤΙΣΜΑΤΟΣ

— Στην άρχη μικρές δόσεις.
έπειτα τρείς φορές την ήμέρα.
από μισή ώρα. Τίς σταγόνες πα-
ράτα τίς!...

'Ο γιατρός: 'Α! Κατάλα-
βα... Είστε ή νικήτρια στο δια-
γωνισμό του γουλά-γούπ! Πολύ
ενδιαφέρουσα περίπτωση!

'Αδυνατέστη!...

Κλαίγοντας και γελώντας μαζί η Μαριέττα έπεσε στην άγκαλιά του...

ΧΕΙΛΙΔΟΝΙΑ ΣΤΟ ΧΕΙΜΩΝΑ

την κυνηγούσε, κι' έπεσε κατάκοπη, από το τρέξιμο και την αγωνία, στα σκαλιά ενός σπιτιού...
Τί θα έκανε;... Έπρεπε χωρίς άλλο να φύγει από εκεί, όπου καιροφυλακούσε ο πιο μεγάλος κίνδυνος... Να φύγει... Και πού να πάει;... Έτσι όπως ήταν, μάλιστα, χωρίς λεφτά, χωρίς ένα ρούχο... Πώς να αντιμετωπίσει την κατάσταση, που της είχε δημιουργήσει ο άνθρωπος αυτός, που δεν είχε άρκεστή στα λεφτά της, αλλά ήθελε να πάρει, συμπληρωματικά, και την τιμή της;
Δάκρυα αλμυράσανε τα χλωμά μάγουλά της — δάκρυα τόσο δικαιολογημένης απελπισίας...

Και, σε μια στιγμή, άκουσε κοντά της μια εύθυμη αντρική φωνή να της λέει:

— Τί σάς συμβαίνει, μικρή μου δεσποινίς;...
Σήκωσε τα δακρυσμένα μάτια της η Μαριέττα και είδε ανάμεσα από τα δάκρυά της, έναν ψηλό άντρα να την κυττάζει με συγκινημένη συμπάθεια...

Σηκώθηκε από το σκαλί, πούχε πέσει και προσπάθησε να χαμογελάσει...

— Για πήτε μου... έπαινε ο άγνωστος. Τί έχετε;
Απότομα, η μικρή απελτισμένη, ξέσπασε σε άσυγκράτητους λυγμούς... Τότε ένοιωσε το χέρι του άγνωστου να την αγκαλιάζει, στοργικά, τρυφερά, να σφίγγει τη μέση της...

— Έλάτε... Πάμε... ακούστηκε η φωνή του πάλι.
Εγκαταλείφθηκε σ' αυτόν με άνεξηγητη εμπιστοσύνη... Κι' ο άγνωστος την πήγε σ' ένα αυτοκίνητο, που στάθηκε εκεί κοντά. Άνοιξε την πόρτα του και της είπε, με παιχνιδιάρικη ευγένεια:

— Περπάτα, παρακαλώ...
Αφοβα, αδίστακτα, η Μαριέττα μπήκε μέσα και βούλιαξε στα μαλακά καθίσματα...

Πήδηξε κι' ο άγνωστος στη θέση του οδηγού κι' έβαλε εμπρός τη μηχανή.

Αφού προχώρησαν λίγο, τη ρώτησε:

— Πού πάτε;...
— Πουθενά!

Η απόκρισι της Μαριέττας ήταν μονολεκτική, γεμάτη σπαρακτική απλότητα...

— Τί σάς συμβαίνει;... Πήτε μου... 'Ισως, μαζί, καταφέρουμε κάτι πιο πολύ από ό,τι καταφέρατε μόνη σας...

Με έναν αυθόρμητο άνεξηγητο — τί ανεπιφύλακτη εμπιστοσύνη της ένεπνε αυτός ο άραος άγνωστος! — έκασε και του τ'αίπε όλα... Δεν του έκρυψε τίποτα...

Την άκουσε αυτός συλλογισμένος, ενώ το αυτοκίνητό του έτρεχε στον έξοχο δρόμο της Κηφισιάς.

— Και τώρα;... τη ρώτησε ο άγνωστος.
— Τώρα... είμαι στο δρόμο! του αποκρίθηκε.

— Όχι, είσαι μαζί μου!
Η απόκρισι του της χάρισε μια παράξενη ζεστασιά...

— Μαζί σου;... ψιθύρισε γλυκά. Μά... δεν ξέρω ούτε το όνομά σου!...

— Έχεις δίκιο... Λοιπόν, να σου συστηθώ: Πέτρος Καλίνης... Είμαι μόνος μου στην 'Ελλάδα — τελειώνω φέτος το Πολυτεχνείο... Οι δικόι μου μένουν στο Γιοχάνεσμπουργκ...

— Ά... Είσαι μόνος σου...
Μια σκιά ύποψιας δηλητηρίασε την εμπιστοσύνη της... Σά να ήθελε να κερδίσει αυτό που κινδύνευε να χάσει, ο Πέτρος της είπε, με ευγενική εγκαρδιότητα:

— Θα μου επιτρέψης να σε βοηθήσω, Μαριέττα, σ' αυτή τη δύσκολη στιγμή της ζωής σου...

— Να με βοηθήσεις;... Πώς;...
Δίνοντάς σου ένα μικρό δανειό, που θα σου επιτρέψει να νοικιάσεις ένα μικρό δωμάτιο, να πάρης μερικά απαραίτητα — αυτά που άφες, φευγοντας σαν τρελλή από το σπίτι σου...

— Και πώς θα σου δώσω πίσω τα δανεικά;...
Την κύτταξε λοά:

— Πώς;... Απλούστατα: πουλώντας λουλούδια...

Έτσι κι' έγινε: Με τα λεφτά του Πέτρου η Μαριέττα νοίκιασε ένα δωμάτιο κι' άρχισε να ζή όπως πριν. Δηλαδή, πιο καλά από πριν, γιατί τώρα δεν της έτρωγε κανείς τα λεφτά και είχε κι' αυτόν να ενδιαφέρεται: Την έδωλε κάθε μέρα, της έδινε συμβουλές, άκουγε τις χαρούμενες φωναιές της...

Ένα βράδυ όμως, η Μαριέττα ήρθε γεμάτη αγωνία...

— Τί τρέχει;... τη ρώτησε ανήσυχος ο Πέτρος.
— Με βρήκε!... του αποκρίθηκε.

— Ποιος;
— Αυτός ο άνθρωπος — ο Νικήτας!... Θέλησε να με πάρει πίσω στο σπίτι... Έχει δικαίωμα, λέει, να με πάρει, γιατί είμαι ανήλικη και με εξουσιάζει...

Ο Πέτρος έμεινε σιωπηλός για λίγο.

Ύστερα σήκωσε το κεφάλι του. Μιά λάμψι αποφασιστικότητας ζεσταίει το βλέμμα του:

— Είσαι ανήλικη και σε εξουσιάζει... είπε. Πολύ καλά... Όταν παντρευτείς όμως, σε εξουσιάζει ο άντρας σου!...

— Νά... παντρευτώ;... ωέλλισε η φτωγιά. Με ποιόν;
Πέρασε εύθυμα το μπράτσο του στο δικό της:

— Με μένα, φυσικά! Και, αφού παντρευτούμε, θα πάμε στο Γιοχάνεσμπουργκ να γνωρίσης τους δικούς μου, που θα γίνουνε και δικόι σου...

Κλαίγοντας και γελώντας μαζί, η Μαριέττα έπεσε στην άγκαλιά του...

ΒΕΡΘΕΡΟΣ

Αδύνατα

Ο θρύλος της Χίμαιρας

ΛΕΜΕ συχνά πως η ζωή του ανθρώπου είναι μια αδιάκοπη σειρά από χίμαιρες. Μιλάμε ακόμη για χιμαιρικά σχέδια ή όνειρα για χιμαιρικές προσπελάσεις κλπ. Κινητοί χιμαιρών είναι όλοι εκείνοι που καταπνέονται με σκοπούς, που βρίσκονται έξω από την περιοχή του δυνατού, που, χωρίς να παύουν στερεά στη γη, σηκώνουν το κεφάλι τους ως τα σύννεφα, οι ουτοπιστές όλων των κατηγοριών, οι άκριτοι όνειροπόλοι, που ζούν μέσα σε φανταστικούς κόσμους... Δεν υπάρχει άνθρωπος, πού, σε κάποια στιγμή της ζωής του, να μην κυνήγησε μία χίμαιρα. Μερικοί συνέρχονται γρήγορα. Άλλοι, όμως, δεν καταφέρνουν να συνέλθουν ποτέ...

Το χιμαιρικό είναι το άσυστατο, το άπιαστο, το άπραγματοποίητο. Ο άνθρωπος παλεύει διαρκώς με τις χίμαιρες, που γενιούνται μέσα στη φαντασία του και που τον παρασύρουν μακριά από την πραγματικότητα, γιατί το θολώνουν το μυαλό και του έκμηδενίζουν την κρίσι.

Αυτή την αδιάκοπη πάλη του ανθρώπου με τον ίδιο τον εαυτό του, με τα πλάσματα της φαντασίας του, η αρχαία μυθολογία την συμβόλιζε μ' ένα αποκρουστικό τέρας, που είχε κεφάλι λιονταριού, κορμί γίδας και ουρά δράκοντος. Από το στόμα του έβγαιναν φλόγες. Πάνω στη ράχη του βρισκόταν και δεύτερο κεφάλι κάπρου.

Σ' αυτό το τέρας, η φαντασία των ανθρώπων έδωκε σάρκα και όστα και το έκανε πραγματικό όν. Οι κολλυτένες το λάτρευαν κατόπιν πάνω σε μάρμαρο ή το άπεικονιζαν πάνω σε διακόσματα ναών ή σε αγγεία. Έτσι, δημιουργήθηκε η Χίμαιρα, που κυριαρχεί πάνω στην αρχαία μυθολογία.

Σιγά-σιγά, σχηματίστηκαν επίσης διάφοροι θρύλοι γύρω από το μυθολογικό αυτό όν. Ένας από τους δρασιότερους ανάμεσα σ' αυτούς είναι εκείνος του Βελλερεφόντη.

Ο Βελλερεφόντης καταγόταν από την 'Εφύρα της 'Αργολίδος. Ήταν γιος του Γλαύκου, που κατασπαράχθηκε από τ' άλογά του, γιατί είχε περιφρονήσει την 'Αφροδίτη, και έγονος του Σισύφου. Νέος άκαμψ, είχε το άτύχημα να σκοτώσει το μικρότερο αδελφό του, χωρίς να τον γνωρίζει. Όταν έμαθε την τραγική αλήθεια, έφυγε από την πατρίδα του και πήγε στο βασίλειό του 'Αργούς Πρόιτο, που τον πήρε κάτω από την προστασία του.

Από τη στιγμή αυτή άρχίζουν οι μεγάλες εεριπέτειες του Βελλερεφόντη.

Ο Πρόιτος είχε μια νεαρή κι' όμορφη γυναίκα, την Άντεια. Η βασίλισσα του 'Αργούς αιδάσθηκε, λοιπόν, ένα φλογερό πάθος για το φιλοξενούμενο του συζύγου της κι' άπως άφηγείται ο Όμηρος, σβέλησε να ένωθεί μαζί του κρυφά. Άλλ' ο Βελλερεφόντης, που δεν ήθελε

Βελονες και νήμα

Ένας γιατρός της Γλασκώθης υπέδειξε μια πρωτότυπη μέθοδο για τους

και άλλα φάρμακα.

Ζωγράφισε το ληστή

Έγώ είχε κατασκηνώσει σε μία έδρα, κοντά στο 'Αλλεγκαν του Μίτσιγκαν, ένας ζωγράφος του Σικάγο έπρεσε θύμα ληστρικής επίθεσης. Κάποιος άγνωστος τον χτύπησε στο κεφάλι μ' ένα ρόπαλο, του πήρε όσα λεφτά κρατούσε άπάνω του, κι' εξαφανίστηκε, αφήνοντας τον μισοπρόθυμο. Ωστόσο, όταν ο ζωγράφος ήρθε στα συγκαλά του, θυμόταν άρκετά καθαρά τα χαρακτηριστικά του κακοποιού, άστε να τον ζωγραφίσει. Και το σκίτσο αυτό βοήθησε την αστυνομία ν' ανακαλύψει και να πιάσει το δράκτη της ληστείας.

Η τυχερότερη γάτα

Στο Σαιν Πέτερσμπουργκ των 'Ηνωμ. Πολιτειών, πέθανε κάποιος Άλμα Κούλμπερτ κι'

Ο Βελλερεφόντης σκοτώνει τη Χίμαιρα.

να προδώσει τη φιλοξενία του Προίτου, έμεινε άσυγκίνητος στις προκλήσεις της. Η Άντεια πήγε τότε στον άντρα της και κατηγορήσε το Βελλερεφόντη πως αυτός τάχα την κυνηγούσε με τις έρωτικές προτάσεις του κι' ήθελε να κηλιδώσει την τιμή της.

Δε θα ήσυχάσω, αν δεν τον δώ να κολυμπά μέσα στο αίμα του, μπροστά στα πόδια μου, του είπε.

Ο Πρόιτος πείστηκε στα λόγια της. Έπειδή, όμως, ήταν πρσος και καλοκάγαθος, δε θέλησε να βάλει το χέρι του στο αίμα και προτίμησε να στείλει την Βελλερεφόντη στον πεθερό του 'Ιωβάτη, που ήταν βασιλιάς της Λυκίας, στη Μικρά 'Ασία. Έδώκε ταυτόχρονα στο Βελλερεφόντη ένα δερμάτινο κλινόριο, όπου, με μουσικά σήματα, έλεγε στον πεθερό του να τον σκοτώσει. Ο 'Ιωβάτης φιλοξένησε επί έννια ημέρες τον Βελλερεφόντη στο ανάκτορό του κι' άργάνωσε μεγαλόπρεπες γιορτές για να τον τιμήσει. Τη δεκάτη ημέρα, τέλος, διάβασε τον κλινόριο, που του είχε στείλει ο γαμπρός του και κατάλαβε τί έπρεπε να κάνει.

Ο βασιλιάς του 'Αργούς μου μιλάει για τη μεγάλη άνδρεία του, είπε τότε στο Βελλερεφόντη. Θάβει, λοιπόν, να δώσεις και σε μένα την ευκαιρία να την θαυμάσω.

Και το πρότεμο να σκοτώσει τη Χίμαιρα, πιστεύοντας πως δε θάβγαινε ζωντανός άπ' αυτή την πάλη.

Ο Βελλερεφόντης ίππευσε άμέσως τον Πήγασο κι' έτρεξε να συναντήσει το τρομερό τέρας. Άλλ' αντίθετα από τις προσδοκίες του 'Ιωβάτη, σκότωσε τη Χίμαιρα και γύρισε σέρ-

ΠΡΟΤΥΠΑ

νοντας πίσω του το πτώμα της.

Ο 'Ιωβάτης έστειλε τότε έναντιόν του τούς Σολίμους, που ήταν άίτητοι γίγαντες, κι' έπειτα τις άπρόμητες Άμαζόνες. Άλλ' ο Βελλερεφόντης νίκησε τούς πρώτους και κατατρόπωσε τις δεύτερες. Ο βασιλιάς της Λυκίας τον συμπάθησε τότε κι' άπ' αυτόν τον σκοτώσει, όπως του είχε παραγγείλει ο Πρόιτος, του έδωσε για σύζυγο την κόρη του και μοιράστηκε μαζί του το βασίλειό του.

Μά άλλη παράδοση, που την αναφέρει ο Στράβων, δίνει το όνομα της Χίμαιρας σ' ένα παλιό ήρωα, που βρισκόταν στο όρος Κράγος της Λυκίας. Ο Κράγος, γράφει, είχε όχτω κορυφές κι' άμύνη πολλή. Σ' αυτά τα όρη αναφέρονται τα περ της Χίμαιρας μυθεύματα. Βρίσκεται δε όχι μακριά κι' η Χίμαιρα. Με το όνομα αυτό αποκαλούν μία θαθεία χαράδρα, που κατεβαίνει από το όουνο ως το γιάλο.

Κατά τον 'Ησιοδο, έξ άλλου, η Χίμαιρα ήταν κόρη του Ύφωνος και της Έχιδνης, είχε δε τρία κεφάλια, το πρώτο λιονταριού, το δεύτερο γίδας και το τρίτο φιδιού. Άπ' αυτή γεννήθηκε κατόπιν η Σφίγγα.

Η λέξι χίμαιρα σημαίνει στην κυριολεξία γίδα, που έχει ήλκια ενός χαιμένα. ('Υπάρχει και άρσενικό, χίμαιρος, που σημαίνει τράγος.)

Άλλά πως από όλες αυτές τις μυθικές παραδόσεις πλάστηκε η έννοια που δίνουμε στη λέξι χίμαιρα και στα έπιθετα που παράγονται άπ' αυτήν;

Οι παλιοί συγγραφείς, κάνουν λόγο για το βασίλειο της Χίμαιρας, που ήταν το κράτος της πλάνης και των άπατηλών έντυπώσεων. Συζητούν επίσης αυτή τη λέξι με τα ελαφρά νεφύρια, που περιφέρονται άσκοπα στον ουρανό, παρασυρόμενα από τούς άνέμους, χωρίς να έχουν τη δύναμη ν' αντίσταθούν σ' αυτούς και χωρίς να μπορούν να χαράξουν δική τους κατεύθυνση.

Το μυθολογικό τέρας παίρνει έτσι μία συμβολική σημασία, στην οποία πολλοί έρμηνευτές βρίσκουν θαθεία φιλοσοφικά νοήματα. Ο άνθρωπος, παρατηρούν, πρέπει να εξυμώσει πάνω από τις άπατηλες έντυπώσεις των αισθήσεων και να κατακτήσει τις παρορμήσεις της φαντασίας, για να μπορέσει ν' αντίληφθι πού είναι το πραγματικό νόημα της ζωής. Με την έννοια αυτή, κάθε άνθρωπος πρέπει να νικήσει τη Χίμαιρα του, το τρομερό τέρας που στέκεται μπροστά στο κατώφλι της ζωής και του κρύβει το σωστό δρόμο.

Με την ίδια έννοια πρέπει να έρμηνευθι κι ο μύθος του Βελλερεφόντη. Ο ήρωας χρειάστηκε να κατακτήσει τις πλάνες της νεότητός του, γιά να φτάσει στην ώριμότητα και να άποκτήσει συνείδησι της δυνάμεώς του. Η παραχώρησι άπ' ό τον 'Ιωβάτη της κόρης του σε γάμο και το μισού από το βασίλειό του παριστά τη δίκαιη ανταμοιβή του γι' αυτή τη νίκη.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ο θρυλικός Κουσασιμόςος.

Ματιές βέ' στο

ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Το σκυλί που τηλεφωνεί

Στη Βιέννη, πριν από μερικές ημέρες, κάποιος Γιοχάν Μπρόντε πήρε ένα θείο του στο

τηλέφωνο, γιά να του ελεγήσει χρόνια πολλά. Άπ' τη τη φωνή του, όμως, άκουσε έναν κρότο, που έμοιαζε με πυροβολισμό κι' έπειτα δυνατές κραυγές. Είδοποι- ησε τότε την αστυνομία. Οι αστυνομικοί έτρεξαν άμέσως εκεί, και μη βρίσκοντας άπάντησι, έσπασαν την πόρτα και μπήκαν. Άντικρύσαν τότε το έξης θέαμα: Το άκουστικό του τηλεφώνου είχε πέσει κάτω κι' είχε γίνει συντριμμένο, ενώ ο σκύλος του σπιτιού ήταν κουβαριασμένος σε μία γωνιά και ουρλιάζε. Τι είχε συμβεί; Ο ιδιοκτήτης του σπιτιού άποφάσισε. Όταν, λοιπόν, χτύπησε το τηλέφωνο, το σκυλί του, που ήταν πολύ έξυπνο, έτρεξε και σήκωσε το άκουστικό με τα μπροστινά του πόδια. Άλλά το άκουστικό το έσφυγε και κομματιάστηκε πέτοντας κάτω. Και τότε το σκυλί άρχισε να ουρλιάζει από τη λύπη του γι' αυτό το άτύχημα!...

Πετάξε το πουλί

Κάποιος Άλφονσο Γούνταλ, στο Σαντάκου του 'Οκάιό, πλάτησε ένα περιεργό σπό: 'Ε- άραμψε στην πάλη του ένα τεράστιο και γερό χαρταετό και δυο θαλάσσια σκί στα πόδια του και πιάστηκε πίσω από μία θενζιλάκατο που έτρεχε με 31 μίλια στο νερά της λίμνης 'Ερι. Ο χαρταετός τον σήκωσε στον άέρα κι' έκανε έτσι μία θαυμάσια και γραφικάτατη πτήσι!

Μετά από μισή ώρα, καθώς η Κλαρίσσα ζωγράφιζε, άναστενάξε, γλυτοπνεύσε απ' την καρέκλα της και σωριάστηκε στο πάτωμα! Ο Τζώρτζ έτρεξε κοντά της, τη σήκωσε και τη συνέφερε, «ρίχνοντάς της στο πρόσωπο ένα ποτήρι νερό».

— Ζαλιστικά... μουρμούρισε η νέα μόλις άνοιξε τα μάτια της. Καλύτερα να πάω σπίτι.

— Θα σε πάω εγώ, φώναξε ο Τζώρτζ. Δε μπορείς να περπατήσεις μόνη σου. Μπορεί να ξαναπέσεις.

Η Κλαρίσσα δέχτηκε χωρίς να ξέρη πώς ο Τζώρτζ δεν είχε δικαίωμα ν' άφισε τη θεία του.

Την άλλη μέρα, τον κάλεσε ο διευθυντής και του δήλωσε ότι την Πέμπτη θα παίαν τον τελευταίο του μισθό και θ' απολυότανε. Ο Τζώρτζ λυπήθηκε περισσότερο που δε θάβλεπε πια την Κλαρίσσα, παρά που θάχανε τη δουλειά του. Δεν είπε όμως τίποτα στην κοπέλλα, γιά να μη τη στενοχωρήσει.

Την Πέμπτη το πρωί, η Κλαρίσσα του ανακοίνωσε, χαρούμενη: — Το βράδυ θα πάμε σ' ένα χορό με το όρεντ. Εφτιαξε ένα καινούργιο γαλάζιο φόρεμα, θα θυμηθώ άραγε να μου φέρη μια καμέλια γιά το ντεκολτέ μου; — Σίγουρα θα το θυμηθώ, την ηύχασε ο Τζώρτζ.

Μα συγχρόνως σκεφτόταν πώς δε θα μπορούσε ούτε να την αποχαιρετήσει...

Τ' απόγεμα τον βρήκε γεμάτον αγωνία: Θα θυμόταν ο όρεντ να πάρη μια καμέλια γιά την Κλαρίσσα, ή θα την απογοητεύε και θα της χαλούσε τη βραδιά; Στο τέλος, δε μπόρεσε ν' αντέξει άλλο. Έτρεξε στο διαμέρισμα της κοπέλλας και ρώτησε το θυρωρό αν είχε στείλει κανείς λουλουδιά στη δεσποινίδα Νήλ. Κι' όταν εκείνος του άπάντησε όχι, πήγε σ' ένα διπλανό ανθοπωλείο, αγόρασε μια καμέλια και παράγγειλε να την πάνε στη διευθύντρια της κοπέλλας. Ήταν περασμένο μεσημέρι της Παρασκευής, όταν χτύπησε η πόρτα του Τζώρτζ. Ο νέος σπύκθηκε, νευριασμένος γιατί τον έκοθαν πάνω στο πιο ενδιαφέρον σημείο του βιβλίου του, και πήγε ν' ανοίξη.

Στο κατώφλι στεκόταν η Κλαρίσσα. — Γιατί δε μου είπες πώς σ' έδιωξαν απ' τη δουλειά σου; του φώναξε. Είσαι πια άνόητος κι' από το «ντοντό»!...

Η ματιά της έπεσε στα χείρ-γραφο. Πήγε κοντά και τους έριξε μια ματιά. — Γράφεις βιβλία; τον ρώτησε, εκπληκτική. Γιατί μου τόκρυβες τόσον καιρό;

— Δεν είναι τόσο σπουδαίο... δικαιολογήθηκε ο Τζώρτζ. Άπλωσε... μια μελέτη γιά την καταγωγή του ανθρώπου. — Άπλωσε, έ... Μα πάψε επιτέλους νάσαι τόσο μετριώφρων! Πότε θα γίνης πια τολμηρός; Άκούα και την καμέλια μου την έστειλες, χωρίς να τολήμης να τη φέρης ο ίδιος, ούτε να βάλεις τ' όνομά σου.

Η Κλαρίσσα του φερνόταν πολύ φιλικά και κουβέντιαζε μαζί του...

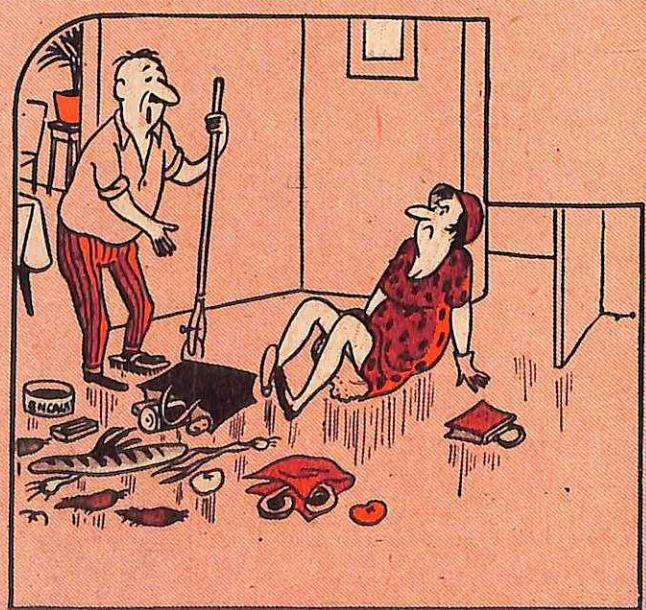
Μιά καμέλια

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΛΑΡΙΣΣΑ

— Πώς έμαθες ότι στην έστειλα εγώ; άπόρρησε ο Τζώρτζ. — Ο όρεντ είναι στο νοσοκομείο απ' την ημέρα του δυστυχίματος, γέλασε η κοπέλλα. Δεν υπήρχε κανένας χορός πια στο βράδυ. Σου είπα ψέμματα γιά να σε κάνω να μου στείλεις την καμέλια! — Και πού τόξερεις πώς θα στη στείλω; τάχασε ο Τζώρτζ. — Μα, άνάπη μου, δεν τολμούσε να μου πής τίποτα με το στόμα, αλλά τα μάτια σου σε πρόδωσαν, μουρμούρισε γλυκά η Κλαρίσσα. Δεν έμνε λοιπόν παρά να σ' αναγκάσω να παραδεχτής ότι είσαι έρωτευμένος μαζί μου... Δε θα το παραδεχτής τώρα;

Άκούα κι' αν ήταν πια κουτός απ' το «ντοντό» ο Τζώρτζ, και πάλι βλαπταίρε στην αγκαλιά του την αγαπημένη του και θή την έπνιγε στα φίλια.

ΝΤΟΡΟΥ ΕΝΤΕΝ

— Είδες παρεμπόρισμα πού σου φτιαξε, γυναίκα;

Συναρπαστικό συγκινητικό μυθιστόρημα υπό Ίωάννας Άναγνώστου - Μπουκουβάλα

«Συγγενείς, παιδί μου»

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑΣ

Η Φλώρα έφυγε με το Γιώργο γιά την Ίταλία, όπου δεν άργησε να σημειώσει θρίαμβο, ενώ ή Έλένη ξανάρχισε να δουλεύει στη σκάφη και ή Φροσώ να μελετά το πιάνο της. Ο Γιώργος τις έπισκέφθηκε κι' έδωσε ραψίματα στην Έλένη, πού τα καλοπλήρωνε κι' έφυγε πάλι σέ λίγο γιά την Ίταλία, γιά να παντρευτή τη Φλώρα. Μα γύρισε ταπεινωμένος, γιατί εκείνη του δήλωσε ότι είχαν αλλάξει τα αισθήματά της άπέναντί του. Ο Γιώργος εξιστόρησε ο ίδιος την θλιβερή περιπέτεια του στην Έλένη και στη Φροσώ και φεύγοντας έριξε μια έρωτηματική ματιά στη Φροσώ. Μα γιά εκείνην ο πρώην άρραβωνιαστικός της δεν υπήκοε πια...

10ον — Μαμά είναι σκληρό πού στο λέω... Άλλά δε θέλω να παίρνης πια δουλειά απ' αυτόν...

— Κι' εγώ το σκέφτηκα, άποκοίνωσάς της κόρης μου, υπήρχε μια δικαιολογία. Τώρα όμως...

— Τώρα είναι σά να δέχεσαι έλεημοσύνη. Σε πληρώνει περισσότερο από ό,τι αξίζει ή εργασία πού κάνεις.

— Θα τα τελειώσω γρήγορα αυτά και δε θα δεχθώ άλλα...

— Σ' εύχαριστώ, μανούλα, είπε θερμά ή κοπέλλα. Στο μεταξύ, θα προσπαθώ να βρω εγώ δουλειά.

— Μα δεν προφθάνεις, άφου ετοιμάζεσαι γιά το δίπλωμα.

— Θα τα καταφέρω. Έχω το σχέδιό μου... — Δε θέλω να μου κουρασής.

— Μη φοβάσαι, μανούλα. Έσύ θα ράθεις αυτά που θα σου δίνω ο Βέρτας από το νοσοκομείο. Κι' εγώ θα βρω άλλη δουλειά. Έτσι θα περάσουμε αυτό το δύσκολο χρόνο. Πραγματικά, μετά λίγες ημέρες ή Έλένη πήγε ή ίδια και παρέδωσε τα ραψίματα. Με λίγα λόγια απλά, εξήγησε στο Γιώργο την πρόθεσή της. Αυτός δεν έφερε αντίρρηση. Η έκφρασή του αυτή τη φορά ήταν ψυχρή, ακριβή. Ο πόνος του, λίγο-λίγο, μετατρεπόταν σέ φαρμάκι. Καί φάνηκε εύχαριστήμενος, πού έκοβε έτσι κάθε δεσμό με ένα παρελθόν, πού τον έκανε να πονή.

Μιά μέρα, πού την είχε πιάσει άπελπισία την Έλένη, έπειδή τα λεφτά λιγόστευαν πάλι γρήγορα, γύρισε ή Φροσώ, πεταχτή και χαρούμενη, από το δώδεο:

— Μαμά, άνήγγειλε από την πόρτα. Η ώρα δουλειά!

— Τι δουλειά; ρώτησε με φόβο ή μάννα. — Παιδαγωγός!...

— Παιδαγωγός; Τι ξέρεις, έσύ; — Είναι ένα λαχείο. Κάποια συμπαθήριά μου ήρθε απ' τη θεία γιά μένα. Είναι ένα καλό στήθι, πλούσιο. Έχουν δυο παιδικά. Έξη κι' έπτά χρόνων. Θα πηγαίνω τ' απογεύματα, θα τους κάνω μάθημα πιάνου, θα τα βοηθάω σ'α μαθήματα του σχολείου, και θα πηγαίνουμε και περίπατο. Μισθός γερός.

— Κι' ή μελέτη σου; — Τό πρωί, μανούλα. Η ημέρα μου θα είναι γεμάτη. Καί θάχω έλευθερία την Κυριακή!

— Φοβάμαι μη κουρασής, παιδί μου... Βήχεις κιόλας...

Η Φροσώ καθάρισε το λαιμό της (τόν τελευταίο καιρό έβηκε πάλι αρκετά): — Δεν έχω τίποτα, μανούλα! Είμαι περίφημη. Η δουλειά θα μου κάνει καλό...

— Δεν ξέρω τί να πώ! άποκρίθηκε ή μάννα. Τάχα πια χαμένα...

— Θα δής τί ώραία πού θα περάση αυτός ο χρόνος. Ούτε θα τον καταλάβουμε, μανούλα, είπε με θάρρος ή κοπέλλα.

Άννετλήριο άρραβώνων

Λίγο πριν από τα Χριστούγεννα έλαβε ή Έλένη ένα άγγελτήριο άρραβώνων από τη Ρώμη. Κι' έτσι έμαθε πώς ή Φλώρα είχε άρραβωνιαστή με τόν κόμητα Ούγκο Βιττορίνι.

Τό μεσημέρι, πού γύρισε ή Φροσώ από το δώδεο, της έδειξε το χαρτί.

— Δεν έστειλε γράμμα; ρώτησε ή κοπέλλα.

— Τίποτα. Μόνο αυτό το άγγελτήριο... Η Φροσώ πέταξε το άκέλλο, με μια κι-νησι κουρασμένη.

— Έλα, μανούλα, να φάμε γρήγορα... είπε. Τα μικρά με περιμένουν.

— Μου φαίνεται κουρασμένη, κορούλα μου.

— Μη φοβάσαι, μαμά. Δεν έχω τίποτα... Ένας βήχας έπνιξε γιά κάμποση ώρα τη μικρή. Η μητέρα χλώμιασε.

— Βήχεις πολύ, Φροσώ μου.

— Κρύωσα χθές το βράδυ πού γύριζα από την Άθήνα. Ήταν ένα παράθυρο άνοιχτό στο λεωφορείο και κρύωσα. Θά περάση...

Της έκανε διάφορα γιαιτροσόφια ή Έλένη. Ο βήχας όμως την έλεγε να σταματήσει. Τη βασάνισε όλο το βράδυ. Τό πρωί πάντως ήταν καλύτερα.

Ήταν τόση ή ένταση της δουλειάς τόν τελευταίο καιρό, γιά τη Φροσώ, πού δεν υπήρχε καιρός ούτε καν να συζητήσουν με τη μητέρα της. Σηκώνονταν πρωί-πρωί και καθόταν στο πιάνο. Έτρωγε βιαστικά το μεσημέρι, έτρεχε στην Άθήνα, στη δουλειά της και το βράδυ, πού γύριζε, καθόταν ξανά στο πιάνο. Μέσα σ' αυτά, τό μάθημα στο δώδεο δυο φορές την εβδομάδα, κι' άλλες ά-πρόβλεπτες δουλειές.

Η Έλένη όμως έαγρυπνούσε τις νύχτες και κοντά στην έγνοια γιά τό βήχα της μικρής, τη βασάνιζε κι' ή έγνοια γιά τόν άρραβώνα της μεγάλης:

«Κόμης Ούγκο Βιττορίνι».

Προσπαθούσε με τό ένστικτο της μάννας να ζωντανέψη αυτό τό όνομα.

Τί είδους άνθρωπος μπορεί να ήταν; Κανένας νέος κι' όμορφος σάν αυτούς τούς κόμ-ητες, πού περιγράφουν τα μυθιστορήματα; Κανένας πλούσιος, πού έρωτοχτυπήθηκε από την όμορφιά κι' από την τέχνη της Φλώρας;

Μ' όλη της την πίκρα, ένωνε τα νέρια της, κι' ή προσευχή της άκούγόταν ψιθυριστή στο Θεό:

ΛΟΓΙΑ ΚΑΤΟΣΤΑΡΑΤΑ

Έπανόρθωσις

Μ' έπνιξε, πότες, ο θυμός και στο μπουρνιό δεν θ' άντέξω, γιατί ο ραδιοσταθμός χρόνια μ'ας ρίχνει στην άπ' έξω... Κι' ενώ σε κάθε άκροσθη ώρα προσφέρει ιδιαίτερο, βρίσκει τελείως περιττή την ώρα του... κρασοπατέρα!

Τέτοια κενό πρόπει, λοιπόν, σύντομα να το συμπληρώσω και στις σειρές των εκπομπών κι' «Όρα κρασιού» ν' αφιερώσω... Με όμιλίες ειδικές από υπερχείρες έμπνευσμένους και «μ' όδηγίες σχετικές προς όλους τούς κρασοπιωμένους»!

Ήτοι, μιά ώρα, πού συχνά, τούς πότες θα ένημερώνη πού είναι τ' ανέρωτα κι' άγνά και ποιά ταβέρνα τα νερώνει... Όρα πού να εξυπηρετή όλους εν γένει τούς πιωμένους και πού και γού ν' (αναστή και μερικώς... «ά- (ννοούμενους»!

Μιά τέτοια ώρα (κρασική, πρέπει, γιά λίγη (ποικιλία να έχη και την τα- (κτική μεθυστική της συ- (ναυαία. Και θαν' εν τάξει (γενικώς ή συναυλία μας έ- (κείνη αν ο... Κρασός ο (μουσικός τό πρόγραμμα της (κατευθύν!

ΜΙΑΤΟΣ ΓΙΟΜΑΤΑΡΗΣ

— Κάνε την εύτυχισμένη! Να είναι έτσι, όπως τόν φαντάζομαι. Η εύτυχία ίσως την κάνει καλή.

Μέσα στις ώρες της άγρύπνιας της ή σκέψη της έπαιρνε πολλές φορές άλλο δρόμο.

— Άν είναι κανένας γέρος; Κανένας άρ-ρωστος; Άν πούλας τα νεάτα της γιά τό χρήμα και γιά τη δόξα; Είναι τόσο άμυαλή!...

Άφου έαγρύπνησε κάμποσες νύχτες, δε βάσταξε. Κάθισε κι' έγραψε στη μεγάλη της την κόρη:

«Φλώρα, «Λάβαμε τό άγγελτήριο τών άρραβώνων σου. Σε συχαίρω, παιδί μου, και σου εύ-χομαι να είσαι εύτυχισμένη. Άγωνιά να λά-βω γράμμα σου. Τί είναι αυτός ο ξένος άν-θρωπος, πού αποφάσισε να ένώσης τη ζωή σου μαζί του; Τα ζύγισες τα πράγματα; Εί-ναι πραγματικά ο άντρας πού σου ταιριάζει;

«Φλώρα μου, τό ξέρω πώς γίνονται ένοχη-τική, όταν σου δίνω συμβουλές. Θα τό έχω όμως βάρος στην ψυχή μου αν δε σου γράψω αυτά πού σκέπτομαι. Οι τίτλοι και τα πλου-τή είναι πράγματα πού θαμνώνουν. Προσπά-θησε ν' ανακαλύψης κατώ από τόν τίτλο και τα πλούτη τόν άνθρωπο; Είναι ο άνθρω-πος πού σου ταιριάζει;

«Δε σου γράφω τίποτα γιά μάς. Τό ξέρω ότι δεν ενδιαφέρεσαι. Πάντως, ο Θεός μάς βοηθάει και ζούμε. Αυτό έχω μόνο να σου πώ. Θάθελα όμως να μου γράψης εσύ λεπτο-μέρειες γιά τόν άρραβωνιαστή σου. Μπο-ρούμε ν' ανακοινώσουμε τόν άρραβώνα σου; Άν τόν ανακοινώσουμε, πρέπει να ξέρουμε κάτι κι' έμεις, έπειδή θα μάς ρωτήν ο κό-σμος...».

Η άπάντησι ήρθε, παράδοξα γρήγορα! Ένα γράμμα έξαλλο από εύτυχία:

«Μαμά,

«Σ' εύχαριστώ γ'α τό καλό που λόγια και καταλαβαίνω τούς φόβους σου. Δε υπο-ρείς ν' αλλάξης. Ίδια κι' άπαράλλαχτη κι' από κοντά κι' από μακριά. Πάλι με μετα-χειρίζεσαι σά να είμαι κανένα άνήλικό κο-ριτσάκι. Δεν πειράζει... Θα σου άπαντήσω σ' αυτά πού με ρωτάς. Μπορείς ν' ανακοι-νώσεις τούς άρραβώνους μου και να δώσετε τις πληροφορίες, πού θα ζητήσουν οι καλοί και αγαθοί άνθρωποι, πού μου κάνουν την τιμή να ενδιαφέρονται γιά μένα. Λοιπόν ή ήμε-ρομηνία γάμου; Τό Πάσχα. Χαρακτηριστικά τού κόμητα Ούγκο Βιττορίνι. Άνάστηνα Ι μ 80. Σουδός, λεπτός, ματιά γκριά, χαμό-γελο κινηματογραφικού αστέρος. Ήλικία 30 έτών. Περίοδος... άμέτρητη! Χαρακτήρας εύγενικός, ένθουσιώδης. Ή γυναικεία; Στο καμπαρίνι μετά μιά παραστάση. Κομπλιμέν-τα, πρόσκληση στον πόνον του, στην έξοχη, κοντά στη Ρώμη. Μιά εβδομάδα παραμυθένια περιποίησης εκ μέρους της γήρας υπέρρας του. Πρόσαςι γάμου...».

«Φαντάζομαι, ότι αυτά φάνουν γιά να ίκανοποιήσουν και τη δική σου περιέργεια και τών καλών μας φίλων, τούλάχιστον προς τό παρόν. Όταν θάχω άλλα νεώτερα, θα σ'α στείλω δελτίο είδοσών. Ά... και κάτι άλλο. Μετά τό γάμο μας ή καλύτερα στην αρχή τού καλοκαιριού, μόλις τελειώση ή σαιζόν, λογαριάζουμε να έρθουμε γιά λίγες μέρες στην Έλλάδα. Ο Ούγκο έχει μεγάλη επιθυ-μία να γνωρίση την πατρίδα του Όμηρου. Φυσικά ή αναγκαστικά αν προτιμάτε, θα τόν γνωρίσετε και σεις. Θα σου τηλεφωνώ έχκαίρας, γιά να μη σε βρή στη σκάφη. Φορ-τίστε στο μεταξύ να γαντε παρουσιάσουμε τό σπίτι και νάσσετε προστάσεις και σεις. Άν καταδέχεται ή Φρώνα να δεχθώ βοήθεια από ένα πούσσο σάν τόν κόμητα Βιττορί-νι, θα τη βοηθήσω να φύγ' κι' αυτή γιά τό εξωτερικό. Ένουμε μ'άλλη σχετική. Στο μεταξύ, φαντάζομαι θά πάση και τό δίπλωμά της. Άλλο τίποτα δεν έχω να σ'α πώ... Σ'ας φιλώ. Χαιρετίσματα σε όλους τούς κα-λούς και περιέργους φίλους.

Φλώρα».

«Υ. Γ. Μη σου έλθ' ή ιδέα να μου ζητή-σης τώρα λεφτά. Δε διαθέτω δεκάρα. Κατα-λαβαίνεις ότι αυτός ο γάμος με αναγκάζει να έοδεύω δαπάνη-τα. Πρέπει να φανώ κι' εγώ αντίπαλο του περβάλλοντος άπου θά

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΕΡΩΤΕΣ του Τουρκένιφ

Ο μεγάλος Ρώσος συννο-
φεύς είχε μια περίεργη αι-
σθητική ζωή

Το χειμώνα του 1844, όλοι στην Πε-
τρούπολη μιλούσαν για την Πωλίν
Βιαντό, την περίφημη Γαλλίδα αιδώ,
που θριάμβευε στην αυτοκρατορική
«Όπερα». «Επειτα από κάθε παράσταση, η
γοητευτική Πωλίν δεχόταν στο καμαρίνι
της τέσσερα πρόσωπα, ξαπλωμένη πάνω σ'
ένα μεγάλο δέρμα λευκής αρκούδας, που
ήταν στρωμένο στο πάτωμα. Οι τέσσερις
επισκέπτες, που είχαν δικαίωμα να καθώ-
νται σταυροπόδι στις τέσσερις άκρες του
ίδιου δωματίου, ήταν ένας στρατηγός, έ-
νας κόμης, ο γυιός του διευθυντού του
θεάτρου κι ένας νέος με σώμα γίγαντα,
ξανθά μαλλιά και γαλάνα μάτια.

Καθόταν με τη σειρά του έλεγε μία Ι-
στορία. «Αλλά, τις περισσότερες φορές,
νικούσε ο τελευταίος, που δεν ήταν άλλος
από τον Ίβαν Σεργκιέβιτς Τουρκένι-
φ».

Ύστερα από λίγο καιρό, ωστόσο, από
τους τέσσερις θαυμαστές της Πωλίν είχε
μείνει ένας μόνο: ο πιο τυχερός. Κι' αύ-
τός ήταν ο Ίβαν Τουρκένιφ, νεαρός α-
κόμη συγγραφέας, αλλά που έδινε πολλές
υποσχέσεις για το μέλλον.

Ο Τουρκένιφ καταγόταν από οικογέ-
νεια ευγενών. Η μητέρα του, η Βαρβάρα
Πετρόβνα, ήταν ιδιοκτήτρια διακοσιών πε-
νήντα χωριών, και με δικαίωμα ζωής και
θανάτου πάνω σε πέντε χιλιάδες ανθρώπων.
Ζούσε, σ' αθήματα της σάν αληθινή αυ-
τοκράτειρα. Κάποτε, που ήταν άρρωστη
και δε μπορούσε να παρευρεθεί στην άκο-
λουθία των Παθών και του Πάσχα, πρό-
σταζε να μην γιορτασθεί εκείνο το χρόνο
ή «Ανάσταση του Χριστού» σ' όλα τα χωριά
της δικαιοδοσίας της!

Κάποτε άλλοτε, έρχε πώς δυο μουζί-
κοι δεν υπακούσαν μπροστά της, όσο έ-
πρεπε και μ' ένα προσωπικό γράμμα της
στον τσάρο, πέτυχε να εξορίσουν άδικως
στη Σιβηρία.

Είναι πιθανόν ότι η σκληρότητα της υπε-
τέρας του προς τους μουζίκους, έκανε τον
Τουρκένιφ επαναστάτη. Για τη στιγμή,
 όμως, ήταν μόνο έρωταμένος. Και τόσο
παράφορος, που, όταν η Πωλίν Βιαντό έ-
φυγε για το Παρίσι, την ακολουθούσε.

Από τότε δεν χωρίστηκαν πια ποτέ
σχεδόν. Κάποτε, ο Τουρκένιφ είπε:

«Αν επρόκειτο να διαλέξω ανάμεσα
στη δυνατότητα να γίνω ο μεγαλύτερος
συγγραφέας του κόσμου, με τόν όρο να
μη βλέπω τη Βιαντό, ή ο πορτιέρης της
Βιαντό, θα προτιμούσα αδιάτακτα το δε-
υτέρο!...»

Η αγάπη του για την αιδώ ήταν τόσο
μεγάλη, ώστε δε δίστασε να της επιτεύ-
ξη ένα κοριτσάκι, που είχε αποκτήσει από
ένα νεανικό ειδύλλιο του με μία ράφτρα
της μητέρας του, που πέθανε φέρνοντας
το στον κόσμο.

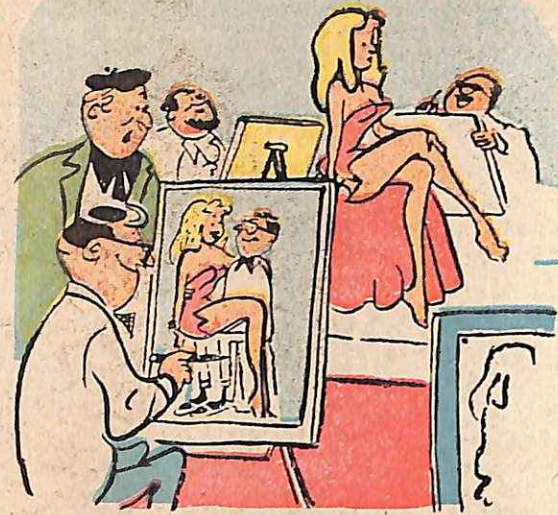
Στο Παρίσι, ο Τουρκένιφ εξακολούθη-
σε τη φιλολογική του παραγωγή, που είχε
πιά καθαρό επαναστατικό χαρακτήρα. «Ε-
τσι, όταν το 1850 αποφάσισε να ξαναγυρίσει
στη Ρωσία, τον έβαλαν «όπο περιουσιών»
στο σπίτι του επί ένα μήνα. «Αλλά» όλον
αυτόν τον καιρό, το σπίτι του έγινε τόπος
προσκυνημάτων. «Ήταν αδύνατο να δια-
σχίστη κανείς το δρόμο από τα πολλά α-
μάξια, που σταματούσαν μπροστά σ' α-
υτό. Οι όμορφες γυναίκες του έστελναν άνθη,
δειμένα με χρυσές κλωστές, που οι φιδύ-
κοι σχημάτιζαν καρδιές, κι' οι μεγαλύτε-
ρες... εικονίσματα.

Η ρωσική αστυνομία κατόπιν βρήκε
τρόπο, για να τον υποδείξει να ξαναφύ-
γει, το κατέσχεσε το διαβατήριό. «Έτσι, ο
Τουρκένιφ αναγκάστηκε να μείνει ξη-
λόκληρα γόνιμα μακριά από την αγαπη-
μένη του Βιαντό».

Όταν ξαναγύρισε κοντά της, όρκισ-
τη πώς δε θα ξαναπείνανε πια στη Ρωσία,
Παρέστη, όμως, τον όρκο του το 1880, με
την ευκαιρία των αποκαλυπτικών του
μνημείου, που είχε στήσει στην Ποσκίν.

Την εποχή αυτή είχε το τρίτο ειδύλλιο
του. Κατά την παραμονή του στην Πετρού-
πολη, δόθηκε στο αυτοκρατορικό θέατρο
το έργο του. «Ένας μήνας στην εξοχή».
Πρωταγωνίστρια σ' αυτό ήταν μία νεαρή
και πολύ όμορφη ήθοισσα, η Μαρία Γα-
βριέλλβνα Σαβίνα. «Ο Τουρκένιφ αι-
σθανόταν την καρδιά του να χτυπάει και
πάλι μέσα στο στήθος του. «Αλλά, ξα-
φνικά, σκέφτηκε τα δυσάρεστα για τη
Μαρία, που φαινόταν θαθεία έρωταμένη
μαζί του και τα δικά του 62 χρόνια κι'
έφυγε διαστικά για το Παρίσι, όπου ξα-
ναβόηκε την Βιαντό».

Τρία χρόνια αργότερα, στις 22 Αύγου-
στου 1883, πέθανε στην άγκαλιά της.
Πριν από λίγο καιρό, είχε τελειώσει το
τελευταίο δούλημά του, που ο τίτλος του
ήταν «Ένα τέλος»...

— Παραδέρχομαι πώς είσθε ζωγράφος με μεγα-
λη φαντασία!

Επίκαιροι στίχοι

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Λένε οι πληροφόρες, οι σαφείς και θετικές,
πώς θα γίνουν τον 'Απρίλη έκλογες δημοτικές
και του Δήμου οι μνηστήρες έτοιμάζονται με φούρια
για λαγούς με πετραχήλια και για φούμαρα και-
(νούργια!)

«Ός τα μέσα του 'Απρίλη ή ως τα τέλη πιθανόν,
για μεγάλες επιτεύξεις θα μιλούν μελλοντικές τους
και κατάληκτο, κυρίως, θ' απομένει το κοινό
από τις επαγγελίες τις πρωταπριλιάτικες τους!

ΑΛΛΕΣ ΦΩΤΙΕΣ

Ζωήρη άνηψυχία κι' αναστάσι με μεγάλη
έχει εοχάτως επιφέρει το κοινότατο μαγκάλι,
γιατί με τον άνθρωπό του και το μονοεπίδιο του
στέλνει κόσμο και κοσμάκη στο στερνό ταξίδιό του!

«Έχει φθάσει στο σημείον, ήγουν ήτοι, ή μαγκαλάδα,
να προσθέσει κι' άλλες νίλες και λακτάρες στην
«Ελλάδα

κι' ο πολυς ο κόσμος, ήδη, για...μαγκάλι σάν άκουει,
μονομίας ιδρώτας κρύος και...ψυχρός τον περιούει!

ΜΟΝΟΣ ΤΡΟΠΟΣ

Ξεθεώθηκε ο Σάκης με τα σύρα και τα έλα,
προκειμένου ν' άποκηρύξη την Μαρία-Γαβριέλλα,
μά τα νύχτα της έκεινη αδιακόπα του στρέφει
κι' άντ' αυτού αδυναμία στα χαλιά Περιοίς τρέφει!

«Έτσι ο Σάκης που μαζί της μήνες έρωτοτροπεί
την καρδιά της θα κερδίση μόνο αν σπεύσει να
(της πη:

—«Έλα, μπέλλα

Γαβριέλλα,

τόση πόρα μην κρατάς

και για χάρη σου θα γίνω και... χαλί να μέ πατάς!»

ΠΛΟΥΣΙΑ ΕΛΕΗ

Με κατάπληξι μαθαίνει το κοινό μέσο σ' όλα τ'
(άλλα
ότι έξω απ' την 'Αθήνα μένει αζήτητο το γάλα
και πως οι τοπανάρες οι σημασία δεν του δίνουν,
μά συνεχεία στους δρόμους και στα ρέματα το χύ-
(νουν.)

Γάλα χύνεται άφθόνης, δηλαδή στην 'Αττική,
κι' ίσως να μάς πουν οι κυκλοί οι οικονομολογικοί,
ότι έφτασε ή ώρα
που θα γίνει τούτη ή χώρα

μία γωνία παραδεισένια, ή πατρίς των ευδαιμόνων
και θα τρώμε έδώ και πέρα, του... πουλιού το γάλα
(μόνον!

Ο,ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ

Κάθε άσος πληροφρείται και μαθαίνει άγωνιών
πώς θα γίνει κι' «Εξδομάδα έγκωμίων ταινιών»
κι' όλοι οι κινηματογράφοι, τις έφτα εκείνες μέρες
μ' έργα ντόπια θα μάς τέρψουν και μ' έγκωμια
(άσπρες!

«Αλλά» εάν πραγματικότητα τέτοια φήμη καταστή
κι' έγκωμίων σεναρίων έξδομας έορταστή,
τότε λέει ο κόσμος όλος ότι πρέπει κι' είναι όρθον
να την ονομάσουν μάλλον «Εξδομάδα τών...παθών».

ΔΥ - ΣΤΟΙΧΗΜΑΤΑ

Οι παράγοντες της υπάλας, οι έπίσημοι και μή,
το «προ-πό» αυτές τις μέρες ρεklamάρουν γραμμή,
που σημαίνει πως άρχισαν οι άγώνες ποδοσφαίρων
από δω και πέρα ναχουν και στοιχήματος συμφέρον!

Διλαδή είνε μία ρεκλάμα, που μιλά, καλοί μου φίλοι,
για το φιλαθλο το «πνεύμα» και την φιλαθλη την
(«βήλη»
που τον κόσμο τον προτρέπει σε στοιχήματα μεγάλα
και στην κυριολεξία «όποιο θύμα πάρη νη...μπαλλά»!

Γ. ΘΕΣΒΙΟΣ

ΘΑ ΠΡΟΚΑΛΟΥΜΕ τεχνητούς σεισμούς

Με ύπογειες ατομικές εκρήξεις

ΜΠΟΡΟΥΜΕ ν' αλλάξουμε την δομή
της, προσαρμόζοντάς την περισσότερο
προς τις ανάγκες μας; «Επί αιώνα
τώρα, οι άνθρωποι κατέβαλλαν αδιά-
προσάβεια, άνοήτως διάφορες και σ-
πραγές στα θουνά, δημιουργώντας τεχνη-
λίμνες, κλπ. «Ωστόσο, τα τεχνικά μέσα να
διαθέτουμε, ήταν άσημαντα, δυσάλογα
προς το τεράστιο έργο που έπείχετο».

Τώρα όμως έλευθερώσανε και χαλινά-
γίσανε μία δύναμη, που μπορεί να κάνει θα-
μάτα: την ατομική ενέργεια. Μ' α-
σχεδιάζουν να δημιουργήσουν λιμνάς, να
ρίξουν θουνά, ν' αλλάξουν το δρόμο το-
ποταμιών, να λυώσουν τους πάγους το-
πόλων...

Κοντά σ' όλα τ' άλλα λοιπόν, μπορεί
να προκαλέσουν μ' αυτόν τον τρόπο και τε-
χνητούς σεισμούς σε μέρη όπου θηναί
οι φέμιοι, άντι να φέρουν καταστροφές ό-
σοι φυσικοί. Αυτό μπορεί να κατορθώ-
σιν ύπογειες ατομικές εκρήξεις.

Πράγματι, μία τέτοια πειραματική έκρη-
ξη έγινε ήδη στην 'Αμερική, σε βάθος 10
μέτρων. Είχε δύναμη 1 χιλιοτόνιου (δηλ.
αντιστοιχούσε με την έκρηξη 1.000 τόνων
κοινής εκρηκτικής ύλης). Και τα άποτέ-
σματά της γέννησαν θάσιμες έλλειδες, οι
είναι δυνατό να χρησιμοποιηθούν οι ύ-
πογειες ατομικές εκρήξεις για την παραγω-
γή, και συνεπώς ηλεκτρικής ενέργειας.

Μία άλλη πιθανή εφαρμογή των ύπο-
γειων εκρήξεων είναι για την εκμετάλλευ-
ση κοιτασμάτων πετρελαίου. Πράγματι,
πολογίζεται ότι μία έκρηξη 1 μεγατόνιου
(αντίστοιχη μ' εκείνην 1 εκατομμυρίου τόνων
εκρηκτικής ύλης) μπορεί, με το συ-
στικό κύμα που θα προκαλέσει, να έλευθε-
ρώσει 60 εκατομμύρια βαρέλια πετρελαί-
ου, αιχμαλωτισμένου μέσα στα θαύτερα
στρώματα του έδάφους.

Η ένταση αυτού του σεισμικού κύματος
αυξάνει, ανάλογα με το βάθος όπου γίνε-
ται ή έκρηξη. Στους φυσικούς σεισμούς τα
καταστρεπτικά κύμα έρχεται από βάθος
κάδων ή εκατοντάδων χιλιομέτρων. Οι τε-
χνητοί όμως θα ξεκινάουν από μερικές εκ-
τοντάδες μέτρα, ώστε τα άποτελέσματά
τους να είναι περιορισμένα και τοπικά.

Οι άμεσες συνέπειες της εκρήξεως έλα-
τύνται απ' τη φύση του στρώματος του έ-
δάφους, μέσα στο όποιο συμβαίνει. Στά
λασρό και μαλακό έδαφος, ο τεχνητός σει-
σμός θα φέρη άποτελέσματα σε μακα-
ντερες άποστάσεις, παρά στο σκληρό και
συνπαγές. «Αν υπάρχουν έθραοι στο σ-
μείο της εκρήξεως, θα λυώσουν και θα
γροποιήσουν τη στιγμή εκείνη, απ' την τε-
ραστία θερμότητα που θ' άναπτυχθή.

«Έκτος απ' την δοκιμαστική ύπόγεια έκρη-
ξη, οι 'Αμερικανοί έκαναν και ύπογειες
χίες, με τις όποιες προκάλεσαν μεγάλες αλ-
λαγές στο ύψος του Ειρηνικού. Στη ήδη
Μπκίνι, ή θάλασσα έγινε θαύτερον κατά
8-10 μέτρα, σε μία έκταση 137.000 τε-
τραγωνικών μέτρων. Κι' ο όγκος των ύ-
λων που μετατοπίσθηκαν μ' αυτή την έκρη-
ξη, ύπολογίστηκε σε 1.100.000 κυβικά μέ-
τρα.

«Έξ άλλου, μία άλλη ύποθρόγια έκρηξη
στο «Ενιέβιτο», δημιουργήσε στο ύψος
άκεανού μία κοιλότητα διαμέτρου 1.600 κι-
λάδους 50 μέτρων. Μέσα σ' αυτήν θα μπο-
ρούσαν να χωρέσουν 140 κίτριά σάν το λι-
πώλιο της Ουάσιγκτον!

Προκειμένου όμως να χρησιμοποιηθούν
συστηματικά οι ύπογειες ατομικές εκρήξεις
θα γεννηθώ το πρόβλημα της τόσο έπιση-
νης ραδιενέργειας. «Εφόσον δεν έχει δοθεί
άκόμη ή «καθαρή» βόμβα, που δε θα πα-
γή καταστρεπτικές ακτίνες γάμμα και νε-
τρόνια, ο χάρος, μίας ύπογείας εκρήξεως
θα είναι άπρόσδοτος, για τους ανθρώπους
για μακρό χρονικό διάστημα, κι' έτσι ή έ-
ρηξη δε θα όφελει σε τίποτα.

«Αλλά» οι 'Αμερικανοί έπιστήμονες ίσχυ-
ζονται ότι κατορθώνουν να αιχμαλωτίσουν
αυτή τη ραδιενέργεια μέσα στη μάχη των
λυωμένων έθραων, που περιβάλλει το σ-
μείο της εκρήξεως. «Ύστερα οι στρώμα-
τοι όγκοι μπορεί ν' άπομακρυνθούν από
κει, κι' έτσι να «άπολυμανθώ» ο χάρος.

Πάντως, κι' αν άκόμη αληθεύει αυτός ο
ίσχυρισμός, λόγω πρόνοιας θα άποκλεί-
σιν τις ύπογειες ή ύποθρόγιες εκρήξεις μέσα
σε λιμνάς ή κοντά σε κατοικημένα κέντρα.

Πρέπει να σημειωθεί ότι οι ατομικές εκ-
ρήξεις μπορεί να δημιουργήσουν τις πιο
άπρόσδοτες περιπτώσεις μεταξύ των διαφό-
ρων χωρών, έφόσον δε γίνονται με τη γε-
νή συγκάταθεσι όλων των ένδιωφευμένων.
Μπορεί π.χ. μία χώρα να κηρύξει τον πο-
λεμο σε μία άλλη, γιατί της καταστρεφεί
άλλετικά πεδία της, ή της έκλεψε τα πε-
τρώματά της, ή της άλλαξε το κλίμα της!

Τί είναι ο χάρος; Γιατί χορεύουμε; Πότε έκανε ο χάρος
την εμφάνισή του στον κόσμο;
Νά μερικές άπορίες, στις όποιες θα προσπαθήσουμε
να δώσουμε μία έξηγησι.

Κατά την παράδοσι, λοιπόν, όταν ο 'Αδάμ, πριν του δώση
ο Θεός την όμιλία, θέλησε να τον εύχαριστήσει γιατί τον έφερε
στον κόσμο, άρχισε να χοροπηδά βγάζοντας άναρθρες κραυγές.
Και μ' αυτό τον τρόπο έφευρε το χορό.

«Αργότερα, ο 'Αδάμ κι' ή Εύα χόρευαν γύρω απ' το Δέντρο
της Γνώσεως. Αυτό όμως δεν άρεσε καθόλου στον όφι, που δεν
ήξερε ούτε και μπορούσε να τους μιμηθώ... Τους έκδικήθηκε,
λοιπόν, με το γνωστό τρόπο...

«Ο Θεός έδωσε έπειτα τους ένόχους απ' τον Παράδεισο.
«Ωστόσο, ο Παράδεισος έδωσε αργότερα τ' όνομά του σ' ένα
σώρο χορευτικά κέντρα, έπίγεια και... ύπόγεια! Γιατί ο 'Α-
δάμ κι' ή Εύα, κι' έξω απ' τον Παράδεισο άκόμα, εξακολούθη-
σαν να χορεύουν, κι' έτσι, από γενεά σε γενεά, έφτασε αυτή
ή συνήθεια ως την εποχή μας.

«Αλλά — για ν' άρίσουμε τ' άσπεία — είναι γεγονός
ό χάρος έκανε την εμφάνισή του στον κόσμο μαζί με τον πρώτο
άνθρωπο. «Όπως ο λόγος, έτσι κι' οι κινήσεις εκφράζουν τις
άπλες σκέψεις, τα αισθήματα, τη χαρά, τον πόνο, την έκσταση,
τον τρόμο, το μίσος, τον έρωτα. «Όταν συναρμολογήθηκαν τα
αισθήματα αυτά, δημιουργήθηκε ο χάρος.

Στην αρχή, ήταν κάτι το τέλειο, γιατί οι κινήσεις του άπο-
τελούσαν μία γλώσσα που την καταλάβαιναν όλοι άνεξαρτήτως.
«Έτσι εξέφραζαν οι άρχαιοι τη λατρεία τους στο θεό τους,
τον «Όσιρι ή τον 'Ιεχωβά, το Διόνυσο ή το Βισνού».

«Ο χάρος έγινε μία τέχνη με τους νόμους της και θεωρήθηκε
σά δώρο του Θεού.

Στην αρχαία 'Ελλάδα, ο Πάν, στεφανωμένος μ' άγριολού-
λουδα, δίδασκε στους τσοπάνηδες τους εύθυμους άγροτικούς
χορούς.

Οι 'Ινδοί, οι Κινέζοι, οι Αιγύπτιοι χόρευαν μ' ένα ρυθμό
σοβαρό, συμβολίζοντας έτσι τις μυστηριώδεις τροχιές των ά-
στρων στο «Άπειρο.

Οι 'Εβραίοι χόρευαν για να έκδη-
λώσουν την αγάπη και την εύγνω-
σύνη τους στο Δημιουργό τους. Κι' ο
Προφήτης Δαυίδ ένώθηκε με τους
Λευίτες, για να χορέψη μπροστά
στην Κιβωτό.

«Αργότερα, ο χάρος έχασε σιγά-
σιγά το θρησκευτικό χαρακτήρα του.
Χορεύω σά μία μέλισσα! έπλε
ή βασίλισσα του Σαβά στο Σολο-
μώντα, για να δείξη πώς ήξερε να
γοητεύη με την άκατανίκητη δύναμη
του χορού.

Κι' ή Σαλώμη ζήτησε και πήρε το
κεφάλι του Προδρόμου σάν άνταμοι-
θή για τών ύπεροχο χορό της.

Οι άρχαιοι «Έλληνες όμως ήσαν έ-
κείνοι που έδωσαν στο χορό ένα κα-
θαρά αλθητικό χαρακτήρα και τών
μετέβαλαν, από ένα είδος προσευ-
χής, σε τέχνη, δηλαδή σε διασκε-
δάσι.

«Έννοείται πώς όλοι οι χοροί, ά-
κόμα κι' οι θρησκευτικοί, συνδεόταν
πάντα από την κατάλληλη μου-
σική.

Οι άρχαιοι Κρητικοί χόρευαν τών
«πυρρίχιο», που ήταν συγχρόως πολεμική άσκησι και χορός, γιατί
οι χορευτάι φορούσαν θώρακα και κρατούσαν δόρυ κι' άσπίδα. Τα
ρυθμικά δε χτυπήματα τών άσπίδων τους έδωζαν ένα ήχο που ένθου-
σίζε τους πολεμιστές.

Στη Ρώμη, στα αυστηρά χρόνια της Δημοκρατίας, ο χάρος δεν
άρεσε καθόλου ως διασκεδάσι. Είχε όμως μεγάλη έπιτυχία σάν μία
γυμναστική, που άναπτύσσει και δυναμώνει το σώμα. Οι στρατιώτες
χόρευαν πανόλητοι μπροστά στο βωμό του «Άρεως. Κι' ύστερα, έτσι
όπως ήταν ιδρωμένοι, πέφτανε στον Τίβερι. Με το κρύο αυτό λουτρό
τόνωναν τους μύς του σώματός τους.

Μάλιστα ο Νουμάς ίδρυσε μία σχολή Ιερέων, που λέγονταν «Σάλιοι»
και που είχαν έργο τους να μαθαίνουν χορό στους στρατιώτες.

Σε λίγο όμως, ο χάρος έχασε και στη Ρώμη την ασυτηρότητα και
το στρατιωτικό χαρακτήρα του κι' έγινε διασκεδάσι και θέαμα, την
εποχή, που είχε άρχισι πια ή κατάπτωσι της Ρωμαϊκής Αυτοκρατο-
ρίας.

«Ύστερα ο χριστιανισμός, που άρχισε να θριαμβεύη παντού, κατα-
δίκασε το χορό ως άνηθικό. «Ωστόσο εξακολούθησαν να εκτελούνται
θρησκευτικοί χοροί στον καθεδρικό ναό της Σεβίλλης, και μάλιστα
έπαιρναν μέρος σ' αυτούς έπίσκοποι και καρδινάλιοι.

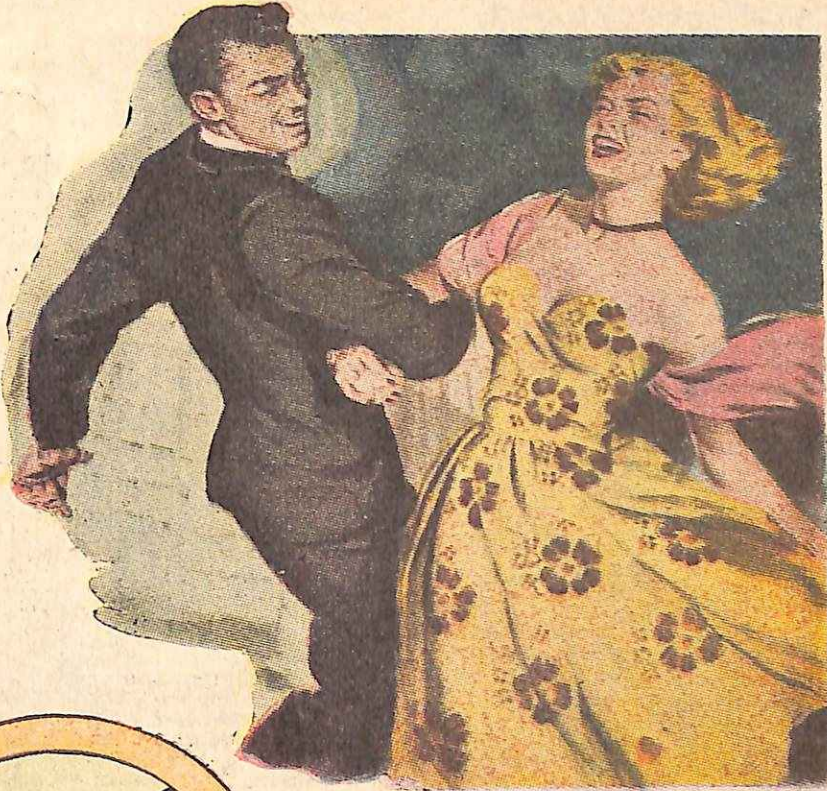
Την έποχή της «Αναγεννήσεως ο χάρος ξανάγινε τέχνη και διασκε-
δάσι. Μάλιστα στη Φλωρεντία παρουσίασε μία εξαιρετική άνθησι.
Είναι δε γνωστό πώς ή Αικατερίνη των Μεδίκων διέδωσε στη Γαλλία
τα θαυμάσια φλωρεντινά μπαλέτα, που άποτελούσαν την ωραιότερη
διασκεδάσι τών έστεμμένων γυνών της, του Καρόλου Θ' και του 'Ερ-
ρίκου Γ'.

«Αλλά μόνο επί Λουδοβίκου ΙΔ' ο χάρος θριάμβευσε παντού στη
Γαλλία. Στα μέσα του 17ου αιώνα ίδρύθηκε ή πρώτη 'Ακαδημία Χο-
ρού, για τών όποία έγραψε την πρώτη κατάλληλη μουσική ο δίσδομος
μουσουργός Λοζάκι.

«Απ' την Αύλη κι' απ' τα θέατρα, ο χάρος πέρασε στις δημόσιες
και ιδιωτικές άβυσσους, όπου χόρευαν όλοι μ' εξαιρετική εύχαριστη-
τη «παβόνα», «γκαδόνα» «μενουέτο» και τους άλλους χορούς της έπο-
χής εκείνης.

Το 18ο αιώνα — που θεωρείται ο αιώνας της χάριτος και της κοι-
ψήφησης — ήξερε όλος ο κόσμος να χορεύη μ' άξιοθαύμαστη τέχνη.
«Έμειναν όνομαστές οι χοροεπιδείξεις, που δίνονταν τότε στη Βε-
νετία, στις Βερσαλλίες, καθώς και σ' όλες τις εύρωπαϊκές πρωτεύ-
ουσες. Οι γιορτές αυτές ήταν θαύματα θεαματικότητας και άρμυ-
νίας.

«Ύστερα ή Γαλλική 'Επανάστασι άλλαξε το ρυθμό του άριστοκρα-
τικού «μενουέτου» και δημιούργησε την «καρμανιόλα», τον περίφημο

Οι λεγόμενοι μοντέρνοι χοροί εί-
ναι ή πιο χαρακτηριστική έκδηλ-
σι της πυρετώδους και μηχανικής
ζωής μας...

επαναστατικό χορό, που τών χόρευαν
σά σταυροδρόμια. Αυτόν χόρεμε ο
λαός του Παρισιού πάνω στα έρεί-
πια της Βασίλλης.

Με την έποχή του ρωμαντισμού,
έκανε την εμφάνισή του στο Παρίσι
το βάλς κι' ή πολωνέζικη «βάλκα».
Το 1860, ή «μαζούρκα» διαδόθηκε
απ' τη Ρωσία σ' όλοκληρη την Εύ-
ρώπη και ξετρέλλανε άντρες και γυ-
ναίκες.

«Ύστερα άρχισε ή βασιλεία της
«κντρίλλας», του «κντρίγιόν», του
«βάλσερ μπαστόν».

Αυτή περίπου την έποχή έκαμαν
την εμφάνισή τους κι' οι πρώτοι έκκεντρικοί χοροί: ο «γκρόιτς» (χο-
ρός της άρκούδας), το «τάρκου τρέτ» (τρέξιμο του γάλου) ο «άπα-
χικός» και το «κέικ ούάκ».

Μά το νοχελές και παθητικό ταγκό σάρωσε γρήγορα όλους αυτούς
τους τρελλούς χορούς, που δεν είχαν μεγάλη τύχη.

Μετά τών πρώτο παγκόσμιο πόλεμο, οι αμερικανικοί χοροί, όπως
κι' οι μεξικανικοί και οι άργεντινικοί, κατακλύσαν την Ευρώπη, που
κυριεύθηκε από ένα είδος χορευτικής μανίας.

Πρώτα το «ούάν-στέπ». «Ύστερα το «φάε-τρέτ». Έπειτα το «σίμ-
μυ», το «πάσο-ντόμπλε», το «τσάφλεστον», το «μπλακ-μπότομ» ή
«καριόκα», το «λάμπελ-γούκ». Τελευταία, ή «ρούμπα» και το
«σούνινγκ».

«Ο χάρος είχε πέσει πια σε κατάπτωσι, που συμπληρώθηκε μετά
το δεύτερο πόλεμο. «Έχασε πια τη μαγευτική ποίησι και την άρμονία
του και κατάντησε... ξεβίδωμα!

Πές μου πώς χορεύεις, να σου πω ποιός είσαι... Με τους χορούς
της έποχής μας, το «μάμπο», το «ρόκ εντ ρόλ» και το «καλυσά»,
δείχνουμε πώς δεν ένδιωφερόμαστε πια για τη χάρη, την κομψότητα,
την ποίησι, την άρμονία.

Οι λεγόμενοι μοντέρνοι χοροί είναι ή χαρακτηριστική έκδηλσι της
πυρετώδους, μηχανικής και ασυνάρτητης ζωής μας. «Έτσι, ο χάρος,
καθρεφτίζοντας πάντα το πνεύμα κάθε έποχής, κατάντησε να είναι
τώρα ή έκφρασι μίας τρέλλας, ενός εξωφρενισμού.

☼

Η αληθινή Σταχτοπούτα

Ξέρετε ότι ή Σταχτοπούτα του παραμυθιού ύπηρε έκάποτε στην
πραγματικότητα;

«Έδώ και 5.000 χρόνια, μία όμορφη Αιγυπτία, ή Ροδόπη, έπαιρνε
κάποια μέρα το μπάνιο της στο Νειλο. Είχε άφψει τα ρούχα της και
τα σανδάλια της στην όχθη του ποταμού. Ξαφνικά, λοιπόν, άρπασε
από ψηλά ένας άντης, άρπασε το ένα σανδάλι και το πήρε μαζί του.
«Έπειτα από ένα έναερίο ταξίδι 800 χιλιομέτρων, τ' άφησε να πέση
στο παλάτι του Φαραώ Μενκαούρ. «Εκείνος σάσισε, γιατί δεν είχε
ξαναβεί ποτέ τόσο μικρό σανδάλι, και διάταξε τους ανθρώπους του να
ψάσουν άμέσως όλη τη χώρα του και ν' άνακαλύψουν τη γυναίκα, που
είχε ένα τέτοιο μικροσκοπικό ποδαράκι. «Όταν τη βρήκαν και τού τη
φέρανε, την παντρεύτηκε, κι' έχτισε μάλιστα μία πυραμίδα για να την
τιμήρη.

Η νόσος του Πάρκινσον δεν είναι πια άνιαιτη!..

Τα θάματα του «εγκεφαλικού καθετήρα»

ΕΝΑΣ Νορβηγός επιστήμονας, ο καθηγητής Γιάκομπσεν, επινόησε μία επαναστατική μέθοδο για τη θεραπεία διαφόρων παθήσεων που έχουν την έδρα τους στον εγκέφαλο, όπως π.χ. η νόσος του Πάρκινσον. Η μέθοδος αυτή συνίσταται στην καταστροφή ωρισμένων εγκεφαλικών κυττάρων, που γίνεται με τρόπο τελείως ανώδυνο και χωρίς αναισθησία.

Αλλά να οι φάσεις αυτής της επεμβάσεως:

Αφού με τις κατάλληλες ραδιολογικές εξετάσεις εξακριβωθεί το σημείο της βλάβης, ο ασθενής τοποθετείται σε μία πολυθρόνα κι ένας από τους βοηθούς του καθηγητού Γιάκομπσεν του ανοίγει μία μικρή τρύπα στο κρανίο. Ο πόνος που προκαλείται από αυτή τη διατρήση δεν είναι μεγαλύτερος από εκείνον μιας ένδοφλεβίου ένεσως κι ο ασθενής μπορεί να τον υπομείνει χωρίς δυσκολία.

Ένας άλλος βοηθός κάνει ανάμεσα από αυτό το «παράθυρο» μία καινούργια ραδιολογική εξέταση, για να επιβεβαιώσει τα συμπεράσματα των προηγούμενων παρατηρήσεων και να προσδιορίσει με μεγαλύτερη ακρίβεια το σημείο της βλάβης.

Αμέσως έπειτα, ο δόκτωρ Γιάκομπσεν εισάγει μέσα από αυτή την τρύπα έναν καθετήρα και με τη βοήθεια ενός ρεύματος 1—5 βολτ προκαλεί την πήξη του λευκάματος των κυττάρων που εγγίζει. Το θάυμα πραγματοποιείται άκριαία. Ο ασθενής, έπειτα από μερικά λεπτά, σηκώνεται μόνος του. Έχει θεραπευθεί τελείως και οριστικά!...

Ο εγκεφαλικός καθετήρ, που χρησιμοποιεί ο δόκτωρ Γιάκομπσεν αποτελείται από τα ακόλουθα τμήματα: 1) Από τη λαβή που έχει διάμετρο 6 χιλιοστούμετρων. 2) Από ένα έμβολο, διαμέτρου 3 χιλιοστούμετρων, που φτάνει ως τη σκληρή μεμβράνη που περιβάλλει τον εγκέφαλο και την τρυπάει. 3) Μόλις αυτό το έμβολο κάμει τη δουλειά του, βγαίνει από την άκρη του μία ακίδα διαμέτρου 1 χιλιοστούμετρου, που διαπερνά τη φαία ουσία και φτάνει ως την κεντρική ζώνη του εγκέφαλου, όπου βρίσκεται η λευκή ουσία. 4) Από την άκρη της ακίδας βγαίνει κατόπιν μία βελόνα (για την ακρίβεια μία τριχία) διαμέτρου 0,2, του χιλιοστούμετρου. Αυτή η τριχία είναι ένα ηλεκτρόδιο, που, με τη διοχέτευση του καταλλήλου ηλεκτρικού ρεύματος, προκαλεί την πήξη του λευκάματος των εγκεφαλικών κυττάρων. Αυτή η πήξη διαρκεί μόλις μερικά δευτερόλεπτα.

Η επεμβασία αυτή, εκτός από τον θεραπευτικό χαρακτήρα της, μάς επιτρέπει ν' αντιληφθούμε καλύτερα ώριστες λειτουργίες του εγκεφάλου. Θα μπορούσαμε να παραβάλουμε τον εγκέφαλο με τον επιταχυντή και το φρένο ενός κινητήρα. Αν υπάρξει συγχρονισμός μεταξύ των δύο, ο κινητήρ λειτουργεί κανονικά. Αν λείπει αυτός ο συγχρονισμός, η αρμονική λειτουργία καταστρέφεται. Στη νόσο του Πάρκινσον, η βλάβη βρίσκεται σ' ένα μικροσκοπικό κέντρο του εγκεφάλου, που παίζει το ρόλο του επιταχυντή. Αυτό το κέντρο λειτουργεί χωρίς συγχρονισμό: ένα παραπλεονάζον κέντρο που παίζει το ρόλο του φρένου. Το ιδεώδες θα ήταν να διορθώσουμε το φρένο. Αλλά, δ' τι κάνουμε σ' ένα αυτοκίνητο δεν είναι εύκολο να γίνω στον εγκέφαλο. Γι' αυτό, ο δόκτωρ Γιάκομπσεν έστρεψε την προσοχή του στον επιταχυντή. Καταστρέφει ωρισμένα από τα κύτταρά του κι έτσι περιορίζει τη λειτουργία του. Οι κινήσεις ξαναγίνονται τότε κανονικές.

Αυτή η εξάρτησι ωρισμένων λειτουργιών από δύο κέντρα, από τα οποία το ένα προκαλεί ώριστη ενέργεια, ενώ το άλλο την χαλινάγει, αποτελεί μία από τις τελευταίες ανακαλύψεις της επιστήμης.

Κάτι παρόμοιο συμβαίνει με τον ύπνο και την εγρήγορσι. Έχουμε και εδώ δύο κέντρα, από τα οποία το ένα μας αποκοιμίζει και το άλλο μας κρατάει ξυπνίους. Αν δεν υπήρχε διαλή συνοργασία μεταξύ τους και υπερίσχυε το ένα από τα δύο, θα κοιμώμαστε διαρκώς ή θα ήμασταν διαρκώς ξυπνίκοι. Ωρισμένες καταστάσεις υπνηλίας ή άγνιας οφείλονται σ' αυτή ακριβώς την αττία, στο ότι, δηλαδή, το ένα από τα δύο κέντρα κατατράπησε το άλλο και οπότε η απόλυτη ελευθερία δράσεως.

Μία άλλη σημαντική παρατήρησι είναι ότι στη φλοιώδη ουσία του εγκέφαλου βρίσκονται μόνον υποσταθμοί, που ρυθμίζουν ώριστες λειτουργίες τους. Η ώθησι σ' αυτούς (το ρεύμα αν προτιμάτε) προέρχεται, όμως, από την κεντρική ουσία του εγκέφαλου. Έκει βρίσκονται τα πραγματικά κέντρα που ρυθμίζουν τις διάφορες λειτουργίες του. Γι' αυτό, ώριστες θεραπείες που είχαν επιβληθεί στη φλοιώδη ουσία του εγκέφαλου είχαν αποτύχει ή είχαν δώσει πρόσκαιρα μόνον αποτελέσματα.

Έτσι, οι επιστήμονες κατάλαβαν ότι έπρεπε να προχωρήσουν βαθύτερα για να επιτύχουν θετικά και μόνιμα αποτελέσματα. Αυτό το θάυμα κατορθώθηκε ήδη με τον «εγκεφαλικό καθετήρα» του Νορβηγού επιστήμονος.

Εκτός από τη νόσο του Πάρκινσον, πολλές άλλες ασθένειες, που η βασική αττία τους βρίσκεται στον εγκέφαλο, μπορούν να θεραπευθούν με την ίδια μέθοδο.

Ο δόκτωρ Γιάκομπσεν πιστεύει ότι με την ίδια μέθοδο μπορεί να θεραπευθούν ώριστες

νες καταστάσεις λυπομανίας ή καταθλίψεως, πιθανόν δε και αυτή η επιληψία ή η σχιζοφρένεια.

Ο Ο

Ο δεκάλογος της νεότητος

Ένας ειδικός Αμερικανός «γενρολόγος», ο δόκτωρ Έντουαρντ Μπόρτζ, δίνει τις εξής δέκα συμβουλές σ' όσους θέλουν να διατηρηθούν νέοι:

- 1) Ακολουθήτε μία ισορροπημένη διαττα, με άφθονες πρωτεΐνες, βιταμίνες και υγρά και με λιγότερα λίπη, άμυλώδη και ζαχαρώδη.
- 2) Αναπαύεστε αρκετά το σώμα και το πνεύμα σας.
- 3) Καλλιεργήτε το χιούμορ. Είναι το καλύτερο αντίδοτο κατά της υπερεντάσεως.
- 4) Αναζητήτε μία ενδιαφέρουσα και ψυχαγωγική δράσι.
- 5) Φροντίζετε για την τακτική λειτουργία των εντέρων και την ανεμπόδιστη επίδρωσι.
- 6) Αποφεύγετε την ψυχική υπερντάσι.
- 7) Να έχετε για καύχημα τη δουλειά σας, όποια κι αν είναι.
- 8) Να συμμετέχετε στην κοινωνική ζωή.
- 9) Έξακολουθήστε να πλουτίζετε τις γνώσεις και την πείρα σας.
- 10) Να είσαστε εύδης και ελκρινής στις σχέσεις με τους δικούς σας και με τους φίλους σας.

Οι όγκοι του εγκεφάλου και του ήπατος

Μία νέα μέθοδος για ν' ανακαλυφτεί εύκολα και μ' ασφάλεια ο καρκίνος του εγκεφάλου και του ήπατος, επινοήθηκε από τον δόκτωρ Μέρντλ Μπέντερ, ένα ειδικό γιατρό του Μπουάλο. Για τον εγκέφαλο, συνίσταται στην εισαγωγή ραδιενεργού λευκάματος μέσα σε μία φλέβα του μπράτσου. Το λευκάμα αυτό συγκεντρώνεται σ' όλους τους ιστούς του εγκεφάλου, περισσότερο όμως στους καρκινώδεις, όπου η ραδιενέργεια γίνεται κατά 10% μεγαλύτερη απ' των άλλων ιστών. Η μικρή αυτή διαφορά είναι αρκετή για ν' ανακαλυφθούν οι όγκοι του εγκεφάλου.

Προκειμένου για τον καρκίνο του ήπατος, εισάγεται στη φλέβα του μπράτσου μία ραδιενεργός χρωστική ουσία, που απορροφάται

μόνο από τα φυσιολογικά κύτταρα του ήπατος, κι' όχι από τα καρκινώδη. Αν λοιπόν βρεθεί κατόπιν ότι δεν έχει ραδιενέργεια κάποιο σημείο του ήπατος, αυτό θα πη πως υπάρχει εκεί ένας κακοήγος όγκος.

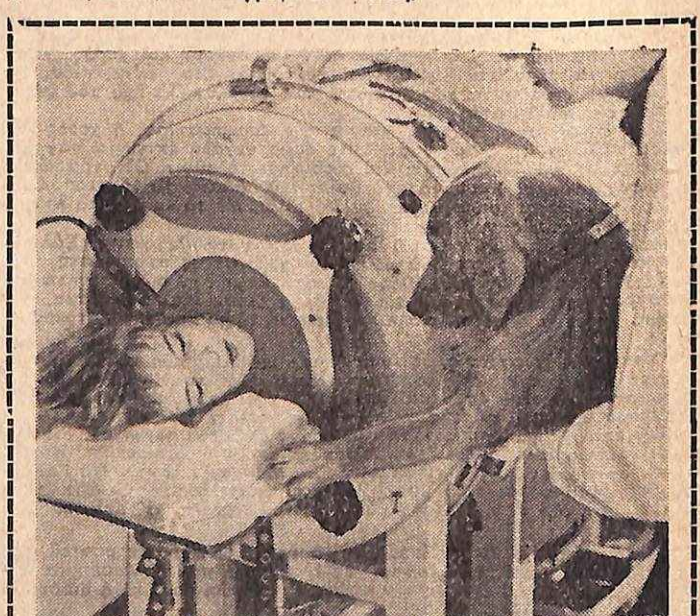
Ο δόκτωρ Μπέντερ συνεχίζει τις έρευνές του, για να επέκτείνει τη μέθοδό του και στα άλλα όργανα του σώματος.

Η ύπερτασι και ο πολιτικός

Επικρατούσε ως χτες ακόμη η αντίληψη ότι η ύπερτασι ήταν ασθένεια των βιομηχανικά προηγμένων λαών, πράγμα που έγκυονταν και από το γεγονός ότι στις Ηνωμένες Πολιτείες μόνο υπήρχουν 20 εκατομμύρια άτομα, που παρουσιάζουν πείσι ανώτατη από την κανονική. Αλλά το τελευταίο συνέδριο για την ύπερτασι, που συνήλθε στη Φιλαδέλφεια, απέδειξε ότι αυτή η αντίληψη δεν ήταν σωστή. Γιατί η ύπερτασι θα έπρεπε τότε να βρίσκεται σε πολύ χαμηλό επίπεδο στην Κίνα, στην Ιαπωνία, στη Φορμόσα, στις Φιλιππίνες, στο Σιάμ, στις Ινδίες, στο Λίβανος κλπ., όπου η ζωή διατηρεί ακόμη τον παλιό ειδυλλιακό χαρακτήρα της. Κι' όμως, η ύπερτασι βρίσκεται και στις χώρες αυτές σε πολύ υψηλό επίπεδο. Οι στατιστικές δείχνουν, μάλιστα, ότι το ρεκόρ κατέχεται από την Ιαπωνία, όπου οι ασθενείς από ύπερτασι αντιπροσωπεύουν ποσοστό διπλάσιο από εκείνο των άλλων χωρών. Πολύ υψηλό είναι επίσης εκεί και το ποσοστό της θνησιμότητας απ' αυτή την ασθένεια. Το ίδιο συμβαίνει και στις νήσους Μπαχάμας, όπου, ωστόσο, η ζωή μοιάζει με παράδεισο.

Θεραπεύεται η χρονία ποδάγρα

Η «Φλοξίνη» φαίνεται πως είναι ωφέλιμη κατά της χρονίας ποδάγρας. Το φάρμακο αυτό χορηγήθηκε μ' επιτυχία σε πάσχοντες που είχαν πάρα πολύ ούρικο οξύ στο αίμα τους. Με την ελάττωσι του ούρικού οξέος υποχώρουν οι πόνοι της ποδάγρας. Αλλωστε, το ίδιο φάρμακο ενεργεί και ως χαλάρωτικό του σπασμού των μυών. Δεν παρουσιάζει τοξικότητα, κι' έτσι μπορεί να χρησιμοποιηθεί επί πολλών καιρών, στίς χρόνιες μορφές αυτής της πάθσεως.

ΤΑ ΖΩΑ ΚΑΙ ΤΑ ΑΡΡΩΣΤΑ ΠΑΙΔΑΚΙΑ

Ένας σκύλος επισκέπτεται καθημερινώς τη μικρή αυτή άρρωστη, που βρίσκεται στην παιδιατρική κλινική του πανεπιστημίου του Μίτσιγκαν. Οι γιατροί της κλινικής διαπιστώσαν πως με τις επιμέλειες των άγαπημένων τους ζώων, η κατάσταση της υγείας των μικρών ασθενών παρουσιάζει μεγάλη βελτίωσι και η θεραπεία επιτυγχάνεται πολύ συντομότερα. Έτσι ο σκύλος, που επισκέπτεται την άρρωστη μικρή κυρία του, δεν υποτεύεται καν πώς είναι ο καλλίτερος... ψυχοθεραπευτής της άτυχης παιδούλας.

Οι αιμορροαγίες ΣΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Ποιες είναι οι κυριώτερες αιτίες τους

ΥΠΑΡΧΟΥΝ δύο είδων γεννητικές αιμορραγίες στη γυναίκα. Πρώτων η ύπερφόρτιση περιόδου και κυρίως η περίοδος μακράς διαρκείας. Και δεύτερον οι αιμορραγίες που παρουσιάζονται έξω από το χρόνο της περιόδου. Στη δεύτερη περίπτωση, μιλούμε για μητρορραγίες.

Οι αιμορραγίες μπορούν να προέλθουν από τις ώθηκες, τις σάλπιγγες, τα διάφορα μέρη της μήτρας και ακόμη από τα εξωτερικά όργανα του φύλου. Γι' αυτό είναι συνήθως πολύ δύσκολο να προσδιορισθεί το ακριβές σημείο από όπου προέρχεται η αιμορραγία. Σε παρόμοιες περιπτώσεις ενδεικνύεται η εξονυχιστική κλινική εξέταση, που μόνον αυτή μπορεί να μάς οδηγήσει σε θετικά συμπεράσματα.

Έκείνο που πρέπει να εξακριβωθεί πριν από κάθε άλλη εξέταση είναι μήπως η γυναίκα βρίσκεται σε κατάσταση εγκυμοσύνης. Γιατί υπάρχει τότε ο κίνδυνος της αποβολής.

Στη μη έγκυα γυναίκα τρεις είναι οι αιτίες που μπορούν να προκαλέσουν αιμορραγία των οργάνων του φύλου:

- 1) Η μόλυνσι του οργάνου του φύλου, που μπορεί να προέλθει είτε εκ των έξω, είτε κι' από το ίδιο το αίμα. Στην περίπτωση αυτή, το εκχυνώμενο αίμα είναι άγνικτο με πύο. Η αιμορραγία αυτής της μορφής δε συνοδεύεται πάντοτε από πόνο. Η γυναίκα αισθάνεται συνήθως ένα βάρος στο κάτω μέρος της κοιλιάς, αλλά και αυτό δεν είναι απαραίτητο. Η ροή του αίματος, σε μερικές περιπτώσεις, είναι τελείως ανώδυνη.
- 2) Τα ινώδη της μήτρας. Το ινώδες είναι ένας καλοήγος όγκος. Παρουσιάζεται άλλοτε περισσότερο κι' άλλοτε λιγότερο μεγάλος. Το ινώμα διευθύνεται είτε προς τα έξω και τότε ο γιατρός είναι εύκολο να το ανακαλύψει, είτε προς τα μέσα, όπου η ανακάλυψι του μπορεί να γίνω μόνον με την ύστεροσκοπία. Οι αιμορραγίες που οφείλονται σ' αυτή την αττία μπορούν, σε πολλές περιπτώσεις, να καταπολεμηθούν με ένεσεις άρρενικών ορμονών. Μόνον σε πολύ βαρείες περιπτώσεις απαιτείται η γείρσι. Η προσπέλασι του χερσαίου θα τείνει τότε στο να αφαιρεθω μόνον το ινώμα, σε τρόπο που να διατηρηθούν ανέπαφες οι αναπαραγωγικές ικανότητες της γυναίκας. Κάποτε, όμως, είναι απαραίτητο ν' αφαιρεθεί ολόκληρη η μήτρα. Μιλούμε τότε για ύστερεκτομή.

3) Ο καρκίνος της μήτρας, που είναι αρκετά σπανός, αν τον απλάσμε να εξαλειφθεί. Αν, όμως, η καταλλήλη άγωγη έφαρμασθή έγκαιρα, είναι δυνατόν να φθάσμε στην πλήρη θεραπεία. Εύτυχως, με τα μέσα που διαθέτει σήμερα η επιστήμη, η έγκαιρη διάγνωσι του είναι δυνατή. Για το λόγο αυτό, έπειτα από μία αιμορραγία, η γυναίκα πρέπει να συμβουλευτεί πάντοτε το γιατρό της. Έτσι, ακόμη και στην πιο δυσάρεστη περίπτωση, θα έχη όλα τα από με το μέρος της.

Εκτός από τις αιτίες που αναφέραμε, και μερικές άλλες μπορούν να προκαλέσουν επίσης αιμορραγία στη γυναίκα. Οι αιτίες αυτές είναι η φυματίωσι, οι καλοήγεις όγκοι της μήτρας και οι φλεβίτιδες των φλεβών των οργάνων του φύλου.

Οι αιμορραγίες συμβαίνουν και μετά την οριστική λήξι της περιόδου. Ως προχτές ακόμη επικρατούσε η αντίληψη ότι οι αιμορραγίες αυτές οφείλονται πάντοτε σε καρκίνο της μήτρας και γι' αυτό οι γιατροί έσπευδαν ν' αφαιρέσουν ολόκληρο αυτό το όργανο. Ξέρουμε όμως σήμερα, εύτυχως, ότι ο καρκίνος δεν αποτελεί τον κανόνα. Οι αιμορραγίες μπορεί να οφείλονται σ' άλλες αιτίες, που φασφάμε και ειδικότερα στη μόλυνσι της μήτρας.

Μια έντελως ιδιαίτερη περίπτωση είναι εκείνη ωρισμένων γυναικών, που, μετά την οιστική διακοπή της περιόδου, παθαίνουν ρευματισμούς και υποβάλλονται σε θεραπεία με θηλυκές ορμόνες γι' αυτή την ασθένεια. Οι θηλυκές ορμόνες εξαφανίζουν πράγματι, σε πλείστες περιπτώσεις, τους ρευματικούς πόνους, αλλά προκαλούν ταυτόχρονα άλγηθνη αναγέννησι του οργανισμού της γυναίκας, με αποτέλεσμα την επανεμφάνισι της περιόδου. Δεν πρόκειται, όμως, σ' αυτές τις περιπτώσεις για περίοδο, αλλά για άλγηθνη αιμορραγία της μήτρας. Γι' αυτό ενδεικνύεται η διακοπή της θεραπείας με θηλυκές ορμόνες.

Τελιωτοθεραπεία

Και δε μου λές, νεαρό μου... Έκτος από τη μεγάλη κτηματική περιουσία στη Σελήνη, τι άλλο οικονομικό πόρο έχεις; (Του 'Αρχέλαου)

Εσθ κοιμήσου, Καίτη!

Τέλος πάντων δε θα εγκαταλείψω ποτέ αυτές τις συνήθειες του ναυτικού;

ΕΙΝΑΙ ΣΟΒΑΡΗ ή λιποθυμία;

Τι μπορεί να κρύβεται πίσω της

Ετή λέξι λιποθυμία, έννοουμε μία παθολογική κατάσταση, που συνίσταται σε ξαφνική απώλεια της συνειδήσεως, της όρασως και της ικανότητας να στεκόμαστε ορθοί.

Ο μηχανισμός της απλής λιποθυμίας είναι ο εξής: Το αίμα φεύγει από το κεφάλι, ο έγκέφαλος δε λειτουργεί κανονικά, κι' έτσι οι βολώνες, η όρασι και γέννησι αισθήσεως μας. Αυτό όμως δε συμβαίνει συνήθως απότομα, αλλά σιγά-σιγά: Πρώτα νιώθουμε ζέστη και κρύο σ' όλο το σώμα μας, έπειτα κόβονται τα γόνατά μας, κρύος ιδρώτας λούζει το μέτωπό μας, οι φοιχτες μας γίνονται ύγρες και γλοιώδεις.

Υστερα λυγίζουν τα γόνατά μας, βγάζουμε ένα βαθύ στεναγμό και πέφτουμε χάρω, συνήθως όμως όχι τόσο απότομα ώστε να χτυπήσμε ασχημά. Όταν το σώμα μας πάρη έτσι οριζοντία θέση, το αίμα ξαναγυρίζει στο κεφάλι και ξαναβρίσκουμε γρήγορα τις αισθήσεις μας, ακόμα και χωρίς να μας περιποιήθω κανείς.

Οι λιποθυμίες είναι αρκετά συχνές στους έφηβους, στους άρρωστους και στους αναρρώνοντες. Γιατί σ' όλους αυτούς υπάρχουν συχνά διαταραχές του νευρικού συστήματος, που ελέγχει τα αιμόφορα αγγεία και την κυκλοφορία του αίματος.

Πολλές φορές, η λιποθυμία οφείλεται σε άναμια, σε ύπνο, σε τροφική δηλητηρίασι με έμετους και γενικότερα σε άνωμαλίες της κοιλιάς.

Οι πλάτοι των γρήγορων καταδισκτικών αεροπλάνων, κινδυνεύουν να λιποθυμήσουν καθώς κάνουν ετούμενα και στροφές στον άερα. Γιατί η φυλογεννητική δύναμις διώχνει ξαφνικά όλο το αίμα από τον εγκέφαλο, τα μάτια και την καρδιά τους προς την κοιλιά τους και τα πόδια τους. Για να το αποφύγουν, φορούν ειδικές στολές, που πιέζουν συνεχώς την κοιλιά και τα κάτω άκρα τους κι' απομακρύνουν από κεί το αίμα.

Η απλή λιποθυμία είναι βέβαια ενοχλητική, αλλά δεν παρουσιάζει καμμία σπουδασιότητα. Δε μπορούμε όμως να πούμε το ίδιο και για την απώλεια των αισθήσεων, που οφείλεται σε επιληπτική κρίσι. Όταν ένας νέος ή μεσοκόμος πέση ξαφνικά χάρω, μπρούμυτα, χωρίς κανένα λόγο, πρέπει να υποπτευόμαστε επιληψία.

Δεν έχει σημασία αν το θύμα δεν ξαναπαρουσιάζε ποτέ άλλοτε επιληπτική κρίσι. Μπορεί να είναι αυτή η πρώτη.

Οι περισσότεροι επιληπτικοί προειδοποιούνται για τις κρίσεις από κάποιο άσυνήθιστο συναίσθημα. Την πρώτη φορά όμως, δεν ξέρουν ακόμα να το αναγνωρίσουν.

Οι κρίσεις της επιληψίας είναι ξαφνικές. Το θύμα δε χλωμαίζει ούτε ιδρώνει, όπως στην κοινή λιποθυμία, αλλά διατηρεί κάποιο γίγστο και κάνει μερικές σπασμωδικές κινήσεις. Για όλους αυτούς πούς λόγους, μπορεί να πέση ασχημά και να χτυπήθω κάτω.

Ο γιατρός δε βοηθάει στη διάγνωσι του από τις περιγραφές των αυτόπτων μαρτύρων —εφόσον υπάρχουν. Αν όμως οι περιγραφές αυτές είναι άοριστες ή αντιφατικές, έχει τον τελευταίο λόγο ο ηλεκτροεγκεφαλόγραφος, μία λεπτή κι' ευαίσθητη συσκευή, που καταγράφει τα ασυνήθιστα ηλεκτρικά ρεύματα του εγκέφαλου. Η εξέτασι μ' αυτόν απόδεικνύει αν πρόκειται για επιληψία.

Όταν ένας ηλικιωμένος βρεθεί χάρω, λιποθυμίας, δε μπορεί να βρεθω κανείς πάντα αν λιποθυμίες κι' έπειτα, ή αν έπεσε από άλλο λόγο και λιποθυμήσε απ' το χτύπημα του κεφαλιού του χάρω. Κι' όμως η διακρίσι αυτή έχει μεγάλη σημασία για το γιατρό.

Πάντως, στην περίπτωση που το πείσιμ οφείλεται στη λιποθυμία, η άρχική αττία μπορεί να είναι μία μικρή εγκεφαλική σφορησι, που φέρνει προσωρινή απώλεια των αισθήσεων. Η διάγνωσι αυτή επιβεβαιώνεται με την εξέτασι της καταστάσεως των ατηριών και τη μέτρησι της πίεσεως του αίματος.

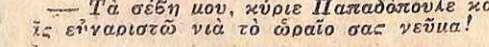
Τα περισσότερα θύματα λιποθυμίας φοβούνται πως έχουν κάποια καρδιακή πάθισι. Κι' όμως αυτή είναι η λιγότερο πιθανή αττία. Πράγματι, οι περισσότερες ασθένειες της καρδιάς δεν προκαλούν λιποθυμία. Μόνον η στενώσι της βαρτής αποτελεί εξαίρεσι, κάποτε δε και η παροξυστική ταχυκαρδία (άποτέλεσμα άνωμαλίας του κέντρου που κανονίζει το ρυθμό της καρδιάς). Αλλά τα νοσήματα αυτά είναι απ' τα πιο σπάνια.

Οάτος, οι περισσότερες λιποθυμίες είναι απλές, χωρίς βαθύτερα αττία και δίχως σημασία. Μπορεί ναχουν όμως σοβαρές συνέπειες, αν συμβούν σε κάποιο μέρος επικίνδυν. Γι' αυτό, όσοι λιποθυμούν συχνά, είναι πρόνιμο ν' αποφεύγουν ν' ανεβαίνουν ανεμόκαλκες, να στέκονται στην άκρη της πλατφόρμας των σιδηροδρομικών σταθμών, να περπατούν στην άκρη του πεδωδρομίου, να πηδούν πάνω του μόλις αισθανθώ κόποις ζαλή.

Αν οι λιποθυμίες σας είναι, εκτός των άλλων, συχνές, συμβουλευθήτε το γιατρό σας, έστω και για να καθορίσαστε μόνους. Ίσως ναχέτε κάτι τι που θεραπεύεται εύκολα, π.χ. μία άναμια. Η, αν είσαστε ηλικιωμένος, μπορεί ο γιατρός να σας συστήνω να χρησιμοποιήτε μπαστούνι στίς περιπτώσεις σας, ώστε να στηριχθώ πάνω του μόλις αισθανθώ κόποις ζαλή.

Ὁ Μουφλούζης

34

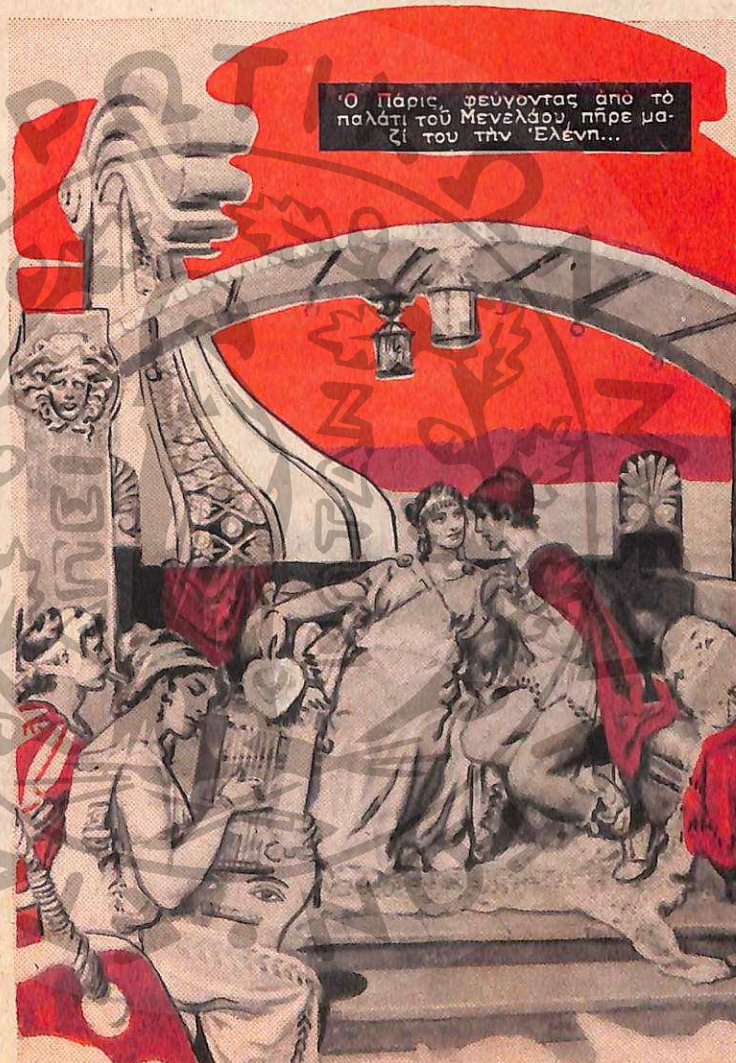
Ἡ κάρτα μου

το πορτοφόλι του...

Δέν ήταν λιγώτερο τραγική ή μοίρα της άλλης κόρης του Τυνδάρεω, της Κλυταιμνήστρας. Το πρώτο πλήγμα γι' αυτήν ήταν η θανάτωσι της

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ὁ καλλιτέχνης κι' ἡ ἑταίρα.

-ΜΑ, τί ζητάτε, επιτέλους, από μένα, κύριε; φώναζε η Ζαννίν, σταματώντας στη μέση του δρόμου. Με παρακολουθείτε από το λεωφορείο, με, μάτια θρηνώοντα, μ' εξετάζετε από όλες τις πλευρές σάν να ήμουν αξιοπερίεργο φαινόμενο... Ντροπή σας, σ' αυτήν την ηλικία, να παρ-
νετε τα κορίτσια από πίσω, μέρα μεσημέρι!...
"Όταν, όμως, ο άγνωστος που την παρακολουθούσε, πράγμα-
τι, από ώρα-ένας καλοντυμένος κατ' εσθασμίας κύριος- την έπει-
σε να καθήσουν σ' ένα ζαχαροπλαστείο και τις εξιστόρησε τις
του συνειδήσε, η Ζαννίν ένοιωσε τα μάτια της να δακρύζουν.

—Με συγχωρείτε πού οδς παρεξήγησα! ψιθύρισε.
"Ήταν, αλήθεια, δραματική η περίπτωση του κ. Κλεμού Λε-
ρού, συνταξιούκου εισαγγελέως "Εφετών. Είχε ένα μοναχογιό, το
Ρενέ, είκοσι τεσσάρων ετών. "Ήταν ο μόνος πού του έμενε
από μια μεγάλη οικογένεια. Λίγες, όμως, μέρες πριν από το
γάμο που με μια καλή κοπέλλα, και ενώ έκανε περίπατο με τη
μνηστή του σε μια έξοχης τοποθεσία, στη Μασσαλία, όπου εί-
χαν διαλέξει τους έπαιυλι, έβρεσε άπάνω τους μια μεγάλη έπιγρα-
φή πού δεν την είχαν σπρώξει καλά.

Η κοπέλλα έμεινε στον τόπο. "Ο Ρενέ γλύτωσε με άσημαν-
τους μωλωπισμούς. Μά ήταν τόσο ισχυρός ο κλωνισμός πού δο-
κίμασε, βλέποντας να πέφτι άπάνω τους, από ύψος είκοσι με-
τρών, μια πελώρια έπιγραφή, και να καταπλακνώνη το αυτοκίνητο,
ώστε θάλωσε το μυαλό του. Πίστευε ακόμη ότι η φίλη του ζή-
λει λείπει σε ταξίδι. Και την περίμενε με αγωνία. Μονάχα ένας
κλωνισμός έξ' ίσου δυνατός, θά μπορούσε να τον σώση.

—Νά, λοιπόν, γιατί...—συνέχισε ο πατέρας—δεσποινίς... Δεν
ξέρω ούτε τ' όνομά σας...
—Ζαννίν...
—Ζαννίν! φώναξε ο κ. Λερού. Μά, αυτό πού συμβαίνει με
έοδς είναι κάτι άφάνταστο! Έκτός από την καταπληκτική όμοι-
ότητα σας με τη μνηστή του γιουί μου, έχετε και το ίδιο όνομα!

Τίποτα πιά δεν την κρατούσε στο Παρίσι. Πήγε την επομένη
στο ζαχαροπλαστείο και είπε του κ. Λερου ότι δέχεται την πρό-
τασή του.
Στο αυτόκινητο που τους μετέφερε στη Μασσαλία, η Ζανβιν κα-
ταπίεστικα καλά στο ρόλο που θα έπαιζε. Όταν έφτασαν, τέ-
λος, στη βίλλα, η Ζανβιν έβαλε ένα φρεμά της άλλης και μπήκε
στο δωμάτιο του Ρενέ, μαζί με τον πατέρα του.
Μόλις ο Ρενέ είδε τη Ζανβιν, έτρεξε και την άγκάλιασε.
— Γυρίσεις, επιτέλους, αγάπη μου; έλειψες τόσον καιρό!
ηπε, Δεν φαντάζεσαι πόσο μου έλειψες; στά χείλη, μη τη βεβαιότητα ότι
Και την φίλουσε στα μάτια. Ύστερα, άρχισε να συζητά με τον
αγκαλιάζει τη μνηστήρι. Ύστερα, άρχισε να συζητά με τον
πατέρα του για διάφορα θέματα, από τόσον καιρό, τον άκου-

Υ' άλλές της αισιοδομία άπέναντι τών παληών σου φίλων...
- Τι θέλεις να πής; ρώτησε η Ζανβίτ ριχνοντας άντηκούρα βλέ-
ματα στις πόρτες.
- Θέλω να πώ ότι μου χρειάζονται κάτι λίγα... όχι και πολλά
γάρ τόσο τετραπέρατοι σαν και σενα κοπέλα που μένει σ' ένα
τόσο πλούσιο περιβάλλον. Μην σενοεί τι θυσίες έκανα για σενα
άπαισιμα... πέντα ρώω και σήμερα μάλιστα από δω! τον διέ-
κοψε άποτομα η Ζανβίτ. Δε μπορεί πιά να συνεχίσω την κωμω-
δία αυτή...

αισθημάτων... Εσύ, έχεις χαρίσματα...
— Νά ηκούω φιλενάδα του έλευσινού που ήρθε να μ' εκβιάσι!
— Δεν είπασα να ξεχάσουμε τα περασμένα; θέλεις, Ζαβίν,
να γίνης ευναϊκό μου;
— Ή Ζαβίν δε υπόσχετο να μιλήσῃ. Ή λατρεία, όμως, που διά-
βασε ο Ρενέ στα ματιά της πταν' γι' αυτόν, καταφατικῶς ἀπάντησι.
...Μαζεμένη στην αγκαλιά του, άκουε έκατοτικά τὰ θερμὰ
λόγια αγάπης που έλεγε τώρα σ' αὐτήν, τὴν πραγματικὴ Ζαβίν,
καὶ ὅχι τὴν ἄλλη!

ΚΛΟΝΤ ΜΠΕΡΝΑΡ

A stylized illustration with a vibrant red background. In the foreground, a young boy with dark, curly hair is shown from the chest up, wearing a light-colored shirt. He is holding a small, dark-colored airplane model in his hands, looking at it with a focused expression. Behind him, a woman with dark hair and a man in a suit and tie are looking on. The woman is wearing a light-colored top with a red collar. The man is wearing a dark suit jacket over a light shirt and a red tie. In the background, there are silhouettes of various vehicles: a biplane flying in the upper left, a rocket or missile launching from the lower left, and a car in the lower center. The overall style is graphic and illustrative, with bold lines and a limited color palette.

ΣΤΑ μεγάλα αμερικανικά ΄Εργαστήρια Τζάκσον, όπου εκπρέφονται εκατομμύρια ποτίτικα κάθε χρόνο χρησιμοποιούμενα για επιστημονικές έρευνες, γεννήθηκε το 1955 ένα ποτίτικα που έφερε παράξενα τα πόδια του. Οι επιστήμονες το πρόσεξαν κι' εξακρίβωσαν με πειράματα ότι παρουσιάζει εκ γενετής ένα έλλειμμα των μυών, όμοιο μ' εκείνο που έχουν οι άνθρωποι που πάσχουν από μυϊκή δυστροφία.

Όταν οι δυστροφικοί άνθρωποι ενόχληση με κρεβάτι σε άκίνητο, πρέπει να υποβάλλονται σε ειδικές ασκήσεις με τροχαλίες και βάρη, που τεντώνουν τα μέλη τους, τα γυμνάζουν και δεν τ' αφήνουν να ατροφίσουν και να παραμορφωθούν.

Οι Ίταλοι και Γάλλοι έπιστήμονες, βασιζόμενοι σε παρατηρήσεις σε άτομα που προσέλθηκαν από πολιομειλίτιδα και άπείκτητα ακολουθώντας άνοσια σ' αυτή την ασθένεια, και σε άτομα έμβολιασθέντα με το γνωστό έμβολιο Σώλκ, κατέληξαν από συμπεράσματα ότι ή άνοσια που παρέχεται από το δεύτερο διαρκεί ολόκληρη τη ζωή. Η πλήρης άνοσια με το έν λόγω έμβολιο έπέρχεται 45 - 50 ήμέρες μετά την πρώτη ένεσι.

ТО ЕРКИНМА *мәз әбди*

Παίζοντας ἐπιδέξια τὸ παιχνίδι

10ον Παρ' ὅλες αὐτὲς τίς
κακὲς πληροφορίες ὁ

E'

νεται πῶς αὐτός ὁ μασκαρᾶς ἤ-
θελε νὰ τοῦ τινάξω τὰ μυαλά
μὲ τὸ ρεβόλβερ μου! Θὰ χυ-
μοῦσε πάνω μου, ἂν δὲν τὸν

Αὐτός δολοφόνος;... Τῆς κυ-
ρίας Κερμαντέκ τῆς δεύτερης
μητέρας του;...

αποζητούσα, έρχεται κάθε βρ
παράθυρό μου και με κάνει ε

δο καλός... εσύ που μ' αγα-
πούσες τόσο και μ'ε σεβόσου-
να!...

...φρενῶν!

ἀπ' τὴν ἀδυναμία, καὶ ξανακά-
θισε. Ἡ κ. Ζερβαὶ κάθισε κι'
αὐτὴ κοντά του.

για το νέο κι' απάντησε με πε-

παράθυρό μου και με κάνει έξω φρενών!...

ή γυναίκα μου γύρισε στο σπίτι, ήταν... μουσκεμα!...

— Ἀκουμπήστε ἀπάνω μου,
παιδί μου, τοῦ σύστησε.

39 圖

— Έγώ, κυρία;... Ένας κα-
τάδικος;...
— Όχι. Ένας δυστυχισμέ-
νος!

— Ο Ρομπέρ δέ μπόρεσε ν' αντισταθεί πιά στη συγκίνησή του. Τὰ δάκρυα τρέχανε ποτά-
μι απ' τὰ μάτια του...

ΣΤ'
Όταν η κ. Ζερβαί ζήτησε απ' το γυίο της να συμμεριστεί τη ζωή που είχε επιβάλει σαν εξελίξιμόν στον εαυτό του, είχε καταλάβει πόσο βαρεία καθή-
κοντα θ' αναλάβαινε.

Και πραγματικά, συμμεριζο-
ταν όλους τους κόπους και τις θυσίες του γιατρού, ακούραστη πάντα κι' αφοσιωμένη. Όλοι την ζέσανε και την ευλογού-
σαν. Οι κατάδικοι μιλούσαν γι' αυτήν με σεβασμό, μ' αγάπη σχεδόν.

Κανείς του όμως δεν είχε βρει αλληθιανά το δρόμο της καρ-
διάς της πριν απ' το Ρομπέρ Ντερός.

Για τους άλλους έκανε α-
πλάς το καθήκον της, που της επιβάλλανε ο θεός κι' η συνεί-
δησή της. Για το Ρομπέρ όμως, η συμπεριφορά της που είχε γεν-
νηθεί απ' την πρώτη στιγμή, μεγαλώνε κάθε μέρα κι' έπαιρ-
νε αγωνιστικά τη μορφή α-
ληθινής μητρικής αγάπης.

Ο νέος δεν είχε τολμήσει ποτέ να ρωτήσει πως βρέθηκαν στη Νουμέα ο γιατρός κι' η μη-
τέρα του. Ήξερε ωστόσο πως ο δόκτωρ Ζερβαί ήταν διάση-
μος επιστήμιον, από τους με-
γαλύτερους του Παρισιού.

Έκείνη πάλι θα έπρεπε να πα-
ραδεχθούν ως δικαίη την κα-
ταδική του Ντερός, εφόσον ό-
λοι τον κατηγορούσαν και κυρί-
ως η κόρη του θύματος του, η
αρραβωνιαστικιά του. Κι' ό-
μως...

Ο δόκτωρ Ζερβαί είχε υπ' ό-
ψι του μια μορφή παροδικής
τρέλλας, που σπρώχνει τον άν-
θρωπο ακατανίκητα στο έγκλη-
μα. Μήπως είχε συμβεί κάτι τέ-
τοιο και με το Ντερός;

Στην αρχή ο γιατρός είχε έν-
διαφερθεί επιστημονικά γι' αυ-
τό το θέμα. Ύστερα, σιγά-σι-
γά είχε αγαπήσει τον άρρωστο
του.

Αποτάθηκε στο διεθυντή των φυλακών, στο διοικητή του τόπου, σ' όλες τις άρχες, για να επιτύχει να χρησιμοποιηθεί ο Ρομπέρ στο νοσοκομείο ως βοηθός — εφόσον είχε προχω-
ρήσει αρκετά στις σπουδές της ιατρικής. Έγραψε ακόμα και στη Γαλλία σε ισχυρούς φίλους του, παρακαλώντας τους να έ-
νεργίσουν στο υπουργείο για να κατοχυρωθεί επισήμως αυτή η εύνοια, ώστε να μην εξαρτά-
ται απ' την καλή διάθεση του πρώτου τυχόντος.

Και το πέτυχε επιτέλους.
Η κ. Ζερβαί έβ' άλλου, παρ' όλα τα αντίθετα στοιχεία, έπέ-
μενε να θεωρή άθωο το νέο, ακριβώς επειδή έδειχνε τέτοια
μισανθρωπία και πικρία απέναν-
τι της κοινωνίας.

«Δε μπορεί ν' άνε φυσικά στην καρδιά του αυτά τα αισθήματα» έλεγε με το νου της.

Σίγουρα, θα τ' είχε γεννή-
σει κάποια φοβερή δυστυχία, κάποια ανήκουστη αδικία...

Τον περιποιότανε λοιπόν σαν παιδί της. Συγχρόνως ο δόκτωρ Ζερβαί του έδινε να διαβάσει ιστορικά βιβλία, για να συνεχι-
ζη τις σπουδές του.

Πέρασαν έτσι έξη μήνες. Ο Ρομπέρ είχε γίνει καλά πιά. Ήταν ήρεμος τώρα, αφοσιω-
μένος στη δουλειά του, αλλά λι-
γομίλητος πάντα κι' απομονω-
μένος.

Φαινόταν πως είχε δεχτή πιά το μοιραίο του. Μονάχα σέ με-
ρικές τρομερές στιγμές — που τις έκανε όλοένα πιο σπάνιες η αγάπη της κ. Ζερβαί — έκλαι-
γε για την καταστραμμένη ζωή του, για το χαμένο έρωτά του.

«Κι' όμως υπάρχει ένας δο-
λοφόνος!», σκεπτόταν. «Αλλά ποιος;... Πώς μπόρεσε η Μαν-
τελέν να με κατηγορήσει, να πη-
σει ότι με είδε που έγκλημα-
τούσα;... Είναι άραγε συνένο-
χος του δολφόνου; Αυτή, η κό-
ρη του θύματος; Αυτή που μοι-
λεγε πως μ' αγαπούσε;... Ή θά-
ταν πολύ άτιμοι!...»

Του φαινόταν τόσο εξωφρε-
νική και φοβερή αυτή η υπό-
θεση, ώστε δεν τολμούσε να την ξεστομίσει. Δεν είχε προ-
φέρει ποτέ τ' όνομα της Μαν-
τελέν, ούτε μπροστά στο δό-
κτωρ Ζερβαί ούτε στη μητέρα του.

Κι' αυτή άλλωστε φρόντιζαν να μη του ξυπνήνε παλιές α-
ναμνήσεις.

— Ετσι ζούσαν κι' οι τρεις μα-
ζί, χωρίς κανένα άρρώστο.

Ένα πρωί, ο δόκτωρ Ζερβαί έκανε τη συννησιμένη επίσκε-
ψη στο νοσοκομείο.

Στο τμήμα των γυναικών εί-
χαν φέρει μια καινούργια άρ-
ρωστη.

— Είναι μια κατάδικος, έζη-
γνεσε στο γιατρό ο βοηθός του Ρομπέρ. Τη στείλανε απ' τη Γαλλία εδώ, με την τελευταία αποστολή, για να μείνει υπο-
χρεωτικά στην άποικια και να παντρευτεί κανένα απ' τους πρώην καταδικούς που έχουν εγκτασασθεί στη Νουμέα. Εί-
ναι νέα και πολύ όμορφη... Η κατάδικος της μου φαίνεται σο-
δωρωτάτη.

Είχαν φτάσει στο μεταξύ μπροστά στο κρεβάτι της άρ-
ρωστης.

Αυτή μισοκοιμότανε. Απ' το μισανοικτό στόμα της έβγαίνε κάτι σαν σφύριγμα και μια βρα-
χνή φωνή, ενώ το στήθος της ανεδοκατέβαινε λαχανιασμένα.

Πραγματικά ήταν πολύ ό-
μορφη, ακόμα και τώρα, παρ' όλο το κατάχλωμο πρόσωπό της και τους μαύρους κύκλους που στεφάνωναν τα μάτια της.

Ξαφνικά, ο δόκτωρ Ζερβαί κλονίστηκε, άπλωσε τα χέρια του και πιάστηκε απ' τα αϊδε-
ρα του κρεβατιού, για να μην πέση.

— Ή Ρέν Ώμπρύ! ψιθύρισε με τρόμο.

Και συγχρόνως ξαναγύριζε στη μνήμη του μια όμοια εικό-
να: μια νέα γυναίκα άρρωστη σ' ένα κρεβάτι νοσοκομείου, στο Παρίσι, εδώ και μερικά χρό-
νια.

Ήταν αυτή, η ίδια! Θα μπο-
ρούσε να πάρει όρκο — τόσο χτυ-
πητή ήταν η όμοιά της.

Είχε τ' ίδια πικνά ξανθά μαλλιά, το ίδιο λείο και άσπρο μέτωπο, την ίδια λεπτή και ί-
σια μύτη, τα ίδια σαρκώδη χει-
λη... Όταν ξύπνησε δε κι' ά-
νοϊξε τα βλέφαρά της, είδε ο δόκτωρ Ζερβαί πως είχε ακόμα και τ' ίδια μεγάλα μαύρα μά-
τια, γεμάτα φλόγα και πάθος.

Ανατριχίαζε, περιτρώμος και θυμωμένος μ' αυτή τη γυναίκα που ανασταίε την άλλη! Τη μισούσε σχεδόν για το κακό που τούκανε αθέλητα.

Φαινόταν πως δε μπορούσε να την πλησιάσει, να την κυ-
τάξει, να την αγγίξει. Έξγει-
ρόταν όλο του το είναι...

Μά, με μια υπεράνθρωπη προσπάθεια, μπόρεσε να ξανα-
βρη φαινομενικά την ήρεμία και την ψυχραιμία του.

Είχε καθίσει να περιποιηθ' αυτή τη γυναίκα μ' όλη την α-
φοσίωσή του, μ' όλη του την καρδιά, για να την κάνει καλά. Ο άνθρωπος έπρεπε να υπο-
χωρήσει μπροστά στο γιατρό!

Επίσης το σφυγμό της άρ-
ρωστης, ανατριχιάζοντας ολό-
κληρος απ' την επαφή της, και παρατήρησε πως ήταν γρήγο-
ρος κι' αδύνατος. Το δέρμα της έκαιγε. Δεν καταλάβαινε τί γινότανε γύρω της.

Ο γιατρός της άνοιξε το στόμα κι' εξέτασε το εσωτερικό του. Τα συμπτώματα ήταν χαρακτηριστικώτατα.

— Διφθερίτις! — αποφάνθηκε. Πολύ σοβαρή η κατάσταση της! Οι άλλοι τραβήχτηκαν πίσω, τρομαγμένοι, όταν άκουσαν τ' όνομα της τρομερής μεταδο-
τικής άρρώστιας.

Ο Ζερβαί ζήτησε δ.τι του

χρηζότανε για μια επείγου-
σα επέμβαση.

— Επιτρέψτε μου να σας άν-
τικαταστήσω, γιατρέ, τον πα-
ροχάλασε ο Ρομπέρ Ντερός. Ή επέμβαση αυτή είναι επείγου-
σα.

— Γι' αυτό ακριβώς πρέπει να την κάνω ο ίδιος. Είναι κα-
θήκον μου! Απάντησε κατηγο-
ρηματικά ο Ζερβαί.

Κι' άρχισε να καυτηριάζει με νιτρίκο άργυρο τις διφθερι-
τικές μεμβράνες που σκέπαζαν το εσωτερικό του λαιμού της άρρωστης. Έκανε τη δουλειά αυτή με άπιαστη επιδεξιότη-
τα, χωρίς να τρέμη καθόλου το χέρι του.

Κι' ωστόσο του φαινόταν πως είχε μπροστά του τη Ρέν Ώμπρύ!

— Υποφέρε αφάνταστα, έσφιγ-
γε τ' άδόντια του για να μη φω-
νάζη... Οι άλλοι, μη ζέροντας το δράμα του, θα μπορούσαν ν' άπεδώσουν την αλλοίωσή της φυσιολογίας του στην άγνοια του γιατρού για τη σωτηρία του άρρωστου.

Όταν γύρισαν σέ λίγο στο σπίτι, ο Ρομπέρ μ' όλο το σε-
βασμό το γιατρό για τον κιν-
δυνο στον οποίο είχε έκτεθει.

— Αυτή η γυναίκα είν' ένα άθλιο πλάσμα, του είπε, δεν ά-
ξίζει την τέση αυτοθυσία σας, Γίαιτι; Τί έκανε;

— Έυχαρίστησα την ιστορία της ά-
πό ένα δεσμοφύλακα... Κάποιο καλός άνθρωπος την άνα-
ψωσε και την έδωσε απ' τη φτώχεια και τη μεζείρα, παρ-
χόντάς την γυναίκα του. Αυτή όμως τον άπαύσε! Κι' ύστερα τον δηλητηρίασε, με τη βοή-
θεια του φίλου της.

Ο δόκτωρ Ζερβαί χλώμιασε ξαφνικά, τόσο που ο νέος τρά-
μαξε και κατάλαβε πως του εί-
χε ζητήσει κάποια φοβερή ά-
νάνηψη...

Αφού μείνανε κι' οι δυο ά-
μίλητοι για λίγο, ο γιατρός ά-
πάντησε:

— Τι μ' αυτό; Η έκδικισή ά-
ντικει μονάχα στο θεό!... Το δικό μου καθήκον είναι να προσπαθήσω να σώσω αυτή τη γυναίκα.

Δυό ώρες αργότερα, ξαναπή-
γε στο νοσοκομείο.

Η άρρωστη είχε χειρότερέ-
ψει. Οι ψευδομεμβράνες, είχαν γεμίσει το λάρυγγά της και της φέρνανε άσφυξία. Είχε δυνατό πυρετό και το πρόσωπό της εί-
χε πάρει ένα κρώμα πρσιινω-
πό. Δεν έδλεπε, δεν άκουγε πιά.

Με το στόμα όρθάνοικτο, προσπαθούσε άπενυσμένα να πάρει λίγο άέρα.

Επί πολλές ώρες, ο γιατρός δοκίμασε κάθε μέσον για να κατοχυρώσει την άσφυξία. Μά δεν κατώρθωσε τίποτα.

— Πρέπει να γίνει τραχειοτο-
μία, αποφάνθηκε στο τέλος, φαινόταν ήρεμος, γεμάτος αυτοπεποίθηση, ενώ όλα του τα νεύρα τρέμανε, μ' ένα άνεκ-
φραστο μαρτύριο...

Καθώς κύτταζε τη γυναίκα, έ-
κείνη, ξαπλωμένη άνασκελα, έ-
ται πού την κρατούσε ο Ρομ-
πέρ Ντερός, με το κεφάλι γυρ-
τό προς τα πίσω, νόμιζε πως έβλεπε τη Ρέν Ώμπρύ. Του φαινότανε πως το όμα εκείνο ήταν το δικό της!

Στάθηκε δίπλα στην άρρω-
στη, έπιασε το λάρυγγά της ά-
νάμεσα στα δυο δάχτυλα του άριστερου χεριού του κι' έσκι-
σε με μια νυστερία τις σάρκα κατακόρυφα. Έπειτα έκαμε μια τομή στην τραχεία, από κάτω προς τα πάνω.

Η επέμβαση κράτησε μερικά δευτερόλεπτα.

Άκούστηκε ύστερα κάτι σαν σφύριγμα: Η άρρωστη είχε άρ-
χίσει ν' άνοηνη έλευθερα.

Ο γιατρός έδωσε μέσα στην τομή ένα μικρό άσημένιο σω-
λήνα κι' έδωσε ύστερα την πληγή.

Σχεδόν άμέσως όμως, η ά-
σφυξία ξανάρχισε. Οι βλένες και το αίμα φράζανε το σω-
λήνα...

Ξαφνικά, ο γιατρός κόλλησε τα χείλη του στην πληγή και φύσησε άέρα μέσα στους πνεύ-
μονες της άρρωστης! Ο Ρομ-
πέρ, τρομαγμένος, θέλησε να

τόν έμποδίσω, άλλ' έκείνος τον παραμέρησε με μια σταθερή χειρονομία.

Η άρρωστη ξαναγύρισε σιγά σιγά στη ζωή...

Έπειτ' από μερικές μέρες είχε σωθ'! Οι διφθεριτικές μεμ-
βράνες είχαν χαθ'... Άρχισε η άναρρωσι.

Αλλά ο δόκτωρ Ζερβαί είχε κληθεί στην άρρώστεια και πέθανε! Έπεφτε σάν τόν στρα-
τιώτη στο πεδίο της τιμής, ά-
φου έκανε το καθήκον του.

Δεν είχε διατάξει καθόλου. Δεν είχε καν άναρωτηθ' αν ά-
ξίζει να διακινδυνεύη τη ζωή του για κείνη την θλίψη...

Είχε μιλήσει η συνείδησή του. Κι' αυτός είχε υπακούσει, μολοντί η καταπληκτική όμοι-
ότης της δηλητηρίασής με τη γυναίκα που είχε καταστρέ-
ψει τη ζωή του έκανε τρομερά σκληρό το καθήκον του.

Πέθανε ήσυχα, σχεδόν χαμο-
γελάσας. Η μητέρα του έα-
γρηνυσσε δίπλα στο προσέ-
κωτό του άπελπισμένη, αλλά με τ' άμύτη στεγνά.

Ο Ρομπέρ Ντερός δεν μπο-
ρούσε να συγκρατήσει τους λυ-
γμούς της.

— Μην κάνετε έτσι, φίλε μου, του συνιστούσε ο έτοιμοθάνα-
τος. Ένας άνθρωπος λιγώτε-
ρος στη γη... Δεν πρέπει να με κλαίτε, άφου πεθαίνω για το καθήκον μου.

Πήρε το χέρι της μητέρας του και το ένωσε με το Ντε-
ρός.

— Μητέρα, είπε, σας άφινω ένα δεύτερο γυίο! Άγαπάτε τον όπως αγαπούσατε έμένα. Έχει περισσότερο από μένα την άνάγκη σας, γιατί ύπόφε-
ρε πιο πολύ!

Στάθηκε στο Ντερός και συ-
νέχισε:

— Έργασάθε, Ρομπέρ! Έ-
τοι μονάχα θα ξεκατέσει!...

Έδειξε τα χαρτιά και τα βί-
βλια του, πάνω στο τραπέζι του, και πρόσθεσε με φωνή σδυομένη:

— Φάεστε, όταν δέ θα ύπαρ-
χω πιά... Ίσως βρήτε... κάτι καλό... για σας... Θέλετε να σας έζητήσω... Δεν έχω καιρό!

Ανασπώθηκε με κόπο, πέ-
ρσε τα χέρια του γύρω απ' το λαιμό της μητέρας του και της έδωσε ένα τελευταίο φιλί! Ύστερα ξανάπεσε προς τα πίσω, στο μαξιλάρι του. Ήταν νεκρός.

Ζ'

Ο Ρομπέρ Ντερός φρόντισε ν' άκοιλόνηση πια την τε-
λευταία συμβουλή του προστά-
τη του.

Μετά το θάνατο του Ζερβαί, ο γιατρός των φυλακών μετα-
χειρίσθηκε όλη την έπιτροπή του για να βοηθήσει το νέο να εξακολουθήσει τις μελέτες του. Κι' ο διεθυντής των φυλακών του επέτρεψε να τον χρησιμο-
ποιή για βοήθ' του, όπως κι' ο Ζερβαί.

Ετσι, ο Ρομπέρ μπόρεσε να ριχτή με πάθος στη μελέτη τυ θησαυρού των επιστημονικών στοιχείων που είχε συγκεντρώ-
σει ο περίφημος γιατρός σ' ό-
λη του τη ζωή.

Όπως ξέρομε, ο δόκτωρ Ζερ-
βαί είχε ασχοληθ' ιδίως με τα φαινόμενα του νευρικού συστή-
ματος. Με τη βοήθεια της κ. Ζερβαί, ο Ρομπέρ μελετούσε τις άμετρητες παρατηρήσεις του. Ήταν μια δουλειά που τον έκανε να ξεχνάει τα βά-
σανα και τις πόνους του — κι' έτσι πραγματοποιόταν η προφητεία του Ζερβαί ότι θα έβρισκε τη λήθη μονάχα στην έργασία.

Η κ. Ζερβαί του είχε διηγη-
θ' λεπτομερώς το δράμα του γυιού της, το μυστικό της ζωής του. Δεν είχε αναφέρει όμως το όνομα του υπαίτιου της κα-
ταστροφής του: του Πιέρ Κορ-
δόλ.

Μία μέρα, ο νέος μελετού-
σε στο γραφείο του γιατρού, Η κ. Ζερβαί κεντούσε, κοντά του.

Ξαφνικά, σταμάτησε το διά-
βασμα κι' έβγαλε μια φωνή:

— Ρ, θέε μου!...

— Τι έχετε, παιδί μου; ρώτη-
σε η κ. Ζερβαί.

— Άν είναι αλήθεια, κυρία, αυτά που αναφέρει ο γιατρός, καταλαβαίνω επιτέλους το ελ-
νιγμα που μ' άπασχολούσε τό-
σον καιρό!

— Διαβάστε αυτές τις σημει-
ώσεις και θα καταλάβετε και σας!

Η κ. Ζερβαί πήρε το τετρά-
διο και διάβασε γρήγορα την περιγραφή που της έδειχνε ο Ρομπέρ.

— Να λοιπόν γιατί με νόμιζε έγκνο η Μαντελέν! πρόσθεσε έκείνος. Νά γιατί μη κατηγ-
ρούσε παντού, έπιμόνα, παρ' όλης της άνησίχτης μου και τις διαμαρτυρίες μου! Κι', είναι φριχτό... φριχτό!... Κι' ο έρω-
τάς της για μένα δεν ήταν άρκετά δυνατός, ώστε να άγω-
νισθ' έναντίον της σκεπτικώς αυτής έπιρροής, να ξεπηδήσει η συνείδησή της, να έλευθε-
ρώσει τη θέλησή της!...

Ο δόκτωρ Ζερβαί άνάφερε πιά κάτω, στις σημειώσεις του, διάφορες χαρακτηριστικές πε-
ριπτώσεις, που δεν άφιναν καμ-
μιά άμφιβολία.

— Ότε η Μαντελέν πιστεύε-
ι άληθινά πως με είδε να δο-
λοφώνω τη μητέρα της! παρα-
τήρησε ο Ρομπέρ.

— Ναι, το πιστεύει ακλόνητα... άν είσαοτε βέβαιος πως η νευρική κατάσταση της έπέτρε-
πε σέ κ' όποιον να άποκτήσει τέ-
τοια τρομερή έπιρροή άπάνω της!

— Είμαι βέβαιος. Ναι, ναι!... Θυμάμαι τώρα χίλια περιστά-
τα που θάπρεπε να με κατα-
τοπίσουν, να με διαφώτισουν και να υού δείξουν τη νευρική ύπερνευσισμοσία της. Ο δόκτωρ Μπενανττέλ τ' είχε χάσει επί-
τρία χρόνια μ' αυτά τα περι-
εργα φαινόμενα... Μά ποιος μπορεί νάναί ο άθλιος που ά-

κούσε αυτή την έγκληματική έπιρροή στη θέλησή και στο πνεύμα της; Νά τί πρέπει να μάθουμε!

— Σίγουρα, αυτός θάναί ο δο-
λοφόνος, είπε η κ. Ζερβαί.

— Ναι, έχετε δίκιο, κυρία! Τώρα καταλαβαίνω τ' άτελευ-
τοια λόγια που γυιού σας!... Άκόμα και μετά το θάνατό το, μου φαίνεται χρήσιμος! Χάρis σ' αυτόν, ξεσκίζεται επιτέλους ο πέπλος που σκέπαζε το νου μου!...

Μά πως να τον βρούμε, αυ-
τό τον άτιμο; Πώς να τον ά-
ποκαλύψουμε;... Βρίσκομαι, δυστυχώς, σ' άκατεργα! Ένώ ο άλλος, το τέρας, είναι κον-
τά της και γελάει εις βάρος μου με το μαρτύριό μου!...

Δάκρυ άνίσχυρου θυμού ά-
νέδρεκαν σ' άμυα του νέου.

— Ρομπέρ, φίλε μου, ήσυχά-
στε! το σύστημα η κ. Ζερβαί μ' άπελπισία. Κάποιος έρχεται. Πραγματικά, οι ύπνρέτρια ά-
νέδρανε τη σκάλα.

— Κάποιος έπιμένει να σας δ' ό, κυρία, είπε.

— Ποιος είν' αυτός;

— Ένας Γάλλος ναυτικός, που έφτασε σήμερα τ' ό πρώι με-
το πλοίο του. Λέγεται Γκοε-
λάντ.

— Άκούγοντας τ' όνομα αυτό, ο Ρομπέρ πετάχτηκε άπάνω, τρομαγμένος.

— Τον γνωρίζετε, παιδί μου; τον ρώτησε η κ. Ζερβαί.

— Μάλιστα, κυρία. Ήταν στήν ύπηρεσία της νουνάς μου... Μά τί γυρεύει εδώ; Τί θέλει;

— Η κ. Ζερβαί διάταξε την ύ-
πνρέτρια να φέρη μέσα τον έ-
πισκέπτη. Ύστερα είπε στο Ρομπέρ:

— Σίγουρα, έρχεται να σας δ' ό, θα έμαθε, φαίνεται, πως βρισκασθε εδώ... Σας άφινω μο-
νάχα μαζί του.

— Όχι, κυρία! άπάντησε ζω-
ηρά ο Ρομπέρ. Σας παρακαλώ, μείνετε και σεις! Ο Γκοελάντ δεν ήταν άπλως ύπνρέτης της δυστυχισμένης νουνάς μου, αλλά...

— Τί θέλετε να π'ίτε, Γκοε-
λάντ;

— Από τότε που λείπετε, κύ-
ριε Ρομπέρ, συνέβησαν πολλά παράενα πράγματα εκεί κάτω, στον πυργό... Όταν σας κα-
τηγόρησαν πως δολοφονήσατε την καλή μου κυρία, το πιστε-
ψα κι' έγω, όπως όλοι. Ήπ'ρη-
χαν τόσος σποικία έναντίον σας! Κι' όμως, στο βάθος της ψυχής μου, κάτι τί έπέμε-
νε να μου φωνάζη πως είσαοτε άθώος!

— Ύστερα μου κάνανε έντύ-
πωσι διάφορα πράγματα που πα-
ράτηρα. Λίγο καιρό μετά την καταδική σας, ο συμβολαιο-
γράφος ξανάβρε στον πυργό κι' έψαξε παντού για ένα γραμ-
μα που είχε φέρει ο ίδιος στή μακροτίση της βραδυά της δολοφονίας της. Άλλά δεν το βρήκε πουθενά!...

— Και κάτι άλλο: Η δεσποι-
νή Μαντελέν θάπρεπε κανονί-
κά να σας μισή. Κι' όμως τη βρήκα μία μέρα να προσέυχε-
ται για σας, στην κάμαρά της και να μουρμουρίζει, ανάμεσα στους λυγμούς της: (Συχωρέσε με, θέε μου! Ο Ρομπέρ δεν εί-
ναι, δε μπορεί να είναι ένο-
χος!...)

— Μά άφου με είδε που έκα-
να το έγκλημα! Το είπε, το έ-
γραψε, τ' όρκίστηκε στον άνα-
κρίτη και στο δικαστήριο...

— Δεν ξέρω τί να πώ, κύριε Ρομπέρ... Εσείς όμως, παύ εί-
σαοτε άσφωμένους, μ' άρετε ί-
σως να β'ίρτε την έξηγησι... Άποκλείεται να ήπ'ίκε κάποιος δαιμόνας στήν ψυχή και στο νου της δεσποινίδος Μαντελέν και να την κάνει να λ'εί και να πιστεύη δ.τι θέλει αυτός;...

Ο Ντερός άλλαξε μία γρήγο-
ρη ματιά με την κ. Ζερβαί. Ο άφελής έκείνος συλλογισμός του γερο — θαλασσολόγου άντα-
ποκρινότανε στήν άνακάλυψη που είχαν κάνει πριν από λί-
γο!...

Ο Ρομπέρ ένοιωσε την καρ-
διά του να χτυπά δυνατά, σάν να πλησίαζε κάποιος μεγάλος κίνδυνος ή μία μεγάλη ευτυ-
χία.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Η συνέχεια

Αγοράζετε ποιότητα

Έκατομμύρια γυναίκες στην Αμερική και Ευρώπη για να έχουν καλοθαμμένα και γερά νύχια χρησιμοποιούν τ' μοναδικά βερνίκια ονύχων

DURA-GLOSS

ΠΡΟΣΟΧΗ Είναι τ'ό μόνο πού περιέχουν FLEX - FILM συστατικό γιά τ'ό δυναμών τ'ό νύχια.

ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ
ΜΑΞ ΛΙΒΑΣ
ΓΕΝΙΑ ΔΟΝΗΛΙΑΣ & ΚΑΛΑΜΙΔΟΥ
ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 28.600

Καλλυντικό ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ **Constant** ΚΑΛΛΟΝΗΣ

Περικλέους 28 • Τηλ. 56-596

Ταχεία και άσφαλής καταπολέμησης Ρυτίδων, λεκέδων, φακίδων, υπερτριχώσεως, Παχυσαρκίας με τέλεια Μηχανήματα.

ΠΡΟ-ΠΟ

Αρχίστε σωστά την ημέρα σας!...

...με ένα ωφέλιμο ρόφημα.

Πίνοντας κάθε πρωί ένα ποτήρι **ΖΑΧΑΡΟΥΧΟ ΝΟΥΝΟΥ** δίνετε στέν οργανισμό σας τη ζωτικότητα που χρειάζεται για μίαν ημέρα σωματικής ή πνευματικής εργασίας.

Το **Ζαχαρούχο ΝΟΥΝΟΥ** είναι πολύτιμο για τους μεγάλους και τους μικρούς γιατί τους κάνει και ξεκινούν για την εργασία ή το σχολείο τους τονωμένοι,αίσιόδοξοι και με κέφι για δουλειά.

ΖΑΧΑΡΟΥΧΟ ΝΟΥΝΟΥ
ΒΑΖΕΙ ΤΙΣ ΒΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ

ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

Η Παραγνωρισμένη ξανθή νεράιδα γράφει ότι από μικρή ήταν άφοσιωμένη στο σπίτι και στο νοικοκυριό της. Πολλά χρόνια δεν είχε από τους γονείς της. Όταν δε έγινε εικοσι έτών, έχασε τους γονείς της, τον ένα μετά τον άλλο σε μικρό χρονικό διάστημα. Έπρεπε, λοιπόν, να φροντίσει να βρει δουλειά για να ζήσει. Δυσκολεύτηκε λίγο, μα τα κατάφερε, γιατί η ειδικότητά της ήταν το κέντημα. Κατάφερε μ' αυτό να ζήσει άνετα και μάλιστα να σχηματίσει μια μικρή προικτα.

Σήμερα είναι τριανταπέντε χρόνων. Δεν έχει σχέσεις. Περνάει τη ζωή της κλεισμένη στο σπίτι της. Τίποτα δεν την ενδιαφέρει, τίποτα δεν την ελκύει. Κι' όμως παραπονιέται ότι δεν βρέθηκε ως σήμερα ένας άντρας να της προσφέρει ένα λαλούδι, να της τη ένα θερμό λόγο.

«Δεν έχω κι' εγώ δικαίωμα στον έρωτα;» ρωτάει.

Και βέβαια έχει κάθε δικαίωμα, αλλά θα έπρεπε να γίνει κοινωνική, να δημιουργήσει φιλικές σχέσεις. Καποιος τότε θα βρεθεί να εκτιμήσει τα προτερήματά της και να την αγαπήσει.

Δυστυχώς, όμως, η μάτια, η Α.: Οι νέοι, που βρίσκονται στην ηλικία είναι πάντοτε άτακτοι στα αισθήματά τους και δίχως να έχουν κανένα δικαίωμα έπαιρουν πολλές φορές στις πράξεις των άλλων. Αυτό σημαίνει, ότι το μυστικό τους δεν δουλεύει ακόμη καλά, ότι παρασύρονται εύκολα από ένθουσιασμό, κι' όταν βρουν μια άρνηση, σαν τη δική σας, τα κάνουν. Αλλά ο έγωισμός, πάλι, δεν τους αφήνει και τότε κάνουν ανοησίες, όπως έκανε κι' αυτός. Μην του δίνετε, λοιπόν,

Η Μιράντα άπαντα

σημασία, μην ακούτε τί λένε οι άλλοι. Κυττάτε το σπίτι σας και τη δουλειά σας. Όταν γυρίσει και ζητήσει νέα συνάντησι, ν' αρνηθείτε, γιατί δεν συλλογίζεται παρά τον έγωισμό του. Κι' αν άρchiση να σας ενοχλή, τότε να καταφύγετε στους γονείς σας! Αυτοί δεν είναι οι φίλοι σας, οι προστάτες σας; Όσο για τη φίλη, μην της δίνετε σημασία κι' αποφεύγετε να θίγετε μαζί της αυτό το ζήτημα.

Κορίτσια: Αυτά παθαίνουν, δυστυχώς, οι άμαλές και αγάριστες γυναίκες. Σας προσέφερε τα πάντα, σας έκανε ευτυχισμένη και σ' εσάς δεν έφτασαν όλα αυτά! Έπρεπε να αποκτήσετε και φίλο και να τον μπάζετε μάλιστα μέσα στο σπίτι σας! Τι συμβουλή θέλετε να σας δώσω; Ένα σας μένει, αφού ζητήσετε συγνώμη κι' αφού εκείνος δεχθεί να σας συγχωρήσει χάρη του παιδιού σας, να ξαναγίνετε καλή σύζυγος και μητέρα.

Μεντρίνα: Το γράμμα σας με συγκίνησε πολύ και το μόνο που έχω να σας πω σ' αυτή την περίπτωση

είναι να κάνετε υπομονή. Θα χαμογελάσετε, βέβαια, γιατί με την υπομονή δεν διορθώνεται τίποτα, ούτε βγαίνει από τη δύσκολη θέση, που βρίσκεστε. Τιποτ' άλλο όμως δεν υπάρχει. Όσον αφορά την περίπτωση του γιου σας, δεν είναι ο πρώτος, που κάνει ένα τέτοιο σφάλμα. Το κακό όμως έγινε και σε τέτοιες περιπτώσεις η εκκλησία επιτρέπει το γάμο. Δεν είναι βέβαιος στην ψυχή σας, αφού έγινε ένας πολιτικός γάμος. Μην ενδιαφέρεστε, λοιπόν, για τον κόσμο, κι' όταν οι δυο νέοι βρουν την κατάλληλη ευκαιρία ως κάνουν κι' ένα θρησκευτικό γάμο.

Κορίτσια που σπουδάζουν: Κάνετε μια γνωριμία, που εσείς τη βλέπετε ως αγάπη, αλλά δεν ήταν πραγματικά, αφού στην πρώτη ευκαιρία πήρατε τόσο σοβαρές αποφάσεις, που θ' αλλάζον εντελώς τη ζωή σας. Ασχέτως, αν, όταν την ξαναείδατε λαχτάρασε η καρδιά της. Γι' αυτό, εκείνο που έχω να σας συμβουλέψω είναι να μην έρθετε, τώρα πιά, σ' αντίθεσι με τους γονείς σας. Αν σας είναι μάλιστα δυνατό, ν' αποφά-

σίζετε ένα ταξίδι ως το χωριό σας. Να πάτε να ζήσετε λίγες μέρες εκεί τον άρραβόνα σας. Το περιβάλλον, οι φίλοι σας, η αρραβωνιαστικιά σας θ' αλλάξουν με τα λόγια τους και τη συναναστροφή τους την ψυχρή ατμόσφαιρα που δημιουργήθηκε γύρω σας, λόγω των γεγονότων.

Λαλούδι του αγρότη: Έδωσα το γράμμα σας στον ειδικό συντάκτη, ο οποίος θα φροντίσει για τη δημοσίευσή της άγγελλας σας.

Τρομερά δυστυχισμένη: Την εποχή εκείνη, δηλαδή προ δεκαετών, όταν με ρωτήσατε αν πρέπει οι μαθήτριες να δημιουργούν έρωτικές σχέσεις σας άπαντα, ότι οι μαθήτριες πρέπει να φροντίζουν μόνο για τα μαθήματά τους. Ακολουθήσατε, λοιπόν, τη συμβουλή μου και αποφύγατε να εκτεθείτε, να δημιουργήσετε σκάνδαλα. Σήμερα, που είστε 28 χρόνων, μετανοείτε που δεν κάνατε τρέλλες. Για ποιο λόγο; Τίποτα δεν σας εμποδίζει τώρα να διαλέξετε τον κατάλληλο νέο και να τον κάνετε σύντροφο της ζωής σας. Ποτέ δεν είναι αργά!

Κλάρα: Αφού η τύχη σας έδωσε ένα τόσο κακό πατριό κι' αφού αυτός αδιαφορεί για το σκάνδαλο και την καταστροφή που μπορεί να φέρει στην οικογένειά του, πρέπει να λάβετε τα μέτρα σας. Αν το πείτε στη μητέρα σας, θα τη στενοχωρήσετε πολύ. Μπορεί και να μη σας πιστέψει, οπότε η θέση σας μέσα στην οικογένεια, θα είναι πολύ δύσκολη. Γι' αυτό πρέπει να κάνετε αυτό που σκεφτήκατε. Να φύγετε για να πάτε στη θεία σας το ταχύτερο και μη διατασέτε να εξομολογηθείτε σ' εκείνη το μυστικό σας. Έτσι θα γλυτώσετε από την καταστροφή τη δική σας και της οικογένειάς σας.

Μιμόζα, Γλυφάδα: Γράφετε ότι περνάτε άσχημη ζωή, ότι ζητε περιωρισμένη, ότι έχετε δραματική ιστορία και όμως σ' όσα μου γράφετε δε βλέπω, παρά τη ζωή ενός κοριτσιού, που έχει περιφρονήσει γονείς και οικογένεια και ζή τη ζωή του, μια ζωή όχι τόσο ήθικη. Πότε με τον ένα και πότε με τον άλλο, δεχόμαστε να ταπεινώσετε τον εαυτό σας και να ζητάτε τον έρωτα ενός ανθρώπου, που δε σας αγαπά, αλλά εκμεταλλεύεται την αδυναμία σας και την επιπολαιότητά σας. Έχω, βέβαια, να σας δώσω μια συμβουλή, αφού μου τη ζητάτε: Να περιορίσετε πραγματικά τον εαυτό σας, να εγκαταλείψετε τα τηλεφωνήματα και τα παρακάλια. Ζήστε, λιγάκι τη ζωή του σπιτιού σας και κάνετε τους γονείς σας φίλους σας. Αποταθήτε σ' αυτούς για τις αδυναμίες σας, και την απορρίπτετε τις προτάσεις γάμου, που σας κάνουν.

Μαύρη του λ. π. α.: Αυτό το συναίσθημα, που νοιώθετε, δε λέγεται ψυχρότης, αλλά καλή ανατροφή. Έχετε επιγνώσι των διαθέσεων τους και τους σταματάτε εγκαίρως. Μη φοβάστε για το μέλλον. Ο άντρας που θα σας συγκινήσει και θα γίνει σύντροφος στη ζωή σας, θα εκτιμήσει τα προτερήματά σας.

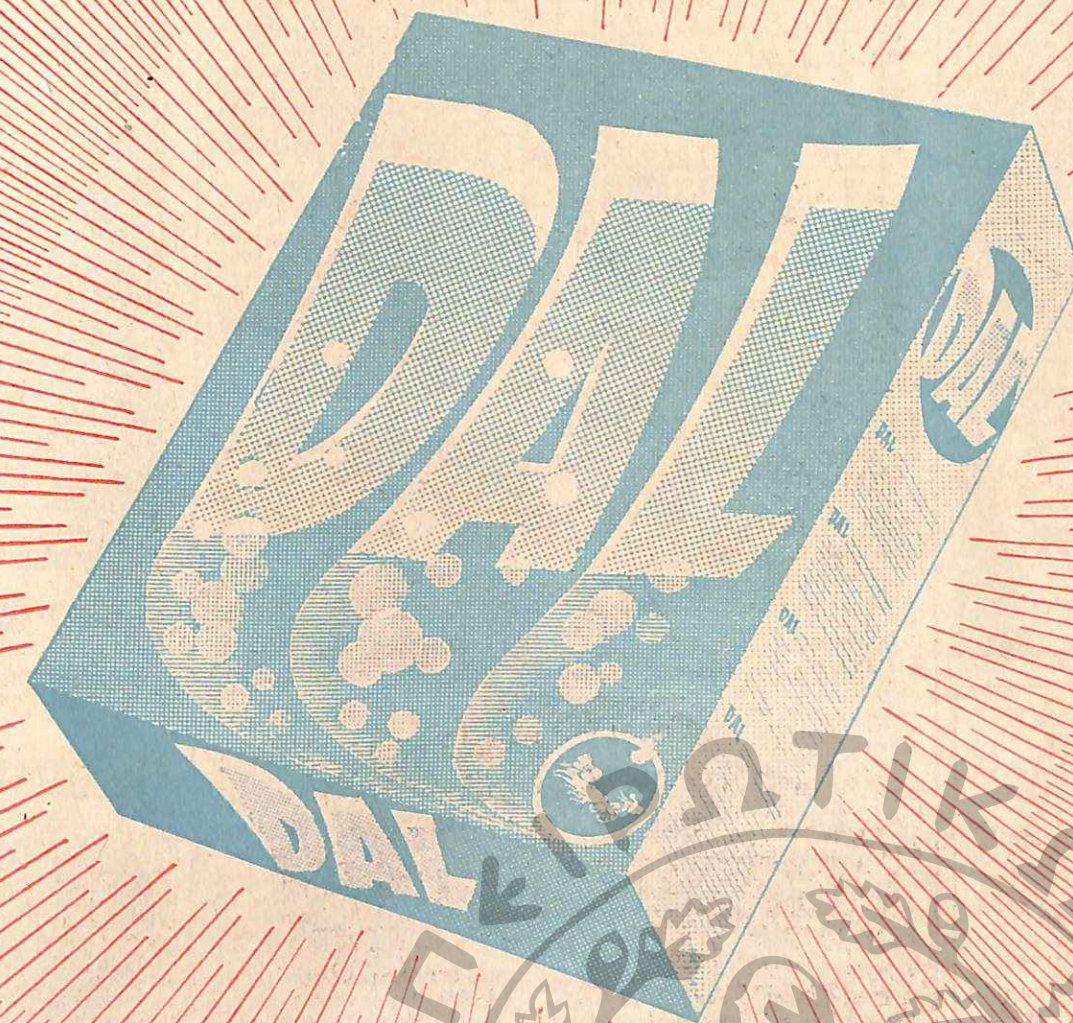
Ατυχής έρωτα ευμένη: Με την απάντησι, που δώσατε στο νεαρό, κάνατε ότι έπρεπε να κάνει ένα φρόνιμο και ήθικό κορίτσι. Έξ' άλλου, το μάθημα το πήρατε από την αδελφή σας. Εκείνη με το να εκτίθεται με τον ένα και με τον άλλο, σήμερα κατάντησε να μη την πλησιάζει κανείς. Έσείς δεν θέλατε να καταντήσετε σαν την αδελφή σας, γι' αυτό απαντήσατε αρνητικά στο γράμμα εκείνου του νεαρού. Δεν πρέπει να μετανοιώσετε γι' αυτό.

Χτυπημένη στο βάθος της καρδιάς, Λεμεσό: Στην ηλικία σας υπάρχουν γυναίκες με παιδί. Ωστόσο, είστε μικρή, γιατί πηγαίνετε ακόμη στο σχολείο. Σας συμβουλεύω, λοιπόν, να διακόψετε τις σχέσεις σας και με τον ένα και με τον άλλο. Γιατί κι' οι δυο είναι ικανοί, αργότερα, να σας βλάψουν με τα γράμματά σας, που κρατούν στα χέρια τους. Ασχολήστε με τις σπουδές σας, όπου να πάρετε το απολυτήριο σας και τότε με περισσότερη κρίσι θα διαλέξετε το σύντροφο της ζωής σας.

Φανέτα: Αρχίσατε με το ψέμμα για να τον πλησιάσετε και κλείσατε, τέλος, την πόρτα κάθε συνεννόησης μαζί του. Τώρα, μετανοείτε για όλα αυτά τα καρώματα. Τον αποφεύγετε, γιατί φοβάστε μήπως σας έχει καταλάβει. Αλλά ζητάτε και μια συμβουλή πιά, να τον πλησιάσετε. Όν' αυτά αλληλεσυγκρούονται. Δεν είναι δυνατό να συνδυαστούν και να έχουν ένα καλό τέλος. Γι' αυτό, θα τα σβύσετε από τη μνήμη σας, σαν να μην έχουν γίνει. Επζητήστε κοτόπιν τη γνωριμία του, με κάποιο τρόπο, αφού τόσο πολύ τον αγαπάτε. Τ' άλλα θάρουν μόνα τους, αφού έχετε τόσο επιθυμία να γίνει σύζυγός σας.

MIPANTA

ΑΛΕΚΤΩΡ

Μέλι
ή ιδανική τροφή

Το πρωί απαραίτητον το μέλι
Είναι πηγή υγείας & ζωτικότητας

ΑΦΟΙ Γ. ΠΙΤΤΑ
ΣΟΦΕΑΣΤΕΣ 35 - ΑΘΗΝΑΙ

ΝΕΑ ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΔΕΡΜΙΔΟΣ

Το Παντοθενικό οξύ είναι μία βιταμίνη της οικογένειας των βιταμινών Β. Είς αλλεπάλληλα πειράματα απέδειξε ότι η βιταμίνη αυτή, όχι μόνον συντελεί εις την ανανέωσιν του δέρματος όταν υπάρχει εις την διατροφήν μας, αλλά και απορροφάται άμεσα από το δέρμα επιδράσας επί αυτού σχεδόν κατά τρόπον θαυματουργόν. Με βάση τας διαπιστώσεις αυτές οι ειδικοί επιστήμονες κατεσκεύασαν μία κρέμαν η οποία περιέχει Παντοθενικόν οξύ και θεραπεύει τα έκζεμα, έπουλώνει ταχέως τα καψίματα, τα συκαύματα των βρεφών, τα μπιμπικία, τα μικροτραύματα και ένα πλήθος ανωμαλιών της επιδερμίδος. Έξ άλλου η κρέμα αυτή είναι ένα θαυμαστίον και επιστημονικόν καλλυντικόν μέσον, διότι αναζωογονεί το κουρασμένο δέρμα. Η κρέμα αυτή έβρατίσθη από την σύνθεσιν των λέξεων Παντοθενικόν και δέρμα, δηλαδή «παντόντερμ». Θα την βρείτε στα Φαρμακεία, άρα και να συγκρίψετε το όνομα «ΠΑΝΤΟΝΤΕΡΜ».

Επιστημονική Απορριχτική

Κυρίες μου, εάν ή απορριχτική δεν γίνη με επιστημονικόν τρόπον είναι άνοητον. Είμεθα άνοητοι εἰς επιτυχίαν διαρίζοντες απορριχτικόν, διότι εφαρμόζοντες την τελευταίον επιστημονικὴν μέθοδον. Έπισκεφθήτε μας και θα πεισθήτε. Συμβουλαί ΔΟΡΕΑΝ.

Το επιστημονικόν 'Ινστιτούτον Χόλλυγουντ σάς ἀπαλλάσσει ριζικά ἀπὸ φακίδες, λεκέδες, μπιμπικία, ρυτίδες.

Hollywood

Απόκλειστ. Κολωνιακῶν ΚΑΛΙΦΟΡΝΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ ΠΛΑΤ. Κορνιλιάρου 8 (125 δρόμος) Αθήναι

ΠΑΧΥΣΑΡΚΙΑ ΚΥΤΤΑΡΙΤΙΣ

ΑΔΥΝΑΤΙΖΕΤΕ

Όσο θέλετε - όπου θέλετε ΧΩΡΙΣ ΔΙΑΙΤΑ χωρίς φάρμακα, μασάζ και γυμναστική, χωρίς κίνδυνον, υπό την επίβλεψιν Ιατρού. Σε κάθε θεραπεία χάνετε 2-3 λίγρες. Θεραπεία ξανανέωσιν, άκμης, παύσαν, φακίδων, ρυτίδων, διπλού σαγονίου.

Απορριχτική ριζική κλπ.

Ινστιτούτον Αισθητικής Φυσιοθεραπείας

ΜΕΓΑΛΟΦΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 19, ΠΙ Όροφος Τηλ. 612.728. 9-1 και 5-8

Νέον Αντιόξινον Πανθεύγονον

ΠΑΕ

ΔΑΜΒΕΡΓΗ

δεν πειράζει το στομάχι

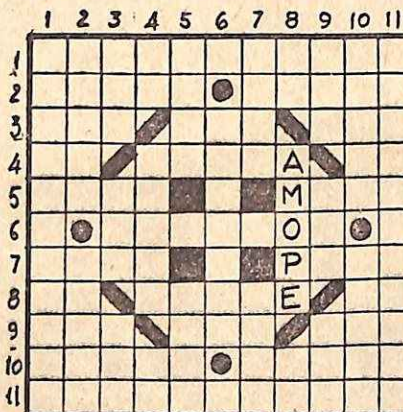
ΑΝΤΙΠΥΡΕΤΙΚΟΝ

ΑΝΤΙΝΕΥΡΑΛΓΙΚΟΝ

ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΛΟΥΣ

Ανω - κάτω σταυρόλεξο

Στο σταυρόλεξο αυτό, αντί να σάς δώσουμε τις διαφορές λέξεις που θα το συμπληρώσουν, σάς δίνουμε τις ίδιες τις λέξεις, όχι όμως με τη σειρά εμφανισέως τους μέσα στο σταυρόλεξο, αλλά κατά αλφαβητική σειρά. Η λέξη «ΑΜΟΡΕ» που τοποθετήσαμε ήδη θα

σας βοηθήσει σημαντικά στην τοποθέτησι και των υπολοίπων.

ΑΑ - ΑΒΑΝΑ - ΑΒΑΡΑ - ΑΒΟΗΤΟΙ - ΑΪΚ - ΑΙΡ - ΑΝ - ΑΟ - ΑΡ - ΑΡΑΛΗ - ΑΡΧΗΓΟΣ - ΑΣΟ.

ΒΑΒΑ - ΒΑΤ - ΒΟΛΦ ΓΑΤΑ.

ΔΚ - ΕΣΤΕ.

ΖΑΚ.

ΗΛΙΑΣ - ΗΡΩΕΣ.

ΙΑΜΑ - ΙΙΙ.

ΚΚ - ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ - ΚΑΤΑΒΡΕΚΤΗΡ - ΚΙΜ - ΚΩΣ.

ΛΑΪΚΟ.

ΜΙΣΟ.

ΝΤΟΒΕ.

ΟΔΙΚΟ - ΟΡ.

ΠΑΒΑΝ - ΠΑΡΕΑ.

ΡΑΣ - ΡΑΣΚΟΛΝΙΚΟΙ - ΡΙΟΝ.

ΣΗΜΑΙΟΦΟΡΟΙ - ΣΚΑΡΑ.

ΤΑΚ - ΤΑΜ - ΤΑΣ - ΤΑΣΙ.

ΤΑ.

Πηράξεναι λογαριασμοί

Δυό συνεχόμενοι μονοί αριθμοί παρονομαζούν τις έξις ιδιότητες: Το σύνολό τους, προστιθέμενο στο γινόμενο, που μας δίνουν όταν τους πολλαπλασιάσουμε μεταξύ τους, μας δίνει για αποτέλεσμα ένα διψήφιο αριθμό, που αποτελείται από τους δυό ζητούμενους αριθμούς. Ποιοι είναι αυτοί οι δυό συνεχόμενοι μονοί αριθμοί;

Οι 7 πλοίαρχοι

Ο Ιδιοκτήτης ενός στόλου φαλαινοθηρικῶν αφίνει περαινώντας στους 7 πλοίαρχους του 7700 βαρέλια με λίπος από φάλαινες. Έπειδή όμως οι πλοίαρχοι αυτοί έχουν προσληφθή σε διάφορες εποχές, ο καθένας αφίνει ένα ωρισμένο αριθμό στο νεώτερο και ο καθένας από τους άλλους παίρνει 300 βαρέλια λίπος περισσότερο από τον άμεσόν του. Πόσα βαρέλια πήρε ο καθένας από τους 7 πλοίαρχους;

Μικρά προβλήματα

1) Η θεία Άγλαία έχει μία μικρή σακούλα με 90 κασιέλες τις οποίες θέλει

να μοιράση στις τρεις ανηψίες της: Την Άννα, τη Βούλα και την Κατίνα. Έπειδή έχει άδυναμία στην πιο μικρή, τη Βούλα, της δίνει τόσες κασιέλες ώστε να έχη 5 περισσότερες από την Κατίνα και 10 περισσότερες από την Άννα. Πόσες κασιέλες πήρε το καθένα από τα τρία παιδιά;

Στις κάτωθι δυό εξισώσεις έχουν χρησιμοποιηθή όλοι οι μονοψήφιοι αριθμοί από το 0 μέχρι το 9:

$$6...8...2 = 50$$

$$3...4...7 = 19$$

Στη θέση των στίγων πρέπει να τοποθετήσετε τῶρα αριθμητικά σημεία (+, -, ×, ÷), έτσι ώστε να επαληθευθῇ το αποτέλεσμα.

3) Ο μικρός Γιαννάκης έχει σήμερα το 1)9 της ηλικίας του πατέρα του. Υστερα από πόσα χρόνια θα έχη ακριβώς το 1)4 των χρόνων του, δεδομένου ότι σήμερα ο πατέρας του γιορτάζει την 27η επέτειο των γενεθλίων του;

$$4) \dots + \dots - \dots = 7$$

$$\dots - \dots + \dots = 7$$

$$\dots + \dots - \dots = 7$$

Στη θέση των στίγων τοποθετήστε τους 9 πρώτους αριθμούς (1 μέχρι 9). Έτσι ώστε κάνοντας τους λογαριασμούς, που σάς επιβάλλουν τα υπάρχοντα αριθμητικά σημεία να βρίσκετε πάντα για αποτέλεσμα 7.

5) Ένας έμπορος αγοράζει ένα σάκκο καφέ και πουλάει την πρώτη μέρα το 1)3, τη δεύτερη το 1)4, την τρίτη το 1)6, τη τέταρτη το υπόλοιπο, δηλαδή 15 κιλά. Πόσα κιλά ζυγίζει ο καφές που αγόρασε;

Κρυπτογραφικό

1 2 3 4 5 6 4 = Εύρωπαϊκή μεγαλούπολις

2 3 1 2 = Μουσικό όργανο

3 4 1 2 5 = Δυνατός άνθρωπος

4 5 4 5 = Θάλασσα

5 1 2 3 6 5 = Ψάρι

6 2 5 4 5 = Υπάρχει στη Σαχάρα

Το ίδιο γράμμα αντιπροσωπεύεται από τον ίδιο αριθμό.

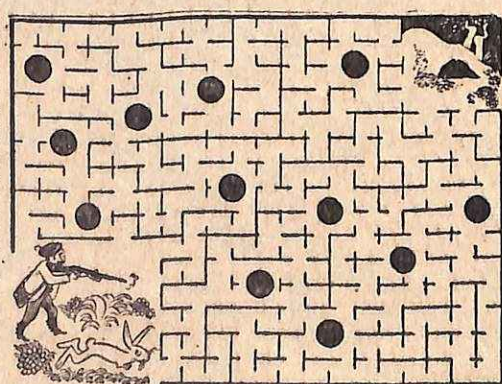
Στοιχειοτενόνγριφος

Σε θάλασσα έφθασε ένα (γράμμα)

τον τόνο της κατέβασε συνάμα

κ' ένα πτην έφάνη εν τώ άμα.

Λαβύρινθος

Βοηθήστε το λαγὸ νὰ ξεφύγῃ ἀπὸ τὸν κυνηγὸ καὶ νὰ φτάσῃ στὴ φωλιά του (ἀνω δεξιὰ) χωρὶς νὰ πῆσῃ σὲ καμμίαν ἀπὸ τὶς παγίδες (μαύροι κύκλοι) ποὺ εἶναι διασκορπισμένες μέσα στὸ σχέδιο. Πρέπει νὰ βρῆτε τὸν πιὸ σύντομον δρόμον καὶ νὰ φτάσετε στὸ τέρας χωρὶς νὰ ὑποβρεθῆτε νὰ περάσετε καὶ δεύτερη φορὰ ἀπὸ τὸ ἴδιο σημεῖο.

Οἱ λύσεις στὴ σελ. 62

Νέον ΝΕΛΣΟΝ

Το μόνο ΚΡΑΓΙΟΝ ΠΟΥ ΔΕΝ ΒΓΑΙΝΕΙ ἀπὸ τὴν χεῖλη καὶ ΔΕΝ ΑΦΙΝΕΙ ΑΠΟΤΥΠΩΜΑΤΑ.

Τὸ ΚΡΑΓΙΟΝ τῆς ἀνωτέρας ποιότητος καὶ τῆς μεγαλύτερης διάρκειας Ἀσυναγωγιστὸν μέχρι σήμερα.

Τὸ ΝΕΟΝ ΝΕΛΣΟΝ δὲ σὰς ἐνδουσίῃσιν Προσελάτε

Τὸ ἀνταλλακτικὸν νὰ εἶναι ὡς ἡλὴ Νάιλσον καὶ νὰ φέρῃ ἡ ἐτικέττα τὴν λέξιν ΝΕΟΝ

Λαμβάσατε τὸ

ΕΙΔΙΚΟΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Υποψηφίων Κολλεγίου-Βαρβαρίου. - Τηλέφ. 34.810

ΠΛΑΣΤΙΚΗ ΚΟΛΛΑ ΡΟΥΧΩΝ

ΣΕΚΟΥΡΑΣΤΟ

Bella

ΣΙΔΕΡΩΜΑ

6

Η Bella σάς θγάξει από μπελό

ΧΡ. ΠΑΣΙΠΟΥΛΑΡΙΔΗΣ

ΙΑΤΡΟΣ

ΜΑΙΕΥΤΗΡ - ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

τ. Επιστημονική Μαγειρείου «ΜΑΡΙ-ΚΑ ΗΛΙΑΔΗ» Δέχεται: καθ' έκάστην 10-1 και 6-8 και επί συνεντεύξει εν τῇ ΝΕΑ ΚΛΙΝΙΚῇ του, Εξόχου 49. Τηλ. 614.369 - Σημ. Εξόχου Τετάρτην διά τους άπόρους δωρεάν.

ΔΕΡΜΑ ΦΡΕΣΚΟ

ΥΠΟΓΙΝΑΛΑΞ - ΑΚΜΕΣ ΠΟΡΥΣ - ΛΕΚΕΔΕΣ ΜΕ ΕΚΚΥΛΙΣΜΑ

PLACENTA

ΣΕΛΑΤΕ ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ ΣΑΣ ΜΕΘΩΔΟΣ ΜΟΝΑΔΙΚΗ

ΠΛΑΣΤΙΚΗ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΡΥΤΙΔΕΣ - ΜΥΤΕΣ - ΠΛΑΧΑΡΔΕΣ ΠΡΟΓΥΛΙ - ΣΤΙΒΟΣ - ΒΛΑΒΕΣ

ΑΠΟΤΡΙΧΙΣΕΙ 100%

ΡΙΖΙΚΗ - ΤΑΧΕΙΑ - ΥΠΕΡΒΟΥΝΗ

ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ 6 ΚΟΛΛΑΚΗ ΤΗΛ. 612 - 010

ΚΑΣΤΡΙΟΤΙΣ

ΠΑΘΟΛΟΓΟΥ

Απελπισμένο 128, Σικάγο: Το θέμα σας δεν είναι δυνατό λόγω της φύσεώς του να εξετασθή από αυτή τη στήλη. Να μου γράψετε τη διεύθυνσί σας.

Νινέττα Κ.: Δεν είναι δυνατό, βέβαια, μόνο με την περιγραφή, που μου κάνετε, να σχηματίσω σαφή γνώμη της καταστάσεώς σας. Έπειδή μου λέτε ότι σας ώφέλησε η γενομένη θεραπεία, την οποία δεν επιθυμείτε τώρα να κάνετε με ένεσεις, σάς συνιστώ να παίρνετε τρεις φορές την ημέρα κατά το φαγητό, ένα κουρέτο από το κάτωθι φάρμακο: Drag. Multi B.B. 12.

Κ. Α. Μ.: 4: Το φάρμακο Ticnil υπάρχει σε όλα τα φαρμακεία σε χάπια και ένεσις. Είναι πράγματι ενδεικμένο για την περίπτωσί σας. Προκειμένου όμως να το πάρετε σε χάπια, είναι απαραίτητο να συμβουλευθῇτε τὸν γιάτρον σας, επειδή υπάρχουν καὶ ἀντενδείξεις γιὰ τὴ λήψιν του, όπως π.χ. έλκοπαθείες του στομάχου, νφρικές παθήσεις καὶ άλλα.

Ανεμώνη: Δεν είναι δικαιολογία αρκετή ότι εγκαταλείπετε την εμφάνισί σας, επειδή μένετε μακριά από την Αθήνα. Έφθονο η προσωπική σας εκτίμησι. Ίναί επιτυχής, θα κάνει χρήση της Creme Phyllis σε συνδυασμό με τῇ Mousse Phyllis καὶ σὰς θάναγραφετε.

Ε. Μ. Α.: Υπάρχουν φάρμακα για την άναμνία πολλών ενοστασιών ξένων καὶ ελληνικών. Θα σάς συστήσω τὰ ελληνικά: Ιεσατερικός μὲν τὸ Herparin, τὸ Bedos 12 γιὰ τὶς ένεσεις καὶ τὸ Solerap 12.

Δίδα Χ.: Δεν είναι δυνατό, από της στήλης αυτής να σας άναφέρω λεπτομέρειες ώστε να καταποδηθήτε έπάρκως ἐπὶ τοῦ θέματος, πού σας ενδιαφέρει. Αποταθήτε σε ένα γιάτρο γιὰ νὰ σὰς εξετάσῃ σχετικὰ.

Αναποφάσιστα: Ξέρω ότι όσον άφορά τις στρατιωτικές άχολές, ο εξεταζόμενος πρέπει να είναι απόλυτα υγιής. Κατ' έξοχή τὸ ναυτικό καὶ τὴν αεροπορία ἡ άρασι καὶ άκοη πρέπει να είναι τέλειες. Στην περίπτωσί σας δὲ μπορείτε νὰ ζῳετέ εκ τῶν προτέρων ἂν τὸ ὑποτιθέμενο έμπόδιο θὰ άποδῇ πρὸς φελός σας ἡ ἀντιθέτως. Στρέψετε λοιπόν τὴν προσοχήν σας σε άλλες κατευθύνσεις καὶ άφήστε τὶς στρατιωτικές όσολές.

Α. Α.

Απαντήσεις ἐπιστολῶν

ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΥ

Α. Κ. 311, Gongo, Belge: Εύχαριστώ για τα καλά σας λόγια. Γράφω λεπτομερώς για συνέχισι της θεραπείας στη διεύθυνσι που μου στείλατε.

ΛΙΘΑ, Αμμόχωστος, Κύπρος: Η έλάττωσι της περιόδου καὶ τὰ νευροψυχικά συμπτώματα όφειλόνται σε δευτεροπαθή ωσθητική άνεπάρκεια, πιθανώς δὲ καὶ σε άρχομένη έμμηνοπαυσί. Γιὰ τὴν βελτίωσιν τῆς καταστάσεως θὰ κάνετε άμέσως μετὰ τὴ λήξιν τῆς περιόδου τρεῖς ένεσεις, μιὰ καθε τέσσαρις ήμέρες, ἀπὸ τὸ φάρμακο Amp. Onoscyline τῶν 5 m.g. Συγχρόνως θὰ παίρνετε δυό χάπια τὴν ήμέρα καὶ ἐπὶ δέκα ήμέρες, ἀπὸ τὸ φάρμακο Tabl. Thyral του 1 m.g. Έν συνεχεία θὰ παίρνετε τρία χάπια τὴν ήμέρα μέχρι τῆς εμφάνισεως τῆς περιόδου, ὅποτε θὰ διακοπῇτε, ἀπὸ τὸ φάρμακο Tabl. Evion τῶν 50 m.g. Δέκα ήμέρες πρὸ τῆς άναμενομένης περιόδου θὰ κάνετε τρεῖς ένεσεις, μιὰ καθε ήμέρα, Amp. Lutocycline τῶν 10 m.g. Η θεραπεία θὰ συνεχισθῇ ἐπὶ τριήμνου.

Ε. ΑΛ., Brisbane, Australia: Γράφω λεπτομερώς στη διεύθυνσι που μου γράφετε.

Μικρὴ βασανισμένη, Αἴγιο: Μὴν ἀπελπίζετε. Αὐτὰ συμβαίνουν καθημερινῶς στὴν εποχή μας. Η πάθησι σας θεραπεύεται ριζικά καὶ μόνιμα με πλαστική χειρουργική έπέμβασι. Περισσότερα δὲ μπορὸν νὰ σὰς γράψω ἀπὸ τῆς στήλης αὐτῆς. Αποστείλατε τὴ διεύθυνσι που ἐπιθυμείτε γιὰ νὰ σὰς γράψω λεπτομερώς.

ΟΛΙΒΙΑ Π., Κορίνθος: Όπως διεπίστωσε ὁ γιάτρος σας, διατρέχετε τὸν τέταρτον μῆνα τῆς κύσεως. Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ θά παύετε ἐξ ὅλων τῶν ήμέρων (έναν χάπι ἀπὸ καθε χρώμα) καὶ μέχρι τοῦ το-

κετοῦ, ἀπὸ τὸ φάρμακο Tabl. Pregnavite που θὰ βρῆσθῃ καὶ θὰ το. νόση τὸν ὄργανισμό γιὰ νὰ ἀντεπεξέλθῃ στὶς αὐξημένες ἀνάγκες που προκαλεῖ ἡ έγκυμοσύνη.

Α. Β. Ρ., Βόλο: Ο πολὺπους τῆς μήτρας θραπέυεται μόνο με χειρουργική επέμβασι καὶ σὰς συμβουλεύω νὰ τὸν βγάλειτε τὸ ταχύτερο γιὰ νὰ ἡσυχάσετε.

Πονεμένη μικρή, Καλάμι: Δυστυχῶς δὲν ὑπάρχει γι' αὐτὸ τὸ ζήτημα κανένα δραστικό φάρμακο χωρὶς νὰ βλάψῃ σοβαρῶς τὸν ὄργανισμό σας.

Ανήσυχη, Πάτρα: Η έλάττωσι στὴν περίπτωσί σας όφειλεται σε νευροψυχικά αίτια. Γιὰ τὴν βελτίωσιν τῆς καταστάσεως, θὰ παίρνετε μετὰ τὴ λήξιν τῆς περιόδου τέσσαρα χάπια τὴν ήμέρα Tabl. Thelygan No 1 Flacon. Κατὰ τὸ ἴδιο χρονικὸ διάστημα θὰ κάνετε ἐξ ένεσεως, μιὰ ένασι καθε δυό ήμέρες, Amp. Thelygan No 1 Boite. Μετὰ τὸ τέλος τοῦ φορμακού θὰ συνεχισθῇ με δυό χάπια τὴν ήμέρα ἀπὸ τὸ φάρμακο Tabl. Yochimbine Merk, θὰ διακοπῇτε δὲ μόλις εμφανισθῇ ἡ περίοδος. Η θεραπεία θὰ συνεχισθῇ ἐπὶ τριήμνου.

Αριάν, Νο 27: Η άνωμαλία τῆς περιόδου όφειλεται σε δευτεροπαθή ωσθητική άνεπάρκεια. Γιὰ τὴν βελτίωσιν τῆς καταστάσεως, μετὰ τὴ λήξιν τῆς περιόδου θὰ κάνετε τρεῖς ένεσεις, μιὰ καθε τρεῖς ήμέρες, ἀπὸ τὸ φάρμακο Amp. Benzogiton τῶν 5 m.g. Δέκα δὲ ήμέρες πρὸ τῆς άναμενομένης περιόδου θὰ κάνετε τρεῖς ένεσεις, μιὰ καθε ήμέρα, ἀπὸ τὸ φάρμακο Amp. Neorion τῶν 10 m.g. Καθ' ὅλο τὸ διάστημα τοῦ μῆνος θὰ παίρνετε τρία χάπια τὴν ήμέρα Caps. Evita. Η ὅλη θεραπεία θὰ συνεχισθῇ ἐπὶ τριήμνου. Μὲ μιὰ ωσθητική, ἡ κύσις εἶναι ἀπολύτως δυνατή.

Δ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΨΥΧΙΑΤΡΟΥ - ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΥ

Δύστυχο νέο. Κυκλάδες: Οἱ άπνίεις, ἡ κόπωση καὶ άλλες ὀϊ εκδηλώσεις ἀπὸ τὰ διάφορα συστήματα καὶ ὄργανα, εἶναι τῆς αὐτῆς αίτιολογίας καὶ αποτελούν ὁλοκληρὴ τὴν σειρά τῶν συμπτωμάτων τῆς ψυχονευρώσεως. Υποθεροπατεῖα σε κλινικὴ άποτέλει τὴν ίδιὴν λύσιν, εἶναι δυνατόν. Ἄν αὐτὸ δὲν εἶναι δυνατόν, νὰ πάρετε Tabl. Oblivon - C fl. Νο 2 ἀπὸ τρία τὴν ήμέρα μετὰ τὸ φαγητό. Η άλλαγή περιβάλλοντος καὶ κλίματος, καθὼς καὶ ἡ έντατική άπασχόλησι πολλὰ θὰ σὰς βοηθήσουν ν' ἀπαλλαγῇτε ἀπὸ τὰ ενοχλήματα.

Ζορρο Β. Π.: Ένταθα: Εἶναι πολλὰ τὰ στοιχεία, που λείπουν, γιὰ νὰ μαρφώσω γνώμη γιὰ τὴν κατάστασί σας. Ἀπὸ τὰ κύρια ενοχλήματα φαίνεται, ὅτι υποφέρετε ἀπὸ σμύπλεγμα κατατερότητας, που εκδηλώνεται με άγνεοικινητικὴς διαταραχές, κοκκίνισμα καὶ άδανοςιν ιδρώτες. Έχετε άνάγκη νευροψυχιατρικῆς εξέτασεως γιὰ καθορισμό τῆς αίτιολογίας καὶ έφαρμογῆς ἀνάλογου θεραπείας. Αμπρ. Δι. fl. Νο 10 καὶ Bejelstal - T. fl. Νο 1, πολὺ θὰ σὰς βοηθήσουν.

Μ. Ν., Πάτρα: Γιὰ τὴν άρρώστεια τοῦ Πάρκινσον δὲν ὑπάρχει εἰδική αίτιολογική θεραπεία. Πρέπει ὅπωσδήποτε στὰ άρχικα στάδια νὰ γίνῃ ἀντιληπνὴς θεραπεία με άντιδωστικά, σαλινούλα καὶ άδανοςιν Β, κυρίως δὲ Β12. Έφθονο κυριαρχοῦν τὰ φαινόμενα δυσκαμψίας πρέπει νὰ γίνεταί χρήση τῶν διαφόρων αντιπαμοδιωνόρων φαρμάκων. Τέτοια υπάρχουν πολλὰ καὶ ὅλα δρουν κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο. Τὸ φάρμακο καὶ τὴν ποσότητα πρέπει νὰ καθορίσῃ ὁ γιάτρος σας, ὑπὸ τὴν παρακολούθησι τοῦ ὁποίου πρέπει συνεχῶς νὰ βρίσκεται ὁ παρκινσονικός. Έν άνάγκη γίνεται καὶ έγχείρησι με πιθανότητες επιτυχίας. Αὐτὲς γίνονται συχνὰ στὴ Σουηδία.

Κυρία Βέττα, Πτολεμαῖδα: Έφθονο τὰ ενοχλήματα δὲν υποχώρησαν με τὴ συντηρητικὴ στὸ σπῆτι θεραπεία, πρέπει νὰ γίνῃ συστηματικὴ κλινικὴν θεραπεία. Μὲ τὸ άσφαλιστικό σας ταμειό υγείας ἡ κλινική μου έχει συμβάσι. Μπορετε γὰρ καθυστέρησι νὰ φέρετε τὸν άρρωστο γιὰ θεραπεία. Η παρασμονή του στὴν κλινική θὰ διαρκῇ πέραν τοῦ τριμήνου.

Ι. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΙΣΟΛΑ

Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

Κινητή

— Έννοια σας! Όλοι δὲ πάρετε.

ΓΙΑ ΤΟ 1959 ΝΕΕΣ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΑ ΕΛΑΤΤΩΜΕΝΕΣ ΤΙΜΕΣ.

ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΨΥΓΕΙΑ - ΚΟΥΖΙΝΕΣ 1300 - 400 δραχμές φθηνότερα από τὸ 1958

ΟΙ ΛΟΛΛΑΔΕΣ ΤΗΣ ΕΘΤΑΛΙΑΣ

Ζωντοχήρα

— ΠΡΟΣΕΞΤΕ σ' αυτά που θα σας πω! σόναζε η Έφταλία στη γυναικογειτονιά. Οι άντρες σας σουρουσουίλεν αγαπώνε το νοικοκυριό, αλλά όχι κι' εμάς τσοι νοικοκυράδες, γιατί τους μυρίζουμε κουζίνα και λαδερό φαί. Γι' αυτό να μην παραμελήτε τον εαυτό σας. Το καλό πλύνετε καλά το σαπούνι, το σουρέ, και τον σουλιά να τα βάψετε με τη φούχτα, για να μη σας έρθουνε αυτά, που μούσθανε στο κεφάλι μου.

— Τι ήπαθες πάλι, καλέ Φταλία; την ώρα τηςαν έφτανα στην κουζίνα και περιεργες. Κι' εκείνη με παράπονο συνέχισε:

— Άχ! ούλες φέτο είχατε άποκαρες κι' εγώ Μεγάλη Παρασκευή μ' έκεινε τον άντρα μου. Ή ζωή μας ήτανε πάντα ρεγουλάτη, το χαμόμπλό του, οι παντούφλες του, η μι-

ζέρια, το Ι.Κ.Α. το πικ-άπ! Ξαφνικά, του μπήκε να βγῇ ο νέρο ζαμπαρας στο αντίστικτο!

— Δηλαδή, τί θές να πῆς; — Νά, πότε μούλεγε πως' έχει νυχτερινή βάρδια στη σάμπρικα και πότε συνεδρίασι στο Σωματείο. Κι' εγώ ή άναθοβούρα τον πίστευα κι' ήτρεχα να τον βουρτσίσω, να του δώσω παστρικό μαντήλι και τη φόντρα τη καμπαρτίνας του για να μη μού πουντίσπ. Κι' όμως πότε γύριζε με ρούζ στο σβέρκο και πότε στα μάγουλα και πότε, με τον χαρτένιο σπιούννο, τα κουφετί στα μαλλιά και στα μπατζακλήκια του παντελονιού του, κι' ήκανα τα πικρά γλυκά ή έσημη γιατί είμαι ή πέτρα της ύπομονης.

— Άποψε πάλι, θές οι φουσκοδεντρίες, θές για να δοκιμάση το κουβέτι και το ίστικι του σε ξένα οικόπεδα μούτε πως θα πάη πάλι νυχτερί. Κατάλαβ' πως με δούλενε πιλό γαζί ή κακούργος, αλλά τόν άφρησα κι' ήφουγε, και τώσα που θα μού πάη, τρέχω να τον πιάσω.

Και γκιζιτσιμένη ήφουγε γκουστούρι. Πράγματι σε λίγο μέσα σε μια σαμπουκαλήδικη ταβέρνα, βρέθηκε καρσιλαμά με το Νικολάκη τη που χόρευε μια σουσουράδα του σκονιού και του παλουκιού.

Μια καρέγλα άρπαξε και του την ασβούρνησε κατακέφαλα, κι' έκεινος ένα τραπεζί.

Κι' έτσι σε λίγο κακήν κακώς βοεθήκανε στο τμήμα σουσουσουίλεν.

— Κύριε πολιτσίανέ μου, λέει μελοδραματικά ή Νικολάκης, ή Έφταλία θέλει να με δῇ να χάσω τη δουλειά μου, να μείνω χωρίς χαρτζηλικί και τσιγάρο, άξιος ή μισθός τη!

Κι' ή Έφταλία πούχαν καλωόρει τα νεύρα τη ξεφώνισε:

— Κύριε πολιτσίανέ μου, άστυνε, δέ θέλω να τόν ξεφτελίσω πιότερο, θα τα φτιάξουμε.

Και μεγαλόφρεπη τόν πήρε και φύγανε κι' ή καρσινή τη ή φαρμακόστομη ήφουγε.

— Του τα συγχώρεσε ούλα, γιατί ξέρει πως δέ θα περνά ή υπονιά τη αν μείνη ζωντοχήρα.

ΣΩΚΡ. ΡΩΝΑΣ

Τῆς στινιῆς

Έκεινος: Τί προτιμάς, αγάπη μου, ένα φιλή ή ένα έκατοστάρκο; Έκείνη: Ένα γιλιόστικο!

Έκεινη: Κούκου! Χουσό μου, που είσαι;

Έκεινος (κρυμμένος πίσω από μια κουρτίνα): Έδω είμαι, αγάπη μου, έδω!

Έκεινη: Καλέ, ποίος σου μιλάει έσένα; Τα σκυλάκι μου φωνάζει!

ΤΑ ΒΑΣΑΝΑ ΤΟΥ ΚΑΡΑΜΠΕΤ

Το τπλέφωνο

ΜΑΑΖΙ μου τπλέφωνο έχω, άμμμα τελέφωνο μεγάλο βασάνο ένεταί, κουζούμ-το σωστό να λέωμε. Μααζάκι μου, λατέ ήξέρεις, ψιλικάτζιδικο ένεταί, άμμμα πιδ πολλή πελατεία το τελέφωνο μου έχει, παρά το μααζί μου. Ίστέ έρχεται ένας, ρωτημένο με κανει:

— Να κάνω ένα τπλέφωνο;

— Να κάνης, γιόχο λέω.

Αυτός τελεωμένος ένεταί, άλλος ήμπαί νεϊ.

— Παρακαλώ, ήμπορώ να κάνω ένα τη-λεφώνο;

— Νά κάνης, μπέ!

Λέω.

Για να σε πω την ά-λήθεια σου καμιά φο-ρά μέσα στο μααζάκι μου νόστιμα κοριτσάκια ήμπαίνουνε,

μαλλάκια τους, χεράκια τους κου-νάνε, μωσιού Καραμπέτ, με λένε, σάς περικαλώ φελαν φιστίκ, να μου έ-πιτρέψετε να κάνω ένα τηλεφωνηματάκι, για-έροूम, λέω, όσα τηλε-φωνηματάκια ήθέλει κά-νε, ψυχή μου καθουρ-νιστήρι έκανε! Κορι-τσάκια ζουμπουρούδικα-ένοινται, έλια έκάνουνε, έγω κανένα μαγουλάκι έπιάνω, ίστέ πο-λύ ώραία περνάω.

Το σωστό, σωστό να λέωμε. Το τελέφω-νο έχει και τα καλά του, έχει και τα τυ-χερά του, γιούέρουμ-άμμμα έχει και τα κακά του. Φτου! Άλλωδα πελασινί βερσινί.

Ίπροχτές, το λοιπόν, στο μααζί μου έ-νας μωστήριος ήμπαίνει. Μύτη μεάλη είχε, λιο μουστακάκι, φρούδια μεάλα, τι να σε πω, κουζούμ, άδρια ήτανε. Λιγνός σαν λουκανίκας ήτανε, άμμμα ίστέ ύψηλός σαν το ντερέκι. Ναί, μα το Θεός σε λέω, πο-λύ άνοστο άντρωπο.

— Τηλέφωνο ύπάρχει; ρωτημένο έκανε.

— Ίστέ μπουρντά, λέω.

Τελέφωνο του δείχνω, άμμμα έκεινος χιτς τίποτα ντέν λέει, ίσα στο κουραστι-κό τραπεζέ, κουραστικό σηκωμένο έκά-νει, ένα νούμερο ήπαίρνει.

— Ίμυρόσοος, λέει. Χιτς ντέν ήξέρω τί του είπανε, άμμμα έκεινος μόλις φωνή μέσα από το τελέφωνο άκουσε, φάτσα του σορόπια έγέμισε.

Βάί, βάί, πώς είμαι! Και τι έλες;

— «Κούκλα μου, έσύ είσαι!;

— Ίστέ νομίζω κούκλα του είπτε, έκεινη ήτανε.

— «Πουλάκι μου πώς είσαι;»

Πουλάκι του τού είπτε, φαίνεται, πολύ καλά ήτανε, γιατί φάτσα του πάλι σορό-πια γεμισμένα ήσαν, κάτω ήτρεχάνε.

— «Έγώ, ψυχούλα μου, πεθαίνω για σε-να, έσύ πεθαίνεις για μένα;»

— Ίστέ ψυχούλα του φαίνεται, είπτε ότι και έκεινη πεθαίνει για αυτόνε, όπως έ-κεινος πεθαίνει για αυτόνη-τέτοιες σαλα-μάρες έλέανε, να μα το Θεός σε λέω, ά-νογούλα με ήρθε.

Αμα τι να έκανω; «Αιντε, Καραμπέτ, λέω, ύπομονή να έκάνης, ύστερα ένα φα-ράσι και μια σκούπα να ήπαίρνης, σορό-πια από κάτω σκουπισμένα να έκάνης.

— Άμμμα ίστέ, έσόγλου έσέκ, τελέφωνο χιτς τελεωμένος ντέν έκανε.

— Πώς πάει το ποδαράκι σου; Είναι καλά;

Ποδαράκι της, φαίνεται, καλά ήτανε.

— Πώς πάει το χεράκι σου; Είναι καλά;

Χεράκι της, φαίνεται, καλά ήτανε.

— Πώς πάει το κεφαλάκι σου; Είναι καλά;

Κεφαλάκι της, φαίνεται, καλά ήτανε.

— Πώς πάει το λαμουδάκι σου; Είναι καλά;

Λαμουδάκι της, φαίνεται καλά ήτανε.

— «Άστε πέρσος ή γριππούλα σου; Δέν ποιά το κεφαλάκι σου, το ποδαράκι σου, το χεράκι σου, το λαμουδάκι σου;»

— Ίστέ κατάλαβες; Φαίνεται το σκορδο-πιστη γριππούλα είχε και όλα της πονού-σανε-κεφαλάκι της, ποδαράκι της, χερά-κι της, λαμουδάκι της-και το μαντιρά-χαλος όλα ήθελε να τα μωθαίνη και μισή ώρα ήπερσσε, άμμμα τελεφώνημα χιτς τε-λεωμένο ντέν έινότανε.

— Αμάν! Ύπομονή μου έτελειώσε!

— Ούστ, μπέ, λέω, έσόγλου έσέκ! Πο-δαράκι της, κεφαλάκι της, λαμουδάκι της, κεφαλάκι μου ήπρηξες. Ούστ!

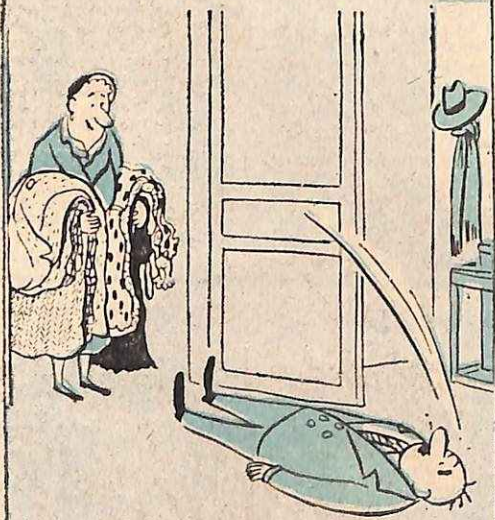
— Τώρα να σου πω τι ήνε; Μαλλιά κου-βάρια ήνίγκανε-ιζύλο έδωσε, ιζύλο έφρα.

— Άμμμα, έρκος ήπαίρνω. Χιτς, στο τελέφω-νο μου κανένα μαντηράχαλο ούτε άφινω. Μόνο κοριτσάκια. Μικρά-μικρά και ζουμ-πολούδικα. Κατάλαβες; Ίστέ μπου!

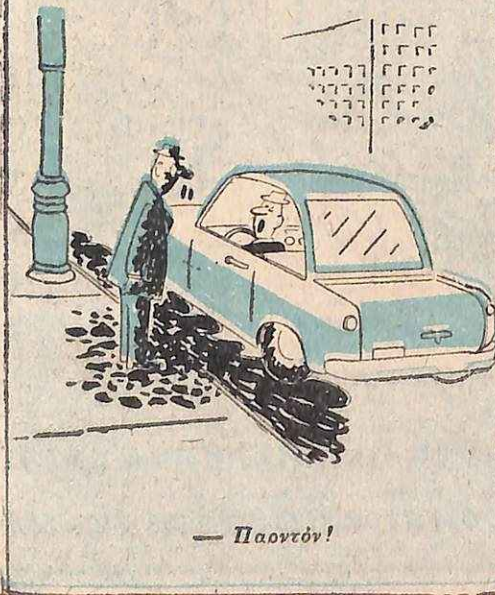
Ο ΚΑΡΑΜΠΕΤ

Χωρίς λόγια.

— Άδικο τούμαξες, Οοδωράκη. Άπό το καθαριστήριο έρχομαι!

— Παοντόν!

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

— ΝΟΜΙΖΩ ότι παραλογίζεσαι, είπτε ή έπιθεωρητής Άλαν Κέντ στον ύπισταμένο του. Σου άρέσει να βλέπης παντού έγκλήματα. Κι' ωστόσο, δέν ύπάρχει τίποτα το πιο άπλο από το θάνατο του Κόρεϋ Όμπλερ. Αυτό το άπλο είναι βέβαια τραγικό, άλλα τα πράγματα δέν άλλάζουν...

— Ο Κόρεϋ Όμπλερ έφυγε από το σπίτι των Μπάρτον στις 11 και 10, για να γυρίση στο δικό του, στο Στράντον. Έπρεπε να τρέξη κάπου μιάμιση ώρα με το αυτοκίνητό του. Για κακή του τύχη, όμως, καμιά δεκαπενταριά χιλιόμετρα πιδ πέρα, το αυτοκίνητό του έπιασε φωτιά κι' ή δυστυχισμένος κακή ζωντανός μέσα σ' αυτό...

— Οι Μπάρτον έμαθαν το θάνατο του φίλου τους, όπως κι' όλος ή κό-σμος, το άλλο πρωί. Για την ακρίβεια, το έμαθε μόνο ή κυρία Κορνέ-λια Μπάρτον. Ο Κέν Μπάρτον, ή άντρας της, είχε φύγει για την Άδά-να με το άεροπλάνο των 5 και 25'... Τι το παράξενο βρίσκεις σ' όλα αυτά;

— Τίποτα το άρισμένο, άπάντησε ή Χάρς Κάσσιαν. Δέν είναι έκπλη-κτικό, ωστόσο, πως ένα αυτοκίνητο τελευταίου τύπου έπιασε φωτιά στη μέση του δρόμου.

— Αυτά συμβαίνουν καμιά φορά...

— Και κάτι άλλο, είπτε ή Κάσσιαν. Ο Κόρεϋ Όμπλερ βρέθηκε ά-παυθρακωμένος στη θέσι του άθηνου...

— Πού ήθελες να βρεθῇ; ρώτησε άνυπόμονα ή Άλαντ Κέντ.

— Ξέρω κι' έγω; άπάντησε ή Κάσσιαν. Πώς δέν κουνήθηκε από τη θέσι του, όταν είδε τις φλόγες;

— Δέν πρόφτασε ίσως...

— Ούτε καν άπλωσε το χέρι του, για ν' άνοιξη την πόρτα και να πηδήσει έξω.

— Τι θέλεις να πῆς; ρώτησε ή έπιθεωρητής.

— Όλα έγιναν σαν ή Κόρεϋ Όμπλερ να έβλεπε μόνοις του φωτιά στο αυτοκίνητό του και να περίμενε κατόπιν στωικά το θάνατο... Έκτός αν ύποθέσουμε ότι δέ μπορούσε να μετακινηθῇ από τη θέσι του.

— Ο Άλαν Κέντ ξεκαθάρισε στα γέλια.

— Το ήξερα ότι έκει ήθελες να καταλήξης, είπτε. Κάποιος σκότωσε τον Κόρεϋ Όμπλερ και κατόπιν έβλεπε φωτιά και τον έκαψε μαζί με το αυτοκίνητό του. Ξεχνάς, όμως, ότι ή γιατρός δέ βρήκε το παραμικρό σημάδι, που να δείχνη ότι ή Όμπλερ δέχτηκε μια σφαίρα ή μια μοχα-ριά ή ένα χτύπημα στο κεφάλι;

— Αυτό είναι σωστό, συμφώνησε ή Κάσσιαν. Για να τ' άνακαλώση, όμως, ή γιατρός, έπρεπε το σημάδι να ύπρχε στα κόκκαλα του Όμ-πλερ. Γιατί δέ βρήκαμε τίποτα άλλο σχεδόν άπ' αυτά. Οι σάρκες του είχαν γίνει στάχτη σχεδόν.

— Τέλος πάντων, ποιόν θέλεις να πιάσουμε; φώναξε ή έπιθεωρητής χτυπώντας το χέρι του στο τραπεζί. Μήπως τούς Μπάρτον;

— Δέν κατηγορήσα κανένα, διαμαρτυρήθηκε ή Κάσσιαν. Σ' ένα έγ-κλημα, άλλωστε, πρέπει να ύπάρχη κάποιο έλατήριο. Κι' οι Μπάρτον δέν είχαν κανένα λόγο να σκοτώσουν τον Όμπλερ.

— Φίλε μου Χάρς, είπτε ή Άλαν Κέντ, νομίζω ότι άδικα σπάζεις το κεφάλι σου. Κι' έχομε ένα σωρό άλλες σκωτούρες... Θέλεις ν' άναλά-θης την ύπόθεσι της διαορήξεως της «τραπέζης του Νότου»;

— Άν νομίζετε την ύπόθεσι Όμπλερ κλεισμένη, ή' αναλάβω όποια άλλη που άναθεώσετε, άπάντησε ή Κάσσιαν.

— Και βέβαια τη θεωρώ κλεισμένη, είπτε ή Κέντ. Πέριμενε να σου δώσω το φακέλλο της τραπέζης.

— Από την άλλη μέρα κι' όλας, ή Χάρς Κάσσιαν άρχισε τις έρευνες για την καινοτομία ύπα-σι, που τού είχε άνα-θέσει ή προϊστάμενός του. Ή άλήθεια είναι, ωστόσο, ότι το μυστή-ριο Όμπλερ δέν άπα-σχολύσε πάντα. Άλλά κι' ή τελευταία του έλ-πίδα να το έξιχνιάση έσθευσε πολύ γρήγορα. Μερικές ήμέρες άργό-τερα, ή κυρία Κορνέ-λια Μπάρτον ξενοίκιασε την έπαυλ ήπου έμενε κι' έφυγε για να πάη να συναντήση τον άντρα της.

— Κρίμα! είπτε ή Κάσσιαν που λογάριζε πάν-τα να βρη την ευκαιρία για να την έπισκεφτῇ και νάχη μια μικρή συζήτησι μαζί της.

— Άπ' αυτή τη συζήτησι δέν περίμενε μεγάλα πράγματα. Άλλά που ξέρει κανείς τι γίνεται καμ-ιά φορά;... Έπειτα, με τον καιρό, άπασχολημέ-νος με ένα σωρό άλλες ύποθεσεις, ξεχάσε και τον Όμπλερ και τούς Μπάρτον.

Δύο χρόνια άργότερα, ή Χάρς Κάσσιαν είχε πάει στο Πάλμ Μπήτς, για να περάση τις καλοκαιρινές διακοπές. Κι' έκει, μια μέρα, είδε την Κορνέλια Μπάρτον. Έμενε σε μια άπάμερη έπαυλ μαζί με τον άντρα της.

— Ο Κάσσιαν περισσότερο για να σκότωση τον καιρό του παρά γιατί έλπιζε πως θαβρήκει κάτι, έκαμε μια διακριτική έρευνα. Έτσι έμαθε πως οι Μπάρτον λέγονταν τώρα Πάρετ... Ούλλιαμ και Έαλεν Πάρετ.

Αυτό το πράγμα παραξένεψε τον Κάσσιαν.

— Γιατί άλλαξαν τ' όνομά τους; σκέφτηκε.

Την Κορνέλια Μπάρτον την είχε δῇ με την ευκαιρία του θανάτου του Όμπλερ κι' ήταν βέβαιος πως δέν έκανε λάθος. Τον Μπάρτον, όμως, δέν τον είχε δῇ ποτέ. Ή λοιπόν, οι Μπάρτον είχαν άλλαξει όνομα ή ή Κορνέλια είχε χωρίσει τον άντρα της κι' είχε πάρει άλλον. Άλλά γιατί τότε είχε άλλαξει και το μικρό της όνομα;

— Ο Κάσσιαν έμαθε ακόμη ότι οι σύζυγοι Πάρετ έρχόντανε από το Πορτορικό, όπου θα έαναγορεύζαν σε λίγο. Αυτή την έπαυλ την είχαν νοικιάσει για έξη ήμνες. Άλλά θαβρευαν πολύ πρωτότερα.

— Ο άστυνομικός έχασε άμέσως κάθε κέφι για τις διακοπές και εανά-φνε με το πρώτο άεροπλάνο για τη Νέα Υόρκη. Μια παράξενη ιδέα είχε περάσει από το μυαλό του. Όταν έφτασε έκει, έαναπήρε το φα-κέλλο της ύποθεσεως Όμπλερ και τον μελέτησε με προσοχή.

— Μου χρειάζεται μια φωτογραφία του Κόρεϋ Όμπλερ, είπτε, όταν τελειώσε αυτή τη μελέτη. Πώς δέ σκεφτήκαμε να τη ζητήσουμε, όταν τον βρήκαμε άπαυθρακωμένο μέσα στο αυτοκίνητο;

— Άλλά το να βρη αυτή τη φωτογραφία ήταν δυσκολότερο από ή που φανταζόταν. Ο Κόρεϋ Όμπλερ δέν είχε κληρονομους και, μετά το θά-νατό του, τα παγιά του δέν διασκορπίστηκαν. Ο Κάσσιαν, ωστόσο, δέν άπελπίστηκε και, στο τέλος, κατάφερε να βρη μια φωτογραφία του από την έποχή που ύπηρετούσε σ' ένα άεροπορικό σχηματισμό, στον περασμέ-νο πόλεμο.

Μόλις πήρε στην κατοχή του αυτή τη φωτογραφία, εανάφνε για ή το Πάλμ Μ-Μπήτς και, την άλλη μέρα, παρουσιάστηκε μαζί με δυο συναδέλ-φους του από την κοσμική λουτρόπολι στην έπαυλ των Πάρετ.

— Ο Κάσσιαν άφισε τούς δυο άστυνομικούς στο χώλλ και μπήκε μό-νος του μέσα στο σαλόνι, όπου βρίσκονταν εκείνη την ώρα ή Ούλλιαμ Πάρετ κι' ή γυναικα του. Ο έπιθεωρητής προχώρησε προς τη δεύτερη.

— Ύποθέτω ότι ή κυρία Κορνέλια Μπάρτον δέ θα έχη ξεχάσει τον

— Σας παρακαλώ να με παρουσιάσετε στον κύριο Κόρεϋ Όμπλερ... είπτε στην Κορνέλια Μπάρτον.

έπιθεωρητή Χάρς Κάσσιαν, είπτε. Σας παρακαλώ να με παρουσιάσετε στον κύριο Κόρεϋ Όμπλερ.

— Ο Πάρετ κι' ή γυναικα του έγιναν κατακίτρινοι.

— Ζητούσα το δολοφόνο του Κόρεϋ Όμπλερ, συνέ-χισε ή έπιθεωρητής. Άργησα κάπως να καταλάβω ό-τι έκεινος που νόμιζα για σκωτωμένο ήταν στην πραγ-ματικότητα ή δολοφόνος κι' ότι το θύ-μα λεγόταν Κέν Μπάρτον.

— Λέτε άνοησίες! φώναξε ή ψευτο-Πάρετ.

— Άφίστε τα μεγάλα λόγια, είπτε ή άστυνομικός. Το καλύτερο και για τούς δυο είναι να άμολογήσετε...

— Η κυρία Πάρετ ή καλύτερα ή Κορ-νέλια Μπάρτον σωριάστηκε σε μια πο-λυθρόνα.

— Αυτό ήταν άναπόφευκτο πως θα γι-νόταν μια μέρα, άναστήναζε.

— Ο Κόρεϋ Όμπλερ κατάλαβε πως ή-ταν άναφελο ν' άρνηθῇ περισσότερο. Κι' άναέλαβε ήπιωτικά όλη την εύθυνη.

— Ο ένοχος είμαι μόνο εγώ, είπτε. Ά-γαπούσα την Κορνέλια. Το κακό ήταν

πως ή Μπάρτον δέν ήθελε να της δώση διαζύγιο...

— Και γι' αυτό άποφασίσατε να τον σκωτώσετε, συμπλήρωσε ή Κάσ-σιαν. Έπιωλεθήκατε, λοιπόν, από μια πρόσκλησι που σας είχε κάνει στο σπίτι του και τον δηλητηριάσατε.

— Ο Όμπλερ κούνησε καταφατικά το κεφάλι.

— Πρέπει να ξέρετε ότι ή θανάτός του ήταν κεραυνοβόλος, είπτε. Δέν ύπεφερε...

— Τον κατεβάζατε κατόπιν στο αυτοκίνητό σας, τον πήγατε στο δρό-μο του Στράντον και, σε κάποιο σημείο βάλατε φωτιά... Προτού έξημερώση, φύγατε για την Άδάνα, όπου σας συνάντησε σε λίγο και ή κυρία...

— Σας βεβαίω ότι μόνο έγω είμαι ένοχος, ξαναείπτε ή Όμπλερ.

— Θέλετε να πῆτε ότι ή κυρία δέν κατάλαβε πως δηλητηριάσατε τον άντρα της και ότι φαντάστηκε πως πηγαίνετε να τού κάμετε περίπατο με το αυτοκίνητό σας; τον ερωτεύθηκε ή Κάσσιαν. Όμολογώ, πάντως, ότι το σκεδίο σας ήταν άριστορηματικό. Πρέπει να ξέρετε πως ήμουν ή μόνος που δέν πίστευα αυτό τον θάνατο να ήτα φυσικό. Άλλά ως προχτές άκόμη νόμιζα πως ή νεκρός ήσαστε σείς, δηλαδή ή Κόρεϋ Όμπλερ!...

— Οι δυο άστυνομικοί, που περίμεναν στο χώλ μπήκαν στο σαλόνι και πέρασαν στο έγκληματικό ζευγάρι τις χειροπέδες.

A. ΚΙΝΓΚ

Ετοιμάζεται ή χάρτη της Σελήνης

Πρόκειται ν' άρχίσουν σύντομα οι έργασίες για το μεγαλύτερο και θαυμασιώτερο χάρτη, που έχει γίνει ως τώρα: το χάρτη της άρατης έπιφανείας της Σελήνης. Ή δουλειά αυτή είναι τόσο πολύπλοκη, ώστε άπαιτείται 5 χρόνια για να τελειώση. Την έχουν αναλάβει οι ειδι-κοί του άστρονομικού έργοστηρίου του Πανεπιστημίου του Μάντσεστερ. Ή Άμερικανική Άεροπορία έχει προσφέρει 80.000 δολάρια, σε συμ-μετοχή της στα έξοδα γι' αυτό το χάρτη.

Για την ώρα, ή μεγαλύτερος άστρονομικός χάρτης είναι ένας πελώ-ριος άσλος του ούρανού, που άποτελείται από 1.758 φύλλα και βρί-σκεται στο άστεροσκοπείο Παλόμερ της Καλιφορνίας. Αντιστοιχάει 8 έτών έργασια. Παραοιάζει δέ όλα τα άστρα, τούς γαλαξίες και τα άστρικά συστήματα ως τα βάθη του Άπείρου. — α μαζί τα φύλλα του, ένωμένα, σκεπάζουν μια έκτασι δση ένα γήπεδο τού τένις.

ΕΚΕΙΝΟ, που πρόσθεσε σε μένα η Λιλίκα, δεν ήταν ούτε η ομορφιά μου (όλο φάνερα κι' αναμφισβήτητη), ούτε το χιούμορ μου (λαμπτικό και πανθομολογούμενο), ούτε οι χάρες μου (αναρίστητες και γενικά αναγνωρισμένες).

Εκείνο, που πρόσθεσε σε μένα η Λιλίκα — επαναλαμβάνω — ήταν η μόρφωσή μου. Και μ' αγάπησε δυνατά, παράφορα, ποθοπλανταγμένα, γιατί κατάφερα πάντα να δίνω σωστές και πετυχημένες απαντήσεις σ' ένα σωρό απορίες της.

Τι ήταν, Χαρίλαε, ο Λούθηρος; — με ρωτούσε. — Που διάβωλο τον ξετρώπασε πάλι αυτό τον έριφι; συλλογίζομαι άπελπισμένα.

Αλλά, πιέζοντας τη μνήμη μου και σκαλίζοντας τον πλούτο των γνώσεών μου, ξετρώπωνα την αλήθεια κι' εύρισκε την άκρη.

Ο Λούθηρος, Λιλίκα μου, της απαντούσα, ήταν ένας σπουδαίος Πέρσης στρατηγός, που θέλησε να εμποδίσει το Χριστόφορο Κολόμβο να ανακαλύψει την Αμερική, γιατί φοβόταν πως η πατρίδα του θα αδικιούσε στο σχέδιο Μάρσαλ. Αλλά η Αικατερίνη των Μεδίκων, που εκείνο τον καιρό βασιλεύε στη Σουηδία, πρόδωσε τα σχέδιά του στον Άννιβα, κι' ο Λούθηρος, αναγκάστηκε να καταφύγει σ' ένα μοναστήρι, όπου ανακάλυψε τη βενεδικτινή, το περίφημο λίκρο, που το πίνει καμιά φορά η θεία σου η Καλλιόπη, όταν τυγχάνει να έχει κοιλόπονο.

Μπα! μουρμούριζε κατ'άπληκτη η καυμένη η Λιλίκα κι' έμεινε μ' ανοιχτό το στόμα.

Και, πριν προφτάσω να ξεγλυτώσω από το ένα βάσανο, μουδύαζε στη μέση άλλο.

Δεν μου λές, Χαρίλαε — με ξαναρωτούσε στα καλά καθούμενα — γιατί οι αστρονόμοι ξέρουν με τόση ακρίβεια πότε θα γίνη έκλειψις ήλιου ή σελήνης;

Ευτυχώς, ότι αυτό το θέμα το κατείχα και της το έξηγοσα με τον πιο έκαικνυτικό επιστημονικό τρόπο:

Οι αστρονόμοι, Λιλίκα μου, μετρούν πρώτα τις αποστάσεις. Μετά, πολλαπλασιάζουν επί τρία το άθροισμα των χιλιομέτρων, που χωρίζουν την Αφροδίτη από τη Μεγάλη Άρκτο. Ύστερα, παίρνουν το γινόμενο και το διαιρούν διά δώδεκα, όσοι,

ΟΙ ΑΠΟΡΙΕΣ της Λιλίκας

δηλαδή, είναι οι μήνες του χρόνου. Κατόπιν, κάνουν κάτι άλλους μυστικούς μαθηματικούς υπολογισμούς και βρίσκουν, ότι, παραδείγματος χάριν, στις 19 Αυγούστου, και ώρα 23.37' ακριβώς θα γίνη έκλειψις σελήνης. Το αναγγέλλουν, φυσικά, στον κοσμάκη και κάνουν το κομμάτι τους.

Κι' έτσι, Ικανοποιότανε η ακατάσχετη περιέργεια της Λιλίκας, καμάρωνα του λόγου μου, κι' όλα πήγαιναν μία χαρά. Δηλαδή, έρωτήσεις, απαντήσεις, φιλάκια κι' απαντήσεις.

Αλλά να που ήρθε το λεγόμενο φεστιβάλ αρχαίου δράματος να μου καταστρέψει αυτή την ειδυλλιακή κι' ευτυχισμένη μακαριότητα, που πήγε περίπατο, ύστερα από την παρακάτω ερώτησι της Λιλίκας:

Τι θα πη, Χαρίλαε, «Θεσμοφοριάζουσες»;

Πώς το είπες; ρώτησα κι' εγώ με τη σειρά μου, απλώς και μόνο για να κερδίσω καιρό.

Θεσ-μο-φο-ρι-ά-ζου-σες, μου ξαναείπε, τονίζοντας μία-μία τις συλλαβές.

Μα ήρθε τέτοιο ξαφνικό, ώστε έμεινα για λίγο άλαλος. Και, μόλις συνηλάξα, έκανα άνω-κάτω το στόκ των φιλολογικών μου γνώσεων.

Μάταιος κόπος και καταδικασμένη προσπάθεια. Έν τώ μεταξύ, η Λιλίκα είχε καρφώσει τα μάτια της άπάνω μου και με παρατηρούσε βουδν κι' άνυπόμονη, λές κι' είχα κρεμαστή από τα χείλια μου.

Εν τώ μεταξύ, Λιλίκα μου, μετρούσε πρώτα τις αποστάσεις. Μετά, πολλαπλασιάζουν επί τρία το άθροισμα των χιλιομέτρων, που χωρίζουν την Αφροδίτη από τη Μεγάλη Άρκτο. Ύστερα, παίρνουν το γινόμενο και το διαιρούν διά δώδεκα, όσοι,

Εν τώ μεταξύ, Λιλίκα μου, μετρούσε πρώτα τις αποστάσεις. Μετά, πολλαπλασιάζουν επί τρία το άθροισμα των χιλιομέτρων, που χωρίζουν την Αφροδίτη από τη Μεγάλη Άρκτο. Ύστερα, παίρνουν το γινόμενο και το διαιρούν διά δώδεκα, όσοι,

Αυτή τη στιγμή, μου διαφεύγει, της έδωλασα, με ψεύτικη αδιαφορία. Αλλά θα

προσπαθήσω να το θυμηθώ μέχρι αύριο.

Τόσο άργά, διαμαρτυρήθηκε. Εγώ, μέχρι αύριο, μπορεί να χάσει από την περιέργειά μου!

Εί! συγκράτησε τη, λοιπόν, λιγάκι.

Αδύνατον, Χαρίλαε!

Γιατί, Λιλίκα;

Γιατί, όταν μου κολλήσῃ κάτι, πρέπει να γίνη άμέσως. Γι' αυτό φρόντισε να το θυμηθής όσο θα είμαστε μαζί.

Και, κυττάζοντας το ρολογάκι της, άπ' το όποιο, σημειώτων, χρωστούσε ακόμη τρεις δόσεις, πρόσθεσε:

Έχεις, άλλωστε, μία ώρα καιρό.

Έστω! συγκάτενευσα, διατηρώντας την ψεύτικη αδιαφορία μου.

Για να μη σάς τα πολυλογώ, η Λιλίκα εξακολουθούσε να παραμένει κρεμασμένη από τα χείλια μου, ενώ εγώ έξυνα το κεφάλι μου κι' άνασκάκιζα το χρονολόγιό των γραμματολογικών αναμνήσεών μου. Μ' αυτό τον τρόπο πέρασαν τριάντα μαρτυρικά λεπτά — μισή ώρα, ακριβώς.

Και τότε μου ήρθε μία σωτήρια έμπνευσις. Πετάχτηκα, λοιπόν, λέγοντας:

Με συγχωρείς, Λιλίκα για λίγο.

Που πάς; άπόρησε.

Εί! δεν καταλαβαίνεις; τη μόλωση, δινοντάς της να καταλάβη μ' ένα χαρακτηριστικό χαμόγελο, ότι ήταν έπείγουσα ανάγκη να διεκπεραιώσω μία προσωπική μου υπόθεση.

Έφυγα τρέχοντας και τρύπασα στο γωνιακό ψιλικατζίδικο, που είχε τηλέφωνο. Σήκωσα το άκουστικό και σχημάτισα έναν αριθμό.

Έμπρός! άκουσα από την άλλη άκρη του σύρματος:

Εσύ είσαι. Θανάση;

Ο ίδιος.

Εδώ Χαρίλαος.

Γεια σου.

Δέ μου λές, βρε Θανάση, μπας κι' έχεις άκουστά τί σοι πράμα είναι αυτές οι «Θεσμοφοριάζουσες»;

Στη γειτονιά μου μένουνε;

Ποιές;

Αυτές, οι πώς τις είπες;

Θεσμοφοριάζουσες.

Και γιατί δε ρωτάς κάνα γιατρό ή φαρμακοποιό;

Από πού κι' ως πού γιατρό ή φαρμακοποιό;

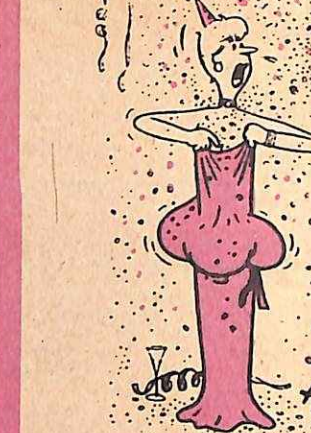
Μα αυτοί μονάχα ξέρουνε άπό θερμοφόρες και τα τοιαύτα.

Τούκλεισα το τηλέφωνο, χωρίς να τον ευχαριστήσω για την πολύτιμη συμβουλή.

Και συνέχισα τα τηλεφωνήματά. Έπαιρνα όποιον μού'χάτανε στο μυαλό. Κι' όταν ξαναλήφθηκε ο κύκλος των γνωστών, πήρα σβάρνα τους άγνωστους, που μ' έστελναν ευγενέστατα στο διάολο.

Κι' αν δεν έκλεινε το ψιλικατζίδικο, άκόμη θα τηλεφωνούσα. Κι' όσο για τη Λιλίκα, ίσως να με περιέμενε μέχρι τώρα. Έκτός αν άπελτίστηκε κι' έφυγε, όποτε θα πλήρωνε τις πορτοκαλάδες, που είχαμε πih στο ζαχαροπλαστείο, όπου είχαμε άρραξει. Και καλά να πάθῃ, για να τιμωρήθῃ η παθολογική περιέργειά της.

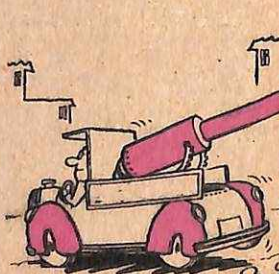
Κι' αν θέλη να πληροφορηθῇ σωμένα και καλά τί πά να πῇ «Θεσμοφοριάζουσες» να λάβῃ άλλα μέτρα. Γιατί εγώ είμαι άντρας, — και τί άντρας! — κι' όχι έγκυκλοπαίδεια!...

— Βρε παιδιά, σταματήστε επί τέλους το χαρτοπόλεμο!...

— Άντωνη, κατέβα γρήγορα γιατί κατά λάθος δεν πιάστηκα άπό το σχοινί!

«Ταχεία κατεβαφίσεις!...»

Γ. Γ.

Τυναϊκες ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΟΙ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ

Ο ΒΑΛΔΟΥΪΝΟΣ ο Β', αντίθετα από το Βαλδουίνο τον Α', ήταν πολύ εύσεθης. Τα χρονικά αναφέρουν, ότι τα γόνάτα του είχαν σκληρύνει από τις γονυκλισίες. Η έπιδρασι της θρησκείας έγινε ιδιαίτερα αισθητή στην Αντιλήψη, που είχε για τα καθήκοντά του, και στο θαυμασίο τρόπο, που άσκούσε το ύψηλό του έπάγγελμα: Έπάγγελμα χριστιανού βασιλέα. Στην άσκηση της εξουσίας ο τολμηρός αυτός Σταυροφόρος μάς εμφανίζεται σαν έπιμελής και τυπικός κυβερνήτης, σαν ευσυνείδητος και μεθοδικός άρχηγος, που κατεύθυνε όχι μόνο τις τύχες των ανθρώπων του, αλλά κι' αυτήν άκόμη την τύχη όλόκληρης της Ιερουσαλήμ.

Η ιδιαιτερία του ζωῇ ήταν άωστη. Έμεινε πάντα πιστός στην Άρμένισσα σύζυγό του, την πριγκίπισσα Μορφία, θυγατέρα του άρχοντα της Μαλάτίας Ισβρίηλ, που τη λάτρευε όσο τίποτ' άλλο στον κόσμο. Αλλά κι' αυτή δεν έλειψε ούτε μία στιγμή άπ' το πλευρό του. Μ' όλο που είχε πατήσει πιά τα σαράντα κι' είχε άποκτήσει μαζί του τέσσερις θυγατέρες, τη Μελισσάνθη, την Άλκη, την Όντριέν και την Ύβέτ — γι' αυτές θα μιλήσουμε, όταν θάρη η σειρά τους — η ομορφιά της ήταν άπαράμιλλη και το θάρρος της ασύγκριτο. Χειριζόταν τα όπλα με καταπληκτική ευχέρεια, ήταν δεινή για την τόλμη της, τη λάτρευαν όλοι οι Σταυροφόροι, γυναίκες και άντρες. Άπληκτα καταδεχτική, καθόταν άδρες όλόκληρης, μαζί τους κι' έπαιρνε μέρος στις διασκεδάσεις τους, τραγουδώντας τα έξωτικά τραγούδια της φυλής της. Κανείς δεν είχε να παραπονεθῇ για τίποτα εναντίον της. Όπως δεν είχε να παραπονεθῇ και με το Βαλδουίνο.

Λίτος και άπείριστος εκείνος, «χωρίς έπαροι και χωρίς περηφάνεια», διέφερε και σ' αυτό άκόμη από τον προκατόχό του, που είχε πάντα το πάθος της πολυτέλειας και της έπιδείξεως. Οικονόμος στο έπακρο, ήξερε παρ' όλα αυτά, όταν χρειαζόταν, να εοδεύη. Και να εοδεύη μάλιστα μεγάλοπρεπα. Με λίγα λόγια, «κυβερνούσε καλά και σθεναρά, κινώντας τους υπηκόους του να τον αγαπούν και τους έθνους του να τον τρέμουν». Τέσσερα χρόνια μετά την άναρρησί του στο θρόνο της Ιερουσαλήμ, ο Βαλδουίνος ο Β', όχρεώθηκε να υπερασπίσει τη βασιλική του εξουσία εναντίον σε μία άρκετα άναπάντεχη άνταρσία. Ο Βαλδουίνος, που τότε δεν αγάπησε την ειρήνη, σκόρπισε τη διχόνοια στη χώρα. Στα 1122, ο κόμης της Τριπόλεως Πόνς άρνήθηκε να δηλώσει ύποτελεία και να έκτελέσει τις φεουδαρχικές του υπηρεσίες. Αυτό σήμαινε πως έμειναν πάλι υπό συζητήσι όλη η μοναρχική όργανωσις της φραγκικής Συρίας, όπως την είχε επιβάλει ο προηγούμενος μονάρχης.

Ο Βαλδουίνος Β' φέρεται όργιζόμενος, κάλεσε τους ύποτελείς του, άποφασισμένος να βαδίσει εναντίον της Τριπόλεως. Το μοναρχικό άσθημα είχε εδραιωθῇ τόσο καλά, ώστε οι φεουδάρχες κι' οι ιππότες, συμμερίζονταν την άγανάκτησι του βασιλέα τους. Ένώ όμως όλα ήταν έτοιμα για την έπιθεσι, μήτηρ στη μέση η Μορφία και με τη λογική, που τη διέκρινε, προσπάθησε να συγκρατήσει τον άντρα της.

Γιατί να ξεσηκωθούμε άμέσως σε πόλεμο; τον ρώτησε. Δεν έχουμε να κάνουμε με κανένα μουσουλμάνο. Ο κόμης Πόνς είναι καλός χριστιανός και θα θέληση σίγουρα νάρη σε διαπραγματεύσεις μαζί σου. Για να σηκώση άνταρσία, θα ύπάρχη κάποιος σοβαρός λόγος. Αυτόν το λόγο πρέπει να μάθουμε. Προτείνω, λοιπόν, να του στείλεις πρεσβεία, για να πληροφορηθῇς τα καθέκαστα.

Ο βασιλέας γύρισε και κύτταξε τη γυναίκα του.

Έχεις δίκιο, άπάντησε. Άς μη φτάσουμε κατ' εύθειαν σ' άκρα. Καλύτερα να συνηνοηθούμε προηγούμενως μαζί του κι' αν άρνηθῇ, άποφασίζουμε πώς θα του φερθούμε. Ποιον προτείνεις να του στείλουμε;

Η Μορφία ύκωσε το ύπερήφανο μέτωπό της.

Θα πάω να του μιλήσω εγώ! είπε άποφασιστικά. Με τον Πόνς υπήρχανε κάποτε φίλοι. Ο πατέρας μου Ισβρίηλ τον φιλοέξηψε γι' άρκετό διάστημα στη Μαλάτια. Ίσως, λοιπόν, να θυμήθῃ την παλιά μας φιλία και να μ' άκούσῃ. Δέ θέλω μαζί μου συνοδεία. Γνωρίζω καλά ποιά δρόμο πρέπει ν' ακολουθήσω, για να μην κινδυνέψω...

Χαραμάτα την άλλη μέρα, έφυγε η Μορφία καλπάζοντας πάνω στο ύπεροχο άτι της. Πέρασε γρήγορα την Κάσα, την Όννέτ και το Σαντζάκ κι' έπειτα από τρεις βρομάδες διόδοισης πωρεας, έφτασε στον προορισμό της. Άπόρησε ο Πόνς, που την είδε ολομόναχη, μα χάριξε κιόλας. Γιατί στο μυαλό του σφηνώθηκε ένα παράλογο σχέδιο. «Ένα σχέδιο άνάξιο για την ευγενική του καταγωγή».

Ήρθε για να μου πῇς τα παράπονά σου, του έξήγησε η Μορφία μόλις έμειναν μόνοι. Γιατί εναντιώθηκες στο Βαλδουίνο; Τι σε άνάγκασε να γίνης άντάρτης στο βασιλέα, που τόσο έμπιστοσύνη σου είχε πάντα;

Ο κόμης χαμογέλασε παράξενα.

Έχω δυό λόγους άρκετούς για να μην ύπακούσω πιά στις θέλησεις του, άπάντησε. Τον πρώτο τον ξέρεις άπό παλιά. Σ' άγαπούσα άπό τότε που με φιλοέξηψε ο πατέρας σου. Σ' αγαπούσα και σού το είπα. Έσύ όμως άρνήθηκες, με τη δικαιολογία, ότι ποτέ δε θα παντρευόσουν Φράγκο. Κι' ώστόσο, ύστερα από λίγο, παντρεύτηκες το Βαλδουίνο.

Η Μορφία χαμήλωσε τα άράια της μάτια.

Ναι, έτσι νόμιζα τότε, άποκρίθηκε. Μα η ανθρώπινη ψυχή είναι άδυσσος. Ένώ το πιστεύα κι' έλεγα πως θα παντρευόμουν άνδρωπο της φυλής μου, ξαφνικά, αγάπησα το Βαλδουίνο και τον παντρεύτηκα. Αυτό όμως είναι κάτι που έπρεπε πιά να το έχης ξεχάσει, όπως το έξχασα κι' εγώ. Ποιός είναι ο δεύτερος λόγος;

Ότι θέλω ν' άποτελέσω ξεχωριστή ήγεμονία. Η Τρίπολι πρέπει να γίνη βασιλείο κι' όχι φέουδο της Ιερουσαλήμ. Τ' όνειρό μου είναι να γίνω βασιλιάς και θα το πετύχω. Ο Βαλδουίνος θα δεχτή, θέλοντας και μή, τους δρους που θα του θέσω. Γιατί άπ' αυτή τη στιγμή, είσαι αιχμάλωτός μου...

Κλειστάκι τη Μορφία σ' ένα δωμάτιο του πύργου κι' ύστερα ο Πόνς κάλεσε το στρατιωτικό του συμβούλιο, για να συσχεθῇ μαζί του πώς έπρεπε να φερθῇ έπειτα από την έπιτυχία της αιχμαλωσίας που έκανε. Ο φιλόδοξος φεουδάρχης, μ' όλο που δεν ήταν κακός κι' είχε καθάρως πολλά πράγματα ως τότε για τη Σταυροφορία, πίστευε πως θα πετύχαινε τους σκοπούς του. Όταν ο Βαλδουίνος θα μάθαινε την αιχμαλωσία της γυναίκας του, θα δεχόταν στα τυφλά τους δρους που θα του έβαζε. Μα δεν έκανε καλό υπολογισμό. Από την πρώτη στιγμή, που η βασιλίσσα βρέθηκε φυλακισμένη, άποφάσισε να δραπέτευσῃ. Η δουλειά βέβαια δεν ήταν διόλου εύκολη. Οι φύλακές της τη φρουρούσαν άγρυπνα. Παρ' όλα αυτά, κάποιος βράδυ, κατόρθωσε να πιάσῃ κουθέντα μ' έναν άπ' όλους.

— Βοήθησέ με να δραπέτευσω, τον παρακάλεσε. Είμαι η βασιλίσσα της Ιερουσαλήμ κι' ο Βαλδουίνος, όταν θα μάθῃ τη σύλληψή μου, θάρη να χυθῇ άδικα τόσο αίμα άδελφικό; Δεν είναι κρίμα, άφού μπορούμε να το προλάβουμε;

Ο φρουρός, σά να έλαμψαν μέσα του τα γνωστικά λόγια της Μορφίας, έπεσε από πόδια της και της τα φίλησε με σεβασμό.

— Απόψε κιόλας θα σε βοηθήσω να φύγης, τη βεβαίωσε. Άργά τη νύχτα θάρω να σε παραλάβω.

Έτσι κι' έγινε. Ο φρουρός κράτησε το λόγο του και κοντά τα χαράματα, άνοιξε την πόρτα της και την πήρε μαζί του. Δυό άλογα τους περίμεναν σιμά στη λίμνη της Άζις. Προτού όμως ξεκινήσουν, η βασιλίσσα έγραψε ένα γράμμα στον Πόνς, που του έλεγε, ότι εδε θα μαρτυρούσε τίποτε στο Βαλδουίνο για την αιχμαλωσία της, ούτε για την προδοτική του στάσι. Θα του άνέφερε μόνο, ότι ζητούσε καιρό να σκεφτή τις προτάσεις του.

Και συμπλήρωνε το γράμμα της: «Θέλω να σε σώσω άπό το γλύστρημα και θα κάνω ό,τι μπορώ για να σε σώσω. Εγώ έξχασα ήδη το θλιβερό περιστάτικό, έχασέ το κι' εσύ κι' έλα να ξαναγίνουμε φίλοι. Δεν είναι σωστό, έμεις, χριστιανοί, να μαλλώνουμε μεταξύ μας σαν άλλόθρησκοι έθνη. Είσαι καλός, έχεις ευγενική καρδιά, άντάξια για έναν ιππότη της Σταυροφορίας. Ιδ άπεδείξεις με τις πράξεις σου και την άφοσίωσί σου, πολλές φορές, σκέψου καλά τα λόγια μου και κάνε αυτό που σου ύπαγορεύει η τιμή σου κι' η ευγενική σου καταγωγή...».

Ιδ γράμμα αυτό στάλθηκε στον Πόνς μ' ένα περαστικό διαστέφ. Θυροβήθηκε εκείνος μόλις το διάβασε και το αίμα ανέθηκε στο κεφάλι του. Κάθε φράσι της Μορφίας ήταν και μία μαχαίρια. Δεν ήξερε πιά πώς να φερθῇ και τί να κάνῃ. Στο μεταξύ, ο Βαλδουίνος, βλέποντας την άργοπορία της γυναίκας του, ξεσηκώθηκε για έπιθεσι. Όταν ο βασιλικός στρατός — που είχε ξεκινήσει άπό την Άκρα — ζύγωνε στο Λίβανο, ήρθε και το χαρμόμενο μαντάτο: Η βασιλίσσα είχε έπιστρέψει στην Ιερουσαλήμ. Συγχρόνως, οι ίδιοι ιππότες της Τριπόλεως έκαναν διάσωση στον Πόνς, για να του δείξουν πόσο άσυνετη ήταν η ένέργειά του.

Ιόν έφεραν τότε μετανοιωμένο στο Βαλδουίνο το Β' κι' αυτός τον συχώρεσε.

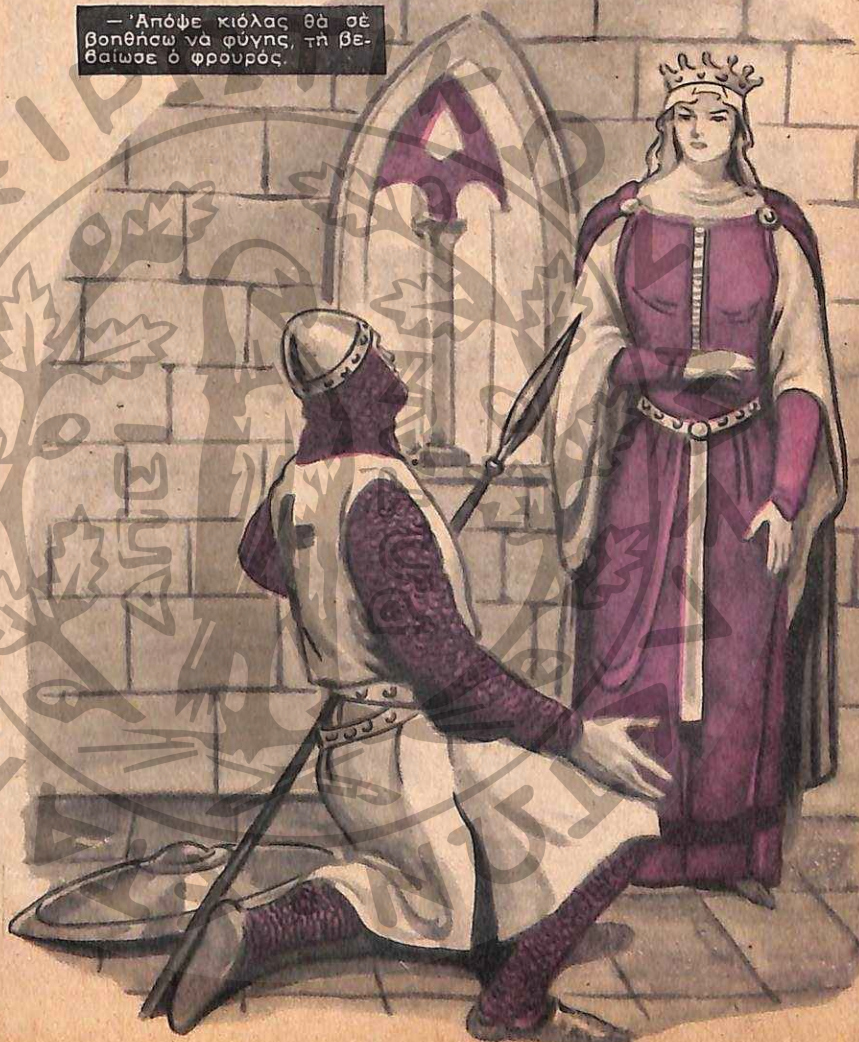
Είσαι μία μεγάλη βασιλίσσα, είπε την άλλη μέρα ο κόμης στην τολμηρή Σταυροφορο. Το γράμμα σου με πλήγωσε βαθεία, αλλά μου άνοιξε τα μάτια. Ποτέ πιά δε θα σκερτώ το παραμικρό εναντίον σας. Θα μείνω για πάντα πιστός κι' άφοσίωμένος στο πλευρό σας...

Η Μορφία χαμογέλασε με άπλότητα.

Και το χαμόγελό της εκείνο έμοιαζε σά γλυκοχάραγμα και σαν έλπιδα, για ένα καλύτερο μέλλον.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΒΗΛΑΡΑΣ

— Απόψε κιόλας θα σε βοηθήσω να φύγης, τη βεβαίωσε ο φρουρός.

ΤΟ ΓΕΛΙΟ ΜΑΚΡΑΙΝΕΙ ΤΗ ΖΩΗ

Η κυρία: Κύτταξε, Μαρία... Μπορώ να γράψω τ' όνομά μου πάνω στη σκόνη που έχουν όλα τα επιπλά!

Η καμπαριέρ: Τι κρίμα, κυρία, να μην ξέρω κι' εγώ γράμματα!...

Μεταξύ νεονύμφων: — Άγάπη μου, θέλω να μου μείνης πάντα πιστός!

— Θάμα πιστός όσο και σύ!

— Άθω! Όμολογείς λοιπόν πως σκέπτεσαι κι' όλας να μ' άπατήσεις;...

— Πέστε μου, σας παρακαλώ, μπορεί να πεθάνῃ κανείς άπό διασθήτη;

— Μα, κυρία μου...

— Μην άνησυχῇτε! Μιλήστε έλεύθερα. Δεν πρόκειται για μένα, αλλά για τον άντρα μου...

— Όταν φίλησα τη Μαρία, μύριξε καπνό. Και μάλιστα άπό πόρο. Δεν ξέρεις τι μου ήρθε τότε!...

— ΆΑ, πρέπει να συγχρονι-

σθής, φίλε μου. Στην εποχή μας, καπνίζουν οι περισσότερες γυναίκες. Δεν ύπάρχει λόγος να τις άπεχθανόσαι γι' αυτό.

— Ναι, αλλά... η Μαρία δεν καπνίζει ποτέ!

Ο Μωυσης πουλάει ψάρια. Έχει άνοιξῃ ένα μαγαζάκι δίπλα σε μία Τράπεζα και κάνει χρυσές δουλειές.

Μία μέρα λοιπόν, ένας φίλος του του ζητάει μερικά λεφτά δανεικά.

— Αδύνατον, αγαπητέ μου! άπαντάει ο πονηρός Μωυσης. Δέ μπορώ να σου δανείσω, γιατί έχωμε κάνει συμβόλαιο με το διευθυντή της Τραπεζής. Η συμφωνία μας είναι εκείνος να μην πουλάῃ ψάρια κι' εγώ να μη δανείζω λεφτά!

— Τι έκανες, όταν η γυναίκα σου σου έσπασε το βάζο στο κεφάλι;

— Τι ήθελες να κάνω; Πήγα κι' άγόρασα έλαιο!

— Τι ήθελες να κάνω; Πήγα κι' άγόρασα έλαιο!

— Τι ήθελες να κάνω; Πήγα κι' άγόρασα έλαιο!

— Τι ήθελες να κάνω; Πήγα κι' άγόρασα έλαιο!

— Τι ήθελες να κάνω; Πήγα κι' άγόρασα έλαιο!

— Τι ήθελες να κάνω; Πήγα κι' άγόρασα έλαιο!

— Τι ήθελες να κάνω; Πήγα κι' άγόρασα έλαιο!

— Θεέ μου, ψιθύρισε, συγχώρεσέ με αν είναι κακό αυτό που κάνω...

ΕΠΕΙΤΑ από μία ξανή κηλίδα, πλημμύρα, τα νερά του Τάγου είχαν παρσύρει την παλιά γέφυρα του 'Αγίου Μαρτίνου, κι' οι κάτοικοι του Τολέδου ήταν τώρα απελπισμένοι. 'Η κί- νησι είχε παραλύσει στην πόλη τους. «Ποιός θα ξαναχτίσει τη γέφυρά μας;», αναρωτιόνταν.

Μά κανείς μηχανικός δεν ήθελε ν' αναλάβει αυτό το έργο. Στο μέρος εκείνο, το ποτάμι κυλούσε μέσα σε μία από- κρημη χαράδρα. Πώς να στηθεί μία γέφυρα;...

Ωστόσο, ο πρίγκιπας - επίσκο- πος κάλεσε στο παλάτι του πολλούς αρχιτέκτονες. Μά οι περισσότεροι απ' αυτούς, δήλωσαν πως το έργο ήταν απραγματοποίητο.

Μονάχα ένας, ο Ζαν ντ' 'Αρβάλ, αφού σκέφθηκε πολύ, πήγε στον έ- πσκοπο το απόγευμα των υπολογισμών του και του δήλωσε πως αναλάβαινε την κατασκευή της καινούρ- γιας γέφυρας.

Πολύ καλά, απάντησε εκείνος. Δέχομαι την πρό- τασί σας. Θά θέσω στη διάθεσί σας τους εργάτες και τα υλικά, που χρειάζεστε. 'Αν πετύχετε, όπως ελπίζω, η πόλη μας θα σας αντα- μείψει πλουσιοπαρόχα.

Οι εργασίες άρχισαν την άλλη μέρα. Καί σ' όχτω μήνες η γέφυρα είχε τελειώσει. Δεν απέμεινε, παρά να βγάλουν τα στρώματα που συγκρατούσαν τις καμάρες της, και να την παραδώσουν σε κοινή χρήση.

'Η τελετή των εγκαινίων θα γινόταν την άλλη μέρα. 'Ο επίσκοπος είχε προσκαλέσει σ' αυτήν πολλούς άρχοντες της 'Ισπανίας.

Το προηγούμενο βράδυ, ωστόσο, μόλις σκοτεινιάσε, κάποιο μυστικό προαίσθημα έσπρωξε τον ντ' 'Αρβάλ να πάει με μία βάρκα ως τη μέση του ποταμού, ν' ανέβει στις σκαλωσιές της κεντρικής αψίδας και να εξετάσει προσεκτικά τη γέφυρα.

Προχωρούσε από πέτρα σε πέτρα, κυττάζοντας αν είχαν εκτελεσθεί σωστά οι διαταγές του. Ξαφνικά, η ματιά του έπεσε στον κεντρικό θόλο. Μία νεκρική χλωμάδα απλώθηκε τότε στο πρόσωπό του...

Είχε διακρίνει με το εξασκημένο μάτι του κάτι το άνωμαλο, μία παρέκκλιση ανάμεσα σε δύο πέτρες... Με χέρι που έτρεμε, έβγαλε ένα σημειωματάριο κι' άρχισε να κάνει διάφορους υπολογισμούς, στο φως του φαναριού του.

Δεν τον είχε ξεγελάσει το προαίσθημά του! 'Υπήρχε στους υπολο- γισμούς του ένα μικρό σφάλμα. Λίγων χιλιοστών. Μά αυτό απειλούσε τώρα τη στερεότητα ολόκληρης της γέφυρας!

Σκούπισε τον ιδρώτα του μετώπου του και πήρε το δρόμο για το σπίτι του, με σκυφτό κεφάλι.

'Η γυναίκα του, η Κατερίνα, τον περίμενε ανυπόμονα. Χαϊρότανε προκαταβολικά για το θρίαμβό της άλλης μέρας... Μόνο όταν μπή- κανε στην κατάφωτη τραπέζια, πρόσεξε τη χλωμάδα του και φώ- νασε με φρίκη!

— Θεέ μου! Τι συμβαίνει;

— 'Ο ντ' 'Αρβάλ της έκανε νόημα να σωπάσει, δειχνοντάς της το γυίο τους 'Αλαιν, που είχε παρουσιάσει στην πόρτα. 'Εκείνη κατάλαβε πως κάτι το εξαιρετικό συνέβαινε, και δεν έμεινε.

— 'Ας φάμε! είπε, προσπαθώντας να κάνει σταθερή τη φωνή της. 'Ολη την ώρα του φαγητού, δέ μιλήσε κανείς. 'Υστερα η Κατε-ρίνα είπε στο παιδί:

Η ΓΕΦΥΡΑ

Του Τολέδου

— Πήγαινε να κοιμηθείς τώρα, γιὰ νὰ ξεπνήσεις χωρίς αἶριο. Ναί, μητέρα! ἀπάντησε τὸ παιδί, κι' ὑπάκουσε ἀμέσως.
— Ὅταν ἐμείνε μόνη μὲ τὸν ἀντρα τῆς, ἡ Κατερίνα τὸν ἰκέτευε:
— Πές μου τώρα τὸ μυστικό, ποὺ σὲ πνίγει!
— 'Αλλοίμονο! 'Εκανα κάποιο λάθος στὸς ὑπολογισμούς μου! ἀπάντησε ἐκεῖνος.
— Καί... εἶναι ἀργά γιὰ νὰ τὸ διορθώσης;
— Πολὺ ἀργά!
— Τί θὰ συμβῇ, λοιπόν;
— Κάτι τρομερό, ἀπάνταστο! Αἶριο, ὅταν βγάλουμε τὰ στῆριγ- ματα, ἡ γέφυρα θὰ γκρεμιστῇ μέσα στὸ ποτάμι, μαζὶ μ' ὅλους τοὺς ἐπιστήμους, ποὺ θὰ βρίσκονται πάνω τῆς. 'Ανάμεσα σ' αὐτοὺς, θὰ εἶμαι φυσικά κι' ἐγώ!
— Τί θὰ κάνουμε τώρα;... μουρμούρισε ἡ Κατερίνα μ' ἀπόγνωσι.
— Πρέπει νὰναι κανεὶς καλὸς παίκτης! 'Εχασα τὸ παιχνίδι. Τόσο τὸ χειρότερο γιὰ μένα...
— Ὅχι, αὐτὸ δὲ μπορεῖ νὰ γίνῃ! Δὲ θὰ πᾶς στὴ γέφυρα! Δὲν τὸ θέλω!...
— Προτιμᾷς, λοιπόν, νὰ γίνῃ ὁ περίγελως τοῦ κόσμου καὶ νὰ μὲ στείλουνε στὴ φυλακή;... Πιστέψέ με, ἀγαπητὴ μου Κατερίνα, δὲ μπο- ρεῖ νὰ γίνῃ τίποτα! Μόνο ἓνα θαῦμα θὰ μπορούσε νὰ μὲ σώσει.
— Ὅσα παρακαλῶς τὸ Θεὸ νὰ κάνῃ αὐτὸ τὸ θαῦμα! εἶπε ἡ δυστυ- χισμένη γυναίκα.

Πλησίαζαν μεσάνυχτα τώρα. 'Αφού προσευχήθηκε θερμὰ στὸ Θεό, ἡ Κατερίνα ἤρμισε κάπως κι' ἀποκοιμήθηκε.

Ὁ Ζαν ντ' 'Αρβάλ, τσακισμένος ἀπ' τὴν κόουρασι, βυθίστηκε κι' αὐτὸς στὸν ὕπνο. 'Ετσι, κανεὶς δὲν ἄκουσε τὸ θόρυβο μιάς πόρτας ποὺ ἀνοίξε, γιὰ νὰ γλυστρήσῃ ἔξω ἓνα παιδάκι 12 χρονῶν: ὁ 'Αλαιν, ὁ υἱὸς τοῦ μηχανικοῦ.

Κρατοῦσε στὸ χέρι του ἓνα ἀναμμένο δαυλὸ, κρύδοντας ὅσο μπο- ροῦσε τὴ φλόγα τοῦ πίσω ἀπ' τὸ μεγάλο μανδύα του.

Ποῦ πῆγαινε, λοιπόν; Γιατί εἶχε πάρει μαζὶ τοῦ αὐτοῦ τὸ δαυλὸ, ἀφοῦ δὲν τὸν χρησιμοποιοῦσε γιὰ νὰ φωτίσῃ τὸ δρόμο του;...

'Επειτα ἀπὸ ἀρκετὴ ὥρα, ἔφτασε στὴ γέφυρα. Σταμάτησε τότε, γιὰ νὰ πάρῃ ἀναπνοή. Κυττάζε γύρω του, βεβαιώθηκε πὺς δὲν τὸν παρακολουθοῦσε κανεὶς, καὶ προχώρησε ὕστερα ἀνάμεσα στὸς πυκνοὺς θάμνους.

Ὅταν ἀντίκρυσε τὴ σκαλωσιά, ποὺ συγκρατοῦσε ὁλόκληρη τὴ γέ- φυρα, ἔνοιωσε ἓνα ρίγος σ' ὅλο του τὸ σῶμα. 'Ηταν, ἀραγε ἀπ' τὸ θέαμα τοῦ νεροῦ, ποὺ κυλοῦσε ὀρ- μητικά ἀπὸ κάτω; 'Η ἀπ' τὴ φρί- κη τοῦ γι' αὐτὸ, ποὺ ἐπρόκειτο νὰ κανῇ;...

Μά ὁ δισταγμός του δὲν κράτη- σε πολὺ.

— Θεέ μου, ψιθύρισε, συγχώρεσέ με, ἂν εἶναι κακό αὐτὸ ποὺ κάνω... 'Αν ὁμως εἶναι καλὸ, προστάξέ με!...

Καὶ πλησίασε τὸ δαυλὸ του στὰ ξύλινα δοκάρια.

Λίγα λεπτά ἀργότερα, εἶχε πᾶ- ρει φωτιά ὅλη ἡ σκαλωσιά, κι' ὁ ἀνεμος ποὺ φυσοῦσε δυνάμεινε ὁ- λοένα τὶς φλόγες.

Ὁ 'Αλαιν ἔφυγε κρυφά, ὅπως εἶχε ἔρθει!...

Τὴν ἄλλη μέρα, δὲν εἶχε ἀπομείνει τί- ποτε ἀπ' τὴν τεράστια σκαλωσιά. Κι' ἡ κεντρικὴ αψίδα τῆς γέφυρας εἶχε γκρε- μιστῇ.

Κανεὶς ἀπ' τοὺς κατοίκους τοῦ Τολέ- δου δὲν ὑποπτεύθηκε ὡστόσο πὺς ἡ πυρ- καγιά ἐκείνη εἶχε σώσει τὸς αὐτοὺς ἀνθρώ- πους ἀπὸ βέβαιο θάνατο.

Μά καὶ κανεὶς δὲ φαντάστηκε πὺς ἡ σωτηρία τους ἦταν ἔργο τοῦ μικροῦ 'Α- λαιν, ποῦ, τὸ περασμένο βράδυ, ἀντὶ νὰ πάει νὰ πλαγιάσῃ, εἶχε κρυ- φτῇ πίσω ἀπὸ μιά κουρτίνα κι' εἶχε παρακολουθήσει ὅλη τὴ συνομιλία τοῦ πατέρα του καὶ τῆς μητέρας του...

'Εξ ἡμέρας ἀργότερα, ἡ βλάβη τῆς γέφυρας εἶχε διορθωθῇ. Κι' ὁ ντ' 'Αρβάλ, εὐτυχισμένος αὐτὴ τὴ φορά, ἐπευφημήθηκε ἀπ' τοὺς κα- τοίκους τοῦ Τολέδου, στὸ ἴδιο ἀκριβὲς μέρος, ὅπου λίγο ἔλειψε νὰ βρῇ ἄλλοτε τὸ θάνατο...

□□

Λ. ΛΑΜΠΡΙ

ΤΟΥΣ ΠΑΝΤΡΕΨΕ ΕΝΑ ΞΕΧΑΣΜΕΝΟ ΓΡΑΜΜΑ

Ὑπάρχοντας στὸ σπίτι τῆς μετὰ λεωφορείου, τὸ χειμωνιάτικο ἐκεῖνο βράδυ, μία ὁμορφὴ Λονδρέζα δακτυλογράφος 19 χρονῶν, ξεφύλλιζε τὸ αἰσθημα- τικὸ μνηστῆριμα ποὺ εἶχε πάρει ἀπὸ μιά δανειστικὴ βιβλιοθήκη. Ξαφνικά, βρήκε ἀνάμεσα σὲ δύο φύλλα τοῦ βιβλίου ἓνα σύντομο ἑρωτικὸ γράμμα. Κάποιος ἔγραφε στὴν ἀγαπημένη του, τῆς παραπονιότανε πὺς εἶχε πολὺν καιρὸ νὰ τὴ δῇ ἢ νὰ πάρῃ εἰδήσεις τῆς, καὶ πρόσθετε: «Μποροῦμε νὰ καναβοῦμε, ἔστω γιὰ μιά τελευταία φορά; Θά σὲ περιμένω στὸ συνη- θικό μέρος μας, στὴ στάσι τοῦ Χάουντ-Πάρκ, στὴ 1 τοῦ μεσημέρι τῆς 21ης 'Ιανουαρίου. 'Ελα, ἔστω κι' ἂν ὑπάρχῃ τώρα κάποιος ἄλλος στὸ ζωὸ σου. Λαχταρῶ τόσο νὰ σὲ δῶ! Τζῶν».

'Η δακτυλογράφος συγκινήθηκε ἀπ' τὸ ἑρωτικὸ αὐτὸ ρομάντο τῆς ἀ- ληθινῆς ζωῆς. Τὸ γράμμα δὲν εἶχε διεδῆναι, ὅτε φακέλλο. Θά ἦταν ἀ- σφαλὲς ἓνα σχέδιο, ποὺ τὸ εἶχε ἀντιγράψῃ ὕστερα ὁ ἐρωτευμένος Τζῶν, καὶ ξεχνώντας νὰ τὸ σκίσῃ, τὸ εἶχε μεταχειριστῇ γιὰ σημάδι στὸ βιβλίο. ποὺ διαβάσε. Μία ἀκατανίκητη περιέργεια ἐπρωξε τὴ δακτυλογράφο νὰ πάει στὸ μέρος τοῦ ραντεβού, τὴν ὥριστη μέρα καὶ ὥρα. Τὸ ἐνστικτὸ τῆς τὴ βοήθησε ν' ἀναγνωρίσῃ τὸ Τζῶν: 'Ηταν ἓνας ψηλὸς, καλοντυμένος καὶ συμπληρωτικὸς νέος. Κυττάζε μ' ἀγωνία τοὺς ἐπιβάτες ποὺ κατέβαιναν ἀπ' τὰ λεωφορεία. 'Αφού πέρασαν ἔτσι λίγα λεπτά, ἡ δακτυλογράφος — βέβαια πᾶσι πὺς δὲ θάρχονταν ἡ ἄλλη — πλησίασε τὸ νέο καὶ τὸν ρώτησε:

— Μὲ συγχώρετε, κύριε. Λέγεσθε Τζῶν;

— 'Εκείνος τὴν κυττάζε μ' ἀπορία.

— Μάλιστα, δεσποινίς, ἀπάντησε. 'Αλλά... δὲ σὰς θυμάμαι...

— Φυσικά, γιὰτὶ δὲ μὲ ἔρεπε καθόλου!

Κι' ἡ κοπέλλα τοῦ διηγήθηκε πὺς καὶ γιὰτὶ βρισκόταν ἐκεῖ. Γιὰ νὰ μὴ τὰ πολυλογῶμε, σὲ λίγο, τρώγαμε μαζὶ σ' ἓνα ρεστωράν τοῦ Σέχο... Καὶ τώρα ἀποτελοῦν οἱ δύο τοὺς τὸ εὐτυχέστερο ἀντρίγγονο τοῦ Λονδίνου!

Τὸ μωντέρνο βραδυνο' μακιγιάζ

Γιὰ τὰ μάτια, τὰ χεῖλη, τὸ πρόσωπο, τὸ λαιμὸ καὶ τὰ χέρια

Ο ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΣ ἔχθρος τῆς γυναίκας εἶναι τὸ τεχνητὸ φῶς. Πρόκειται γιὰ ἓναν ἐχθρὸ ὑποῦλο καὶ δόλιο, ποῦ, ἂν δὲ φυλαχτῇ ἀπ' αὐτόν, μπορεῖ νὰ τὴν παραμορφώσῃ, νὰ καταστρέψῃ τὶς γραμμὲς τῆς, ν' ἀτονήσῃ τὰ χαρακτηριστικά τῆς καὶ νὰ τὴ μεταβάλῃ σὲ ἀληθινὴν καρικατούρα τοῦ ἑαυτοῦ τῆς.

'Αλλὰ πὺς μὴ γυναίκα μπορεῖ νὰ προφυλαχτῇ ἀπὸ αὐτὸ τὸν ἐπι- κίνδυνο ἔχθρο;

'Η πιὸ ἀποτελεσματικὴ ἀμυνα εἶναι, βέβαια, ἓνα καλὸ μακιγιάζ. 'Αλλὰ τὸ μα- κιγιάζ ποῦ σὰς χρειάζεται γιὰ τὴ νύ- χτα, δὲν ἔχει καμμιὰ σχέση μ' ἐκεῖνο, ποὺ κάνετε γιὰ τὴν ἡμέρα. 'Ας δοῦμε, λοιπόν, πὺς πρέπει νὰ εἶναι αὐτὸ τὸ μακιγιάζ.

1) Μάτια. Τὸ βάψιμο τῶν ματιῶν γιὰ τὴ νύχτα πρέπει νὰ εἶναι ἐλάνθων, γιὰ ν' ἀντέχῃ στὸ τεχνητὸ φῶς. Μὴ διατάζετε, λοιπόν, νὰ βαρύνετε λίγο πε- ρισσότερο ἀπὸ ὅ,τι συνήθως, ἀρκεῖ νὰ μὴν τὸ παρακάνετε. Τὰ πράγματα, ποὺ πρέπει νὰ προσέξετε εἶναι τὰ ἑξῆς:

α) Δὲ θὰ βάψετε τὸ κάτω βλέφαρο, ἀλλὰ μόνο τὸ ἔπάνω.

β) Τὸ βάψιμο τῶν δυὸ βλέφαρων, ἀ- ριστεροῦ καὶ δεξιοῦ, πρέπει νὰ εἶναι ἀ- πόλυτα ὁμοιο. Τὴν ἡμέρα, ἡ διαφορά δὲ φαίνεται, ἀκόμη κι' ὅταν εἶναι ἀρ- κετὰ μεγάλη. Κάτω ἀπὸ τὸ τεχνητὸ φῶς, ὁμως, κι' ἡ πιὸ ἀσημαντὴ διαφορά προκαλεῖ ἀμέσως τὴν προσοχή. Γιὰ νὰ πετύχετε τὸ ὁμοιο βάψιμο καὶ τῶν δυὸ βλέφαρων, πρέπει νὰ τὸ κάμετε προ- στὰ σ' ἓναν καθρέφτη, ποὺ νὰ φωτίζε- ται κι' ἀπὸ τὰ δύο πλάγια. Μ' ἓνα μο- ναδικὸ φῶς, ποὺ πέφτει ἀπὸ ψηλά, θὰ βάψετε λαθασμένα τὰ βλέφαρά σας.

γ) Ξανθὲς ἢ μελαχρινὲς, θὰ χρησι- μοποιήσετε ἓνα σκούρο ρίμμελ. ποῦ νὰ μὴν ἔχῃ τὴν ἐλαχίστη κοκκινωπὴ ἀπό- χρωσι.

δ) Τὸ κοσμητικὸ, ποὺ χρησιμοποιεῖτε γιὰ τὰ ματωσίνορα, πρέπει νὰ εἶναι τοῦ τύπου ποὺ διαλύεται στὸ νερό. Με- ρικὰ ἄλλα κοσμητικά, ποὺ δὲ διαλύονται στὸ νερό, ἐκτὸς τοῦ ὅτι σκληραίνουν τὸ μάτι, φαίνονται κάτω ἀπὸ τὸ τε- χνητὸ φῶς σὰν ψεύτικα. 'Αποφύγετε τα, γιὰτὶ θὰ σὰς παραμορφώσουν.

ε) Θὰ κάμετε μὴ πολὺ λεπτὴ γραμ- μὴ ἀπὸ τὸ ἐσωτερικὸ μέρος τοῦ ματιοῦ ὡς τὸ ἐξωτερικὸ. Θὰ δυναμώσετε κατὰ- πιν αὐτὴ τὴ γραμμὴ ἀπὸ τὸ σημεῖο, ὅ- που τὰ ματωσίνορα ἀρχίζουν νὰ γίνων- ται πιὸ πυκνά.

στ) Θὰ γουδιάσετε ἐλαφρὰ τὰ φρύ- δια ἀπὸ τὸ κάτω μέρος. Στὸ ἔπάνω

Α) Θὰ βάψετε καλύτερα τὸ ἔπάνω χεῖλος μὲ ἓνα μικρὸ πινέλλο, ποῦ νὰ εἶναι πλατὺ στὴν ἄκρη σὰν σπάτουλα (1. 1α). Θὰ προσέξετε, ὥστε ν' ἀφήσετε ἄθαρη τὴν ἄκρη τοῦ μικροῦ αὐλακίου ποὺ κατεβαίνει ἀπὸ τὴ μύτη (2). 'Ετοι θὰ χω- ρίσετε τὰ δύο τρίγωνα τοῦ ἔπάνω χείλους. Γιὰ τὸ κάτω χεῖλος ἀρκεῖ τὸ συνθηματικὸ κραγιὸν σας (3). Β) Γιὰ νὰ δώσετε περισσότερο πάχος στὰ ματωσίνορά σας, θὰ τὰ πούδραρετε κι' ἔ- πεῖτα θὰ πονώσετε μὲ τὸ κραγιὸν σας τὴ γραμμὴ τους. Θὰ βά- λετε ὕστερα τὸ ρίμμελ. Γ) Θὰ βρῆτε στὸ ἐμπόριο εὐδίκης λα- θίδες, ποὺ χρησιμοποιοῦν γιὰ νὰ κάμετε τὰ ματωσίνορά σας νὰ σκωθοῦν πρὸς τὰ ἔπάνω.

μέρος δὲν πρέπει νὰ τὰ πειράξετε καθόλου. Μπορεῖτε νὰ βγάλετε μόνο τὶς τρίχες, ποὺ περισσεύουν.

ζ) Προτιμήστε ἓνα ρίμμελ πρασινωπὸ γιὰ τὰ βλέφαρα, ποῦ θὰ τὸ βάλετε πάνω ἀπὸ τὴ μαυρὴ γραμμὴ, ποὺ φτιάξατε στὰ ματωσίνορα. Στὴν ἐσωτερικὴ γωνία τοῦ ματιοῦ μπορεῖτε νὰ βάλετε λίγο βιολεττὶ ρίμμελ, γιὰ νὰ δώσετε μεγαλύτερο βάθος στὸ μάτι. Θὰ πούδραρετε κατόπιν τὸ βλέφαρο.

2) Χείλια. Ὅπως θὰ ἔχετε προσέξει, τὸ ἔπάνω χεῖλος διαιρεῖται σὲ δύο τρίγωνα, ποὺ σμίγουν στὴ μέση. Γιὰ νὰ πετύχετε ἓνα καλὸ βάψιμο, πάρτε ἓνα κριζὸ κραγιὸν, σὰν αὐτὸ ποὺ χρησιμοποιεῖτε γιὰ τὰ μάτια καὶ περάστε τὴ γραμμὴ τους. Θὰ τὰ βάψετε κατόπιν μὲ τὸ συνθηματικὸ σας ρούζ. 'Η κριζὴ γραμμὴ θὰ σὰς βοηθήσῃ νὰ μὴν ξεφύγετε καθόλου.

Στὸ κάτω χεῖλος θὰ χρησιμοποιήσετε μόνο τὸ κραγιὸν τοῦ ρούζ. 'Η καμπύλη θὰ εἶναι πιὸ ἐντονη στὰ κέντρα καὶ θὰ σχηματίζῃ ἑὺς μικρὲς γωνίες στὰ πλάγια.

Θὰ διαλέξετε ἓνα ρούζ ζωρὸ καὶ γυαλιστερό, ποῦ νὰ φωτίσῃ ὁλό- κληρο τὸ πρόσωπο. Τὰ ἀνοιχτὰ ρούζ εἶναι ὁλότελα ἀκατάλληλα γιὰ τὴ νύχτα. Οἱ καλύτερες ἀποχρώσεις εἶναι τὸ κοραλλὶ καὶ τὸ καρμίνι.

Θ' ἀποφύγετε τὸ «κινηματογραφικὸ» βάψιμο, ποὺ κάνει τὰ χεῖλη νὰ φαίνονται σὰ νὰ τὰ ἔχετε περάσει μὲ μὴ κόνικη πάστα. Τὸ βάψιμο πρέπει, τουναντίον, νὰ μὴν εἶναι πολὺ παχύ, γιὰ νὰ δὴν τὴν ἐντύπωσι τῆς φυσικότητος.

Δὲν πρέπει νὰ βάψετε ποτὲ τὴν ἄκρη τοῦ μικροῦ αὐλακίου, ποῦ κατεβαίνει ἀπὸ τὴ βάση τῆς μύτης πρὸς τὰ χεῖλη. Θὰ προσπαθήσετε, τουναντίον, νὰ μὴν ἀφίσετε οὔτε ἴχνος ρούζ πάνω σ' αὐτὸ. 'Ετσι θὰ φανῇτε πιὸ νέα.

3) Μακιγιάζ. Γιὰ τὸ βραδυνο μακιγιάζ θὰ προτιμήσετε ἓνα «φὸν ντὲ τέν» λιγάκι χρωματιστὸ, γιὰ νὰ ζωρύνετε τὴν ἐπι- δερμίδα σας. 'Ο τεχνητὸς φωτι- σμός συγχωρεῖ ὅλες τὶς υπερδο- λές.

4) Λαίμους. Γιὰ νὰ κάμετε πιὸ λεπτὴ τὴ γραμμὴ τοῦ λαι- μοῦ σας, θὰ περάσετε μ' ἓνα λε- πτότατο στρώμα «φὸν ντὲ τέν» μόνο στὰ δύο πλάγια. Θὰ βά- λετε κατόπιν ἀφθονὴ πούδρα.

Θ' ἀποφύγετε τὰ σκουλαρίκια, ποὺ κρέμονται, γιὰ τὸ λόγο, ὅτι καταστρέφουν τὴ γραμμὴ τοῦ λαιμοῦ. Τὸ καλύτερο γιὰ τὸ βρά-δυ εἶναι δυὸ κοντρά μαργαριτά- ρια στὸς λοβούς τῶν αὐτιῶν. Θαυμάσιο σπόδισμα γιὰ τὸ λαι- μὸ εἶναι ἐπίσης ἓνα κολλίε ἀπὸ μαργαριτάρια. 'Ὅσο μακρύτερα κατεβαίνει αὐτὸ τὸ κολλίε, τόσο πιὸ ψηλὸς καὶ λεπτὸς θὰ φαί- νεται ὁ λαιμός σας.

5) Χέρια. Τὰ νύχια σας πρέπει νὰ γυαλίζουν. Θὰ χρησι- μοποιήσετε ἓνα βερνίκι τοῦ ἰδίου τόνου μὲ τὸ ρούζ, ποὺ βάψετε στὰ χεῖλη σας. 'Αφού τὰ βάψετε, περάστε τα μὲ λίγη πούδρα, προ- τὸ νὰ εἰσα-στε σύμφωνη μὲ τὴ μόδα, θ' ἀ- φίσετε ἄθαφο ἓνα μικρὸ μνιόνα στὴ βάση τοῦ νυχιοῦ. Γιὰ τὸ γυάλισμα, μπορεῖτε νὰ χρησιμο- ποιήσετε σμάλτο χρυσαφί, ποῦ κάνει πολὺ καλὴ ἐντύπωσι.

ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΤΟΥ ΦΙΛΙΟΥ

Εἶναι ἐπικίνδυνα τὰ φίλια; «Ναί!» ἀπαντοῦν ὠρσιμένοι σχο- λαστικὸι ὕγεινολόγοι, καὶ ἀρα- διάζουν τὶς θεωρίες τους περὶ μεταδόσεως μικροβίων κλπ.

'Εκτὸς ὁμως ἀπ' αὐτοὺς τοὺς ἀμφισβητήσιμους κινδύνους, τὰ φίλια κρύβουν κάποτε καὶ κάποιους ἄλλους, σπανιότερους, ἀλλὰ πιὸ χειροπιαστοὺς.

'Ετσι, κάποιος 'Αμερικάνος ἀπ' τὸ Τέξας ἐρωτήθηκε φλο- γερά καὶ κερασνοβόλα μὴ κοπέλλα, ποῦ γνώρισε σ' ἓνα πάρτυ, καὶ τῆς ζήτησε ἓνα φίλι ὅταν τὴν καληνυχτίζε. 'Εκείνη συγ- κατατέθηκε.

Τὴν ἄσπαξε τότε καὶ τὴ φίλησε μὲ τόσο πάθος... ὥστε τῆς ἐξάρθρωσε τὴ μασέλα!

'Η δυστυχισμένη κοπέλλα βόγγησε ἀπ' τὸν πόνο καὶ σω- ρίστηκε χάμω, μόλις τὴν ἄφησε ἀπ' τὴν ἀγκαλιά του ὁ ἐκπληκτος νέος.

Τὴν πῆγαν ἐπείγοντως στὸ νοσοκομεῖο... καί, ὅταν ἔγινε καλὰ, παντρεύτηκε μὲ τὸν ὀρμητικὸ ἐρωτευμένο! Αὐτὸς ἦταν ἄλλος ἄλλος κινδύνος τοῦ φιλοῦ... ἀλλὰ γιὰ τὸ νεαρό!

Κάποιος ἄλλος πάλι, στὴν Καλιφορνια, ἔβγαλε τὸν ὅμο του, κα- θὼς σφιχταγκάλιασε μὴ γλυκεῖα κοπέλλα ἀπ' τὸ Σάν Φραντίσκο καὶ τῆς ἔδινε δώδεκα ἀτέλειωτα καὶ μεθυστικά φίλια!

Μὰ κι' ἓνας Σκωτσέζος, καθὼς φιλοῦσε τὴν ἀγαπημένη του ἔξω ἀπ' τὴν πόρτα τῆς, τὴν εἶδε νὰ πέφτῃ λιπόθυμη. 'Ὅπως ἐξακριβώ-θηκε κατόπιν, μὲ τὸ ὀρμητικὸ φίλι του, τῆς εἶχε σπᾶσει τὸ κόκκαλο τῆς μύτης!

Πρὶν ἀπὸ λίγα χρόνια, πέθανε στὴν 'Αμερικὴ μὴ γυναίκα, ποὺ εἶχε δοκιμάσει, τὸ 1910, κάποια πικρὴ ἐρωτικὴ ἀπογοήτευσί, κι' ἀπὸ τότε εἶχε ὀρκιστῇ νὰ μὴ φιλήσῃ ἄλλον ἄντρα σ' ὅλη τῆς τὴ ζωὴ. Εἶχε κρα- τήσει δὲ τὸν ὀρκο τῆς, μολοντὶ ἦταν ἀκόμα πολὺ ὁμορφὴ καὶ χαρι- τωμένη.

Μὲ τὴ διαθήκη τῆς, ἄφησε τὴν περιουσία τῆς σ' ἓνα ἴδρυμα γιὰ γεροντοκόρες.

Καὶ πρόσθετε τὰ ἑξῆς:

«Οἱ γυναῖκες ποὺ ζοῦνε σ' αὐτὸ τὸ ἴδρυμα, πρέπει νὰ θεωροῦνται εὐτυχισμένες, γιὰτὶ δὲ γνώρισαν ποτὲ τὴν ἀπάτη καὶ τὴν ἀπογοήτευσί ποὺ ὑπάρχει συχνὰ πίσω ἀπ' τὸ φίλι ἐνὸς ἄντρα σὲ μὴ γυναῖκα, ποῦ δὲν τὴν ἀγαπᾷ πραγματικά».

Ένας αστυνομικός δειχνει το κρανίο του μικρού Καρλέτο στο Ζουάν Απόντε.

Η μακάβρια συνταγή του «Σατανικού Βιβλίου»

ΤΕΣΣΕΡΑ δόκλινα χρόνια, ο Ζουάν Απόντε θασάζονταν τις νύχτες από έρωτικά όνειρα. Όνειρα-όνειρα θύματα, που πέφτανε στην αγκαλιά του, διψασμένες για τα χάδια του και τα φιλιά του. Κι όμως σ' έλο αυτό το διάστημα, δεν είχε άγγιξει στην πραγματικότητα ούτε μία γυναίκα! Δε μπορούσε πια ν' αντέξει σε τέτοιο μαρτύριο. Αποφάσισε επιτέλους να ζητήσει τη λύση του προβλήματός του στη μαύρη μαγεία κι' έκανε ένα απ' τα αναστριγγκνιστικά και πιο παράξενα εγκλήματα που αναφέρονται στα χρονικά.

Ο Απόντε ήταν 40 χρόνων το 1952, όταν έφτασε στις Ήνωμ. Πολιτείες από την πατρίδα του, το Πορτορίκο. Βρήκε δουλειά στο πτηνοτροφείο κάποιου Ρόζενμπλουμ, στο Βίνελαντ της πολιτείας Νιού Τζέρσεϊ. Τάιζε τα πουλερικά, καθόριζε τα κοτόπια και μάζευε τ' αυγά.

Ήταν ένας χαρακτήρας δειλός, συνιστολμένος. Κοντός, αδύνατος, και άδοξος, καινούργιος-εξορισμένος σ' ένα ξένο τόπο. Δεν είχε δημιουργήσει καμιά φίλια, ούτε με άντρα ούτε με γυναίκα. Μονάχα ένα άσος, ο Ρότσερ Καρλέτο, που κατοικούσε εκεί κοντά, τον επισκεπτότανε κάπου-κάπου στο πτηνοτροφείο και φιλούσε λίγο μαζί του.

Στην αρχή, ο Απόντε ντυνότανε τα Σαββατοβράδια με τα καλά του ρούχα και πήγαινε στην πόλη, με το σκοπό να προσπαθήσει να πιάσει καμιά φιλενάδα. Αλλά το παρασυντακτικό του κι' η δειλία του κάνανε τις γυναίκες να γελάει μαζί του. Οι επανειλημμένες αυτές αποτυχίες τον πλήγωσαν, κι' έτσι κλειστήκε σιγά-σιγά στον εαυτό του. Δεν έφραγε πια καθόλου απ' το πτηνοτροφείο. Δούλευε συνεχώς, για να μη σκέπτεται, και τη νύχτα όνειρευόταν θύματα θύματα και φλογερούς έρωτες...

Μία μέρα του Ιανουαρίου του 1956, διάβασε στην εφημερίδα μία διαφήμιση μερικόν καινούργιων βιβλίων. Ένα απ' αυτά τούκανε ιδιαίτερη εντύπωση, για τον παράξενο τίτλο του: «Το Σατανικό Βιβλίο». Το παράγγειλε λοιπόν, και μέλις του το στείλανε άρχισε να το διαβάει με πάθος.

Ήταν μία συλλογή από μαγικές συνταγές και εάρκια για όλους τους σκοπούς — από τη συντήρηση ενός έγχρωμου ως την κατάκτηση μιας θύρας γυναίκας...

Ο Απόντε πίστεψε πως είχε βρή επιτέλους αυτό που ζητούσε... Προμήθευσε άμέσως όλα τα απαιτούμενα κι' άκολούθησε πιστά τις οδηγίες του βιβλίου: Χάραξε από πάτωμα πέντε κύκλους, τον ένα γύρω απ' τον άλλο. Γέμισε ένα μεγάλο ποτήρι με ρομπί και μισόλιτρο κρασί κι' ήπιε το μίγμα αυτό σε τρεις γουλιάς. Ύστερα γδύθηκε, άναψε ένα κερι και εξαπλώθηκε μέσα στους «μαγικούς» κύκλους.

Έμεινε έτσι ώπου έβουσε κι' έβουσε το κερι... Όταν σηκώθηκε επιτέλους, ένιωθε πόν έαυτού του αλλοιώτικο — ψηλό, δυνατό, τολμηρό... Πήγε άμέσως στην πόλη, πώλησε μία γυναίκα και της πρότεινε να πάει μαζί του. Έκείνη δέχθηκε, για 25 δολάρια.

Για πρώτη φορά έπειτα από 4 χρόνια, ο Απόντε μπόρεσε να γνωρίσει τον έρωτα. Συγχρόνως όμως δημιουργήθηκε μέσα του μία πεποίθηση στα μάγια του «Σατανικού Βιβλίου». Πώς μπορούσε πια ν' αμφισβητήσει;

Τους επόμενους μήνες, βρήκε κι' άλλες «εξορκιστικές» γυναίκες. Τού κόστισαν όμως ακριβά, πολύ περισσότερο απ' όσο μπορούσε ν' αντέξει το αδύνατο πορτοφόλι του.

Κι' ύστερα, αυτός ήθελε μία γυναίκα άποκλειστικά δική του, που να ζητά μονάχα τον έρωτά του, κι' όχι τα λεφτά του — σαν εκείνες που έβλεπε τόσο καιρό στο όνειρό του... Δε θα τον βοηθούσε και πάλι το «Σατανικό Βιβλίο».

Ψάχνοντας στις σελίδες του, βρήκε το κα-

ΣΤΥΓΕΡΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ

τάλληλο έρκε. Μόνο που χρειαζότανε γι' αυτό μία σκόνη... σκόνη από ανθρώπινο κρανίο! Θα τη σκόρπιζε πάνω στη γυναίκα που θα διαλέγε, και θα την έκανε έτσι για πάντα δική του!

Ναί, μα πού να βρή το ανθρώπινο κρανίο; Αυτό ήταν το πρόβλημα... Τ' άπογεμα της 13ης Οκτωβρίου 1956, πήγε πάλι ως την πόλη. Εκεί, συνάντησε στο δρόμο μία γυναίκα γοητευτική, που τον μέδωσε με την ομορφιά της. Άν είχε μαζί του λήνη απ' τη μαγική σκόνη!

Η σκέψη αυτή τον βασάνισε διαρκώς, όταν γύρισε στην κάμαρά του, στο πτηνοτροφείο. Κατά τις 7 το βράδυ, παρουσιάστηκε ο Ρότσερ Καρλέτο. Περνούσε από εκεί και μήνη να δει τι έκανε ο φίλος του. Τον έρκε να διαβάει το «Σατανικό Βιβλίο».

Ένα εγκληματικό σχέδιο φώτρωσε ξαφνικά μέσα στο μυαλό του Απόντε... Κάποια στιγμή, που το παιδί του γύριζε την πλάτη, τού κατάφερε ξαφνικά μία γροθιά πίσω απ' τ' αυτί. Ο Ρότσερ έπεσε, μισολιπόθυμος. Ο Απόντε άρπαξε άμέσως ένα λεπτό σκονί και στραγγάλισε το θύμα του!

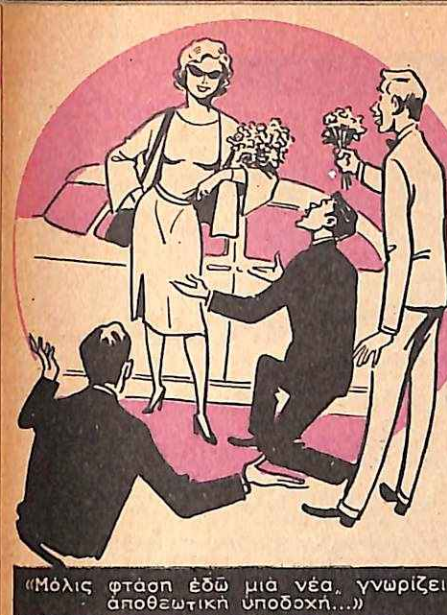
Τόβαρε έπειτα σε μία γωνία της αλλής, πότισε καλά το χώμα για να κατακαθήσει, και σκόρπισε από πάνω άχυρα και κουτσουλές. Κανένα σημάδι δεν έδειχνε πια ότι στο σημείο εκείνο υπήρχε ένας τάφος...

Όταν, άργα τη νύχτα, ο Ρότσερ δεν είχε φανή ακόμα στο σπίτι του, ο πατέρας του άνησυχισε κι' άρχισε να ψάχνει παντού. Ρώτησε και τον Απόντε, αλλά αυτός βεβαίωσε πως δεν είχε δει καθόλου το μικρό.

Την άλλη μέρα, είδοποιήθηκε η άστυνομία. Μα δε μπόρεσαν κι' οι άστυνομικοί ν' ανακαλύψουν κανένα ίχνος του Ρότσερ και πίστεψαν πως θα το είχε σκάσει απ' το σπίτι του — γιατί ήταν πάντα ένα παιδί άπαιστος, με τυχοδιωκτικές τάσεις.

Δεν υποπτεύθηκαν ούτε στιγμή τον Απόντε. Άλλωστε ο Ρόζενμπλουμ, ο άφεντικός του, βεβαίωσε πως ήταν σοςάρος, έργατικός, σεμνός και τίμιος.

Ο δολοφόνος περίμενε ως το Μάιο του 1957. Τέλος, μία σκοτεινή νύχτα, έβγαψε το πτώμα. Έκοψε το κεφάλι, το καθάρισε απ' τις σάρκες που είχε ακόμα πάνω του και ξανάβαρε στο ίδιο μέρος τα υπόλοιπα λείψανα του θύματός του, μαζί με το μαχαίρι που είχε μεταχειριστή γι' αυτή τη μακάβρια δουλειά. Πήρε ύστερα το κρανίο στην κάμαρά του και το κρέμασε μέσα στη θερμάστρα του πετρελαίου, που χρησίμευε, για να ζεσταίνει τις κλωσοσμηχανές. Θά τ' άφινε εκεί μέσα ώπου να ζε-

«Μόλις φτάση εδώ μία νέα, γνωρίζει άποθνεωτική υποδοχή...»

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ... ΝΥΦΕΣ!

20.000 άνύπαντρα κορίτσια ζητάει η Νέα Ζηλανδία και 4.980 η πόλη Καρίμπα Ντάμ της Νοτίου Άφρικής

ΜΙΑΤΕ άγγλικά: «Αν ναι, τότε δε διατρέχετε τον παραμικρό κίνδυνο... να μείνετε στο ράφι! Υπάρχουν δυο χώρες στον κόσμο, που έτοιμάζονται ν' άνοίξουν τις πόρτες τους σ' όλες τις άνύπαντες νέες — και όχι μόνο στις νέες, αλλά και σ' εκείνες, που πλησιάζουν να γίνουν γεροντοκόρες — με δυο μόνο προϋποθέσεις: Πρώτον, να έχουν, οι δεσποινίδες αυτές, την ελκυστική πρόθεσι να άποκτήσουν τον τίτλο της κυρίας — ποιές, όμως, είναι εκείνες, που δεν την έχουν; — και δεύτερον, να μιλάνε με ευχέρεια την άγγλική γλώσσα. Οι δυο αυτές χώρες είναι η Νέα Ζηλανδία και η Νοτίος Άφρική.

Όλα, λίγο - πολύ, τα έθνη του κόσμου, αντιμετώπιζουν πρόβλημα γεροντοκοριών. Και το πρόβλημα αυτό παρουσιάζεται με ιδιαίτερη όξυνση στις χώρες εκείνες, που οι άπώλειές τους στον τελευταίο παγκόσμιο πόλεμο, είχαν σαν συνέπεια να μειωθή αισθητά το ποσοστό του άντρικού πληθυσμού. Η Νέα Ζηλανδία, αντίθετα, πάσχει από υπερασθονία γεροντοπαλλήκων!

Στον παράδεισο αυτό του άραίου φύλου, θεωρείται εύτυχης όχι η γυναίκα που θα της υποβάλουν πρόταση γάμου, μα ο άντρας που θα υποβάλει μια τέτοια πρόταση και θα δει να γίνεται δεκτή! Δυο λόγοι έχουν συντελέσει στη δημιουργία του άσυνήθιστου αυτού φαινομένου. Ο ένας είναι πως ο αριθμός των άντρών, παρά το γεγονός ότι η Νέα Ζηλανδία συνεισφέρει κι' αυτή το φόρο του αίματος στον παγκόσμιο πόλεμο, είναι άρκετά μεγαλύτερος από τον αριθμό των γυναικών. Ο άλλος λόγος είναι πως οι Νεοζηλανδοί δεν έχουν καμιά κλίση στην «εργενική» ζωή. Ένδιαφέρονται για το γάμο, στον ίδιο βαθμό, που ενδιαφέρονται και οι γυναίκες. Και κανείς Νεοζηλανδός δε διστάζει να τον παρομοιάσει... με κρεμάλ!

Το άποτέλεσμα της καταστάσεως αυτής ήταν να συγκροτηθούν οι άντρες που, περισσέψανε, μία εταιρεία, με πρόεδρο το δόκτορα Μάστενγκαμπτ, που έταξε σαν προορισμό της την εξέυρεσι λύσεων για την άποκατάστασι των γεροντοπαλλήκων!

Σύμφωνα, τα μέλη της εταιρείας διαπίστωσαν πως μία μόνη λύσι ήταν δυνατή: Η έισαγωγή κοριτσιών από το έξωτερικό! Η πρότασι να καταφύγουν τα Νεοζηλανδοί γεροντοπαλλήκαροι στην... έξωτερική βοήθεια υπεβλήθη από το δόκτορα Μάστενγκαμπτ — που περιλαμβανόταν κι' αυτός σ' εκείνους που έμειναν στο ράφι! — και έγινε διάδοχη δεκτή από τη συνέλευσι των μελών της εταιρείας.

Επακολούθησε ένας ύπολογισμός των άναγκών της χώρας σε δεσποινίδες, που θα φιλοδοξούσαν να γίνουν κυρίες. Και εξακριβώθηκε πως η Νέα Ζηλανδία θα μπορούσε να άπορροφήσει άμέσως, ως πρώτη βάση, 20.000 κοπέλλες!

Η εταιρεία υπάδαε κατόπιν ένα διεξοδικό ύπομνημα στην κυβέρνηση, όπου παραθέτοντας και τα στατιστικά στοιχεία, που ένοιούσαν το αίτημά της, ζητούσε να διεκδικήσει η μετανάστευσι σε 20.000 νέες του έξωτερικού, που θα έπαινούσαν να άποκατασταθούν στη Νέα Ζηλανδία. Οι μύες υποχρεώσεως τους θα ήταν να προέρχωνται από τις χώρες της Κοινοπολιτείας ή, έστω, να μιλούσαν άνετα τα άγγλικά και

να δηλώσουν από πριν, ότι θα διαλέξουν μία από τις προτάσεις που θα τους υποβλήθουν μέσα σ' ένα άορισμένο χρονικό όριο.

Η νεοζηλανδική κυβέρνηση υιοθέτησε πέρα για πέρα τις προτάσεις της εταιρείας και άναμένεται πως σύντομα θα καταφύγουν στη χώρα αυτή, που πάσχει από έλλειψη γυναικών, το πρώτο φορτίο από ύποψιφιες νέες!

Συγχρόνως όμως, παρουσιάστηκε και άλλη μία χώρα, που, αντίθετος της Νέας Ζηλανδίας, ζητάει κι' αυτή γυναίκες για τα γεροντοπαλλήκαρά της: Η Νοτίος Άφρική.

Στη Νοτίος Άφρική, το πρόβλημα δεν έχει γενικό χαρακτήρα, όπως στη Νέα Ζηλανδία. Υπάρχει, όμως, μία πόλη, η Καρίμπα Ντάμ, όπου η δυσαναλογία του άντρικού πληθυσμού προς το γυναικείο ξεπερνάει κάθε γνωστό προηγούμενο. Στη νεοδημιούργητη αυτή πόλη που άπέχει τριακόσια χιλιόμετρα από το πλησιέστερο άστικό κέντρο, υπάρχουν σήμερα, εκτός από τα παντρεμένα ζευγάρια, 5.000 άνύπαντροι άντρες και 20 μόνο άνύπαντες νέες! Παρουσιάζεται, δηλαδή, μία έλλειψη... 4.980 γυναικών!

Άκολούθως το παράδειγμα των Νεοζηλανδών συνάδελφων τους οι άνύπαντροι της Καρίμπα Ντάμ ίδρύσανε μία λέσχη, που μεταξύ τους την ονομάζουν Λέσχη των Γεροντοπαλλήκων, μα που όλοι τους το έπαισμο δυνάμει της είναι «Λέσχη των γεροντοπαλλήκων», που δε θέλουν να μείνουν γεροντοπαλλήκαροι! Πρόεδρό τους, τα μέλη της λέσχης εκλέξανε ένα νέο 22 έτών, το Λάιονελ Βάν Στράατεν, που εργάζεται ως βοηθός ενός καθηγητού σ' ένα χημικό έργοστήριο.

Ο Λάιονελ Βάν Στράατεν έισηγήθηκε την εφαρμογή του ίδιου ριζοσπαστικού μέσου: Της έισαγωγής άγγλοφώνων, ή άγγλομαθών, δεσποινίδων από το έξωτερικό, που θα δέχονταν να περάσουν την ύπόλοιπη ζωή τους στα βάθη της νοτιοαφρικανικής ζούγκλας, όπου βρίσκεται η Καρίμπα Ντάμ.

Η κυβέρνηση της Νοτίου Άφρικής δε διατύπωσε καμιά αντίρρησι στις προτάσεις του νεαρού προέδρου της Λέσχης των Γεροντοπαλλήκων και ο Λάιονελ Βάν Στράατεν έσπευσε να τυπώσει σε χιλιάδες αντίτυπα μία προκήρυξι, άπευθυνόμενη σε χιλιάδες νέες που κυκλοφόρησε κιόλας εύρύτατα σ' όλες τις άγγλόφωνες χώρες — έξαιρουμένης, φυσικά, της Νέας Ζηλανδίας, όπου υπάκουος λόγους, δε θαχε την παραμικρή άπίρησι!

Στην προκήρυξι αυτή, ο νεαρός χημικός εκθείαζε με τα ζωρότερα χρώματα, την παραδεισένια ζωή, που κάνουν οι τόσο σπάνιες και δυσεύρετες κόρες της Εύας στην Καρίμπα Ντάμ.

Ετά εκόμισι κορίτσια μας — γράφει — τα έχουμε στα πομπύλα. Τους φερδύμασε με τόσο λατρεία, τόσο ευγένεια και τόσο σεβασμό, όσο μπουβάν άλλοι δε δείχνουν οι άντρες άπέναντι στις νέες.

Μόλις φτάση εδώ μία νέα, γνωρίζει άποθνεωτική υποδοχή και δέχεται μέσα σε μία έβδομάδα τόσες προτάσεις γάμου, όσες δε θα δέχονταν άλλοι σ' όλόκληρη τη ζωή της.

Όμως και σε κανένα άλλο μέρος του κόσμου τα κοτήρια της ομορφιάς και της κομψότητας δεν είναι τόσο συγκαταβητικά κι' ελαστικά όσο στην πόλη μας. Άκούη κι' ένα τέρας άσκήμιας αν έμφανιστή στην Καρίμπα Ντάμ, θα σημειώση τέτοια έπιτυχία και θα γίνη ο στόχος τέτοιων τρυφερών εκδηλώσεων, που δε θα τις συναντούσε σ' άλλο τόπο ούτε αν ήταν η Μαίριλιν Μονρό!

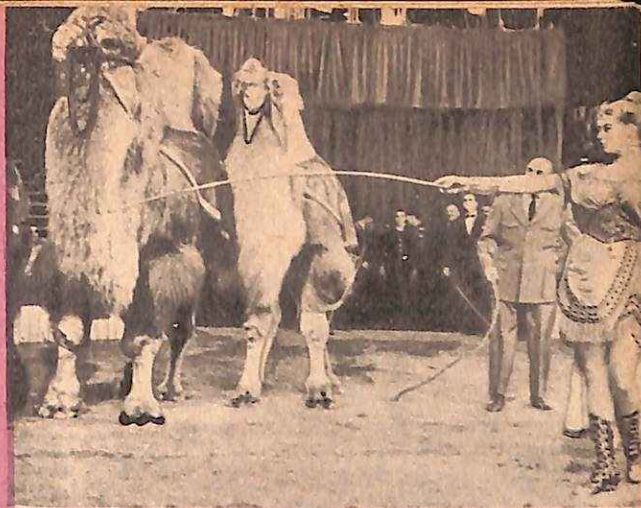
Άσκημες ή θύοφες, νέες ήλου του κόσμου, έλάτε στην Καρίμπα Ντάμ! — καταλήγει η προκήρυξι. Έλάτε, και ως είσαστε σίγουρες πως θα σας πλημμυρίσουμε με άνοδοές, με φιλοφρονήσεις και με προτάσεις γάμου! Φτάνει να μιλάτε καλά άγγλικά για να σας καταλαβαίνουμε όταν σας άκούμε και να μās καταλαβαίνετε, όταν μās άκούτε!»

Περισσότερο βέβαια, είναι να προσέσους με πόση άγωνία τα γεροντοπαλλήκαρά της Καρίμπα Ντάμ περιμένουν το άποτέλεσμα, που θα έχη η συγκινητική αυτή έκκλησι...

☉

Χειροβουβίδες του Μεσαίωνα

Σε μία περιοχή της Βαυαρίας, κοντά στο Παρσάου βρέθηκαν τυχαίως μέσα στη γή έξη πηλίνα δοχεία. Ένας ειδικός άποφάνθηκε πως ήταν αγγλικά βάζα λουλουδιών. Η χημική εξέτασι τους όμως απέδειξε ότι περιείχαν ακόμα μερικους κάκους μαροπού. Έτσι διαπιστώθηκε πως ήταν μεσαιωνικές χειροβουβίδες, από κεινες που χρησιμοποιούσαν στα τέλη του 15ου αιώνα. Τα γέμίζαν δηλαδή με μαροπού, έχωναν στο στενό λαβύ τους ένα άναμένο δαδί και τα πετούσαν άμέσως στον έχθρο!

Η ΑΝΙΤΑ ΣΤΗΝ ΠΙΣΤΑ ΤΕΙΡΚΟΥ

Το τσίρκο των Βρυξελλών έδωσε προ ήμερών μία έκτακτη παράστασι οι ελπίδες της οποίας διετέθησαν για φιλοάνθρωπο σκοπό. Πολλά λαμπρά άστέρια του κινηματογράφου πήραν μέρος σ' αυτή. Μία από τις στάρι που έμφανίστηκαν στην πίστα ήταν και η Άνιτα Έκμπεργκ, η οποία παρουσίασε δυο καλογυμνασμένες καμύλες. Ένα άρχαίο ντύσιμο επέτρεπε στην Άνιτα να έπιδεικνύη το καλλίγραμμα σώμα της.

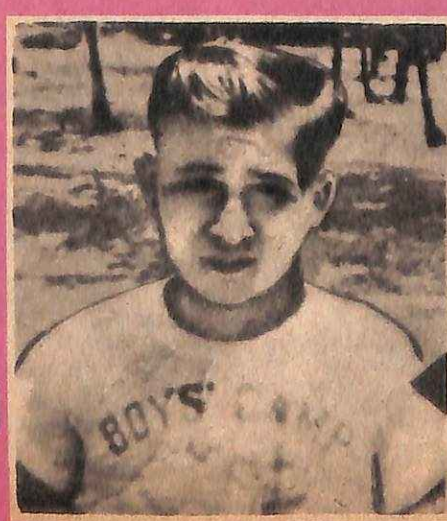
ΜΙΑ... ΕΥΕΡΓΕΤΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΙ

Ο μικρός Άγγλος Πίτερ Γούντ (13 χρόνων) είχε προσβλήθ από πολιομυελίτιδα και άνάπνεε με χαλδεδίνο πνεύμονα. Ο Πίτερ ζήτησε προ ήμερών να παρακολουθήσει μία παράστασι της «Σταχτούτσας». Ένώ όμως παρακολουθούσε το έργο, η κατάσταση του βελτιώθηκε ξαφνικά και ύπορεσε ν' άναπνεύσει κανονικά για 40 λεπτά, χωρίς τη βοήθεια του πνεύμονος. Οι γιατροί πιστεύουν τώρα πως η βελτίωσι θα συνεχιστή.

ΓΚΕΤΤΕΣ ΓΙΑ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Η τελευταία λέξι της μόδας, στο Λονδίνο και στο Παρίσι, είναι οι γυναικείες γκέττες. Οι γκέττες αυτές προσφέρονται σε διαφόρους χρωματισμούς και σχέδια, που έρχονται σε αντίθεση με το παπύρι και είναι θερμάτινες ή από μάλλινο ύφανμα, για να κρατούν το πόδι ζεστό.

Ο Ρότσερ Καρλέτο, το τραγικό θύμα του στραγγαλιστή

Ο καινούργιος πελάτης, που μπήκε στην ταβέρνα, ήταν πολύ διαφορετικός από τους άλλους...

Ο αγαπημένος της Χουανίτας

Ο ΚΑΠΝΟΙ των τσιγάρων κι' οι αναπνοές των μισομεθυμένων ανθρώπων έκαναν αποπνικτική την ατμόσφαιρα της χαμηλοτάβανης ταβέρνας. Φωνές, γέλια και βλαστήμιες αντηχούσαν απ' όλες τις μεριές. Οι πελάτες, Μεξικάνοι όλοι, με πρόσωπα καμμένα απ' το σκληρό ήλιο κι' έτοιμοι να τραβήξουν με την παραμικρή αφορμή το μαχαίρι, δε νοιάζονταν καθόλου για τους καλούς τρόπους. Έφταναν χάρω, βρίζανε ο ένας τον άλλο και πασάλειβαν με σάλτσες τα δάχτυλα και τα μoustάκια τους.

Μά, μόλις τραβήχτηκε η φτηνή κουρτίνα της μικρής σκηνής, οι θόρυβοι σταμάτησαν μεμιάς κι' όλες οι ματιές καρφώθηκαν στην κοπέλλα, που είχε παρουσιάσει.

Ήταν μία νεαρή Μεξικάνη με σκούρο δέρμα, που έδειχνε πως έτρεχε στις φλέδες της καθαρό το αίμα της φυλής της. Μιά άσπρη μπλούζα με πλούσιο ντεκολτέ και μία φορβειά πορτοκαλιά φούστα τύλινα το υπέροχο κορμί της.

Τα λαμπέρα μαύρα μάτια της κύτταξαν ακατάδεχτα τους θεατές και τα δλοπόρφυρα φιλήδονα χείλια της τρεμούλιασαν, κάτω απ' το βάρος τούτων αντρικών βλεμμάτων.

Τρεις κιθάρες και μία «μπαρακάς» άρχισαν να παίζουν. Νωχελικά στην αρχή κι' ύστερα όλο και πιο γρήγορα, σά να την ξυπνούσε η μουσική, η κοπέλλα ρίχτηκε στο χορό. Τα γυμνά της μπράτσα, οι στρουγγυλοί ώμοι της, η φιδίσια μέση της, οι προκλητικοί της γοφοί, ακόμα κι' ο σκοτεινός χείμαρρος των μαλλιών της, ακολουθούσαν το ρυθμό της ρούμπας.

Οι αναπνοές των θεατών γίνονταν ακόμα πιο λαχανιασμένες, όταν η φούστα της άσπασκωνόταν με τις στροφές, που έκανε. 'Ακριβώς πάνω σε μία τέτοια στροφή, άνοιξε η πόρτα και μπήκε ένας καινούργιος πελάτης. 'Αντρας κι' αυτός, μά πολύ διαφορετικός απ' τους άλλους.

Ήταν ψηλός και γεροδεμένος. Οι σγουρές μαύρες μπούκλες του πέφτανε στο περήφανο μέτωπό του. Τα μάτια του πετούσαν σπινθές και το άσπρο του στόμα σχεδίαζόταν κατακόκκινο κάτω απ' το μαύρο του μoustάκι.

Χωρίς ν' αφήσει απ' τη ματιά του τη χορεύτρια, κάθισε σ' ένα άπρόμερο τραπέζι. Καί, ξαφνικά, η κοπέλλα ένοιωσε το αίμα της να τρέχει σά λάβα στις φλέδες της! 'Εβγαλε μία κραυγή, κι' όλο το πρόσωπό της είχε ανάψει μέσα της η ματιά του, βρήκε διέξοδο στο χορό.

Οι ταχτικοί πελάτες της ταβέρνας, που πάντα τη θαύμαζαν, δε θυμόνταν να είχε ξαναχορευτεί ποτέ έτσι...

Η μουσική σταμάτησε απότομα. Με άργες κινήσεις, η κοπέλλα τράβηξε απ' τα μαλλιά της το κόκκινο τριαντάφυλλο, που τα στόλιζε. Κάθε βράδυ, το πετούσε στη μέση της σάλας και διασκέδαζε βλέποντας τους πελάτες να παλεύουν ποιος θα το πάρει. Μά άρπαζε ακριβώς στα χέρια του νέου. 'Εκείνος τ' άρπαζε και την ευχαρίστησε μ' ένα χαμόγελο, αδιαφορώντας για τις λυσσασμένες ματιές, που του ρίχνανε οι άλλοι.

Την ίδια στιγμή, ένα χέρι ξεπρόβαλε απ' την κουρτίνα και τράβηξε μέσα την κοπέλλα.

— Γιατί τόκανες αυτό, Χουανίτα; τη ρώτησε θυμωμένος ο άντρας που την είχε τραβήξει.

— Γιατί έτσι μ' άρεσε! του πέταξε σκληρά εκείνη. Μπορεί να χορεύω στο μαγαζί σου, 'Αντόνιο, αλλά δεν είμαι και σκλάβο σου.

— Πρόσεχε καλά! μούγκρισε ο άντρας. Δε μπορείς να παίξεις μαζί μου. Ξέρεις πως σ' αγαπώ και πως δε θ' αφήσω κανένα να σ' άγγιξει. Θα γίνεις δική μου, ή κανενός άλλου!

— Βαρέθηκα τις φοβέρες σου! ξέσπασε η κοπέλλα. Σε πληροφορώ πως αύριο το βράδυ θα είναι η τελευταία φορά, που θα χορέψω. Μόλις τελειώσω το νούμερό μου, θα φύγω.

— Μ' αυτόν, που του πέταξες το τριαντάφυλλο; ούρλιασε ο 'Αντόνιο.

— Ναί, μ' αυτόν! δήλωσε η Χουανίτα. Είναι ο πρώτος άντρας, που έκανε την καρδιά μου να χτυπήσει. 'Ισως γιατί δε με κύτταζε σαν πεινασμένο λύκο, όπως κάνετε όλοι σας. Κι' αν σου βαστάει, έλα να με πάρεις απ' τα χέρια του!

— Και που ξέρεις πως αυτός σε θέλει; ρώτησε απότομα ο ταβερνιάρης.

— Όλοι με θέλουν, έμένα, γέλασε η κοπέλλα. Είμαι όμορφη, 'Αντόνιο. Δε θάδινες δ'ιδιαίτοτε για να περάσης μία νύχτα στην άγκαλιά μου;

— 'Εγώ, ναί. Ποιος ξέρει όμως... Μπορεί ο καλός σου ν' αγαπάει καμιά άλλη! παρατήρησε με κακία ο 'Αντόνιο.

— 'Οχι! Τά μάτια μου ήταν γεμάτα έρωτα, όταν καρφώθηκαν άπάνω μου, φώναξε η κοπέλλα. Θα με πάρει και θα φύγουμε...

— Αυτό θα το δούμε! γρύλλισε ο 'Αντόνιο κι' απομακρύνθηκε.

Τ' άλλο βράδυ, όταν η Χουανίτα βγήκε στη σκηνή, ο νέος βρισκόταν και πάλι στο ίδιο τραπέζι, μακριά απ' τους άλλους. Χαιρετήθηκαν μ' ένα χαμόγελο, κι' η κοπέλλα άρχισε το χορό της με τρελλό κέφι.

Ο ρυθμός την παρέσυρε τόσο που για λίγα λεπτά δε γύρισε να κυττάσει το νέο... Όταν τον θυμήθηκε και τούρριξε μία ματιά, πρόσσεψε πως δε χαμογελούσε πιά και πως μία περιεργή έκφραση έκπληξης ζωγραφιζόταν στο πρόσωπό του.

Η Χουανίτα τελείωσε το νούμερό της. 'Η μεγάλη στιγμή πλησίαζε! 'Εβγαλε το τριαντάφυλλο της και το πέταξε κατ' ευθείαν πάνω στο τραπέζι του νέου.

Ήταν έτοιμοι να πάει κι' αυτή προς το μέρος του, όταν είδε πως ο αγαπημένος της δεν είχε απλώσει το χέρι του να πάρει το λουλούδι. Δεν είχε αλλάξει καν την αδιάφορη στάση του.

Ήταν η πρώτη φορά, που κάποιος πρόσβαλλε τόσο βαρειά τη Χουανίτα...

— 'Εξολλη από θυμό, στράφηκε και χάθηκε πίσω απ' την κουρτίνα, όπου την περίμενε ο 'Αντόνιο.

— 'Ημουν πολύ άνοητη να γυρεύω έρωτες! του φώναξε. 'Εγώ πίστεψα στα μάτια του κι' εκείνος με περιφρόνησε... Είμαι δική σου, 'Αντόνιο!...

Ήταν χαράματα, όταν ο 'Αντόνιο σηκώθηκε σιγά-σιγά, προσέχοντας να μην ξυπνήσει τη Χουανίτα, που κοιμόταν δίπλα του, και κατέβηκε στην ταβέρνα. Τα φώτα ήταν σβυστά κι' όλοι οι πελάτες είχαν φύγει.

Μόνο ο νέος έμενε πάντα στην ίδια θέση, με την έκφραση της πονεμένης έκπληξης στο πρόσωπό του... και μ' ένα μαχαίρι χωμένο στην πλάτη! Του το είχε καρφώσει ο ίδιος ο 'Αντόνιο, πηγαίνοντας κρυφά από πίσω του, τη στιγμή, που όλοι πρόσεχαν το χορό της Χουανίτας.

Α. ΣΩΛΚ

— Πριν φύγεις δε μου κάνεις τη χάρι να βάλεις καμένα μoustάκια στο ζέδι;

Ο έρωτας ΜΕΚΑΝΕ ΔΟΛΟΦΟΝΟ!

ΠΕΡΙΛΗΨΗ
ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑΣ

Η αναπαράσταση και τα στοιχεία που παρουσιάζει ο Μάντος, πείθουν τον αστυνομικό Μπούς ότι ο θάνατος του Ντελάνεθ δεν οφείλεται σε δυστυχία, αλλά ότι τον δολοφόνησε η γυναίκα του, για να πάρει την ασφάλεια. 'Επειτα απ' αυτό, σφραγίζει το σπίτι και διατάσσει έκταξη και νεκροψία του θύματος. 'Ο σερίφης είναι πολύ στενοχωρημένος για την τροπή αυτή των πραγμάτων, που θ' άποδη εις βάρος του. 'Η νεκροψία αποδεικνύει ότι ο Ντελάνεθ πλητριάστηκε με κυανιούχο κάλιο, κεραυνόβολο δηλητήριο. 'Ο Ρέγκαν είναι βέβαιος τώρα πως ο Ντελάνεθ αυτοκτόνησε. 'Ωστόσο, θεωρεί πως αυτός έμπλεξε άσχημα τη Τζιλντα και πως οφείλει να τη σώσει. 'Ο σερίφης παραιτείται. 'Η Τζιλντα συλλαμβάνεται και παραδίδεται πως είχε αγοράσει κυανιούχο κάλιο, για να εξοντώσει μία σφηκοφωλιά.

10^{ον} Παραδέχτηκε, έξ άλλου, ότι είχε μαλώσει άσχημα με τον άντρα της, την παραμονή του θανάτου του, κι' ότι τη χτύπησε εκείνος. 'Αναγνωρίζει επίσης ότι είχε πάρει την απόφαση να τον εγκαταλείψει κι' ότι του το είχε πει. Όταν έφυγε πραγματικά απ' τη βίλλα, ο άντρας της της φάνηκε πολύ ταραγμένος. Καθώς κατέβαινε στο Γκλύν Κάμπ, της έσκασε ένα λάστιχο.

Χρειάστηκε κάμποσο ώρα για να τ' αλλάξει. 'Υστερα πήγε στο Γκλύν Κάμπ. Την ώρα όμως που έκανε την αλλαγή, είχε αλλάξει απόφαση. Όταν έφτασε λοιπόν στο Γκλύν Κάμπ έκρινε πως δε μπορούσε να εγκαταλείψει έτσι στην τύχη του ένα άνθρωπο. Και πραγματικά, γύρισε πίσω στη βίλλα. Σας ονάντησε στο δρόμο και της άναγγειλατε το θάνατο του άντρα της.

Αυτή είναι η δική της άποψη για τα γεγονότα. 'Ημουν εκεί όταν τη διηγήθηκε. 'Εγώ την πίστεψα, ο Μπούς όμως φρονεί ότι λέει ψέμματα. — Μά... γιατί δεν την πίστευε; ρώτησα πνιγμένα. — Η γνώμη του είναι ότι, όταν πείσθηκε πως δεν είχε πιά λεφτά ο άντρας της, αποφάσισε να τον σκοτώσει για να πάρει τις 5 χιλιάδες δολάρια απ' την ασφάλεια. Το ίδιο υποστηρίζει αλλωθότε κι' ο Μάντος. 'Εκείνη όμως ορκίζεται ότι δεν ήξερε τίποτα γι' αυτή την άσφάλεια. Την πληροφορήθηκε μανά μετὰ την κηδεία, όταν της δώσανε εκείνο το γράμμα που είχατε ξεχάσει μεσ' στην τσέπη σας.

— 'Ο Μάντος βεβαιώνει πως λέει ψέμματα. 'Υποστηρίζει ότι, λίγο μετὰ το γάμο της με το Ντελάνεθ, είχε βάλει τα δυνατά της για να τον πείσει ν' ασφαλίστη τη ζωή του για έκατό...

— Ξέρω, ξέρω! τον διέκοψε. Τόχω μάθει, αυτό! Μά κανένα δικαστήριο δε θα έβλησε να πιστέψει τέτοια πράγματα για μία γυναίκα σαν αυτήν! — 'Ισως νάχετε δίκιο... 'Υπάρχει όμως κι' αυτός ο καταραμένος δέκτης της τηλεόρασης. 'Ο Μάντος κι' ο Μπούς είναι άπόλυτα βέβαιοι ότι ο Ντελάνεθ δε θα μπορούσε ν' οφαιρέσει το πίσω κάλυμμα. 'Εγώ πιστεύω πως θα μπορούσε πολύ καλά, πάλιν στην απελπισία του. Οι ένοργοι θα κρίνουν ποιος έχει δίκιο... — Δε θα μου φαινότανε καθόλου παράξενο αν ένας επιδέ-

ξιος δικηγόρος κατώθωνε να πείσει το δικαστήριο ότι ο Ντελάνεθ θα μπορούσε να θάλη το πίσω κάλυμμα της συσκευής για να εξασφαλίσει λίγα λεφτά στη γυναίκα του...

— 'Εκείνη που με μπερδεύει όμως, σ' όλη αυτή την ιστορία, και που δε μπορώ να το εξηγήσω, είναι το ζέδι: 'Αν ο Ντελάνεθ πήρε αληθινά δηλητήριο, τι τόκανε ύστερα το ποτήρι;... Κυττάει στα μάτια το συνομιλήτη μου.

— Τι θέλετε να πείτε; μουρμούρισα. — Το κυανιούχο που αγόρασε ή κ. Ντελάνεθ, ήταν σε δίσκιο. Για να χρησιμοποιηθί ως δηλητήριο, έπρεπε να διαλυθί σε νερό ή σε ούισκου... 'Αλλά το κυανιούχο ενεργεί άμέσως. Μόλις το ήπιε, ο Ντελάνεθ πρέπει να κεραυνόβολήθηκε. Πως λοιπόν δε βρήκε πεσμένο δίπλα του το ποτήρι που μεταχειρίστηκε; Το στοιχείο αυτό κλονίζει επικίνδυνα τη θεωρία της αυτοκτονίας κι' επιβαρύνει τη θέση της κ. Ντελάνεθ.

— 'Ο Μπούς πιστεύει πως έριξε αυτή το δηλητήριο μέσα στο ούισκου του άντρα της και πως, άμέσως μετὰ το θάνατό του, έκανε την άπερισκεψία να πάρει το ποτήρι. Λέει πως οι παρρησιώστεροι δολοφόνοι κάνουν συνήθως κάποια τέτοια γκάφα, που τους προδίνει...

Μονάχα έκείνη τη στιγμή θυμήθηκα το ποτήρι που βρισκόταν κοντά στο Ντελάνεθ, όταν άνακάλυψα το πτώμα του! Εκ-κα φοβήθη τότε μήπως αυτή η λεπτομέρεια βάλει ψύλλους στ-

— Κι' όμως είν' αλήθεια, σας βεβαιώ! ούρλιασα. Μπορώ να το ορκιστώ, ότι μία φορά μονάχα, αλλά έκατό! — 'Ο Τζέφερσον σήκωσε το κεφάλι του και κύτταξε το φεγγά-

— Κι' όμως είν' αλήθεια, σας βεβαιώ! ούρλιασα. Μπορώ να το ορκιστώ, ότι μία φορά μονάχα, αλλά έκατό! — 'Ο Τζέφερσον σήκωσε το κεφάλι του και κύτταξε το φεγγά-

Μικρή ιστορία

Σκωτσέζικα άντρώγυνα

Κάποτε ένα ζευγάρι πλουσίων Σκωτσέζων προσκλήθηκε να δείπνηση στον πύργο ενός 'Αγγλου λόρδου. 'Εκει όλα είχαν προετοιμαστή με προσοχή και τα φαγητά ήταν, στ' αλήθεια, όρεκτικώτατα!...

Κατάληκτος όμως ο οικοδεσπότης παρατηρεί, ότι στο πρώτο πιάτο τρώει και μιλάει συγχρόνως μόνο ο σύζυγος, ενώ η συμβία του δεν άνοίγει το στόμα ούτε για να... χασμουρηθί!...

— Περιεργό πράγμα!... λέει από μέσα του ο λόρδος. 'Από εύγενεια όμως προσποιείται τον ασδιάφορο.

Ξαφνικά, ο σύζυγος σηκώνεται απ' το τραπέζι και λέει στον οικοδεσπότη:

— Ζητώ συγγνώμη, αλλά εγώ και η γυναίκα μου θα θέλαμε ν' άποσυρθούμε για λίγο...

— Ευχαρίστω... απαντάει ο λόρδος. — Και τους οδηγεί στη βιβλιοθήκη, ενώ από μέσα του βράζει απ' το κακό του.

Σε λίγο, το ζευγάρι ξαναγυρίζει στο τραπέζι. Αυτή τη φορά όμως, αντί του συζύγου, τρώει και μιλάει μόνο η σύζυγος.

«Σίγουρα θα τρελλαθί άποψε...», λέει μόνος του ο λόρδος. Και κάνει ύπομονη, χωρίς να δείξη ούτε την παραμικρή άπορία.

Όταν όμως έφυγαν οι προσκαλεσμένοι, ο λόρδος πιάνει άμέσως τον μαίτη, που έτυχε να είναι κι' αυτός Σκωτσέζος, και τον ρωτάει:

— Μά δε μου λές, τί περιεργά φερσίματα ήταν αυτά, που είχαν οι συμπαιρωτές σου στο τραπέζι;

— Κι' εκείνος, σοδωρώτατα, απαντάει: — 'Απλούστατα, μυλόρδε, οι προσκαλεσμένοι σας είχαν μία μόνο τεχνητή μασέλα... Κάτι που συνθηθίζεται πολύ στον τόπο μας άνάμεσα στ' άντρώγυνα!...

ρι, ζαρώνοντας τα φρύδια του. 'Επειτα πρόσφερε:

— Όπως σας είπα, Ρέγκαν, δεν είμαι πιά αντιπρόσωπος του νόμου, κι' επομένως δεν έχει σημασία ό,τι λέω. Μά, αν ήμουν ακόμα σερίφης, θ' άρχιζα νάχω ύπνισμένες ύποψίες... για σας και την κ. Ντελάνεθ!

— Που θέλετε να καταλήξετε; φώναζε, νιώθοντας ξαφνικά μία παγωμένη άνατριχίλα.

— Άς τ' άφίσουμε τώρα, αυτά! 'Ακούστε τι πρέπει να κάνετε: Θά κατεβήτε αύριο το πρωί ένωρίς στο λός. 'Αντζέ-λες και θα όπτε το Μάκλιν, το δικηγόρο της. Αυτός ξέρει καλά τη δουλειά του. Θά σας πη πως μπορείτε να ξεμπελδέτε... θ' ακολουθήσετε τη συμβουλή μου;

— 'Ο Τζέφερσον σηκώθηκε και προσέθεσε, άποφeyύνοντας τη ματιά του: — Καλλίτερα να μην πείτε στο Μπούς ότι βρήκατε το ποτήρι... Βέβαια, αν σας ρωτήση, πρέπει να το πείτε. Μην το άναφέρετε όμως έσεις μοναχός σας. Μιλήστε πρώτα για όλ' αυτά με το Μάκλιν...

— Άλλωστε μπορείτε νάσαστε βέβαιοι πως δε θά επαναλάβη σε κανένα ό,τι θά του πείτε!

— Ναί, θά τον δώ αύριο... 'Ωστόσο, δεν καταλαβαίνω τί έννοεείτε...

— Δεν πιστεύω πως σκότωσε το Ντελάνεθ η γυναίκα του, με διέκοψε ο Τζέφερσον. Μου φαίνεται καλή κοπέλλα. Δε μπορώ να παραδεχτώ πως τον δολοφόνησε... 'Ωστόσο, υπάρχει κάτι το ύποπτο ό' όλη αυτή την ιστορία!

— Άν δεν ξεδιώδεσε ο Ντελάνεθ το πίσω κάλυμμα της συσκευής, πρέπει να θόγαλε κάποιος άλλος. Κι' αυτός ο άλλος πρέπει να ήταν άντρας... γιατί μία γυναίκα δε θά σφριζότανε ποτέ ένα τέτοιο τρύκ!

— Είναι πολύ εύχρηστικοί άνθρωποι που ξεμπερδεύω ένω απ' αυτή την ιστορία. Ευτυχώς που δεν είναι πιά δική μου δουλειά!...

Κούνησε το κεφάλι του, κατέβηκε τη σκάλα της βεράντας και ξαναγύρισε στ' αυτοκίνητό του.

Μονάχα άφου είχε φύγει πιά, σκέφτηκε ότι δε μου είχε σφίξει το χέρι. Ήταν η πρώτη φορά που συνέβαινε αυτό, από τότε που γνωρίζομαστε...

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'

Τ' άλλο πρωί κατέβηκα στο λός. 'Αντζέλες, για να κουβεντιάσω με το Τζόρτζ Μάκλιν.

Του διηγήθηκα πως είχα βρή ένα ποτήρι, κοντά στο πτώμα του Ντελάνεθ. Μ' άκουσε, αμίλητος, παίζοντας συγχρόνως μ' ένα χαρτοκόπτη. Όταν τελείωσα, με ρώτησε:

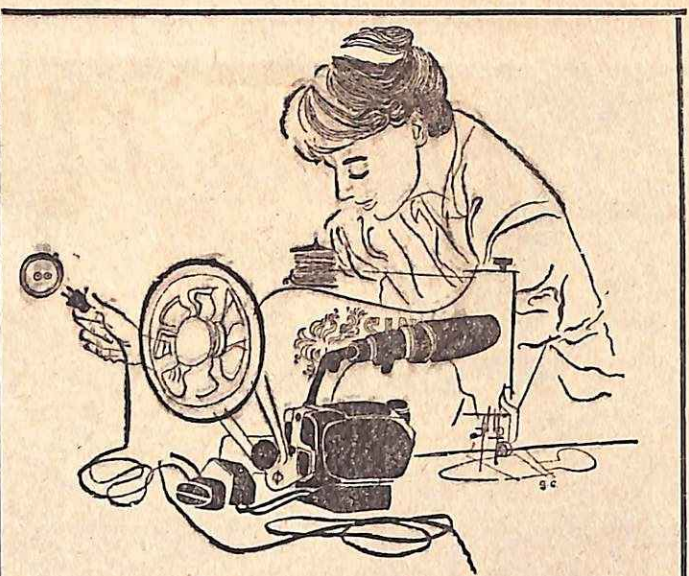
— Και θυμηθήκατε αυτή τη λεπτομέρεια μονάχα όταν ο Τζέφερσον σας είπε πως δεν είχε βρεθί κανένα ποτήρι;

— Ναί. Το είχα ξεχάσει τελείως... Δε νομίζετε όμως πως αυτή η κατάθεσί μου θάναί άρεκτη για ν' απαλλάξη την κ. Ντελάνεθ;

— Δε μπορώ να το βεβαιώσω. Πάντως, θά έλαφρύνει τη θέση της... Κρίμα που δεν τη είχατε θυμηθί νωρίτερα. Θά βάραινε πολύ περισσότερο αυτή η λεπτομέρεια, αν την είχατε πη στο Μπούς άμέσως μόλις μάθατε πως δολοφονήθηκε ο Ντελάνεθ...

— Άτώρα πρέπει να πάτε να τον βρείτε, στη διεύθυνση της αστυνομίας, και να του επαναλάβετε όσα μου είπατε. Είναι απαραίτητο να κάνετε αμέσως...

μπα αυτή την κατάθεση, πριν
σας ρωτήσουν ορεκτικά!
— Πηγαίνω αμέσως! είπα, κι
έτοιμάστηκα να φύγω.
— Μία στιγμή, κύριε Ρέγκαν!
με σταμάτησε ο δικηγόρος,
κυττάζοντας με στα μάτια. «Ο
φείλω να σας προειδοποιήσω ό-
τι μία τέτοια κατάθεση έχει ό-
ζία μονάχα αν προέρχεται από
ένα μάρτυρα απολύτως αμερό-
ληπτο. Είσαρτε αληθινά αμε-
ρόληπτος, ο' αυτή την περι-
πτώση»;
— Απόφυγε τη ματιά του κι' ά-
πάντησα:
— «Αν έννοητε μ' αυτό την έ-
πιθυμία μου ν' απαλλαγώ ή κ.
Ντελάνεϋ τότε δεν είμαι αμε-
ρόληπτος!»
— Δε θέλω να πω αυτό... «Ο-
ταν διηγήθηκε στο Μπούς, ότι
βοήκατε το ποτήρι, θα τραβή-
ξετε ασφαλώς την προσοχή ά-
πάνω σας. Με την κατάθεσή
σας, μπορεί να κλονιστεί την
κατηγορία που στήριξε ή αστυ-
νομία κατά της κυρίας Ντελάν-
νεϋ. Άλλω ή μαρτυρία σας έρ-
χεται πολύ ύψιστη, και δεν έχε-
τε να παρουσιάσετε καμμία ά-
πόδειξη, πού να την στήριξη.
»Θ' αναρωτηθώ λοιπόν άμέ-
σως ο Μπούς μήπως λέτε ψέμ-
ματα για να γλυτώσετε την κ.
Ντελάνεϋ. Και φυσικά θα
προσπαθήσω να μάθω αν ύπαρ-
χη κανένας κρυφός δεσμός με-
ταξύ σας. Καταλαβαίνετε πό-
σο θα τον έξυπνητε, αν
ανακάλυπτε ένα τέτοιο είδύλ-
λιο!»
— Πάντως, θα ψάξω όπως και
όπου μπορεί. Μήπως ύπάρχει
κίνδυνος ν' ανακαλύψη αποδει-
ξεις ότι ένδιαφέρεσθε ιδιαιτε-
ρώς για την κ. Ντελάνεϋ;
— Σκέφθηκα τη βροδιά που εί-
χαμε περάσει με τη Τζιλντα
στο Ιταλικό ρεστωράν του λό-
«Αντζελες... Τί άνόητος πού ή-
μουν να την πάω σ' αυτό το
κέντρο!»
— Ημουν καλός φίλος με την
κ. Ντελάνεϋ, είπα. «Ο άντρας
της το ήξερε, φάγαμε μία βρα-
δυά οι δύο μας σ' ένα ρεστω-
ράν. Ήταν όμως ή μόνη περι-
πτώση που βγήκαμε μαζί.»
— Ο Μάκλιν ξανάρχισε να τρυ-
πάει το στυλόκαρτο του γρα-
φείου του με το καρτοκίνητο...
— Συναντήσατε κανένα γυνώ-
στό, εκείνο το βράδυ; με ρώ-
τησε.
— «Όχι. Είμαι βέβαιος πως δε
μ' είδε κανείς απ' όσους μ' εί-
ξέσανε.»
— Ο δικηγόρος σκέφθηκε λίγο.
«Ύστερα άνασκήσε τους ώμους
του και είπε:
— «Ας το ελλίσουμε! Πάντως,
αν σας ρωτήσω ο Μπούς για τις
σχέσεις σας με την κ. Ντελάν-
νεϋ, πρέπει να του πείτε ότι
τη συναντήσατε κάποτε στο
Λός Άντζελες κι' ότι φάγατε
μαζί της, θάταν κλέβριο γι' α-
υτήν, αν τον βεβαιώσετε πως
δεν είχατε βγή ποτέ μαζί της,
κι' ύστερα ανακαλύψη ότι εί-
χατε πάει οι δύο σας σ' αυτό
το ρεστωράν.»
— Πρέπει να καταλάβετε, κ.
Ρέγκαν, ότι είναι εξαιρετικά
λεπτή ή θέσι της κ. Ντελάνεϋ.
Για την ώρα, βασίζεται πολύ
στο γεγονός ότι δεν ύπάρχει
ώς τώρα ή παραμικρή ύποψία
σκανδαλου στη ζωή της. Σκο-
πεύω να την παραστήσω στο δι-
καστήριο σαν μία γυναίκα πι-
στη, που έμεινε άφοσιωμένη
στον άντρα της επί 4 χρόνια,
παρ' όλη την κακομεταχείριση
του. «Ακόμα κι' όταν την έδει-
ρε κι' αποφάσισε αυτή να τον
εγκαταλείψη, δε βρήκε τη δύ-
ναμι να φύγη οριστικά και ζα-
ναγύρισε κοντά του.»
— Πιστεύω πως το πορτραίτο
της αυτό θα κάνει εύνοητή έν-
τύπωση στους ένόρκους. «Αν ό-
μως ο εισαγγελέας μπειρόν ν'
αποδείξει ότι άπατούσε τον άν-
τρα της όσο ζούσε, θα ματαιώ-
ση κάθε προσπάθειά μου!»
— Πιστεύετε να μπειρόσετε
να τη σώσετε; ρώτησα μ' άνη-
συχία.
— Δεν ξέρω... «Αν είχε λίγα
λεφτά, θα της συνιστούσα να
πάρη για συνήγορό της το Λό-
ουσον Χούντ. Πιστεύω πως για
μία τέτοια ύπόθεση, χρειάζεται
ένος έκατομμύριος δικηγόρος,
άν αυτόν!

**Ήλεκτροκινήσατε
την ραπτομηχανήν σας SINGER®**
Θα ράβετε άνετα,
γρήγορα και εύχρηστα

ΣΙΓΗΤΟ
ΤΟ ΣΗΜΑ ΤΗΣ
ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ

ΑΠΟΤΑΝΘΕ ΕΙΣ ΤΟ
ΠΛΗΣΙΕΣΤΕΡΟΝ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ Η ΤΟΝ
ΤΟΠΙΚΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΝ

SINGER®

ΔΩΔΕΚΑΤΕΡΗΝ

Χιλιάδες κρέμες...
ΓΙΑ ΤΟ ΔΕΡΜΑ ΤΟΥ
ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΣΑΣ

ΜΙΑ μόνον
ΓΙΑ ΤΟ ΔΕΡΜΑ ΤΩΝ
ΠΑΠΟΥΤΣΙΩΝ ΣΑΣ

ΚΑΜΕΛ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ
ΜΕΤΕΘΩΣ

ΚΑΜΕΛ
ΣΤΙΒΟΜΑ
ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ

ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ ΣΤΗΝ ΠΕΝΝΑ ΜΕ ΚΑΜΕΛ ΒΑΜΜΕΝΑ

— Πόσο θα κόστιζε;...
«Ο Μάκλιν άνασκήσε τους
ώμους του.
— Πέντε χιλιάδες δολάρια
το λιγώτερο, άπάντησε.
— Κι' έχετε τη γνώμη πως
αυτός ο Λόουσον θα πετύχαινε
την άθωωσή της;
— Άν δεν το κατορθώσει αυ-
τός, τότε δε μπορεί κανείς να
το πετύχει!
— «Ραίδια! είπα άδίστακτα.
Μπορείτε να του άναθέσετε
την ύπόθεση.
— Ο Μάκλιν άφισε το καρτοκί-
νη και με κύτταξε, οσασίμέ-
νος.
— Τί θέλετε να πείτε; ρώ-
τησε.
— Αυτό πού είπα. Άναθέστε
του την ύπεράσπισή της κ. Ντε-
λάνεϋ. Θα τον πληρώσω εγώ.
— Διηλαστή... αν κατάλαβα κα-
λά, σκοπεύετε να δώσετε άπ' ή-
την τσέπη σας αυτές τις 5 χι-
λιάδες δολάρια;
— Άκριβώς! Μπορώ να δια-
θέσω το ποσό αυτό... όχι ό-
μως περισσότερα.
— Άναγκάζομαι να πουλή-
σω σχεδόν ό,τι είχα, για να
πληρώσω το δικηγόρο. Μα δε
μ' ένοιωσε καθόλου. Ήμουν ά-
πεφασισμένος να γλυτώσω τη
Τζιλντα άπ' την κρίσιμη θέσι
όπου την είχα φέσει...
— Πρέπει να το πω πρώτα
στην κ. Ντελάνεϋ, παρατήρησε
ο Μάκλιν.
— Δεν ύπάρχει λόγος. Θα συ-
νενηνοήσετε μονάχα με το Λό-
ουσον Χούντ... Ένδιαφέρομαι
αρκετά για την κ. Ντελάνεϋ,
ώστε να θέλω να τη σώσω. Αυ-
τό είν' όλοι!
— Καταλαβαίνετε, βέβαια, ότι
θάταν ή καταστροφή της, αν
γινόταν γνωστό ότι πληρώσατε
σείς τα έξοδα της υπεράσπισε-
ως της!
— Δεν είμαι τόσο βλάκας, ό-
στε να βγω να το φωνάξω
στους δρόμους... Θ' αναλάβετε
σείς να μάθω κανείς τίποτα.
— Καλά λοιπόν. Θα πάω να
βρω το Χούντ... Πού θα μπει-
ρω να σας συναντήσω ύστερα;
Τουδώρα τον άριθμό του τη-
λεφώνου μου. Άφού τον ση-
μείωσε, μου είπε:
— Τώρα πιστεύω πως θα κά-
νατε καλά να πάτε στη διευ-
θυνση της αστυνομίας.
— Ναι, πηγαίνω άμέσως.
— Πρόσεξα πως ο Μάκλιν με
κύτταξε παράξενα. Δε μ' ένοι-
αζε όμως καθόλου...
— Άνέδηκα απ' αυτόκίνητό μου
και πήγα κατ' ευθείαν στη δι-
εύθυνση της αστυνομίας.
— Ένοιωθα κάποια άνησυχία,
καθώς ρωτούσα το σκοπό της
επίσης αν βρισκόταν εκεί ο έ-
πιθεωρητής Μπούς. Κι' ήμουν ά-
κόμα πιο άνησυχος, όταν μπι-
κα στο γραφείο του...
— Τον βρήκα να καπνίζει την
πίπα του μπροστά στο παράθυ-
ρο, κυττάζοντας τ' αυτόκίνητο,
πού κυκλοφορούσαν στο δρόμο.
— Πώς έδω, Ρέγκαν; άπόρη-
σε, βλέποντάς με.
— Έρχομαι για την ύπόθεση
Ντελάνεϋ, είπα. Είχα ξεχάσει
να σας αναφέρω μία λεπτομέ-
ρεια. Δεν ξέρω αν είναι πολύ
σπουδαία, αλλά όφείλω να σας
την πω... Όταν ανακάλυψα το
πτώμα του Ντελάνεϋ, ύπάρχε
δίπλα του, στο πάτωμα, ένα ά-
δειανό ποτήρι. Το πήρα, τόπλυ-
να και το έβλαξα στο ντουλά-
πι της κουζίνας.
— Ο Μπούς έμεινε άτάραχος,
κυττάζοντάς με με τα διαπερα-
στικά του μάτια.
— Για ποιο λόγο; πρόφερε.
— Δεν ξέρω... Τάχα χάζει.
Δεν ήξερα τί έκανα... Ίσως
νάθελα ν' άπασχοληθώ με κά-
τι, για να διώξω άπ' το νου μου
τη μακεδονία άνακαλύψή μου, ό-
σων ώρα περίμενα το Τζεφε-
ρσον... Είχα ξεχάσει αυτή τη λε-
πτομέρεια, και τη θυμήθηκα ξα-
φνικά σήμερα το πρωί.
— Ο Μπούς είχε κοκκινίσει.
— Μήπως τυχόν με κοροϊεύ-
ετε; φώνεζε.
— Κάθε άλλο! Σας διηγήθη-
κα ό,τι έγινε άκριβώς... Ποτέ
δε θα σκεπτόμουν να πω ψέμ-
ματα, σε μία τόσο σοβαρή ύπό-
θεση!
— Κι' είσαρτε σίγουρος πως
θυμηθήκατε μονάχα τώρα αυτή

τη λεπτομέρεια;
— Μα ναι, σας βεβαιώ!
— Ο Μπούς έκανε μία γκριμά-
τσα.
— Αυτή ή κατάθεσή σας έρχε-
ται κοινά για την κ. Ντελάνεϋ
...δε βρίσκετε;
— Πάντως, εγώ έτρεξα άμέ-
σως να σας το πω, μόλις το θυ-
μήθηκα.
— Άκούστε, Ρέγκαν! Άν λέ-
τε ψέμματα, κινδυνεύετε να
κατηγορηθήτε ως συνέννοχος! Κι'
εγώ πιστεύω πως λέτε ψέμ-
ματα αυτή τη στιγμή!
Κατάρθωσα να κρατήσω την
ψυχραιμία μου.
— Μα γιατί να πω ψέμματα;
διαμαρτυρήθηκα. Βρήκα το ά-
δειανό ποτήρι δίπλα στο πτώμα
του Ντελάνεϋ. Άν δε μ' έπι-
στεύετε, είναι δική σας δου-
λειά.
— Έμεινε κυττάζοντάς με για
λίγο, με ύφος μανιασμένο.
— Πολύ καλώς! μουρμούρισε
ύστερα άναστενάζοντας.
— Άνοιξε την πόρτα και φώ-
ναξε τον άρχιφύλακα Χόγκινς.
— Θα πάμε άμέσως εκεί κά-
τω, μου είπε, και θα μου δεί-
ξετε πού ακριβώς βρήκατε το
ποτήρι και πού το φυλάξατε.
— Ο Χόγκινς μπήκε στο γρα-
φείο. Ήταν ψηλός, άδύνατος
και λίγο καμπούρης.
— Με ζητήσατε, κύριε έπιθε-
ωρητή; είπε.
— Ναι. Θα πεταχτούμε στη
βίλλα του Ντελάνεϋ. Ο κύριος
άπό δω θυμήθηκε ξαφνικά ότι
είχε βρη ένα άδειανό ποτήρι
δίπλα στο πτώμα. Το σήκωσε—
λέει—τόπλυνε και τόβαλε στο
ντουλάπι.
— Ο Χόγκινς με κύτταξε μ' ά-
νοιχτό στόμα.
— Λέει αλήθεια;... ψιθύρισε.
— Θα το έξακριβώσουμε, αυ-
τό, είπε άπειλητικά ο Μπούς.
— Σ' όλη τη διαδρομή, δε μι-
λήσε κανείς άπ' τους τρεις
μας. Έγώ καθόμουν στο βά-
θος του άστυνομικού αυτοκινή-
του, ο Μπούς κι' ο Χόγκινς
μπροστά. Μάντευα, κάτω άπ'
την άυστηρή σιωπή τους, την
έκθρα που νοιώθανε για μένα.
— Όταν φτάσαμε στη βίλλα,
τους έδειξα τη θέσι πού είχα
βρη το ποτήρι, κι' ύστερα αυτό
το ίδιο το ποτήρι μέσα στο
ντουλάπι της κουζίνας.
— Ο Μπούς δε μ' άφησε να τ'
άγγιξω. Το τύλιξε προσεκτικά
μ' ένα μαντίλι, το πήρε και
το ηλθόισε στη μύτη του.
— Τόπλυνα... Δε μπορεί να
μυρίζη τίποτα... παρατήρησα.
— Ναι, ναι, μου το είπατε.
— Έδώσε το ποτήρι στο Χό-
γκινς, πού τόβαλε μέσα σε μία
σακούλα από σελλοφάν και
το έκρυψε στην τσέπη του. Ύ-
στερα, μου είπε άπότομα:
— Και τώρα, Ρέγκαν, για πέ-
στε μου, τί δολοηφίες είχατε
μ' αυτή τη γυναίκα;
Περίμενα την έρώτησή του
κι' είχα ήδη έτοιμη την άπάν-
τησι:
— Έπρεπε ναχα δολοηφίες
μαζί της, για να θυμώσω μία
λεπτομέρεια πού είχα ξεχάσει!
— Σας έκανα μία έρώτησι.
Άπαντήσατε!
— Δεν είχα τίποτα μαζί της.
Ήταν άπλως γυναίκα ενός πε-
λάτη μου.
— Θέλετε να σας πω εγώ την
ιδέα μου; Ήρθατε εδω για να
τους πουλήσετε ένα δέκτη,
και της κάνατε τα γλυκά μά-
τια. Δεν είν' έτσι; Ξεράτε πως
δεν εύρισκε στον άντρα της
την άγάπη πού της ταίριαζε.
Της ριχτήκατε λοιπόν... Άλή-
θεια;
Μού ήρθε να του καταφέρω
μία γροθιά στο μούτρο, αλλά
κρατήθηκα. Ήξερα πως προ-
σπαθούσε να μ' έκνευρίση,
για να μου ξεφύγη καμμία ό-
μολογία...
— Κάνετε λάθος, άπάντησα
ήσυχα.
— Είμαι βέβαιος γι' αυτό πού
λέω! έπέμεινε. Μπορείτε να
όσκιאתε πως δε βγήκατε πο-
τέ μαζί της, πως δεν την πο-
θήσατε ποτέ, πως δεν τη σφι-
ξατε στην άγκαλιά σας;
Τη στιγμή εκείνη, θυμήθηκα
ξαφνικά τη σύστασι του Μά-
κλιν: Μού είχα πη πως θάταν
καταστροφή για τη Τζιλντα, αν
ανακάλυπτε ο Μπούς πως την

Είναι το δέρμα σας διψασμένο;
Αυτό είναι το μυστικό για να διατηρήτε το δέρμα σας νεανικό,
λείο και δροσερό! Τα κύτταρα του δέρματος είναι γεμάτα
άπό ύγρο. Προσέξτε το δέρμα ενός μωρού: Αποτελείται κατά
80% από ύγρο. Με τα χρόνια όμως το δέρμα χάνει την ικα-
νότητα να αναπληρώνη μόνο του το άπόδεμα του ύγρου του.

CREME NIVEA

Δροσερό δέρμα με κρέμα **NIVEA**
γιατί η NIVEA δίνει στο δέρμα νάσι

ΠΡΟΪΟΝ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ BEIERSDORF ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

**Ο ΙΑΤΡΟΣ ΣΑΣ ΞΕΡΕΙ
ΤΙ ΧΡΕΙΑΖΕΣΘΕ**

**Συμβουλευθήτε τον
στην έκλογή του ποτού σας**

Ο Ιατρός είναι έπιστήμων πού
εσπούδασεν επί 7 έτη εις την Ια-
τρική Σχολή διά να μάθω, πως να
θεραπεύη τους άσθενείς, και
ιδίως, πως να διατηρή τον καδέ-
να σε καλή υγεία. Ο Ιατρός σας
γνωρίζει τις διαιτητικές ιδιότη-
τες της μύρας Ρωτήσατε τον,
ποιές είναι οι ευεργεσίες πού
μπορεί ή μύρα να παράσχη στην
υγεία σας και ποιές είναι οι ίδι-

ότητες της μύρας πού άναφε-
ρονται ή ταιριάζουν στη δική
σας περίπτωσι. Είναι το μόνο πο-
τό πού είναι τόσο πλούσιο σε
βιταμίνες της ομάδος Β, σε φω-
σφόρο και σε μεταλλικά συστα-
τικά.
Γιά να σισθάνεσθε και σείς
καλύτερα, πίνετε τακτικά με το
φαγητό την εξαιρετική μύρα
Φίζ. Είναι τονωτική-ξεδιψαστική,

είχα πάει στο Ιταλικό ρεστω-
ράν. Έπρεπε να του το πω
εγώ μονάχος μου.
Μά, δε μπορούσα τώρα άμέ-
σως, γιατί, αν του όμολογούσα
αυτή τη λεπτομέρεια, θα κα-
τάφερνε να μου ξεκολλήση ό-
λη την αλήθεια.
«Ήξερα εγώ άλλου πως θα
πήγαίνε άμέσως να ρωτήσει τη
Τζιλντα γι' αυτό το ζήτημα,
κι' έκεινη θ' άρνιόταν ίσως.»
Προτίμησα λοιπόν να μη μι-
λήσω...
— Σας όρκίζομαι πως δεν εί-
χα τίποτε μαζί της, είπα.
Με κύτταξε ένα λεπτό, κι'
ύστερα γύρισε άλλου τα μάτια
του.
— Έλλειψω, Ρέγκαν, για το
καλό σας να μη μου είπατε
ψέμματα. Θα το έξακριβώσω.
Κι' αν άνακαλύψη πως με γε-
λάσατε, θα σας κλείσω και σας
στη φυλακή, για συνέννοχο στη
δολοφονία! Να με φτύσετε δε,
αν δε φάτε τότε 15 χρόνια
φυλακή!
Μά δε φοβόμουν, για την
ώρα τουλάχιστον...
— Με σκοτώσατε! φώναξα.
Κάνετε ό,τι σας άρέσει. Λίγο
με νοιάζει!
— Ο Μπούς με κύτταξε μ' ένα
σαρκαστικό χαμόγελο.
— Καλά, Ρέγκαν, θα δούμε...
είπε. Στο κάτω-κάτω, δεν έχει
τόση σημασία αυτή ή λεπτομέ-
ρεια του ποτηριού! Ίσως να
το έξεχασε εκεί ή κ. Ντελάνεϋ,
μετά το έγκλημά της... Πάμε
να φύγουμε τώρα...
— Δυό μέρες άργότερα μου τη-
λεφώνησε ο Μάκλιν.
— Ο Χούντ δέχεται ν' άνα-
λάβη την ύπόθεσή, μου είπε.
Θέλει όμως προηγουμένως να
κουδεντιάση λίγο μαζί σας.
Μπορείτε να πάτε στο γραφείο
του, σήμερα, στις 11;
— Του υποσέθηκα πως θα πη-
γαίνα.
— Ο τόνος του ήταν ξερός και
καθόλου φιλικός. Μόλις μου
δωσε τη διεύθυνση του Χούντ,
έκλεισε το τηλέφωνο.
Τα γραφεία του Λόουσον
Χούντ άπασχολούσαν ένα ό-
λόκληρο άίθριο, σε μία ό-
ριστοκρατική συνοικία του Λό-
«Αντζελες. Ήξερα εγώ, καθό-
αυτό το διάσημο δικηγόρο. Εί-
χα διαβάσει τόσες φορές στις
έφημερίδες τους θριάμβους
του στις ποινικές δίκες των
δέκα τελευταίων έτών.
Μά, όταν τον είδα, βρήκα
πως δεν έμοιαζε καθόλου ό-
πως τον φανταζόμουν. Πί-
στενα πως θάταν ψηλός, με
θρονητή φωνή και μ' επιθετι-
κή φυσιογνωμία. Κι' έδλεπα
ώρα ένα άνδρωπάκι κοντό,
άδύνατο, εσθενικό, χλωμό, 50
ως 60 χρονών, με συνθιαμένο
πρόσωπο. Μόνο τα μάτια του
είχαν κάτι το ξεχωριστό: Τρυ-
πούσαν σαν σπαθιά!
— Καθότι, κύριε Ρέγκαν,
μου είπε δείχνοντάς μου μία
πολυθρόνα.
Δεν είχα σκεφθώ όταν μπι-
κα, ούτε μου είχε δώσει το χέ-
ρι του.
— Έρριξα μία ματιά στη δι-
κογραφία της κ. Ντελάνεϋ,
προσέθεσε. Άν κατάλαβα κα-
λά, πρόκειται να πληρώσετε
σείς τα έξοδα της υπεράσπι-
σεως της.
— Άκριβώς.
Καρφώσε τα μάτια του στα
δικά μου, σαν να θέλε να δια-
βάση στο βάθος της ψυχής
μου.
— Μα γιατί; πρόφερε.
— Αυτό είναι δική μου δου-
λειά, άπάντησα ξερά. Πόσο θα
κοστίση;
— Έντερος προς τα πίσω στην
πολυθρόνα του, άκούμπησε τα
μικρά άσπρα χέρια του πάνω
στο γραφείο, κι' έξακολούθησε
να με κυττάζει.
— Είναι και δική μου δουλειά,
είπε. Άν βέβαια θέλετε να
μπειρόσω να γλυτώσω την κ.
Ντελάνεϋ!
— Άφίστε με να σας εξηγή-
σω τη έννοιά. Βρισκόμουν ακό-
μα στην άρχή του σταδίου μου
ως ποινικόλογου, όταν είχα την
κακή τύχη να υπερασπισθώ έ-
να κατηγορούμενο, πού τον εί-
χε καταγγείλει αυτός ο ίδιος
Μάντος, της άσφαλιστικής έται-

ρείας («Εθνική Πίστις»). Τόν κατηγορούσαν πως είχε δολοφονήσει τη γυναίκα του για να εισπράξει την ασφαλεία ζωής της. Οι ενδείξεις εναντίον του ήταν ελάχιστες, κι' είχα πεπονησέν πως θα πετύχαι την αθώωσή του.

Μά, όταν ο Μάντοξ έδωσε κατάθεσι κι' εξήγησε την περίπτωση («δοφονία») του που του επιτρέπεται να μυριζέται άμείωσ τις ύποπτες περιπτώσεις, κατάλαβα πως επηρεάζε επικίνδυνα τους ενόρκους... Αναφέροντας μονάχα προηγούμενα γεγονότα και άριθμους από τη δόξα του, κατάρθωσε να τους δημιουργήσει τέτοια προδιαθέσι εις βάρος του πελάτη μου, ώστε να τον καταδικάσουν σε θάνατο!

Αργότερα, μου συνέβη άλλες δυο φορές ναχω αντίπαλό μου το Μάντοξ, και κάθε φορά κατάφερα να με νικήσω... Βλέπετε, είναι ένας φοβερός μάρτυρας κατηγορίας. Αποτελεί θανάσιμο κίνδυνο για κάθε κατηγορούμενο... Ωστόσο, αν με κατατρόπωσε και τις τρεις φορές, αυτό έγινε γιατί είχε πάντα δική: Ήταν δηλαδή πραγματικά ένοχος ο πελάτης μου, και στις τρεις περιπτώσεις... Αυτός ο άνθρωπος έχει ένα κάποιο ένστικτο, που τον ειδοποιεί, όταν ο ασφαλισμένος έχη δολοφονηθεί!

Στα δέκα τελευταία χρόνια, κατάφερα να στείλω στο θάλαμο των αερίων 11 άντρες και 5 γυναίκες. Έχει αποκτήσει τώρα μία φήμη σχεδόν ακλόνητη. Οι ένοργοι κι' οι δημοσιογράφοι ξέρουν ότι, όταν ένας κατηγορούμενος έχη να κάνει μ' αυτόν, είναι χαμένος! Ποτέ δεν απέτυχε, γιατί έχει πάντα δική.

Τώρα λοιπόν ο Μάντοξ υποστηρίζει ότι ο Ντελάνεβ δολοφονήθηκε. Αυτό σημαίνει ότι δολοφονήθηκε πραγματικά! Έγώ όμως θ' αναλάβω να σώσω την κατηγορούμενη, αδιαφορώντας αν είναι ένοχη ή όχι. Αν με πάρη για συνήγορό της, όφείλω να άφοσιωθώ ολόψυχα στην υπεράσισή της.

Σας τα είπα αυτά για να καταλάβετε ότι είναι απαραίτητο να ξέρω όλα την αλήθεια, όλα τα δεδομένα της υπόθεσης, για να προσπαθήσω να νικήσω το Μάντοξ. Όσα θα μου πείτε, θα μείνουν έντελώς μεταξύ μας... Αποφασίστε τώρα! Αν θέλετε να τη σώσετε, πρέπει να μη μου κρύψετε το παραινέμα!

Προσέξτε όμως! Δε σάς έγνώμαι ότι θα τη σώσω, ακόμα κι' αν κατέχω όλα τα στοιχεία. Την έπαθα τρεις φορές ως τώρα απ' το Μάντοξ. Είμαι αποφασισμένος να πάρω τη ρεθάν μου. Μπορεί να μου δώση την ευκαιρία αυτή ή υποθέσει... Δε με νοιάζει καθόλου αν ή κ. Ντελάνεβ δολοφονήσε ή όχι τον άντρα της. Έκείνο που θέλω μονάχα, είναι να πληρώσω το Μάντοξ στο φιλότιμο!

Αν αποδείξω μία φορά πως γελοίοηκε, θα διαλύσω πια το θρόνο του. Στο έλεος, οι ένοργοι δε θα επηρεάζονται απ' αυτόν, όπως μέχρι σήμερα. Κι' έτσι θάβαν πολύ ευκολώτερη η δουλειά μου, αν τύχη να τον βρω μπροστά μου και σ' άλλες δίκες.

Ο δικηγόρος σταμάτησε μία στιγμή, με κύτταξε έρωτηματικά και πρόσθεσε:

— Απαιτώ λοιπόν να μου τα πείτε όλα, να μη μου κρύψετε τίποτα!

Διόσσα λίγο, κι' ύστερα άρχισα να μιλάω.

Του διηγήθηκα όλη την ιστορία, απ' την πρώτη μέρα που είχα γνωρίσει τη Τζιλντά, ως την τελευταία φορά που την είδα.

Δεν παρέλειψα καμιά λεπτομέρεια. Ήταν άλλωστε μία ανακούφιση για μένα ν' απαλλαγώ απ' αυτό το βάρος που είχα στη συνείδησή μου.

Ο Χούντ μ' άκουγε με προσοχή, χωρίς να με διακόψη καθόλου.

Όταν τελείωσε, σηκώθηκε απότομα κι' άρχισε να πηγαίνει γρήγορα στο μεγάλο

3 ΝΕΡΟ 1 ΡΥΖΙ

Αυτή είναι η σωστή αναλογία

Uncle Ben's
CONVERTED
LONG GRAIN RICE

RYZI

ΜΠΑΡΜΠΑ-ΜΠΕΝ

ΔΙΠΛΑΣΙΕΣ ΒΙΤΑΜΙΝΕΣ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΑΛΛΟ

Θέλει πολύ βράσιμο

Τότε γίνεται νόστιμο, τότε βλέπετε τη διαφορά σε γεύση και απόδοση

Τό ρύζι ΜΠΑΡΜΠΑ ΜΠΕΝ φτουράει πολύ, σάς δίδει περισσότερα πιάτα από κάθε άλλο,

Άρα είναι φθηνότερο!

ΑΡΚΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΓΗΗΣΙΟ ΡΥΖΙ ΜΠΑΡΜΠΑ ΜΠΕΝ

Ζητάτε το σε πακέτα ή χύμα με πεταλάκια

"ΟΛΥΜΠΙΑ," ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΑΝΟΜΩΝ
ΟΔΟΣ ΚΟΡΑΗ 1 • ΤΗΛ. 34.720 • 25.708
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΚΕΡΑΜΕΩΝ 23 • ΤΗΛ. 532.774
ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ: ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 32 • ΤΗΛ. 527.896

CREME LE SECRET DE LA FEMME

Special LADAS

ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΣΥΝΘΕΣΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΠΛΕΟΝ ΕΥΘΡΑΥΣΤΩΝ ΤΜΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ

Γύρω απ' τα μάτια το μέτωπο, το λαιμό κ.λπ. προς άποφυγήν της πρόωγου ρυτίδωσης.

γραφείο του, με τα χέρια στις τόσες και με ύψος συλλογισμένο.

— Έχει ένα διαβόλεμένο ένστικτο αυτό το ζώον! φώναζε επιτέλους. Ποτέ δε γελίσαι, όταν μυριζέται μία δολοφονία! Είν' άπίστευτο!

— Μά δεν τόν σκότωσε αυτή, διαμαρτυρήθηκα, έφθσον αυτοκτόνησε!

Γύρισε το κεφάλι του και με κύτταξε.

— Εύτυχως για σάς! είπε. Όλες όμως οι ενδείξεις επιτρέπανε να συμπεράνη κανείς μία δολοφονία. Ο Μάντοξ δεν είχε γελαστή...

Δεν είμαι τόσο βέβαιος ότι αυτά που μου διηγήθηκε δεν υπάρχει κίνδυνος να χειροτερέψουν ακόμα περισσότερο τη θέση της κ. Ντελάνεβ! Ο εισαγγελέας θα αποδείξει πως ο Ντελάνεβ ήταν μάρτυρας παραδουλεύτερα τους, που θα καταθέση στο δικαστήριο ότι ο άφεντικός της άρχισε να πίνει απ' το πρωί που ζήτησαν και δε σταματούσε πια όλη την ημέρα.

Θ' αποδείξει ακόμα ότι ή κ. Ντελάνεβ μπορούσε μία χαρά να ρίξη το δηλητήριο στο ουίσκι του άντρα της και να τόν σκοτώση άμείωσ. Τώρα που ισχυρίζεστε ότι βρήκατε ένα πνιγμένο κοντά στο πτώμα, ο εισαγγελέας θα υποστηρίξη πως ή κ. Ντελάνεβ είχε πλύνει το ποτήρι με το δηλητήριο, είχε σπείρει μέσα λίγο καθαρό ουίσκι και τότε άφισε δίπλα στο νεκρό. Θα δηλώση ακόμα ότι σκόλισε εκείνη το μηχανήμα της τηλεόρασης, για να δώση την έντύπωσι πως ο άντρας της είχε πάθει ηλεκτροπληξία.

Μά, αν άποκαλυφθώ πως έχωτε έρωτικές σχέσεις με τις δυο, δε μπορώ να κάνω πια τίποτα γι' αυτήν! Πρέπει άναρπάξω να πείσω τους ενόρκους, πως ήταν πιστή ουίζου και πως ο άντρας της αυτοκτόνησε, αφού κατασπατάλησε την περιουσία του.

Μά αυτό ακριβώς έγινε! φώναζε. Δε μπορεί παρά να το παραδεχτούμε!

— Καλά. Θα δούμε... Τώρα θα τ' αναλάβω εγώ όλα. Το ουίσκι είναι να μην ανακαλύψη η αστυνομία τις σχέσεις σας. Άλλοιώς, είσατε κι' οι δυο χαμένοι. Αν όμως δεν τ' ανακαλύψη η αστυνομία, ή κ. Ντελάνεβ έχει μία πιθανότητα να γλυτώση.

Μη έεχνάτε εξ άλλου ότι, αν την κρυφούν ένοχο, δεν έπεται πως θα τη στείλουν οπωσδήποτε στο θάλαμο αερίων. Είναι πολύ πιθανό να της βάλουνε μονάχα δέκα χρόνια φυλακή. Μη κάνετε λοιπόν καμμία άνοπισία, όμολογώντας τα όλα! Δε θα ώφελήσει σε τίποτα. Άπεναντίας, θα κινδυνέψη τότε να καταδικασθώ άουτρώτερο, και μαζί μ' αυτήν θα καταδικασθώτε και σεις.

— Καλά. Κατάλαβα... είπα. Πόσο πρέπει να σάς πληρώσω; Θέλετε λεφτά τώρα άμείωσ;

— Όχι. Όταν τελειώσουν όλα κι' ήσυχάσουν κήπος τα πράγματα, θα μου πληρώσετε 5 χιλιάδες δολάρια. Για την ώρα όμως, θα πω ότι είμαι τόσο βέβαιος για την άθωότητα της κ. Ντελάνεβ και το λάθος του Μάντοξ, ώστε αναλαμβάνω δωρεάν την υπεράσισή της, μόνο και μόνο για την ευχαρίστησι να κατατροπώσω αυτή τη φορά το Μάντοξ. Οι δημοσιογράφοι ξέρουν τις προηγούμενες μάχες μας και θα χαλάσουν κόσμο μ' αυτή την ιστορία. Έξ άλλου, αυτό θα επηρεάση τους ενόρκους.

Λοιπόν, μείνετε ήσυχος. Θα πάω να δώ την κ. Ντελάνεβ σήμερα τ' άπογεμα.

— Πέστε της πως την αγαπώ και τη σέβομαι πάντα. Με κύτταξε με παράξενο ύφος κι' άπάντησε οίγανά:

— Μακάρι να σάς αγαπάη κι' αυτή ακόμα. Ρέγκαν! Άν τυχόν έχη εξατιοθή ή αγάπη της, μπορεί να προκαλέση και τη δική σας καταδίκη, μαζί με τη δική της...

ΣΤΟ ΠΡΟΣΈΧΕΣ: Η συνέχεια

ΚΥΠΡΙΕΣ

Η Μάρω Δημητρίου (21 χρόνων), Τέρρα Σάντα 21, Λάρνακα, Κύπρος, ζητεί ν' άλληλογραφήση με νέους ηλικίας 20—26 χρόνων. Παρακαλεί όσους απαντήσουν να στείλουν μία φωτογραφία τους.

Η Κρέκια Παυλίδου (15 χρόνων), Φανερωμένης 71, Κολωνάκι, Λάρνακα, Κύπρος, θέλει ν' άλληλογραφήση με νέους από την Ελλάδα και ιδιαίτερος με αεροπόρους, με σκοπό την ανάπτυξι μιας άγνης φιλίας.

Τρεις φίλες, ή Άντρη Παναγιωτίδου, ή Μύρια Δημητριάκου και ή Σώλβα Ευαγγελίδου, Άγίας Φανερωμένης 27α, Λάρνακα, Κύπρος, θέλουν ν' άλληλογραφήσουν με νέους και νέες απ' όλο τόν κόσμο, κατά προτίμησι από την Ελλάδα.

Η Ηρούλα Χ' Θωμά, έπ. 67, Λευκωσία, Κύπρος, έπιθυμεί ν' άλληλογραφήση με νέες και νέους από την Ελλάδα.

Η Σοφούλα Η. Άγαθοκλέους (15 χρόνων), Μάρφου, Κύπρος, ζητεί ν' άλληλογραφήση με νέους και νέες απ' όλο τόν κόσμο, με σκοπό την άνταλλαγή γραμματοσήμων και τη σόναφι μιας καλής και σταθερής φιλίας. Παρακαλεί όσους γράψουν να στείλουν μία φωτογραφία τους.

Η Αύγουλα Άνδρέου, Θέμιδος 20, Λάρνακα, Κύπρος, μορφομένη και εύπαρασίστη, θέλει ν' άλληλογραφήση με όμογενείς απ' όλο τόν κόσμο, κατά προτίμησι από την Αφρική, ηλικίας 25—40 χρόνων, με σκοπό το γάμο και τη μετανάστευσι.

Η Σώλβα Σολωμονίδου, Ρέδων 2, Άγιοι Όμολογηταί, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί ν' άλληλογραφήση με νέους απ' όλο τόν κόσμο, στην ελληνική γλώσσα.

ΚΥΠΡΙΟΙ

Ο Γιώργος Άλεξ. Θεοδούλου (25 χρόνων), Άγίου Νεοφύτου 12, Αμμοχώστος, Κύπρος, ζητεί ν' άλληλογραφήση με μία νέα που ν' αγαπά τα γράμματα και τις καλές τέχνες.

Ο Σ. Δημητρίου και ο Άνδρέας Χαράλαμους, Co Fire Brigade, Κυρήνεια, Κύπρος, θέλουν ν' άλληλογραφήσουν με τη Μόνη στον κόσμο και ατό κορίτσι με τα μαύρα.

Ο Γεώργιος Παναγιώτης και ο Κλεόπας Δημητρίου, Μάρφου, Κύπρος, ζητούν ν' άλληλογραφήσουν με νέες απ' όλο τόν κόσμο, κατά προτίμησι από την Ελλάδα. Παρακαλούν όσους απαντήσουν να στείλουν μία φωτογραφία τους.

Ο Άντωνάκης Ιωαννίδης (20 χρόνων), Άγγλικού Κοιμητηρίου 12α, Λάρνακα, θέλει ν' άλληλογραφήση με νέες από την Ελλάδα, στην ελληνική ή Ιταλική γλώσσα. Το ίδιο ζητεί και ο Στέλιος Λυτρίδης (26 χρόνων), Άγγλικού Κοιμητηρίου 15α, Λάρνακα, Κύπρος.

Ο Δημητράκης Μιλτιάδου, Γεωργίου ΣΤ' 123, Λεμεσός, Κύπρος, θέλει ν' άλληλογραφήση με νέες απ' όλο τόν κόσμο, με σκοπό την ανάπτυξι μιας καλής και σταθερής φιλίας. Το ίδιο έπιθυμεί και ο αδελφός του Γιώργος Μιλτιάδου, για τόν όποιο ισχύει ή ίδια διεύθυνσι.

Ο Κωνστ. Δδάκος, Ηφαίστου 16, Σπέρβολος, Λευκωσία, θέλει ν' άλληλογραφήση με νέους και νέες από την Ελλάδα, με σκοπό την άνταλλαγή γραμματοσήμων.

Ο Κωνστ. Κέστας, Έλευθερίας 167, Λεμεσός, Κύπρος, ζητεί ν' άλληλογραφήση με την Άσχημη Ξανθούλα.

Ο Σωτήριος Χρήστου και ο Γ. Σπύρου, Κολοκοτρώνη 30, Άγιος Δομέτιος, Κύπρος, έπιθυμούν ν' άλληλογραφήσουν άντιστοιχώς με τη Νεράιδα του καραβίου και την Έρωτευμένη με τη θάλασσα.

Ο Π. Ι. Λουκαΐδης, Κοντεμένος, Κυρήνεια, Κύπρος, θέλει ν' άλληλογραφήση με νέες απ' όλη την Ελλάδα, ηλικίας 16—20 χρόνων. Το ίδιο ζητεί και ο Πέτρος Γεωργιάδης, για τόν όποιο ισχύει ή ίδια διεύθυνσι.

Ο Άνδρέας Χαράλαμους (19 χρόνων), Ευρύχου Σολέας, Κύπρος, θέλει ν' άλληλογραφήση με νέες απ' όλο τόν κόσμο, στην ελληνική, άγγλική και γαλλική γλώσσα.

Ο Φίλιππος Κόστα (18 χρόνων), Άθανασίου Διάκου Νο 5, Παλλουριώτισσα, Κύπρος, έπιθυμεί ν' άλληλογραφήση με Έλληνίδες τού έσωτερικού.

Ο Μάριος Στεφανίδης (15 χρόνων), Πόλις Χρυσόχους, Κύπρος, ζητεί ν' άλληλογραφήση με νέους και νέες απ' όλο τόν κόσμο με σκοπό την άνταλλαγή γραμματοσήμων.

Η Άλληλογραφία μας

ΝΑΥΤΙΚΟΙ

Ο Georgios Lisikatos και ο Alkiviadis Kouris, S/S Samos Co Frinton Shipbrokers Ltd, 15 Gravel Lane, London E. 1, England, θέλουν ν' άλληλογραφήσουν με νέες με σκοπό τη σόναφι μιας καλής φιλίας.

Ο Ioannis Theodoridis και ο Athanasios Andrianos, Giulio Decampietro, M/S Annamiana, Via, F. Servo 3, Trieste, Italia, θέλουν ν' άλληλογραφήσουν με τις νέες, που κρύβονται κάτω από τα ψευδώνυμα «Ναυπλιωτοπούλας» και «Κλυταιμνήστρας».

Ο Georgios Papazoglou (20 χρόνων), S/T Olympos Slentour Co Central America, 655 Madison Ave., New York 21, N.Y., U.S.A., ζητεί ν' άλληλογραφήση με

νέες από το έσωτερικό και το έσωτερικό, κατά προτίμησι από την Αίγυπτο. Παρακαλεί όσες απαντήσουν να στείλουν μία φωτογραφία τους.

Ο Stefanos Athanasiadis, M/S Polyxene G., Shasta Overseas, Agency Inc., 80 Broad Street, New York 4, N.Y., U.S.A., θέλει ν' άλληλογραφήση με τη Χαϊράρα από τη Σίφνο.

Ο Elefterios Adamopoulos, T/S Agios Vlasios V., Co Chandris England Ltd., 5 St. Hellen's Place, Bishopgate, London E.C. 3, England, ζητεί ν' άλληλογραφήση με τις άναγνώστριές μας από το Κίετο, που κρύβονται κάτω από τα ψευδώνυμα «Άντιό αγάπη».

Είμαι θησαυρός και «Δημήτρα».

Ο Athanasios Stiotos, S/T Captain Theo. Collin Gissel B.O. Box 5006, Houston 12,

Texas, U.S.A., θέλει ν' άλληλογραφήση με την άναγνώστριά μας που κρύβεται κάτω από το ψευδώνυμο «Πρόσινη άγασπούλα».

Ο A. Salonikis, S/T Violanda Messers, N. J. Goulondris Ltd, Baltic House 27, Leadenhall Street, London E.C. 3, England, έπιθυμεί ν' άλληλογραφήση με νέες από την Ελλάδα και ιδιαίτερα από την Άθήνα, και τις Κυκλάδες, ηλικίας 21—25 χρόνων.

Ο N. Stamatakos, M/V Pegasus Co R.O.K. Care House St. 30/33 Minorios, London E.C. 3, England, θέλει ν' άλληλογραφήση με τη «Φοίβη» από την Άθήνα.

Ο Leonardos Bafaliou, S/S S. S. Avra Seaways Shipping Cor., 39 Broadway, New York 6, N.Y., U.S.A., θέλει ν' άλληλογραφήση με νέες απ' όλο τόν κόσμο, ηλικίας 16—20 χρόνων, με σκοπό την ανάπτυξι μιας καλής και σταθερής φιλίας. Παρακαλεί όσες γράψουν να στείλουν μία φωτογραφία τους.

Ο Panayiotis Tsilimidos, S/T World Concord Co Niarchos, London Ltd, 41—43 Park Street, London W. 1, England, έπιθυμεί ν' άλληλογραφήση με νέες απ' όλο τόν κόσμο, ηλικίας 18—23 χρόνων, με σκοπό την ανάπτυξι μιας άγνης φιλίας.

Καμμέρα Ζωή!

με σοκολάτα Γάλακτος ION

ΣΟΚΟΛΑΤΑ ΓΑΛΑΚΤΟΣ 100%

ION

ΘΡΕΠΤΙΚΗ ΚΑΙ ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΡΟΦΗ

Πάντα σε κάθε μαθητική σάκκα

Μία σοκολάτα γάλακτος ION

ΔΙΝΕΙ ΧΑΡΑ ΣΤΟ ΠΑΙΔΙ

ΚΟΥΣΣΕΝΤΟΣ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΕΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Η H. L. Hatzipetrou (17 χρόνων), Rue Assiout No 6, Ibrahimieh, Alexandrie, Egypte, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέους ή νέες απ' όλο τον κόσμο, με σκοπό την ανταλλαγή γραμματοσήμων.

Η Liana Elefteriadou, Neyzat Sokak No 18, Heybeli Ado Istanbul, Turkiye, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέους ή νέες απ' όλο τον κόσμο, με σκοπό την ανταλλαγή μικρών δώρων και ό,τι άλλο ήθελε επακολουθήσει.

Τρεις φίλες, η Litsa Constantinidou (17 χρόνων), η Mariana Petridou και η Iovani Papadopoulos (25 χρόνων), Tarihbası Cukur Zerdali Sok. Çimes Ar. No 711 Istanbul, Turkiye, επιθυμούν ν' αλληλογραφήσουν με νέους απ' όλο τον κόσμο, ηλικίας 20—25 χρόνων, με σκοπό τη σύναψη μιας καλής και σταθερής φιλίας. Φωτογραφία απαραίτητη.

Η Ylasemi Anastasiadou, Rue Juliet No 60, Port Egypte, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέους απ' όλο τον κόσμο. Παρακαλεί όσους απαντήσουν να στείλουν μία φωτογραφία τους.

Η Elpidia (18 χρόνων), Dere Sok. 66, Anavut Koy, Istanbul, Turkiye, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέους απ' όλο τον κόσμο, στην ελληνική γλώσσα, με σκοπό τη δημιουργία μιας καλής και σταθερής φιλίας. Δύο εσδέλφες, η Marika (20 χρόνων) και η Eleni Stavropoulou, Çihangir Susan Sok. No 18 Istanbul, Turkiye, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με νέους απ' όλο τον κόσμο, με σκοπό ό,τι ήθελε επακολουθήσει.

Η Lica Ylinididou (17 χρόνων) και η Meri Michailidou (17), Yesilkoy Istasyon Cad. No 32, Istanbul, Turkiye, ζητούν ν' αλληλογραφήσουν με νέους απ' όλο τον κόσμο. Παρακαλούν όσους γράψουν να στείλουν μία φωτογραφία τους.

Η Androniki Constantinidou, 109 Rue Canal El Mahmoudia Ghelt El Enal, Alexandrie, Egypte, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέους απ' όλο τον κόσμο, στην ελληνική γλώσσα, ηλικίας 25—28 χρόνων, με σκοπό την ανάπτυξη μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Η Liana Chatzopoulou (18 χρόνων), Beyoglu Ilk Belediye Sok. Cihangir Han 14/7, Istanbul, Turkiye, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέους απ' όλο τον κόσμο, στην ελληνική γλώσσα. Φωτογραφία απαραίτητη.

Τέσσερες φίλες, η Meri Ioannidou, η Liana Papadopoulou, η Ivi Xelmi και η Toula Iliadou, Sakizagac Sahiz Ar. No 59/4, Tarihbası, Istanbul, Turkiye, ζητούν αλληλογραφία με νέους απ' όλο τον κόσμο, κατά προτίμηση με άποψους και ναυτικούς. Παρακαλούν όσους απαντήσουν να στείλουν μία φωτογραφία τους.

Η Angele Ioannidou, Rue Cheih Aly El Lessi 9, Alexandrie, Egypte, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέους απ' όλο τον κόσμο, ηλικίας 16—20 χρόνων. Φωτογραφία απαραίτητη.

Η Noulia Constantinidou (18 χρόνων) και η Rena Mavromati (19), Hamalbası Omer Hamam Cad 11/3 Beyoglu, Istanbul, Turkiye, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με νέους απ' όλο τον κόσμο, στην ελληνική, ιταλική και γαλλική γλώσσα, ηλικίας άνω των 23 χρόνων.

Η Maragmeni, 31 Merriday St. Toronto 18, Ont. Canada, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με Έλληνες απ' όλο τον κόσμο, ηλικίας 28—40 χρόνων, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα, με σκοπό ό,τι ήθελε επακολουθήσει.

Η Larouz Borisz, Budapest IV Ker Egeyult Jazz At 77 Szecillampa Oszaly Hungaria, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέους από την Ελλάδα και απ' όλο τον κόσμο, με σκοπό την ανταλλαγή γραμματοσήμων. Θα απαντήσει σε όσους επισκέπτονται στο γράμμα τους μερικά γραμματοσήματα αποστέλλοντας άλλα ίσης αξίας.

Η Tatiana Theodoridou, η Dora Nikolaidou και η Rena Nikolopoulou, Taksim Siraselviler Zade Sok. 7/5 Istanbul, Turkiye, επιθυμούν ν' αλληλογραφήσουν με νέους απ' όλο τον κόσμο, με σκοπό την ανταλλαγή σκέψεων.

Τρεις αδελφές, η Antoula, η Annioula και η Aliki, Lalahan Sok. No 64, Buyukada, Istanbul, Turkiye, επιθυμούν ν' αλληλογραφήσουν με νέους απ' όλο τον κόσμο, οικονομικά ανεξάρτητους, με σκοπό το γάμο. Φωτογραφία απαραίτητη.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ο M. M., P.O. Box 215 Arusha Tanganyika, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με τον «Κόρη των κυμάτων», τη «Δημιτριά» και την «Ατίθαση σιγίγανη».

Ο K. Nikolopoulos και ο Nick Dimitriou, 58 Underwood St. Paddington, Sydney, Australia, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με το «Αγριοκρίτσον» και την «Ένα μπουκέτο μενέδες».

Ο John Thanos Redfern St., Redfern, Sydney, N.S.W., Australia, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με το «Σπουριτάκι», στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Δύο φίλοι, ο Christos Lekas και ο T. Gotsis, Qu. Appelle Ave. Winnipeg, Man., Canada, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με νέους απ' όλο τον κόσμο, κατά προτίμηση από τα Χανιά. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο Peter Adams, 5 Henderson Av. Toronto 3 Ont. Canada, ζητεί αλληλογραφία με νέες, ηλικίας 20—24 χρόνων, με σκοπό το γάμο. Παρακαλεί όσες απαντήσουν να συνοδεύσουν το γράμμα με μία φωτογραφία τους.

Ο Ioannis Koumarianos (17 χρόνων), Çihangir Aslan Yatagi Sok. Yavut Ar. No 39/1 Beyoglu, Istanbul, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από το εξωτερικό, ηλικίας 15—18 χρόνων.

Ο Orlando Giullini, Via Pietro Castelli, Palazzo 3 Scala Int. P.O. Lombardo, Messina, Italia, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέες από την Ελλάδα, με σκοπό την ανάπτυξη μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Adamantios Kaskamanides (25 χρόνων), Yennestraat No 39 Geng, Limburg, Belgique, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλο τον κόσμο, κατά προτίμηση από την Κύπρο, Μ. Ανατολή και Βελγικό Κογκό, με σκοπό ό,τι ήθελε επακολουθήσει. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο A. Lissandrides (24 χρόνων), 37 Chalfont Ave., Merville, Middx. England, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέες, ηλικίας 25—28 χρόνων, μορφωμένες, κατά προτίμηση φοιτήτριες Παιδαγωγικών ή δένων γλωσσών. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο P. Dimitri, 148 Malherbers Street, Capital Park, Pretoria, S. Australia, θέλει ν' αλληλογραφήσει με τη «Δημιτριά» από το Κίεβο.

Ο John Kaylorides, 2607 Sixth St. N.W., Canton, Ohio, U.S.A., επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέες από την Ελλάδα.

Ο Antonis Evangelos, Eumebene Portal, Via Coopet, N.S.W., Australia, θέλει ν' αλληλογραφήσει με την «Έλρεα του πόνου» και τον «Παρηγορό άγγελον».

Ο Christos Grammatidis (28 χρόνων) και ο Athanasios Moustakas (23), 9 Park St. Footscray, Melbourne, Australia, ζητούν ν' αλληλογραφήσουν με νέες απ' όλο τον κόσμο, στην ελληνική, αγγλική και ιταλική γλώσσα, με σκοπό την ανάπτυξη μιας καλής και σταθερής φιλίας. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο Angelos Gotsis, Cranley Cranke, Tomson Ma. Canada, θέλει ν' αλληλογραφήσει με τη «Νίκη Φ» και τη «Ελπίδα».

Ο Michael Georgiou, 7 Albert St. London N. W. 1, England, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με Έλληνες απ' όλο τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο G. Farkas, S.A.R. Camp. Lucidale S.A., Ούγγρος την καταγωγή, θέλει ν' αλληλογραφήσει με Έλληνες, στην ελληνική γλώσσα, με σκοπό ό,τι ήθελε επακολουθήσει. Παρακαλεί όσες απαντήσουν να στείλουν μία φωτογραφία τους.

Ο Ioannis Constantinides, Calle Jynal No 8, Puerto Cabello, Venezuela, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με Έλληνες, με σκοπό το γάμο.

Ο Christos Pironoulakis (23 χρόνων), Rua Barao de Petropolis, No 281 Ar. 101 Rio Comprido, Rio de Janeiro, Brazil, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες ηλικίας 17—22 χρόνων, με σκοπό ό,τι ήθελε επακολουθήσει.

Ο Nick Critharis, 68 Floss St., Hurstons Park, Sydney, Australia, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλη την Ελλάδα, ηλικίας κάτω των 24 χρόνων, με σκοπό το γάμο. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο Const. Dattalos, Rue de Vachy 265, Quaregnon, Belgique, θέλει ν' αλληλογραφήσει με την «Κόρη των κυμάτων».

Ο John Philaretou, Tophill Store P. O. Featherstone, S. Rhodesia, θέλει ν' αλληλογραφήσει

την αναγνώστριά μας από την Κύπρο, που κρύβεται κάτω από το ψευδώνυμο «Κόκκινη βιολέττα», του 1046 τεύχους.

Ο Const. Cocoretzis (18 χρόνων), Hotel Berenice Benghazi Libya, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέες από την Πειραιά και το Μεσολόγγι, με σκοπό τη σύναψη μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο John Dattalos, Morwell Ridge Hostel, P.O. Soc. Vic. Australia, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλο τον κόσμο, κατά προτίμηση από την Τρίπολη, ηλικίας 18—26 χρόνων, στην ελληνική γλώσσα. Παρακαλεί όσες απαντήσουν να στείλουν μία φωτογραφία τους.

Ο Nicolaos Sorakis, Inzivan Sok. No 62, Bebek Bogazici, Turkiye, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες, ηλικίας 18—24 χρόνων, στην ελληνική, γαλλική ή γερμανική γλώσσα.

Ο Pantelis, P. G. E. Const Dept. Little Prairie, Steel Gang II, Box 610, Prince George B.C. Canada, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με την αναγνώστριά μας από τη Μεσσηνία, που κρύβεται κάτω από το ψευδώνυμο «Αγνή Ίουλιέττα» και ως και με το «Αγριοκρίτσον». Ο J. Napolioni, για τον οποίο ισχυρίζεται ότι είναι διευθυντής, θέλει ν' αλληλογραφήσει με την «Παυλίνα Α. Δ. Ε.».

Ο J. Constantinos, 5 Woodlawn St. Richmond, Melbourne, Vic. Australia, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με την «Πελαγονίδα του Θερμικού».

Ο Georgios Constantinidis, για τον οποίο ισχυρίζεται ότι είναι διευθυντής, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με την «Πέγκυ».

Ο Dimitrios Kourkoullitis (26 χρόνων), Hotel Elkenhof, Zwartberg, Limburg, Belgique, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με την «Κωρίς έλπιδα».

Ο Christos Sklavounos (27 χρόνων), Hotel Rozenhof No 2, Zwartberg, Limburg, Belgique, θέλει ν' αλληλογραφήσει με τη «Παυλίνα».

Ο Lefter Patasli (25 χρόνων), Apa Cesme Sok. 23 Taksim Istanbul, Turkiye, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλο τον κόσμο, με σκοπό ό,τι ήθελε προκύψει.

Ο Afrikani, P.O. Box 354, Port Sudan, Sudan, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με την «Ξεντεμένη μανούλα».

ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΕΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Η Σ. Μπελέγρη, Poste Restante, Κεντρικών, Αθήναι, Grèce, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέους απ' όλο τον κόσμο, ηλικίας άνω των 30 χρόνων, με σκοπό τη δημιουργία μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Η Τασία Παριανού, Κανάση 9, Αθήναι, Grèce, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με όμοιους από το εξωτερικό, ηλικίας 40—55 χρόνων, κατά προτίμηση από την Αμερική, Αλγερία, Αιθιοπία και Βενεζουέλα, με σκοπό το γάμο και τη μετανάστευση.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ο Αρς Μπέρε, Poste Restante, Κεντρικών, Αθήναι, Grèce, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέες από το εξωτερικό και το εσωτερικό.

Ο Γεώργιος Ζαρούμπης, (20 χρόνων), Poste Restante, Κεντρικών, Αθήναι, Grèce, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από την Αθήνα και το εξωτερικό, με σκοπό τη σύναψη μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Μιχαήλ Ροσέτος, (40 χρόνων), Κανάση 6, Αθήναι, Grèce, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με Έλληνες από το εξωτερικό, κατά προτίμηση από την Αυστραλία, την Αμερική και Κογκό, με σκοπό το γάμο και τη μετανάστευση.

Ο Γεώργιος Βασιλίσσης, Όλγας 54, Αίγλεω, Αθήναι, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλη την Ελλάδα.

Ο Ν. Πασιάνος, 101 Rio Comprido, Rio de Janeiro, Moscov, Αθήναι, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με τη «Σκοτεινισμένη ύπαρξη», την «Έλενα» και τη «Μαρίκα» απ' όλη Καναδά.

Ο Γεώργιος Σερέτης, Poste Restante, Κεντρικών, Αθήναι, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από το εξωτερικό, ηλικίας 18 χρόνων, με σκοπό τη μετανάστευση.

Ο Δημόσιος Θένης, Φωτόπλεως 62, Βοτανικός, Αθήναι, Grèce, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλο τον κόσμο, ηλικίας 15—18 χρόνων, στην ελληνική γλώσσα.

Ο Τάκης Ανδριώτης, (25 χρόνων), Βίλνυς 2, ΣΕΚ2, Α-

*Κανονισμένη
Χαρούμενη*

χαμογελά
έλεύθερα
Διατηρεί
λαμπερά-
καθαρά
δόντια και
εύχρηστη άναπνοή
με τη νέα

Οδοντόπαστα NIVEA

Σωληνάριο μικρό 30 γρμ.
• οικονομικό 65 •

**ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΚΟΜΜΩΤΩΝ
ΠΕΤΡΟΥ ΑΜΑΡΑΝΤΟΥ**

Ανεγνωρισμένη υπό του Κράτους
δ/τ αξίας, No 18935

ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΚΑΙ ΧΑΡ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ 20
Τηλέφ. 612-588 — ΑΘΗΝΑΙ

Έγγραφέτε εγκαίρως στην ΝΕΑ ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΧΟΛΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟ
από 1ης ΜΑΡΤΙΟΥ μέχρι 31ης ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ.

Ο αριθμός των εισακτέων θα είναι περιορισμένος
Πληροφορίες καθημερινώς 9—1 και 4—8.

*Εξασφαλίστε τελειώς
την περιποίηση*

ΑΙΠΟΝ

Σαμπουνάκι φυσικού αβύου

ΠΡΟΪΟΝ ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ WELLA

Ζητήσατε δείγμα δωρεάν παρό της Αντιπροσωπείας, Νίκης & Ξενοφώντος 14

*Πριν γίνη
το κακό
προλάβετε
το*

ΜΕΛΠΑΝ

Ο ΦΥΛΑΣ ΑΓΓΕΛΟΣ
ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ ΣΙΑΣ

Αντιπρόσωπος ΚΥΠΡΟΥ Ανδρέας Λαμπρού οδός Χατζηλοϊτζή —
Μιχαηλίδη αριθ. 2 ΛΕΜΕΣΟΣ

*Κnorr στην κουζίνα ...
... χαρά στο τραπέζι*

Κnorr - Έλβετίας

Όχι πιά νερόβραστα ...
... ένας κύβος Κnorr
κάνει κάθε φαγητό
χιλιές φορές νοστιμότερο

θηναι, Grèce. Ζητεί αλληλογραφία με νέες από το εξωτερικό, ανεξάρτητες, ηλικίας, οικονομικά ανεξάρτητες, με σκοπό ό,τι ήθελε επακολουθήσει. Ο Νίκος Αλφειός, Μουσουλμανική, Αθήναι, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από το εξωτερικό.

Ο Βασίλειος Παυλίδης, 75 Κωστωπόλεως, Αθήναι, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέους, όπως έχω γράψει στο 1050 τεύχος, αλλά μόνο με νέες απ' όλο τον κόσμο, με σκοπό το γάμο.

Ο Κωνσταντίνος Σαββας (17 χρόνων), ο Δ. Μανώλης και ο Ε. Μανδωνής, Νέον Ίκονιον, Κερατσίνι, Πειραιεύς, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν αντίστοιχα με τη «Λιανή», «Τουλίπα» και «Εγώ». Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο Γεώργιος Παυλίδης (19 χρόνων), Poste Restante, Ρόδος, Δωδεκάνησα, Grèce, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέες από την Ελλάδα και το εξωτερικό, κατά προτίμηση με μαθήτριες, με σκοπό τη σύναψη μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Τρεις φίλοι, ο Γιάννης Μανωλάκης, ο Β. Νομικός και ο Κώστας Πεταλάς, Poste Restante, Πειραιεύς, Grèce, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με τις τρεις φίλες, που κρύβονται κάτω από τα ψευδώνυμα «Ευφροσύνη», «Πεταλούδα» και «Ναί και Όχι», του 1038 τεύχους.

Ο Κ. Καραλάς, Poste Restante, Κεντρικών, Αθήναι, Grèce, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με την αναγνώστριά μας «Ζητά μόνο την ευτυχία».

Ο Κ. Γεωργίου, Μικροβελτον, Σερβία, Κοζάνη, θέλει ν' αλληλογραφήσει με το «Κορίτσι με τα μαύρα».

Ο Πάνος Ζερδάπουλος (23 χρόνων), Poste Restante, Κεντρικών, Αθήναι, Grèce, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με την «Ελπίδα» από τον Καναδά. Ο Πέτρος Λαζαρίδης, Κεντρικών, Αθήναι, Grèce, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με την αναγνώστριά μας «Είμαι ένα διαβολάκι και μισό».

Ο Τριαντάφυλλος Διαμαντάκης, Ράχες, Στυλίας, Αρμιά, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με την «Πηνελόπη».

Ο Χρήστος Ρήγας (21 χρόνων), Ακοιμάντου 40, Αθήναι, θέλει ν' αλληλογραφήσει με τη «Λίλα» από το Παρίσι.

Ο Μ. Μανώλης, Κοιμουνδούρου No 64, Πειραιεύς, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με την «Λίλα» από το Παρίσι.

Ο Κ. Γεωργίου, Θεσσαλονίκη, θέλει ν' αλληλογραφήσει με τον «Αντίον».

Ο Κ. Γεωργίου, Θεσσαλονίκη, θέλει ν' αλληλογραφήσει με τον «Αντίον».

Ο Κ. Γεωργίου, Θεσσαλονίκη, θέλει ν' αλληλογραφήσει με τον «Αντίον».

Ο Κ. Γεωργίου, Θεσσαλονίκη, θέλει ν' αλληλογραφήσει με τον «Αντίον».

Ο Κ. Γεωργίου, Θεσσαλονίκη, θέλει ν' αλληλογραφήσει με τον «Αντίον».

Ο Κ. Γεωργίου, Θεσσαλονίκη, θέλει ν' αλληλογραφήσει με τον «Αντίον».

Ο Κ. Γεωργίου, Θεσσαλονίκη, θέλει ν' αλληλογραφήσει με τον «Αντίον».

ΠΩΣ ΘΑ ΠΑΙΖΩΝΤΑΙ ΤΑ ΠΡΟΓΝΩΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ

Δε χρειάζονται ιδιαίτερες αθλητικές γνώσεις

Απ' αυτή την εβδομάδα, αρχίζει στον τόπο μας, ένα καινούριο παγνίδι, που θ' απασχολήσει τόσο τους φιλάθλους, όσο και τους ανθρώπους εκείνους, που μέχρι σήμερα δεν είχαν καμιά ανάμειξη με τον αθλητισμό.

Η ονομασία του παγνιδιού αυτού είναι «ΠΡΟ - ΠΟ», και προέρχεται απ' τα αρχικά των λέξεων Προγνωστικά Ποδοσφαίρου.

Τα «ΠΡΟ - ΠΟ» αφορούν μόνο το ποδόσφαιρο, αν και σε σπάνιες περιπτώσεις αναφέρονται και σε άλλους ομαδικούς αγώνες, όπως είναι το μπάσκετ. Αυτοί που λαμβάνουν μέρος καλούνται να προβλέψουν τα αποτελέσματα 12 συναντήσεων, που γίνονται την ίδια ώρα και μέρα σε διάφορες πόλεις της Ελλάδας και της Ευρώπης. Η πρόβλεψη περιγράφεται μόνο στο γενικό αποτέλεσμα (νίκη, ισοπαλία) και όχι στο σκορ (διαφορά τερμάτων).

Τα δελτία θα διανέμονται από τα πρακτορεία, που θα είναι εγκατεστημένα σε όλες τις συνοικίες.

Από τα πρακτορεία θα προμηθεύονται δωρεάν οι ενδιαφερόμενοι όσα δελτία θέλουν να συμπληρώσουν. Το κάθε δελτίο αποτελείται από δύο «από συμπληρωσιν» στήλες. Το στέλεχος και η μητέρα (όπως φαίνεται στη φωτογραφία μας) αποτελούν α ν τ ι γ ρ α φ α, στα όποια θα πρέπει να γράφονται επακριβώς οι ίδιες προβλέψεις, που θα σημειώνονται στο πρώτο απόκομμα. Ιδιαίτερα στο σημείο αυτό χρειάζεται προσοχή, γιατί είναι τυχόν λάθος θα κάνει άκυρο όλο το δελτίο.

Όσο σημεία προβλέψουν έχουν έγκριση τα ίδια, που ισοκύουν στο αντίστοιχο Ιταλικό στοιχείο «ΤΟΤΟ - ΚΑΛΤΣΙΟ», δηλαδή οι αριθμοί 1, 2 και το γράμμα Χ. Ο αριθμός 1 αντιστοιχεί στην ο-

μάδα που βρίσκεται γραμμένη πρώτη και που κατά συνθήκη θα είναι και η ηττημένη. Με τον αριθμό 2 θα αναφέρονται οι ομάδες που βρίσκονται δεξιά.

Για παράδειγμα παίρνουμε το απόκομμα που δημοσιεύουμε. «Αλλάστε είναι το πραγματικό. Ως πρώτη συνάντηση αναφέρεται ο αγώνας Ολυμπιακού - Παναθηναϊκού. Ο Ολυμπιακός αναφέρεται πρώτος, γιατί ο αγώνας θα διεξαχθεί στο γήπεδό του. Το ίδιο συμβαίνει και στις υπόλοιπες συναντήσεις. Εκείνος, λοιπόν, που προβλέπει νίκη του Ολυμπιακού, θα γράψει τον αριθμό 1. Όσοι προτιμούν για νικητή της συναντήσεως τον ΠΑΟ θα γράψουν τον αριθμό 2. Το αυτό άκριτως θα εξακολουθήσει και στις υπόλοιπες συναντήσεις, συμπεριλαμβανομένων και των δύο αναπληρωματικών, οι όποιες θα λαμβάνονται υπ' όψιν κατά σειρά, αν για οποιοδήποτε λόγο αναβληθεί ένας αγώνας του κανονικού προγράμματος.

Για ενδεχόμενη περίπτωση ισοπαλίας θα γράφεται το γράμμα Χ.

Όταν συμπληρωθούν με προβλέψεις όλοι οι αγώνες, θα πρέπει να γίνει επακριβώς η αντιγραφή τους στις πρώτες στήλες του στέλεχους και της μητέρας.

Η ίδια διαδικασία θα ισχύσει και για την δεύτερη στήλη. Υποτίθεται ότι πρόκειται για έντελως άλλο δελτίο κι έτσι κι' εκείνο το απόκομμα του, το στέλεχος και τη μητέρα του.

Όταν θα συμπληρωθούν τα δελτία καθαρά και με μέλα, ο πράκτορας θα κολλήσει μια ταμνία, που θα στοιχίζει 5 δραχμές και θα κασιτά το δελτίο έγκυρο.

Συμφωνία με τα πάνω πάνω η κάθε στήλη των προγνωστικών θα κοστίζει 2½ δραχμές.

Το βράδυ του Σαββάτου, όλα τα αντίγραφα των δελτίων θα συνκεντρωθούν από

τους πράκτορες στα γραφεία του Οργανισμού, όπου θα φυλάσσονται. Μετά το πέρας των αγώνων, την Κυριακή το απόγευμα, θα γίνει η διαλογή και θα γνωσθεί ποιοι θα είναι οι τυχεροί, που κατάφεραν να προβλέψουν τα αποτελέσματα των περισσότερων συναντήσεων.

Η διανομή των κερδών θα γίνεται ως εξής: Απ' το εισπραχθέν γενικόν ποσόν, ποσόν 55% θα περιέρχεται στο κράτος, στους διάφορους οργανισμούς και τη Γεν. Γραμματεία Αθλητισμού, ενώ το υπόλοιπον 45% θα διανέμεται στους δικαιούχους.

Κερδισμένοι θα είναι εκείνοι που θα έχουν επιτυχία πρόβλεψι στους 11 και στους 12 αγώνες. Αναλυτικά, θα συμβαίνει το εξής: Σε υποθετική πώληση 200.000 δελτίων θα εισπραχθεί 1.000.000 δραχμές. Από αυτές, οι 550.000 (55%) θα πάνε στους φόρους και τους οργανισμούς και θα διανεμηθούν τα 45%, δηλαδή 450.000.

Αυτές οι 450.000 δραχ. θα χωριστούν στη μέση και έτσι θα αναλογούν 225.000 για εκείνους που θα έχουν βολή 12 αποτελέσματα, γι' αυτούς που θα έχουν προβλέψει άκριτως τις 11 συναντήσεις. Επομένως όσο λιγότεροι είναι εκείνοι που πέτυχαν στις προβλέψεις τους, τόσο περισσότερα χρήματα θα κερδίζουν. Το ίδιο ισχύει και αντίστροφα. Όσο πιο έπιθαν αποτελέσματα συμβούν, τόσο λιγότεροι θα τα προβλέψουν και τόσο περισσότερα χρήματα θα κερδίσουν.

Αν στην κατηγορία των κερδισμένων δεν είναι παρά ένα μόνο άτομο, τότε περιέρχεται σ' αυτό ολόκληρο το ποσό της διανομής.

Αυτές είναι οι περιπτώσεις, που κάθε τόσο αναφέρονται οι έφημερίδες. Προσδειγμένα ανθρώπων, που έγιναν πλούσιοι απ' τα προγνωστικά έχουμε κάθε τόσο.

Αν υποθεθί ότι κανείς από τους 12 αποτελέσματα, τότε κερδίζουν αυτοί που έχουν 10 και 11 επιτυχίες. Αν πάλι δεν υπάρχει νικητής με 11 αποτελέσματα το ποσό της διανομής μοιράζεται σ' εκείνους που πέτυχαν 9 ή 10 αποτελέσματα.

Ο νόμος προβλέπει ότι κάτω από 9 επιτυχίες δε θα υπάρχουν νικητές και τα χρήματα θα περιέρχονται στη Γενική Γραμματεία. Μια τέτοια περίπτωση όμως είναι σπανιστά. Τα χρήματα, που θα περιέρχονται στην Γενική Γραμματεία, θα διοχετεύονται ύστερ' από αυστηρότατη επιλογή σε συλλόγους, αθλητικά έργα και εγκαταστάσεις.

ΧΑΡΗΣ ΑΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΛΥΣΕΙΣ ΠΑΙΓΝΙΔΙΩΝ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΤΕΥΧΟΥΣ

Άνω - κάτω σταυρολέξο ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1) ΚΑΤΑΒΡΕΚΤΗΡ. 2) ΑΒΑΡΑ - ΣΚΑΡΑ. 3) ΡΑΣ - ΒΑΤ - ΚΩΣ. 4) ΑΝ - ΠΑΡΕΑ - ΕΚ. 5) ΓΑΤΑ - ΜΙΣΟ. 6) ΑΒΟΗΤΟΙ. 7) ΙΑΜΑ - ΡΙΟΝ. 8) ΟΡ - ΝΤΟΒΕ - ΔΙ. 9) ΖΑΚ - ΑΣΟ - ΑΙ'Κ. 10) ΗΛΙΑΣ - ΛΑ'Ι'ΚΟ. 11) ΣΗΜΑΙΟΦΟΡΟΙ.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1) ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ. 2) ΑΒΑΝΑ - ΑΡΑΛΗ. 3) ΤΑΣ - ΤΑΜ - ΚΙΜ. 4) ΑΡ - ΠΑΒΑΝ. 5) ΒΑΒΑ - ΤΑΣΙ. 6) ΑΡΧΗΓΟΣ. 7) ΕΣΤΕ - ΒΟΛΟ. 8) ΚΚ - ΑΜΟΡΕ. 9) ΤΑΚ - ΙΙΙ - ΑΡ. 10) ΗΡΩΕΣ - ΟΔΙΚΟ. 11) ΡΑΣΚΟΛΝΙΚΟΙ.

Παράξεντοι λογαριασμοί

7 και 9 (7+9=16-63=79).

Οι 7 πλειοκρυσι

Ο νεώτερος πήρε 200 βαρέλια και οι άλλοι: 500, 800, 1100, 1400, 1700 και 2000. (Σύνολον 7700).

Μικρά προβλήματα

1) Άνω 25, Κάτω 30 και Βούλα 35 κορμάρια.
2) $6x+2=50$
 $3x+7=19$
3) Ύστερα από 5 χρόνια. (Σήμερα είναι 3 χρόνων. Θα είναι τότε 8 χρόνων και 5 πατέρας του 32).
4) $4+6-3=7$
 $8-2+1=7$
 $9+5-7=7$
5) 60 κιλά. $(X-X)3+X)4+X)6+15$.

Κρυπτογραφικό

1) ΠΑΡΙΣΙΟΙ. 2) ΑΡΠΑ. 3) ΡΙΠΑΣ. 4) ΙΣΤΕ. 5) ΣΠΑΡΟΣ. 6) ΟΑΣΙΣ.

Στοιχειοτεχνόγραφος

ΠΕΛΑΓΟΣ - ΠΕΛΑΡΓΟΣ.

Η λύσις του υπ' αριθ. 733 σταυρολέξου

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1) ΑΛΚΙΝΟΟΣ - ΧΑΡΑΜΑΤΑ. 2) ΑΡΙΣ - ΟΡΑΝ. 3) ΧΑΝΙΑ - ΙΜΕΡΑ - ΣΤΑΝΗ. 4) ΕΡΩΣ - ΑΝΑΙΜΙΑ - ΙΑΜΑ. 5) ΛΑΝ - ΑΙΑΣ - ΑΣΙΑ - ΑΜΕ. 6) ΑΜ - ΡΙΣ - ΙΟΝ - ΑΛΣ - ΑΝ. 7) ΦΩΣ - ΧΑΡΙΣ - ΜΙΑ. 8) ΣΥΡΜΑΤΑ - ΠΗΤΤΙΚΑ. 9) ΕΑ - ΑΠΕΡΓΙΑ - ΑΡ. 10) ΤΣΑΝΑΚΙ - ΘΕΩΡΕΙΑ. 11) ΡΟΣ - ΑΚΟΡΑ - ΝΙΣ. 12) ΜΜ - ΣΙΑ - ΑΝΑ - ΑΙΑ - ΛΑ. 13) ΙΟΣ - ΑΠΩΝ - ΝΗΜΑ - ΑΝΡ. 14) ΟΔΟΣ - ΟΡΑΜΑΤΑ - ΑΚΤΗ. 15) ΤΑΦΟΙ - ΑΤΙΜΑ - ΑΓΡΩΝ. 16) ΟΥΛΑ - ΩΡΑΙ. 17) ΣΥΣΤΑΣΙΣ - ΣΗΜΝΑΣΙΣ.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1) ΑΡΧΕΛΑΟΣ - ΤΙΜΙΟΤΗΣ. 2) ΑΡΑΜ - ΜΟΔΑ. 3) ΚΑΝΩΝ - ΦΕΑΡ - ΣΟΦΟΣ. 5) ΝΙΑ - ΑΙ'ΣΑ - ΑΣΙΑ - ΣΟΥΤ. 6) ΝΙΑ - ΑΙ'ΣΑ - ΑΣΙΑ - ΙΑΑ. 7) ΟΣ - ΑΙΣ - ΤΑΚ - ΑΠΟ - ΑΣ. 8) ΙΝΑ - ΧΑΠΙΑ - ΩΡΑ. 9) ΣΗΜΑΣΙΑ - ΚΑΝΑΤΑΣ. 9) ΕΙ - ΟΡΑΡΙΟΝ - ΜΙ. 10) ΧΑΡΜΑΝΙ - ΠΑΝΑΜΑΣ. 11) ΑΙΣ - ΣΠΙΘΑ - ΗΤΑ. 12) ΡΟ - ΑΙΑ - ΤΑΕ - ΑΜΑ - ΩΜ. 13) ΑΡΣ - ΑΛΜΗ - ΩΝΙΑ - ΑΡΑ. 14) ΜΑΤΙ - ΣΙΤΑΡΙΑ - ΑΓΑΝ. 15) ΑΝΑΜΑ - ΑΠΡΕΣ - ΑΚΡΙΣ. 16) ΝΑΜΑ - ΛΗΤΩ. 17) ΑΣΗΜΝΙΑ - ΑΓΑΡΗΝΟΣ.

Κολυμβήτριες κατ' ανάγκην

Ένας τοπικός νόμος που ισχύει στο Ποντιανό, στη δυτική άκρη της νήσου Βόρνο, απαγορεύει ρητά και με ποινή θανάτου τη διάδοση μιας γυναίκας που κινδυνεύει να πνιγεί! Μη φανταστήτε ωστόσο πως οι κάτοικοι του Ποντιανού... μισούν τις γυναίκες κι' επιδιώκουν να τις ξεφορτωθούν! Ο λόγος του νόμου αυτού είναι άλλος, έντελως διαφορετικός: Οι γυναίκες του Ποντιανού θεωρούνται οι καλύτερες κολυμβήτριες του κόσμου. Για να φροντίσουν όμως να διατηρήσουν τη φήμη τους, πρέπει να ξέρουν πως δεν έχουν ελπίδα να τις σώσει κανείς, αν κινδυνεύουν να πνιγούν.

ΠΟΝΕΜΕΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Το μοναστήρι της Παναγίας βρισκόταν ανάμεσα σ' ένα μεγάλο πευκώνα στο ύψωμα ενός λόφου, και μέσα στην τεράστια αυλή του, με γύρω-γύρω τα πενήντα κελιά του, οι καλόγριες είχαν φτιάξει ένα πολύ ωραίο κήπο, με διάφορα λουλούδια και με καρποφόρα δέντρα. Έκεινος το πορτ, ή αδελφή Έλενη σκόπευε πολύ νορίτερα από τις άλλες μέρες. Η καμπάνα του δρόμου δεν είχε χτυπήσει ακόμη, μα η αύγη είχε φάτσει, μέσα σ' έναν ολόκαυρο από σύννεφα ουρανό. Δρόσιζε το πρόσωπό της με κρύο νερό, τράβηξε πίσω τα μαλλιά της με το χτένι κι' άνοιξε το παράθυρο ν' αναπνεύσει το πραινό αέρακι. Ένοιωσε ένα ρίγος από το πραινό ψύχος. Τρεμούλιασε πάλι, μπήκε μέσα, έριξε ένα σάκι στους άμους της, ξαναγύρισε στο παράθυρο κι' άκουμπησε πάνω του με τους αγκώνες.

Το παράθυρο του κελιού της δεν έβλεπε προς την αυλή και στον κήπο, ήταν ανοιχτό προς την απέναντη έκτασι του πευκώνα, ανοιχτό προς το μεγάλο κήπο, που ήταν τριγυρισμένος από τα ψηλά βουνά, με τις κορφές τους λευκές από το χιόνι. Από κεί κάτω, από κείνα τα βουνά, είχε έρθει μια μέρα στο μοναστήρι... Μά, ξαφνικά, η ματιά της ακούμπησε πάνω σ' ένα έρημο, μοναχικό δέντρο, που βρισκόταν λίγα μέτρα κάτω από το παράθυρό της. Ήταν μια άμυγδαλιά! Ο γλυκός καιρός την είχε ξεγελάσει κι' είχε πετάξει πρώτα τα λουλούδια της. Η καρδιά της καλόγριας χτύπησε με συγκίνση. Ήταν ψηλή κι' όρατα γυναίκα ή αδελφή Έλενη. Νέα ακόμη και με λυγρό κορμί, σφιχτοδεμένο. Σαν άγαλμα φάνταζε ή σιλουέττα της μπροστά στ' ανοιχτό παράθυρο. Άγαλμα τέλειο με ανοιχτά τα χέρια, σε μια έκπληξη προς τη φύσι, έτσι όπως φαινόταν από πίσω. Μά το λυπημένο βλέμμα της, συγκέντρωνε τη στιγμή εκείνη όλες

τις θλιβερές αναμνήσεις απ' τα περασμένα. Ήταν ένας χρόνος που είχε έρθει με κατακόκκινα μάτια από το κλάμα της μετάνοιας και με κομικά φορέματα. Τ' άκουμπησε γονατιστή μπρος στα γόνατα της ηγουμένης και φώρεσε το μαύρο ράσο της λημονιάς. Το πρόσωπό της είχε γαλήνη, με τις προσευχές, μα είχε όμορφη πύλο πολύ. Με κάποια ζήλια κύτταξαν οι άλλες αδελφές το παρσάστημά της και την όμορφη της.

Το κελί της δεν το μοιράστηκε με άλλη αδελφή. Ήταν ή πρώτη παράκλησι της στην ηγουμένη, όταν της έδωσε μια έπιταγή ή ένα μεγάλο ποσό, ως δωρεά για το μοναστήρι. Ένας χρόνος είχε περάσει μέσα σε απόλυτη μοναξιά και γαλήνη. Η ματιά της, τώρα, δεν έξευρε από την ανθισμένη άμυγδαλιά. Από ένα τέτοιο δέντρο είχε πάρει μια αγκαλιά λουλούδια, έδω κι' ένα χρόνο... Ήταν μια μεγάλη άμυγδαλιά εκείνη! Βρισκόταν στο πίσω μέρος του σπιτιού της, μιας μεγάλης βίλλας στην Κηφισιά. Την έπαυλι αυτή την είχε αγοράσει ο άντρας της, λίγες μέρες πριν από το γάμο τους. Ήταν ένα από τα πολλά δώρα, που της είχε κάνει σε κομήματα και άλλα, για να την καλοπιάσει, γιατί εκείνος την περνούσε είκοσι χρόνια κι' εκείνη δεν ήθελε να τον πάρη... Υποχώρησε, όμως, όταν ο πατέρας της την παρεκάλεσε να μην πάρη το νέο, που αγαπούσε, αλλά το συνταίριό του. Ο κ. Αφθονής ήταν ένας νεότερος, που είχε κάνει τα χρήματά του στην Κατοχή και που προερχόταν από μια άσημη και παμπόνη οικογένεια. Ο πατέρας της, ωστόσο, γόνος παλιάς αριστοκρατικής οικογένειας, είχε ζοφερό ήτι είχε και είχε πουλήσει όλα του τα σπένια, για να συντηρήσει την έποχή εκείνη τη γυναίκα του και τη μοναχοκόρη του, που ήταν μαύρη. Έπειτα, όταν ο πόλεμος τέλειωσε, όταν όλα ήσυχασαν, ο πατέρας της είδε, ότι δεν τούμενε τίποτ' άλλο, παρά το χαμόγελο αίσιοδοξίας, που είχε στα χείλη του. Κι' αυτή ή αίσιοδοξία τον έσωσε. Έτσι συνταίριόσθηκε με τον πλούσιο Αφθονή.

Ο πρώτος χρησιμοποιούσε τ' όνομα του και τις μεγάλες γνωριμίες του κι' ο δεύτερος τα χρήματά του. Συνήλθαν, λοιπόν, κι' άνοιξαν πάλι τα σαλόνια τους σε δεξιώσεις. Όσο για τη μικρή Έλενη, εξακολούθησε τις σπουδές της. Έκείνοντας όμως το Γυμνάσιο, γνώρισε το Νίκο, ένα ωραίο ξανθό πολύ φιλικό τους οικογένειας, της σειράς τους, που είχε έπεσει στην Κατοχή και δεν είχε καταφέρει να σηκώσει κεφάλι από τότε. Μά δεν την ένοιωσε την Έλενη, αν και ο Νίκος ήταν πτωχός. Ο αγαπημένος της ήταν γιατρός και θα τον βοηθούσε ο πατέρας της για να ξαναβρούν, αυτός κι' ή οικογένειά του, την παλιά κοινωνική θέση τους.

Αυτά σκεπτόταν η Έλενη, χωρίς να λή τιποτα στο Νίκο, εκτός από το μυστικό της και την έκθεση τα σχέδιά της για το μέλλον στον πατέρα της, την πρόλαβε εκείνος και της μίλησε για το συνταίριό του, τον κ. Αφθονή, που τού είχε ζητήσει το χέρι της.

Ο πατέρας της συγκινήθηκε και δάκρυσε μάλιστα μπροστά στα κλάματά της, μα δε δέχθηκε διόλου να συζητήσει την αγάπη της για το Νίκο. Τό σπένι τους έτσι είχε γίνει μελαγχολικό έξη ολόκληρους μήνες, μπροστά στην έπιμονη άρνησι της Έλενης να πάρη τον Αφθονή. Μια μέρα, τέλος, που ο άνθρωπος αυτός φοβήρισε τον πατέρα της, ότι θα σκόπευε τα χρήματά του από την έπιχειρησι, αν δεν παντρευόταν την Έλενη, εκείνος, με δάκρυα στα μάτια, παρακάλεσε την κόρη του να δέχθι, αναφέροντας τον κίνδυνο της καταστροφής, που τον περιέμενε.

Τό ίδιο βράδυ, η Έλενη συναντήθηκε με το Νίκο κι' έδωσε ένα τέλος στην μεγάλη τους αγάπη. Την άλλη μέρα, είπε στον πατέρα της: — Κάνω τη θυσία αυτή για σένα και για τη μητέρα μου!... Ο γάμος έγινε μέσα σε δύο μήνες και το νέο ζευγάρι εγκαταστάθηκε στην έπαυλι της Κηφισιάς. Τό χαμόγελο όμως είχε χαθεί από τα χείλη της Έλενης. Δεν κατέβαινε στην Αθήνα παρά μόνο για μεγάλη ανάγκη, για να μη συναντηθι με το Νίκο. Κι' ή ζωή περνούσε ήρεμη, μονότονη, απλή ώσπου ήρθε στον κόσμο.

Τό αγοράκι της, ο Γιώργος.

Πέρασαν άλλα τρία χρόνια, που τ' άφιέρωσε ή Έλενη στην άφορσι και στη στοργή για το παιδί της.

Μά, μια μέρα, συναντήθηκε τυχαία με το Νίκο. Οι παλιοί τους δοκοί και οι καυμοί φούντωσαν πάλι μ' αυτή τη συνάντησι κι' ή Έλενη έλασε κάθε αγάπη για το σπένι της. Ένοιωσε τον έαυτο της ένοχο, όταν αντίκρυσε τον άντρα της και φιλούσε το παιδί της. Κι' ή ζωή τώρα είχε καταντήσει γι' αυτήν οωστο μαρτύριο... Ένα πρωί, μια τέτοια περίπου έποχή, που είχε άνοιξε το παράθυρο τού σπιτιού της, αντίκρυσε την άμυγδαλιά τού κήπου της, φορτωμένη από λουλούδια. Θυμήθηκε τα παιδικά της χρόνια και κατέβηκε για να κόψι μερικά κλωνάρια. Έλαγε αγκαλιάσει, λοιπόν, κι' άνθεβαινε τις σκάλες τού σπιτιού, όταν, σηκώνοντας το κεφάλι, είδε τον άντρα της να κρατά ή από το χέρι το παιδί της και να της λέη:

— Είσαι ανάγια για μητέρα! Θα πάω να βάλω το παιδί έσωτερικό σ' ένα σχολείο. Κι' έμεις... θα δοίμε τί θα κάνουμε!

Η Έλενη λιποθύμησε, έκει μπρος στην πόρτα. Τ' ανθισμένα κλαριά είχαν σκορπίσει πάνω της και γύρω της. Έτσι τη βρήκε σε λίγο ή υπηρέτρια...

Κι' ύστερα έφυγε κι' αυτή. Πήρε το λεωφορείο για τον τόπο της μοναξιάς και της γαλήνης.

Ο άντρας της είχε ανακαλύψει το καταφύγιό της και της είχε στείλει τρία γράμματα, έξηγώντας της πως τη συγχάρουνε και παρακαλώντας την να ξαναγυρίσει. Έκείνη όμως δεν τού άπάντησε.

Σήμερα όμως, καθώς αντίκρυσε την ανθισμένη άμυγδαλιά, κάτι ράγιζε μέσα της και οι αναμνήσεις φούντωσαν στο μυαλό της.

Η άμυγδαλιά, τό σπένι της, τό παιδί της!

— Έκλεισε το παράθυρο, έσκυψε κι' έδωσε μέσα από μια βαλίτσα τα κομμάτια της φορέματά. Άφισε πάνω στο κρεβάτάκι το ράσο της αδελφής και βγήκε από το κελί της.

Χτύπησε ή καμπάνα του δρόμου... Προχώρησε προς την έκκλησούλα. Έκανε τό σταυρό της και ψιθύρισε:

— Συγχωρέσε με, Παναγία μου!

Κι' έφυγε... Κάτω προς το δημόσιο δρόμο, θα συναντούσε το λεωφορείο, που θα την έφερνε κοντά στην εϋτυχία, στο παιδί της.

Η οδύσσεια ενός Κινέζου

Είναι πολύ άμφιβολο αν υπάρχει στα παγκόσμια χρονικά δεύτερη περίπτωση άπαιετης έπιβώσεως, σαν τού Κινέζου ναυτικού Ποομ Λίμ. Τό πλοίο του είχε πορπαλλισθι έξω απ' τις άφρικανικές άκτές, στο δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο. Ο Λίμ κατέφυγε τότε πάνω σε μια σκάδια, όπου πέρασε 95 μέρες με τα λίγα μπλοκάτα και το νερό που είχε μαζί του. Σ' αυτό το διάστημα, τό σώμα του είχε σκεπασθι ολόκληρο από φουσκάλες, απ' την έπιβόρα του ήλιου και τού θαλασσινού νερού. Όταν τελειώσανε τα λιγόντα τροφικά του, συντηρήθηκε με τα φύκια και τα δατράκα, πού είχαν κολλήσει κάτω απ' τη σκάδια του. Ύστερα κατέφερε να πιάσει λίγα ψάρια και θαλασσοπούλια.

Έίλεος, έπειτα από 133 ήμερών οδύσσεια, τα ρεύματα τον φέρανε στον Αμαζόνιο της Νοτίου Αμερικής, όπου τον περιελάβησαν κάτι ψαράδες. Είχε χάσει στο μεταξύ μόνο 5 κιλά κι' ήταν ακόμα σε θέση να περπατά.

1		ΠΡΟ-ΠΟ		ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΠΡΟΓΝΩΣΤΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ	
ΑΓΩΝΕΣ 1ης ΜΑΡΤΙΟΥ 1959		ΑΠΟΚΟΜΜΑ		ΣΤΕΛΕΧΟΣ	
Α/Α	1η ΟΜΑΔ	2η ΟΜΑΔ	ΑΓΩΝΕΣ ΤΗΣ 1-3-59	ΑΓΩΝΕΣ ΤΗΣ 1-3-59	ΜΗΤΡΑ
1	ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ (ΠΕΙΡ.)	ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΣ			
2	ΑΡΑΛΑΩΝ (ΘΕΣ.)	ΑΡΗΣ (ΘΕΣ.)			
3	Α.Ε.Κ.	ΕΘΝΙΚΟΣ (ΠΕΙΡ.)			
4	Π.Α.Ο.Κ. (ΘΕΣ.)	ΠΑΝΙΟΝΙΟΣ			
5	ΠΑΝΑΓΙΑΛΕΩΣ	ΑΟΣΑ ΔΡΑΜΑΣ			
6	ΕΡΜΗΣ (ΠΕΙΡ.)	ΑΟΣΑ (ΠΕΙΡ.)			
7	ΔΑΦΝΗ ΑΘ.	Α.Ε. Ν. ΙΟΝΙΑΣ			
8	ΠΑΥΣΙΑΚΟΣ ΑΘ.	ΑΤΡΟΜΗΤΟΣ ΑΘ.			
9	Α.Ο. ΗΦΗΣΙΑΣ	Γ.Σ. ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ			
10	ΦΑΙΝΙΠΟΣ ΘΕΣ.	ΑΟΣΑ ΝΕΑΠ. ΘΕΣ.			
11	ΝΕΡΩΝΑ	ΝΟΒΑΡΑ			
12	ΤΑΡΑΝΤΟ	ΑΤΑΛΑΝΤΑ			
ΑΝΑΠΛΗΡΩΣΗ	Α.Ο. ΛΑΥΡΙΟΥ	ΑΜΥΝΑ ΑΜΠΕΛ.			
2	ΒΡΙΑΝΝΟΣ ΑΘ.Θ.	ΠΑΥΣΙΑ ΜΕΛΑΣ Θ.			

Τό εικονιζόμενο είναι το πρώτο δελτίο, που τίθεται σε έφαρμογή στον τόπο μας. Οι αναγραφόμενοι πάνω σ' αυτό άνώνες είναι οι πραγματικοί.

* # 4 * σε λ ί ε * τ ή ε * γ υ ν α ί κ α ς *

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΛΕΞΙ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ

ΒΡΙΣΚΟΜΑΣΤΕ στην εποχή των ντε-πιές και των ταγιέρ, ενώ τα ε-
πανωφόρια και τα πιλ-μαντώ αρχίζουν να παραχωρούν τη θέση τους.
Τόσο τα ταγιέρ όσο και τα ντε-πιές εμφανίζονται πάντα με την
χαρακτηριστική γραμμή της μόδας, που δίνει στη σιλουέτα την κον-
τότατη εντύπωση. Αυτή η κοντόταλη εντύπωση συνδυάζεται αρμονικά
με το πάντοτε περιορισμένο μακρὸς της φούστας.
Ανάμεσα στα διάφορα ντε-πιές, που θα δούμε είναι πολύ της μόδας ο
συνδυασμός φορέματος ή φούστας με την ομοιόμορφη κοντή θέαση στον
τύπο μπολερό.
Σ' αυτό τον συνδυασμό βλέπουμε συχνά τη φούστα να είναι πολύ βε-
σάζε πότε με κανονικές πιέτες, πότε με πιέτες πιασμένες μόνο στη μέση και
άφισμένες ύστερα ελεύθερες. Άλλοτε πάλι βλέπουμε την κοψή κλός που
σχηματίζει γκοντάι

Άριστερα: Ντε-πιές με
φαρδειά φούστα και κοντό
μπολερό. Δεξιά: Εύθυ-
γραμμο ταγιέρ με μακρύ-
τερη ζακέττα πίσω.

Με μία τέτοια φούστα συν-
δυάζεται αρμονικά η θέ-
σα-μπολερό, που είναι ε-
λαφρώς βεσάζε πάνω από τη
μέση, όπου και σταματά το μακρὸς της.

Ένα εύθυγραμμο κούμπωμα τη συμπληρώνει, καθώς και ένας γιακάς
φαρδύτερος πρὸς τὰ πίσω και στενότερος μπροστά, που σχηματίζει μι-
κρό ανοίγμα.

Επί πλέον η θέσα-μπολερό στολίζεται με δύο κοφτές τσέπες πάνω
στο στήθος, μία στο κάθε πλάι, τὰ δὲ μανίκια της έχουν μακρὸς κατά τι
κοιμητήριο ἀπὸ τὸ γνωστὸ τρουά-κάρ.

Ένα τέτοιο ντε-πιές, που μένει πιστὸ στη χαρακτηριστική γραμμή της
μόδας, δίνει στη σιλουέτα κάτι τὸ πολὺ νεανικὸ καὶ κομψό.

ΤΑ ΤΑΓΙΕΡ

Μία σχετική γραμμή παρουσιάζουν καὶ τὰ ταγιέρ, δηλαδή τὴν τάση πρὸς
τὰ κοντόταλα. Ἐδὼ ὅμως τὸ κοντόταλλο τονίζεται ἀπὸ τὸ πάρισμα τῶν
πλάιων ραφῶν λίγο ψηλότερα ἀπὸ τὴν κανονική θέσι τῆς μέσης, ἐνὸς
το μακρὸς της ζακέττας συνεχίζεται καὶ κάτω ἀπὸ τὴ μέση λίγα ἑκατοστὰ
τοῦ μέτρου.

Άλλη διαφορά πὺ θὰ δοῦμε, ὅσον ἀφορὰ τὰ ντε-πιές, θὰ εἶναι στὴ
γραμμή τῆς φούστας. Χωρὶς νὰ ἀποκλείεται ἡ βεσάζε γραμμή μπορὺμε νὰ
ποῦμε ὅτι στὰ ταγιέρ θὰ πλεονάζει ἡ ἴσια γραμμή στὴς φούστες.

Άλλο σκέτο στὴς ζακέττες, πὺ θὰ συντελῇ κ' αὐτὸ στὸ νὰ τονί-
τὸ κοντόταλλο, θὰ εἶναι τὸ ἀνόμοιο μακρὸς τους. Δηλαδή θὰ τὴς βλέπουμε
κατὰ τι μακρύτερες πίσω παρὰ μπροστά.

Γιὰ τὴ χειμερινή ἐποχή, πὺ δλοένα πλησιάζει πρὸς τὸ τέλος τῆς καὶ

γιὰ τὰ ταγιέρ καὶ γιὰ τὰ ντε-πιές χρησιμοποιοῦμε διάφορα λαϊνά, ὅχι
πολὺ χονδρὰ καὶ φανταζὶ καὶ μονόχρωμα.
Ἄν θέλουμε ὅμως νὰ δώσουμε μιὰ νότα πιὸ ἀμπιγιέ στὸ κοστούμι μας,
τότε διαλέγουμε ἓνα θαρὺ μεταξωτὸ σὰν τὸ συρὰ.

ΧΩΡΙΣΤΕΣ ΒΕΣΤΕΣ

Γιὰ τὴ χειμερινή ἐποχή, πὺ καθὼς λέμε παρὰ πάνω τελειώνει, ἓνα
πρακτικὸ ἐξάρτημα, εἶναι ἡ χωριστὴ θέσα, πὺ τὴν ἔχουμε στὴ διάθεσί
μας, γιὰ νὰ τὴν φορέσουμε μετὰ τὸ ἓνα ἢ τὸ ἄλλο φορέμα.

Ἀκολουθεῖ κ' αὐτὴ τὴν χαρακτηριστικὴ γραμμή τῆς μόδας καὶ μὰς ἐμ-
φανίζεται ριχτὴ μὲν, ἀλλὰ χωρὶς ὑπερβολικὸ φάρδος καὶ πρὸ πάντων ἀρ-
κετὰ κοντή.

Σ' αὐτοῦ τοῦ εἶδους τὴς θέστες συνηθίζεται τὸ σταυρωτὸ κούμπωμα, ἐνὸς
τὸ ἀνοίγμα τοῦ λαιμοῦ γίνεται μυτερὸ μετὰ συμπλήρωμα ἐνὸς μεγάλου
γιακά. Ἡ θέσα ἔχει δύο κοφτές τσέπες, πὺ θρίσκονται ἀνὰ μιὰ ἐκατέ-
ρωθεν τοῦ κούμπωματος, καὶ στολίζονται μετὰ καπάκια.
Τὰ μανίκια ἐφαρμόζονται χαμηλὰ στὸς ὤμους καὶ ἔχουν τὸ μακρὸς τῆς
ἀρεσκείας μας μετὰ τὸ τρουά-κάρ καὶ μακρῶν.

Ὅλα τὰ μονόχρωμα λαϊνά χρησιμοποιοῦνται γι' αὐτὲς τὴς θέστες σὲ
ζωηρὰ χρώματα. Φροντίζουμε ὅμως τὰ χρώματα αὐτὰ νὰ μποροῦν νὰ συν-
δυασθοῦν μ' ἓνα ἢ δύο φορέματα.

ΦΟΥΣΤΕΣ ΚΑΙ ΜΠΛΟΥΖΕΣ

Ὁ συνδυασμὸς φούστας καὶ μπλούζας εἶναι ἓνας συνδυασμὸς, πὺ δὲ
χάνει ποτὲ τὴν ἐπικαιρότητά του. Εἶναι ἓνας συνδυασμὸς πὺ τὸν βλέπο-
με νὰ μὰς ἐξυπηρετῇ πολὺ γιὰ τὸ καθημερινὸ ντύσιμο, ἀλλὰ καὶ σὲ περι-
πτώσεις πὺ θέλουμε μιὰ πιὸ ἀμπιγιέ ἐμφάνισι.

Ἡ μπλούζα-σεμιζιέ εἶναι αὐτή, πὺ παίζει τὸν πρωτεύοντα ρόλο σὲ
μιὰ ἀπλή καθημερινή ἐμφάνισι. Τὴ βλέπουμε καμωμένη ἀπὸ ἓνα μονόχρωμο
ἢ ριγωτὸ φανελλένιο ὕφασμα κ' ἔχει ἓνα νωμίτη καὶ κουφωτὲς πιέτες
κάτω ἀπ' αὐτὸν.

Ένα γιακαδάκι καὶ μικρὰ ρεθέρ στολίζουν τὸ ἀνοίγμα τοῦ λαιμοῦ, πὺ
φτάνει ὡς τὴ γραμμή τοῦ νωμίτη. Τὰ μανίκια εἶναι τρουά-κάρ μετὰ ρεθέρ.

Ἐξ ἄλλου, γιὰ μιὰ ριγωτὴ σεμιζιέ μπλούζα εἶναι πολὺ ὁμορφὴ ἡ κοψή,
πὺ ἔχει ἐντελὼς σκέτη τὴν πλάτη, ἐνὸς τὸ ὅλλο πὺ τὴ σχηματίζει συνε-
χίζεται σχηματίζοντας ἐπωλέττες μετὰ τὴς ραβδώσεις διαγώνιες.

Τὰ μπροστινὰ φύλλα ἐνώνονται στὸ σημεῖο αὐτὸ μετὰ λεπτὲς σουρίτσες καὶ
μιὰ φάσα μπροστὰ μετὰ τὴς γραμμὲς ὁρίζοντες ἐξυπηρετῇ τὸ κούμπωμα.
Ἡ μπλούζα αὐτὴ μετὰ τὸν κατεβαστὸ γιακά πὺ τὴν συμπληρώνει, φοριέ-
ται καὶ κλειστὴ καὶ ἀνοικτὴ.

Τὸ ἴδιο θὰ ἐπιδιώξουμε καὶ στὰ μανίκια. Ἐχουν ἓνα πουανιέ πὺ προε-
ξέχει στὸ πλάι καὶ εἶναι μακρὰ ἢ τρουά-κάρ σφίγγοντας λίγο τὸ κούμπωμα.

Οἱ φούστες, πὺ φοροῦμε μετὰ τὴς σεμιζιέ μπλούζες, ἀκολουθοῦν ἴδιως τὴν
ἴσια γραμμή.

Μ' ἓνα ἐλαφρὸ ἀέρα στὸς γοφούς δίνουν τὴν ἐντύπωσι ὅτι στενεύουν
πρὸς τὰ κάτω. Ἀλλὰ μιὰ πλαγιαστὴ πιέτα πίσω δίνει στὴ φούστα τὸ ἀ-
νάλογο φάρδος.

Ἐξ ἄλλου, μετὰ τὴς ἀμπιγιέ μπλούζες, πὺ εἶναι, καθὼς εἴπαμε,
τόσο τῆς μόδας ὅταν φοροῦνται μετὰ ἀνάλογες φούστες.

Γίνονται ἴδιως ἀπὸ σταμπὰτα μεταξωτὰ καὶ ἔχουν πολλὰ ντραπαρίσμα-
τα, εὐθύγραμμα καὶ διαγώνια.

Ἡ χαμηλὴ μανικοκόλλησι εἶναι κ' ἐδὼ πολὺ τῆς μόδας μετὰ φαρδεῖα τὴ
μασγάλη. Τὸ μανίκι εἶναι μακρὸ ἢ τρουά-κάρ.

Οἱ ἀκόμη πιὸ ἀμπιγιέ μπλούζες ἔχουν στοργγγυλὰ ντεκολτέ καὶ διόλου
μανίκια.

Γι' αὐτὲς χρησιμοποιοῦμε μεταξωτὰ μονόχρωμα σὲ ζωηρὲς ἀποχρώσεις.

Μὲ μιὰ τέτοια φούστα συν-
δυάζεται αρμονικά η θέ-
σα-μπολερό, που είναι ε-
λαφρώς βεσάζε πάνω από τη
μέση, όπου και σταματά το μακρὸς της.

Ένα εύθυγραμμο κούμπωμα τη συμπληρώνει, καθώς και ένας γιακάς
φαρδύτερος πρὸς τὰ πίσω και στενότερος μπροστά, που σχηματίζει μι-
κρό ανοίγμα.

Επί πλέον η θέσα-μπολερό στολίζεται με δύο κοφτές τσέπες πάνω
στο στήθος, μία στο κάθε πλάι, τὰ δὲ μανίκια της έχουν μακρὸς κατά τι
κοιμητήριο ἀπὸ τὸ γνωστὸ τρουά-κάρ.

Ένα τέτοιο ντε-πιές, που μένει πιστὸ στη χαρακτηριστική γραμμή της
μόδας, δίνει στη σιλουέτα κάτι τὸ πολὺ νεανικὸ καὶ κομψό.

Μετὰ τὸν κατεβαστὸ γιακά πὺ τὴν συμπληρώνει, φοριέ-
ται καὶ κλειστὴ καὶ ἀνοικτὴ.

Τὸ ἴδιο θὰ ἐπιδιώξουμε καὶ στὰ μανίκια. Ἐχουν ἓνα πουανιέ πὺ προε-
ξέχει στὸ πλάι καὶ εἶναι μακρὰ ἢ τρουά-κάρ σφίγγοντας λίγο τὸ κούμπωμα.

Οἱ φούστες, πὺ φοροῦμε μετὰ τὴς σεμιζιέ μπλούζες, ἀκολουθοῦν ἴδιως τὴν
ἴσια γραμμή.

Μ' ἓνα ἐλαφρὸ ἀέρα στὸς γοφούς δίνουν τὴν ἐντύπωσι ὅτι στενεύουν
πρὸς τὰ κάτω. Ἀλλὰ μιὰ πλαγιαστὴ πιέτα πίσω δίνει στὴ φούστα τὸ ἀ-
νάλογο φάρδος.

Ἐξ ἄλλου, μετὰ τὴς ἀμπιγιέ μπλούζες, πὺ εἶναι, καθὼς εἴπαμε,
τόσο τῆς μόδας ὅταν φοροῦνται μετὰ ἀνάλογες φούστες.

Γίνονται ἴδιως ἀπὸ σταμπὰτα μεταξωτὰ καὶ ἔχουν πολλὰ ντραπαρίσμα-
τα, εὐθύγραμμα καὶ διαγώνια.

Ἡ χαμηλὴ μανικοκόλλησι εἶναι κ' ἐδὼ πολὺ τῆς μόδας μετὰ φαρδεῖα τὴ
μασγάλη. Τὸ μανίκι εἶναι μακρὸ ἢ τρουά-κάρ.

Οἱ ἀκόμη πιὸ ἀμπιγιέ μπλούζες ἔχουν στοργγγυλὰ ντεκολτέ καὶ διόλου
μανίκια.

Γι' αὐτὲς χρησιμοποιοῦμε μεταξωτὰ μονόχρωμα σὲ ζωηρὲς ἀποχρώσεις.

Μὲ μιὰ τέτοια φούστα συν-
δυάζεται αρμονικά η θέ-
σα-μπολερό, που είναι ε-
λαφρώς βεσάζε πάνω από τη
μέση, όπου και σταματά το μακρὸς της.

Ένα εύθυγραμμο κούμπωμα τη συμπληρώνει, καθώς και ένας γιακάς
φαρδύτερος πρὸς τὰ πίσω και στενότερος μπροστά, που σχηματίζει μι-
κρό ανοίγμα.

Επί πλέον η θέσα-μπολερό στολίζεται με δύο κοφτές τσέπες πάνω
στο στήθος, μία στο κάθε πλάι, τὰ δὲ μανίκια της έχουν μακρὸς κατά τι
κοιμητήριο ἀπὸ τὸ γνωστὸ τρουά-κάρ.

Ένα τέτοιο ντε-πιές, που μένει πιστὸ στη χαρακτηριστική γραμμή της
μόδας, δίνει στη σιλουέτα κάτι τὸ πολὺ νεανικὸ καὶ κομψό.

Μετὰ τὸν κατεβαστὸ γιακά πὺ τὴν συμπληρώνει, φοριέ-
ται καὶ κλειστὴ καὶ ἀνοικτὴ.

Τὸ ἴδιο θὰ ἐπιδιώξουμε καὶ στὰ μανίκια. Ἐχουν ἓνα πουανιέ πὺ προε-
ξέχει στὸ πλάι καὶ εἶναι μακρὰ ἢ τρουά-κάρ σφίγγοντας λίγο τὸ κούμπωμα.

Οἱ φούστες, πὺ φοροῦμε μετὰ τὴς σεμιζιέ μπλούζες, ἀκολουθοῦν ἴδιως τὴν
ἴσια γραμμή.

Μ' ἓνα ἐλαφρὸ ἀέρα στὸς γοφούς δίνουν τὴν ἐντύπωσι ὅτι στενεύουν
πρὸς τὰ κάτω. Ἀλλὰ μιὰ πλαγιαστὴ πιέτα πίσω δίνει στὴ φούστα τὸ ἀ-
νάλογο φάρδος.

Ἐξ ἄλλου, μετὰ τὴς ἀμπιγιέ μπλούζες, πὺ εἶναι, καθὼς εἴπαμε,
τόσο τῆς μόδας ὅταν φοροῦνται μετὰ ἀνάλογες φούστες.

Γίνονται ἴδιως ἀπὸ σταμπὰτα μεταξωτὰ καὶ ἔχουν πολλὰ ντραπαρίσμα-
τα, εὐθύγραμμα καὶ διαγώνια.

Ἡ χαμηλὴ μανικοκόλλησι εἶναι κ' ἐδὼ πολὺ τῆς μόδας μετὰ φαρδεῖα τὴ
μασγάλη. Τὸ μανίκι εἶναι μακρὸ ἢ τρουά-κάρ.

Οἱ ἀκόμη πιὸ ἀμπιγιέ μπλούζες ἔχουν στοργγγυλὰ ντεκολτέ καὶ διόλου
μανίκια.

Γι' αὐτὲς χρησιμοποιοῦμε μεταξωτὰ μονόχρωμα σὲ ζωηρὲς ἀποχρώσεις.

Μὲ μιὰ τέτοια φούστα συν-
δυάζεται αρμονικά η θέ-
σα-μπολερό, που είναι ε-
λαφρώς βεσάζε πάνω από τη
μέση, όπου και σταματά το μακρὸς της.

Ένα εύθυγραμμο κούμπωμα τη συμπληρώνει, καθώς και ένας γιακάς
φαρδύτερος πρὸς τὰ πίσω και στενότερος μπροστά, που σχηματίζει μι-
κρό ανοίγμα.

Επί πλέον η θέσα-μπολερό στολίζεται με δύο κοφτές τσέπες πάνω
στο στήθος, μία στο κάθε πλάι, τὰ δὲ μανίκια της έχουν μακρὸς κατά τι
κοιμητήριο ἀπὸ τὸ γνωστὸ τρουά-κάρ.

Ένα τέτοιο ντε-πιές, που μένει πιστὸ στη χαρακτηριστική γραμμή της
μόδας, δίνει στη σιλουέτα κάτι τὸ πολὺ νεανικὸ καὶ κομψό.

Μετὰ τὸν κατεβαστὸ γιακά πὺ τὴν συμπληρώνει, φοριέ-
ται καὶ κλειστὴ καὶ ἀνοικτὴ.

Τὸ ἴδιο θὰ ἐπιδιώξουμε καὶ στὰ μανίκια. Ἐχουν ἓνα πουανιέ πὺ προε-
ξέχει στὸ πλάι καὶ εἶναι μακρὰ ἢ τρουά-κάρ σφίγγοντας λίγο τὸ κούμπωμα.

Οἱ φούστες, πὺ φοροῦμε μετὰ τὴς σεμιζιέ μπλούζες, ἀκολουθοῦν ἴδιως τὴν
ἴσια γραμμή.

Μ' ἓνα ἐλαφρὸ ἀέρα στὸς γοφούς δίνουν τὴν ἐντύπωσι ὅτι στενεύουν
πρὸς τὰ κάτω. Ἀλλὰ μιὰ πλαγιαστὴ πιέτα πίσω δίνει στὴ φούστα τὸ ἀ-
νάλογο φάρδος.

Ἐξ ἄλλου, μετὰ τὴς ἀμπιγιέ μπλούζες, πὺ εἶναι, καθὼς εἴπαμε,
τόσο τῆς μόδας ὅταν φοροῦνται μετὰ ἀνάλογες φούστες.

Γίνονται ἴδιως ἀπὸ σταμπὰτα μεταξωτὰ καὶ ἔχουν πολλὰ ντραπαρίσμα-
τα, εὐθύγραμμα καὶ διαγώνια.

Ἡ χαμηλὴ μανικοκόλλησι εἶναι κ' ἐδὼ πολὺ τῆς μόδας μετὰ φαρδεῖα τὴ
μασγάλη. Τὸ μανίκι εἶναι μακρὸ ἢ τρουά-κάρ.

Οἱ ἀκόμη πιὸ ἀμπιγιέ μπλούζες ἔχουν στοργγγυλὰ ντεκολτέ καὶ διόλου
μανίκια.

Γι' αὐτὲς χρησιμοποιοῦμε μεταξωτὰ μονόχρωμα σὲ ζωηρὲς ἀποχρώσεις.

Μὲ μιὰ τέτοια φούστα συν-
δυάζεται αρμονικά η θέ-
σα-μπολερό, που είναι ε-
λαφρώς βεσάζε πάνω από τη
μέση, όπου και σταματά το μακρὸς της.

Ένα εύθυγραμμο κούμπωμα τη συμπληρώνει, καθώς και ένας γιακάς
φαρδύτερος πρὸς τὰ πίσω και στενότερος μπροστά, που σχηματίζει μι-
κρό ανοίγμα.

Επί πλέον η θέσα-μπολερό στολίζεται με δύο κοφτές τσέπες πάνω
στο στήθος, μία στο κάθε πλάι, τὰ δὲ μανίκια της έχουν μακρὸς κατά τι
κοιμητήριο ἀπὸ τὸ γνωστὸ τρουά-κάρ.

Ένα τέτοιο ντε-πιές, που μένει πιστὸ στη χαρακτηριστική γραμμή της
μόδας, δίνει στη σιλουέτα κάτι τὸ πολὺ νεανικὸ καὶ κομψό.

Μετὰ τὸν κατεβαστὸ γιακά πὺ τὴν συμπληρώνει, φοριέ-
ται καὶ κλειστὴ καὶ ἀνοικτὴ.

Τὸ ἴδιο θὰ ἐπιδιώξουμε καὶ στὰ μανίκια. Ἐχουν ἓνα πουανιέ πὺ προε-
ξέχει στὸ πλάι καὶ εἶναι μακρὰ ἢ τρουά-κάρ σφίγγοντας λίγο τὸ κούμπωμα.

Οἱ φούστες, πὺ φοροῦμε μετὰ τὴς σεμιζιέ μπλούζες, ἀκολουθοῦν ἴδιως τὴν
ἴσια γραμμή.

Μ' ἓνα ἐλαφρὸ ἀέρα στὸς γοφούς δίνουν τὴν ἐντύπωσι ὅτι στενεύουν
πρὸς τὰ κάτω. Ἀλλὰ μιὰ πλαγιαστὴ πιέτα πίσω δίνει στὴ φούστα τὸ ἀ-
νάλογο φάρδος.

Ἐξ ἄλλου, μετὰ τὴς ἀμπιγιέ μπλούζες, πὺ εἶναι, καθὼς εἴπαμε,
τόσο τῆς μόδας ὅταν φοροῦνται μετὰ ἀνάλογες φούστες.

Γίνονται ἴδιως ἀπὸ σταμπὰτα μεταξωτὰ καὶ ἔχουν πολλὰ ντραπαρίσμα-
τα, εὐθύγραμμα καὶ διαγώνια.

Ἡ χαμηλὴ μανικοκόλλησι εἶναι κ' ἐδὼ πολὺ τῆς μόδας μετὰ φαρδεῖα τὴ
μασγάλη. Τὸ μανίκι εἶναι μακρὸ ἢ τρουά-κάρ.

Οἱ ἀκόμη πιὸ ἀμπιγιέ μπλούζες ἔχουν στοργγγυλὰ ντεκολτέ καὶ διόλου
μανίκια.

Γι' αὐτὲς χρησιμοποιοῦμε μεταξωτὰ μονόχρωμα σὲ ζωηρὲς ἀποχρώσεις.

Μὲ μιὰ τέτοια φούστα συν-
δυάζεται αρμονικά η θέ-
σα-μπολερό, που είναι ε-
λαφρώς βεσάζε πάνω από τη
μέση, όπου και σταματά το μακρὸς της.

Ένα εύθυγραμμο κούμπωμα τη συμπληρώνει, καθώς και ένας γιακάς
φαρδύτερος πρὸς τὰ πίσω και στενότερος μπροστά, που σχηματίζει μι-
κρό ανοίγμα.

Επί πλέον η θέσα-μπολερό στολίζεται με δύο κοφτές τσέπες πάνω
στο στήθος, μία στο κάθε πλάι, τὰ δὲ μανίκια της έχουν μακρὸς κατά τι
κοιμητήριο ἀπὸ τὸ γνωστὸ τρουά-κάρ.

Ένα τέτοιο ντε-πιές, που μένει πιστὸ στη χαρακτηριστική γραμμή της
μόδας, δίνει στη σιλουέτα κάτι τὸ πολὺ νεανικὸ καὶ κομψό.

Μετὰ τὸν κατεβαστὸ γιακά πὺ τὴν συμπληρώνει, φοριέ-
ται καὶ κλειστὴ καὶ ἀνοικτὴ.

Τὸ ἴδιο θὰ ἐπιδιώξουμε καὶ στὰ μανίκια. Ἐχουν ἓνα πουανιέ πὺ προε-
ξέχει στὸ πλάι καὶ εἶναι μακρὰ ἢ τρουά-κάρ σφίγγοντας λίγο τὸ κούμπωμα.

Οἱ φούστες, πὺ φοροῦμε μετὰ τὴς σεμιζιέ μπλούζες, ἀκολουθοῦν ἴδιως τὴν
ἴσια γραμμή.

Μ' ἓνα ἐλαφρὸ ἀέρα στὸς γοφούς δίνουν τὴν ἐντύπωσι ὅτι στενεύουν
πρὸς τὰ κάτω. Ἀλλὰ μιὰ πλαγιαστὴ πιέτα πίσω δίνει στὴ φούστα τὸ ἀ-
νάλογο φάρδος.

Ἐξ ἄλλου, μετὰ τὴς ἀμπιγιέ μπλούζες, πὺ εἶναι, καθὼς εἴπαμε,
τόσο τῆς μόδας ὅταν φοροῦνται μετὰ ἀνάλογες φούστες.

Γίνονται ἴδιως ἀπὸ σταμπὰτα μεταξωτὰ καὶ ἔχουν πολλὰ ντραπαρίσμα-
τα, εὐθύγραμμα καὶ διαγώνια.

Ἡ χαμηλὴ μανικοκόλλησι εἶναι κ' ἐδὼ πολὺ τῆς μόδας μετὰ φαρδεῖα τὴ
μασγάλη. Τὸ μανίκι εἶναι μακρὸ ἢ τρουά-κάρ.

Οἱ ἀκόμη πιὸ ἀμπιγιέ μπλούζες ἔχουν στοργγγυλὰ ντεκολτέ καὶ διόλου
μανίκια.

Γι' αὐτὲς χρησιμοποιοῦμε μεταξωτὰ μονόχρωμα σὲ ζωηρὲς ἀποχρώσεις.

Μὲ μιὰ τέτοια φούστα συν-
δυάζεται αρμονικά η θέ-
σα-μπολερό, που είναι ε-
λαφρώς βεσάζε πάνω από τη
μέση, όπου και σταματά το μακρὸς της.

Ένα εύθυγραμμο κούμπωμα τη συμπληρώνει, καθώς και ένας γιακάς
φαρδύτερος πρὸς τὰ πίσω και στενότερος μπροστά, που σχηματίζει μι-
κρό ανοίγμα.

Επί πλέον η θέσα-μπολερό στολίζεται με δύο κοφτές τσέπες πάνω
στο στήθος, μία στο κάθε πλάι, τὰ δὲ μανίκια της έχουν μακρὸς κατά τι
κοιμητήριο ἀπὸ τὸ γνωστὸ τρουά-κάρ.

Ένα τέτοιο ντε-πιές, που μένει πιστὸ στη χαρακτηριστική γραμμή της
μόδας, δίνει στη σιλουέτα κάτι τὸ πολὺ νεανικὸ καὶ κομψό.

Μετὰ τὸν κατεβαστὸ γιακά πὺ τὴν συμπληρώνει, φοριέ-
ται καὶ κλειστὴ καὶ ἀνοικτὴ.

Τὸ ἴδιο θὰ ἐπιδιώξουμε καὶ στὰ μανίκια. Ἐχουν ἓνα πουανιέ πὺ προε-
ξέχει στὸ πλάι καὶ εἶναι μακρὰ ἢ τρουά-κάρ σφίγγοντας λίγο τὸ κούμπωμα.

Οἱ φούστες, πὺ φοροῦμε μετὰ τὴς σεμιζιέ μπλούζες, ἀκολουθοῦν ἴδιως τὴν
ἴσια γραμμή.

Μ' ἓνα ἐλαφρὸ ἀέρα στὸς γοφούς δίνουν τὴν ἐντύπωσι ὅτι στενεύουν
πρὸς τὰ κάτω. Ἀλλὰ μιὰ πλαγιαστὴ πιέτα πίσω δίνει στὴ φούστα τὸ ἀ-
νάλογο φάρδος.

Ἐξ ἄλλου, μετὰ τὴς ἀμπιγιέ μπλούζες, πὺ εἶναι, καθὼς εἴπαμε,
τόσο τῆς μόδας ὅταν φοροῦνται μετὰ ἀνάλογες φούστες.

Γίνονται ἴδιως ἀπὸ σταμπὰτα μεταξωτὰ καὶ ἔχουν πολλὰ ντραπαρίσμα-
τα, εὐθύγραμμα καὶ διαγώνια.

Ἡ χαμηλὴ μανικοκόλλησι εἶναι κ' ἐδὼ πολὺ τῆς μόδας μετὰ φαρδεῖα τ

ΤΑ ΔΙΑΚΟΣΙΑ ΦΛΟΥΡΙΑ

ΜΙΑ φορά ήταν δυο φτωχά και κακότυχα αδέρφια. Και αποφάσισαν ο μικρότερος αδερφός να μπει σπύτι κι' ο μεγαλύτερος να πάει να δουλέψει. "Ετσι κι' έγινε. Ο μεγάλος άφισε το μικρό αδερφό του στο σπύτι και πήγε να δουλέψει σ' άλλη περιοχή, σ' ένα πλούσιο αφέντη.

Το αφεντικό όμως έκρινε δέχτηκε να δουλέψει κοντά του ως το καλοκαίρι αλλά με μία συμφωνία.

— Αν ως το καλοκαίρι, του είπε, θυμώση ο ένας από τους δυο μας, θα πληρώσει τον άλλο εκατό χρυσά φλουριά.

— Μα εγώ δεν έχω τόσα λεφτά, απάντησε ο εργάτης.

— Δεν πειράζει, του είπε ο πλούσιος αφέντης. Αντί λεφτά θα καθήσης να μου δουλέψεις δέκα χρόνια.

Στην αρχή ο εργάτης δέχτηκε αυτή τη συμφωνία. Κατόπιν όμως σκέφτηκε:

— Ότι και να συμβεί εγώ δεν πρόκειται να θυμώσω. Ή άτυχια και ή φτώχεια μ' έχει κάνει φιλόσοφο. Εκείνος όμως είναι πλούσιος και θα έχω σίγουρα ιδιοτροπίες. Γι' αυτό θα θυμώσω και θα μου δώσει τα εκατό φλουριά.

— Έτσι δέχτηκε. Το άλλο πρωί ο αφεντικός του τόν έστειλε να δουλέψει στα χωράφια του.

— Σήκω! του είπε. Πάρε το δρεπάνι και πήγαινε να θερίσης το σιτό, όπου θα φωτί-ζη και θα βλέπεις.

Ο εργάτης έκοβε σανό όλη την ημέρα. Το βράδυ όμως που γύρισε σπύτι του είπε ο αφέντης:

— Γιατί γύρισε πίσω;

— Γιατί; Δε βλέπεις; Ο ήλιος έδωσε.

— Τι σημασία έχει αυτό; Δεν είπαμε πως θα δουλέυεις ενόσω έχει φως και βλέπεις; Έδωσε ο ήλιος, άνατέλλει όμως το φεγγάρι. Κι' αυτό το φωτίζει!

— Και δε θα ξεκουραστώ καθόλου; ρώτησε εκπληκτικός ο εργάτης.

— Σε βλέπω να θυμώνεις, του είπε τότε ο αφέντης. Ή μήπως κάνω λάθος;

— Δε θυμώνω, μά είμαι κουρασμένος. Πρέπει να ξεκουραστώ λίγο, του αποκρίθηκε ο εργάτης.

Σε λίγο σηκώθηκε και πήγε να συνεχίσει πάλι τη δουλειά του. Δούλεψε ώπου έδωσε το φεγγάρι. Αλλά όταν ανέτειλε ξανά ο ήλιος ο εργάτης άπόλασε από την κουράση.

— Νά βράσω τα χωράφια σου, το ψωμί σου και τα λεφτά σου! έλεπε.

Μόλις ξεστύμωσε όμως αυτή τη βροσιά παραστάθηκε ξαφνικά μπροστά του ο αφέντης.

— Φαίνεται πως θυμώσες, του είπε. Μην ξεχνάς τη συμφωνία! Ή θα μου πληρώσεις εκατό φλουριά ή θα μου δουλέυεις δέκα χρόνια τζάμπα.

Ο εργάτης δεν ήξερε τί να κάνει. Σκέφτηκε, ξανασκέφτηκε και στο τέλος έδωσε του αφέντη μια απόδειξη για εκατό φλουριά και γύρισε στο σπύτι του απένταρος.

— Τι έκανες; τόν ρώτησε ο μικρός αδερφός του.

— Άστα! του απάντησε εκείνος. Και τού εξιστόρησε το πάθημά του.

— Μη στενοχωριέσαι, αδερφέ μου, τόν παρηγόρησε ο μικρός αδερφός. Μείνε έσύ στο σπύτι και θα πάω εγώ να δουλέψω σ' αυτόν τον παράενο αφέντη.

Πήγε λοιπόν και τόν βρήκε.

Ο αφέντης έκανε και σ' αυτόν την ίδια πρόταση: "Αν θυμώνε ή θα τού πληρώνε εκατό φλουριά ή θα τού δουλέυει δέκα χρόνια τζάμπα. Αν πάλι θυμώνε ο ίδιος θα πληρώνε στον εργάτη τα εκατό φλουριά και θα τόν αφήνει έλευθερο.

— Δε γίνεται να μεγαλώσουμε τόν ποσόν και τη δουλειά; ρώτησε ο εργάτης.

— Δηλαδή;

— Νά τά κάνουμε διακόσια τα φλουριά και είκοσι χρόνια τη δουλειά!

— Κι' αυτό γίνεται, απάντησε ο αφέντης.

Κι' αυτό γίνεται, απάντησε ο αφέντης.

Κι' αυτό γίνεται, απάντησε ο αφέντης.

Κι' αυτό γίνεται, απάντησε ο αφέντης.

Κι' αυτό γίνεται, απάντησε ο αφέντης.

Κι' αυτό γίνεται, απάντησε ο αφέντης.

— Τρελλάθηκες! τού φώναζε με θυμό και τού πήρε το ντουφέκι από τόν χέρι.

— Έτσι ο μικρότερος αδερφός έμεινε να δουλέψει στο κτήμα τού αφέντη.

Την άλλη μέρα βγήκε ο ήλιος, αλλά ο εργάτης συνέχισε τόν ύπνο του. Ο αφέντης έτρεξε και τόν ξύπνησε.

— Πήγε μεσημέρι κι' έσύ βρίσκεσαι ακόμα στο κρεβάτι; τού φώναζε.

— Θύμωσες; ρώτησε ο εργάτης, μόλις άνοιξε τά μάτια του.

— Γιατί να θυμώσω; άπόρησε ο αφέντης δαγκώνοντας τη γλώσσα του. Άπλωσ σου λέω να πας να θερίσης.

— Μη βιάζεσαι, αποκρίθηκε εκείνος μ' ένα χαμογεύσμα. Έχουμε καιρό.

— Έπιτέλους σηκώθηκε και άρχισε να βάζει τα παπούτσια του.

— Γρήγορα! τού φώναζε ο αφέντης νευρικά.

— Θύμωσες;

— Θύμωσες;

— Θύμωσες;

— Θύμωσες;

— Θύμωσες;

— Θύμωσες;

— Θύμωσες;

— Θύμωσες;

— Θύμωσες;

— Θύμωσες;

— Θύμωσες;

— Θύμωσες;

— Θύμωσες;

— Θύμωσες;

— Θύμωσες;

— Θύμωσες;

— Θύμωσες;

— Θύμωσες;

— Όχι, όχι... Σου λέω μόνο πως είναι πολύ άργα.

— Ά, έτσι; Πάντα μην ξεχνάς τη συμφωνία μας.

— Άποπυ να έτοιμαστή, πήγε μεσημέρι.

— Περίττο να πάω τώρα για δουλειά, έπτε τού αφέντη. Όλοι τρώνε! Άς καθήσουμε κι' έμεις να φάμε.

Γευμάτισαν κι' έπειτα ο εργάτης έπτε:

— Είμαστε δουλετάδες και πρέπει να κοιμώμαστε λιγάκι τόν μεσημέρι για ν' άνακτιήσουμε δυνάμεις.

Κι' άμέσως ξαπλώθηκε στο γρασιδί και κοιμήθηκε ως τόν βράδυ. Ήρθε τότε ο αφεντικός του και τού φώναζε:

— Σκοτεινιάσε, τόν ξέρεεις; Όλοι τέλειωσαν τη δουλειά τους και μόνο ή δική σου έμεινε άτελειωτή. Δεν ύποφέρεσαι!

Και άρχισε να τόν σκουντά.

Σε βλέπω να θυμώνεις, δεν είναι έτσι; ρώτησε ο εργάτης.

— Όχι, δε θυμώσω. Είπα μόνο ότι σκοτεινιάσε και πρέπει να γυρίσουμε σπύτι.

— Τότε τόν πράγμα διαφέρει. Άς πάμε.

Στό σπύτι πού έρτασαν, τούς περίμενε ένας έπισκοπής. Κι' ο αφέντης έστειλε τόν εργάτη τού να τού σφάξει ένα άρνι.

— Ποιά δ' άρα;

— Όποιο πάσης...

Ο εργάτης έφυγε άλλά σε λίγο έφτασαν τρέχοντας μερικοί χωριάτες.

— Ο εργάτης σου τρελλάθηκε! τού φώναξαν. Όποιο άρνι πάνει τόν σφάξει!

Ο αφέντης πετάχτηκε έξω από τόν σπύτι και είδε πως όλα τά άρνιά του τά είχε σφάξει.

Θύμωσε πολύ τότε και τού φώναζε:

— Τι έκανες, τρελλέ! Τώρα πρέπει να σε τιμωρήσω όπως σου άξιζει!

— Μα έσύ δε μου είπες να σφάξω όποιο άρνι πάσω; τού απάντησε άτάραχος. Βλέπω όμως ότι θυμώσες.

— Δε θυμώσω, λυπήθηκα μόνο πού έσφαξες όλα τ' άρνιά μου.

— Άρα; Άποφ δε θυμώσες, θα πάω να πιάσω δουλειά, αποκρίθηκε ο εργάτης.

Ο μικρότερος αδερφός δουλέυει έτσι μερικώς έδωμάδες όπου άπογοήτευσε τόν αφεντικό του και σκέφτηκε να βρή ένα τρόπο πού να τόν δώσει χωρίς να παραβή τη συμφωνία.

Έχαν συμφωνήσει να έρευνε από τόν κτήμα τού όταν θα λαλούσε ο κούκος. Δηλαδή την άνοιξη. Ήταν όμως ακόμα χειμώνας και για να έρθη ο κούκος χρειάζονταν να περάσουν άκόμα μερικοί μήνες. Ο αφέντης σκέφτηκε για λίγο και αποφάσισε να τόν ξεγελάσει ώστε να τόν κάνει να φύγει τώρα.

Πήρε τη γυναίκα του στο δάσος, την ανέβασε σ' ένα δέντρο, και της έπτε να κάνει τόν κούκο. "Υστερα έπέστρεψε στο σπύτι κι' έπτε τού εργάτη τού να πানে στο δάσος να κυνηγήσουν. Μόλις έφτασαν εκεί, ή γυναίκα τού αφέντη άρχισε να φωνάζει σαν τόν κούκο:

«Κούκου! κούκου!...»

— Ά! έκανε τόν αφεντικό του. Είσαι τυχερός! Φώναζε ο κούκος. Πρέπει, λοιπόν, να φύγεις και να γυρίσεις στο χωριό σου.

Ο έξυπνος εργάτης όμως κατάλαβε τόν παιχνιδιό τού έπαιζε ο αφέντης του.

— Μπα! έκανε τότε άνηκερος. Είναι δυνατόν ο κούκος να φανή τόν χειμώνα; Πρέπει, λοιπόν, να τόν σκοτώσω για να δώ τί πουλί είναι αυτό.

Και σήκωσε τόν ντουφέκι του να σημαδέψει τη γυναίκα τού αφέντη τού.

— Τρελλάθηκες! τού φώναζε εκείνος με θυμό, και τού πήρε τόν ντουφέκι απ' τόν χέρι.

— Βλέπω πάλι πως θυμώσες;

— Ναι, θυμώσα και πολύ μάλιστα! Πάμε να σ' απο πληρώσω τά διακόσια φλουριά, όπως συμφωνήσαμε, και να με άφήσει ήσυχο. Τώρα κατάλαβα τη σημασία της παλιάς παροιμίας πού λέει «όποιος σκάβει τόν άλλου τού τόν λαόκο πέφτει ο ίδιος μέσα».

— Έτσι ο μικρότερος αδερφός πήρε τά διακόσια φλουριά και γύρισε σπύτι. Κι' από τότε άρχισε ή καλή ζωή για τά δυο κακότυχα άδέρφια.

Ο Φοικέ άκούσθηκε ένα στενό μονοπάτι, πού φάραβαν σιγά-σιγά. Πρόσεξε πως ήταν χιλιόμετρα. Τέλος, λαχανιασμένος και μουσκεμένος στον ιδρώτα, έφτασε σ' ένα άπέραντο πλάτανο κι' αντίκρισε ένα θέαμα έντελώς άπροσδόκητο.

Στό σφανείο

Υπήρχε εκεί ένα μεγάλο μονόροφο οικόδομημα, από γερά μαδέρια, στεγασμένο με καλάμια. Πληθος άνθρωποι κάθε φύλης, όλοι όπλισμένοι με πελώρια μαχαίρια, έργάζονταν μέσα στο μεγάλο περίβολό του, τόν γεμάτο μουγκρητά, στεναγμούς άγωνίας, γέλια, βρισιές και βλαστήμιες.

Παντού έτρεχε αίμα, βάφοντας τούς τοίχους, τά χέρια και τά πρόσωπα τών ανθρώπων, τά ρούχα και τά μαχαίρια τους. Σχημάτιζε στο έδαφος μία κοκκινωπή λάσπη, βρωμερή, μέσα στην όποια τσαλαπατούσε όλος ο κόσμος.

Ο ΓΥΡΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

από ένα χαμίνι

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑΣ

Πάνω στην «Άσπραη» βρίσκονται τέσσερες κατάσκοποι και σαμποτέρ, μέλη της συμμορίας. Αυτοί προκάλεσαν τις ζημιές στις μηχανές και στα κανόνια τού πολεμικού. Προηγουμένως όμως, ένας απ' αυτούς χτύπησε άσχημα στο κεφάλι, σ' ένα δυστύχημα, κι' άπάνω στο παραλήρημα τού πυρετού τού φανέρωσε όλο τόν σχέδιο τών ληστοπειρατών για τήν καταβύθισι τού υπερωκεανείου. Τόν πολεμικό προσπάθησε τότε να προλάβη αυτό τόν έγκλημα, αλλά δε μπόρεσε. Μετά τήν καταβύθισι, ο όρικε φώναζε τή λέξη «Σαντιάγο», για να τήν άκούσουν απ' τόν πολεμικό και να καταλάβουν πως οι κακούργοι πήγαιναν σ' αυτή τήν πόλη. Όταν τόν πειρατικό φτεγήν στο Ρίο Γκραντέ, για ν' αποδιώξουν τούς δούλους, ο όρικε κι' ο Μεγαλειότατος δραπετεύουν. Οι πειραταί ξαναπιάζουν τόν άραπάκο, ενώ τά κύματα ριχνούν τόν άναίσθητο όρικε στην άκρογιαλιά.

Πάλι με τόν σκύλο

Σημέρωσε. Ή φουρτούνα είχε πέσει. Ο όρικε, άναίσθητος άκόμη στην άμυοδία, ένοιωσε ξαφνικά στο πρόσωπό του κάτι κρύο και υγρό. Άνοιξε τά μάτια του κι' είδε με έκπληξι πως ήταν τόν ρύγχος ενός πελώριου σκύλου.

Τόν έδω τραβήχτηκε πίσω, έδειξε τά δόντια του και γρύλλισε άπειλητικά. Έτοιμο να επιτεθή.

— Μπα, τί σ' έπιασε; τού έπτε ήρεμα ο Φοικέ. Έγώ σ' άγαπάω! Κρίμα πού δεν έχω να σου δώσω λίγη ζάχαρη... Πώς δε λένε, σκυλάκι μου; Άζωρ μπήκεις.

Μά ο ύποτιθέμενος Άζωρ, άδιαφορώντας γι' αυτά τά καλοπιάσματα, συσπειρώθηκε και πήδησε, για να πνίξει τόν χαμίνι.

— Άλλ; Ο Φοικέ δε βρίσκονταν ποτέ άπροετοίμη. Μά μία γρήγορη στροφή άπόφυγε τήν έπιθεση τού σκύλου κι' ύστερα τού κατάφερε στή πλευρά μ' ένα γερή κλωτσιά πού τόν έκανε να ορμήσει απ' τόν πόνο.

— Ένα λοιπόν, κάθισε φρόνιμα! έπτε. Στό λέω για τόν καλό σου!

Τά έδω επανέλαβε τόν έπιθέσι του. Μά ο Φοικέ είχε τραβήξει στο μεταξύ τόν μαχαίρι πού κρεμόταν στο πλευρό του. Κι' ο σκύλος κυλιόταν γάμω με τόν λαϊμό σκισμένο από μία λοξή μαχαίρι.

— Άχ, πρέπει λοιπόν να σκοτώνω διαρκώς; μουρμούρισε ο Φοικέ. Άποφ όμως είμαι ζωηρός, άς κυττάξω να ξεαναβρώ τόν αδερφό μου!

Μόλις είχε τελειώσει τή φράσι του, άκούστηκε κοντά του ένα γαύισμα.

— Συνέχεια άκούουμε; έπτε. Τί βρωμόπορς! Άν είναι τόσο άφύλεχτοι οι σκύλοι, φαντάζομαι τί θάνα οι άνθρωποι!

Σε λίγα δευτερόλεπτα, παραμέρισαν κάτι ψηλά χόρτα και φάνηκε ένας άνθρωπος με δερμά καλκόκομο, πού κρατούσε απ' τόν λουρί τόν ένα σκύλο όμοιο με τόν σκοτωμένο.

Βλέποντας τόν πτώμα τού ζώου, ο νεοφερμένος έξασπε σε ισπανικές βλαστήμιες, άκατανόητες για τόν Φοικέ.

— Ά θύμωσες γιατί έκοψα τόν λαϊμό τού κουταβιού σου; έπτε τόν παιδί. Μά τί ήθελες να κάνω; Θάβειλα να σ' έβλεπα στη θέσι μου... Όταν έχω κανείς τέτοια λυσσασμένα σκυλιά, τούς βάζει φιλέτωρ! Δεν έχετε λοιπόν έδώ άστυνομία;... όποτε μπήγει.

Ο άλλος άότισε μία στιγμή απ' τη φλυαρία του, μά ύστερα ξανάβλεπε τις φωνές, ενώ ο σκύλος γαύγισε μανιασμένα.

Τόν πράγμα θα τροβούσε σε μακρός, γιατί ο άγνωστος διατάζε, μπροστά στην άποφασιστική στάσι τού Φοικέ. Άλλά τόν παιδί, βλέποντας να φτάνουν και δυο άλλοι άντρες, θεώρησε φρονιμότερο να τόν βάλει στα πόδια.

— Άρμισε λοιπόν ίσια μπροστά και χάθηκε άναμέσα στα ψηλά χόρτα πού φύτρωναν κοντά στην άκροθαλάσσια. Οι άλλοι τόν κυνήγησαν, ορμήζοντας κι' άκολουθούμενοι απ' τόν σκύλο, πού τόν κρατούσε ο κυριός του απ' τόν λουρί. Θά δούμε άργότερα τόν λόγο αούτου τού άθροακοκυνηγού.

Ο Φοικέ άκούσθηκε ένα στενό μονοπάτι, πού φάραβαν σιγά-σιγά. Πρόσεξε πως ήταν χιλιόμετρα. Τέλος, λαχανιασμένος και μουσκεμένος στον ιδρώτα, έφτασε σ' ένα άπέραντο πλάτανο κι' αντίκρισε ένα θέαμα έντελώς άπροσδόκητο.

Στό σφανείο

Υπήρχε εκεί ένα μεγάλο μονόροφο οικόδομημα, από γερά μαδέρια, στεγασμένο με καλάμια. Πληθος άνθρωποι κάθε φύλης, όλοι όπλισμένοι με πελώρια μαχαίρια, έργάζονταν μέσα στο μεγάλο περίβολό του, τόν γεμάτο μουγκρητά, στεναγμούς άγωνίας, γέλια, βρισιές και βλαστήμιες.

Παντού έτρεχε αίμα, βάφοντας τούς τοίχους, τά χέρια και τά πρόσωπα τών ανθρώπων, τά ρούχα και τά μαχαίρια τους. Σχημάτιζε στο έδαφος μία κοκκινωπή λάσπη, βρωμερή, μέσα στην όποια τσαλαπατούσε όλος ο κόσμος.

Στό σφανείο

Υπήρχε εκεί ένα μεγάλο μονόροφο οικόδομημα, από γερά μαδέρια, στεγασμένο με καλάμια. Πληθος άνθρωποι κάθε φύλης, όλοι όπλισμένοι με πελώρια μαχαίρια, έργάζονταν μέσα στο μεγάλο περίβολό του, τόν γεμάτο μουγκρητά, στεναγμούς άγωνίας, γέλια, βρισιές και βλαστήμιες.

Παντού έτρεχε αίμα, βάφοντας τούς τοίχους, τά χέρια και τά πρόσωπα τών ανθρώπων, τά ρούχα και τά μαχαίρια τους. Σχημάτιζε στο έδαφος μία κοκκινωπή λάσπη, βρωμερή, μέσα στην όποια τσαλαπατούσε όλος ο κόσμος.

Στό σφανείο

Υπήρχε εκεί ένα μεγάλο μονόροφο οικόδομημα, από γερά μαδέρια, στεγασμένο με καλάμια. Πληθος άνθρωποι κάθε φύλης, όλοι όπλισμένοι με πελώρια μαχαίρια, έργάζονταν μέσα στο μεγάλο περίβολό του, τόν γεμάτο μουγκρητά, στεναγμούς άγωνίας, γέλια, βρισιές και βλαστήμιες.

Παντού έτρεχε αίμα, βάφοντας τούς τοίχους, τά χέρια και τά πρόσωπα τών ανθρώπων, τά ρούχα και τά μαχαίρια τους. Σχημάτιζε στο έδαφος μία κοκκινωπή λάσπη, βρωμερή, μέσα στην όποια τσαλαπατούσε όλος ο κόσμος.

Στό σφανείο

Υπήρχε εκεί ένα μεγάλο μονόροφο οικόδομημα, από γερά μαδέρια, στεγασμένο με καλάμια. Πληθος άνθρωποι κάθε φύλης, όλοι όπλισμένοι με πελώρια μαχαίρια, έργάζονταν μέσα στο μεγάλο περίβολό του, τόν γεμάτο μουγκρητά, στεναγμούς άγωνίας, γέλια, βρισιές και βλαστήμιες.

Παντού έτρεχε αίμα, βάφοντας τούς τοίχους, τά χέρια και τά πρόσωπα τών ανθρώπων, τά ρούχα και τά μαχαίρια τους. Σχημάτιζε στο έδαφος μία κοκκινωπή λάσπη, βρωμερή, μέσα στην όποια τσαλαπατούσε όλος ο κόσμος.

Στό σφανείο

Υπήρχε εκεί ένα μεγάλο μονόροφο οικόδομημα, από γερά μαδέρια, στεγασμένο με καλάμια. Πληθος άνθρωποι κάθε φύλης, όλοι όπλισμένοι με πελώρια μαχαίρια, έργάζονταν μέσα στο μεγάλο περίβολό του, τόν γεμάτο μουγκρητά, στεναγμούς άγωνίας, γέλια, βρισιές και βλαστήμιες.

Παντού έτρεχε αίμα, βάφοντας τούς τοίχους, τά χέρια και τά πρόσωπα τών ανθρώπων, τά ρούχα και τά μαχαίρια τους. Σχημάτιζε στο έδαφος μία κοκκινωπή λάσπη, βρωμερή, μέσα στην όποια τσαλαπατούσε όλος ο κόσμος.

Στό σφανείο

Υπήρχε εκεί ένα μεγάλο μονόροφο οικόδομημα, από γερά μαδέρια, στεγασμένο με καλάμια. Πληθος άνθρωποι κάθε φύλης, όλοι όπλισμένοι με πελώρια μαχαίρια, έργάζονταν μέσα στο μεγάλο περίβολό του, τόν γεμάτο μουγκρητά, στεναγμούς άγωνίας, γέλια, βρισιές και βλαστήμιες.

Παντού έτρεχε αίμα, βάφοντας τούς τοίχους, τά χέρια και τά πρόσωπα τών ανθρώπων, τά ρούχα και τά μαχαίρια τους. Σχημάτιζε στο έδαφος μία κοκκινωπή λάσπη, βρωμερή, μέσα στην όποια τσαλαπατούσε όλος ο κόσμος.

Στό σφανείο

Υπήρχε εκεί ένα μεγάλο μονόροφο οικόδομημα, από γερά μαδέρια, στεγασμένο με καλάμια. Πληθος άνθρωποι κάθε φύλης, όλοι όπλισμένοι με πελώρια μαχαίρια, έργάζονταν μέσα στο μεγάλο περίβολό του, τόν γεμάτο μουγκρητά, στεναγμούς άγωνίας, γέλια, βρισιές και βλαστήμιες.

Παντού έτρεχε αίμα, βάφοντας τούς τοίχους, τά χέρια και τά πρόσωπα τών ανθρώπων, τά ρούχα και τά μαχαίρια τους. Σχημάτιζε στο έδαφος μία κοκκινωπή λάσπη, βρωμερή, μέσα στην όποια τσαλαπατούσε όλος ο κόσμος.

ΠΑΙΔΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Βιάζε δεμένα με σκονιά απ' τά κέρατα έφταναν ένα-ένα, τρομαγμένα, με τά ρουθούνια δάανοιχα, δέχοντας μία μαχαίρια στή βάσι τού κρανίου κι' έπειτα άμέσως, κερανοβόλημένα. Άλλοι εργάτες τάπιαναν τότε, τά γδέρνοντας, τά κοιμάτιζαν. Άμέτρητα σκυλιά καταβόρθιζαν τά σπλάχνα τους.

Ο Φοικέ κατάλαβε πως βρίσκονταν σ' ένα «σαλαδέρω». Έχει άκούσει συχνά να γίνεται λόγος γι' αυτά τά σφαγεία τής Νοτίου Άμερικής.

— Εγώ πεθαινω τής πείνας-έπτε με τόν νοτ-ένα έδώ μέσα ύπάρχουν έκατοντάδες τόννοι κρέας! Δε φαντάζομαι να μού άρνηθούνε ένα μπιφτέκι... Έμπρός, άς μπουέ με-σαι! Άλλωστε, όποι και γάνα, φτάνουν αούτ' πού με κυνηγάει!

Μήκε πραγματικά στο «σαλαδέρω». Ήταν έξαντλημένος, πεινασμένος. Κανείς δεν τόν πρόσεξε, μέσα σ' όλον εκείνο τόν κόσμο.

Προχώρησε μ' άφέλεια προς τόν «καπατάζ», πού κανίζε με μεγαλοπρέπεια, επιβλέποντας τά «πέονια» (εργάτες) του. Εκείνος τόν κύταζε άγέρωχα και τόν ρώτησε βάνουσα τί ήθελε.

— Ένα μπιφτέκι, απάντησε τόν παιδί

Ο τόνος του ήταν παγωμένος κι' άπειλητικός.

— Σκοτώστε τους! Σκοτώστε τους! ούρλιαζαν με μανία τα «πρόνια».

— Διαθέτω έντεκα σφαίρες! "Υστερα θα δουλέψω το μαχαίρι μου... Σκεφθήτε, όσο είναι καιρός ακόμη.

— Θάνατος!... Θάνατος!...

— Πάει καλά! Τώρα θα μάθετε τι αξίζουν δυο Γάλλοι!

Ο «καπατάς», πειραγμένος στο φιλότιμό του, άρμησε και θέλησε ν' άρπάξει τον άγριο στο άπ' τη μπότα, για να τον πετάξει απ' τ' άλογο του. Μά δέχθηκε μία κλωτσιά στα μούτρα, που του ξεριζώσε δυο δόντια και τον πέταξε τρία μέτρα μακριά.

— Πάει ο ένας! είπε ο καθ'αλλάρη.

— Μπαράβο! φώναξε ο Φρικέ. Οι δυο μας, μαζί με τ' άλογο και σας που τραβάει άγριες τακουριές, θα τους συγυρίσουμε μία χαρά!

Άρχισε πραγματικά μία τρομερή επίθεση. Οι κλωτσιές του άλόγου τράνταζαν την πόρτα, σπάζανε δυο σανίδες της.

— Πύρι!

Ο Φρικέ πυροβόλησε... κι' όπως ήταν φυσικό, άπότυχε.

Ο άγνωστος όμως, με δυο σφαίρες άπανάκτες χάμω δυο αντίπαλους του.

— Πάρτε πίσω το ρεβόλβερ σας, του είπε ο Φρικέ. Με μένα, θα πάνε χαμένες οι σφαίρες.. Κρατάτε σεις τ' άπόστασι αυτούς τους χαμαλάδες, κι' εγώ θ' άνοίξω την πόρτα.

Μά, ενώ έτοιμαζότανε να πηδήσει από τ' άλογο, η πόρτα έσπασε έπιτέλους.

— Δεν είν' άνάγκη, του είπε ο άγνωστος. Ο δρόμος είν' έλεύθερος...

Δέκα άλογα περιμεναν άπ' έξω, φορτωμένα με τ' άτρόφιμα και τ' άλλα έφόδια της κατασκήνωσής του άγνωστου.

— Ξέρεις ιππασία; ρώτησε εκείνος το μικρό.

— Τα καταφέρνω να κρατιέμαι στη σέλλα!

— Καλά! Την κοιλιά προς τα κάτω!

Τ' άλογο με το διπλό φορτίο άρμησε έξω σαν βέλος. Τ' άλλα, ύπακούοντας σ' ένα σφύριγμα του κυρίου τους, άκολούθησαν.

Ένα θαυμάσιο άσπρο άλογο κάλπαζε δίπλα στο Φρικέ. Έκείνος έβουψε έλαφρά, το άρπαξε άπ' τη χαίτη, γλύστρησε και βρέθηκε καθισμένος στη ράχη του.

— Καλά τα καταφέρω! φώναξε.

— Δεν ξεμπλέκαμε ακόμη. Θα μάς κυνηγήσουνε, σίγουρα... είπε ο άγνωστος. Είσαι Γάλλος λοιπόν; Κι' πού το ίδιο... Μά τί γύρευες μέσα στο εσπάλδερο;

— Έίκανα το άτίρω του Κόσμου! άπάντησε ο Φρικέ με καμφορά.

Ο καινούργιος φίλος

Τρέσανε έτσι ως δυο ώρες. Σ' όλο αυτό το διάστημα, δεν άνταλλάξανε παρά λίγες λέξεις.

Ο Φρικέ δεν ήταν σπουδαίος καθ'αλλάρης. Όσοσσο κατάρθανε να κρατιέται στη ράχη του άλόγου του.

Ο σύντροφός του κάλπαζε μ' όλη του την άνεση, κανίζοντας συγχρόνως το ταίγρο του.

Ήταν ένας νέος ψηλός, γεροδεμένος κι' ήλιοκαμένος, με χέρια λεπτά αλλά περιποιημένα σαν γυναικεία. Φαινόταν 25 ως 26 χρονών. Είχε μάτια μεγάλα, μαύρα και λαμπρά. Το γλυκό χαμόγέλο του μετρίαζε τη σκληρή έκφρασι της φυσιογνωμίας του.

Όλη η εμφάνισή του έδειχνε άνθρωπο που ένδιαφερότανε πολύ για την καλαισθησία και την κομωτότητα του. Το ντύσιμό του ήταν ένα μίγμα εύρωπαικού κοστούμιού και της συνηθισμένης στολής των «γκαουτσος».

Ο Φρικέ, που τον βαρύνιζε η πείνα, άρχισε να βρισκί άτελείωτη την ώρα που περνούσε 'Αναρωτιότανε μ' άγωνία πότε θα τρώγανε έπιτέλους...

Καθώς είχαν λιγοστέψει τώρα την ταχύτητα τους, άποφάσισε να διακόψει τη σιωπή.

— Σας είπα πριν πως κάνω το άτίρω του Κόσμου, άρχισε. Μά ο λόγος που μπήκα στο σφαγείο, ήταν για να φάω ένα μπιφτέκι...

Πρέπει να σας εξομολογηθώ ότι έχω τριάντα ώρες να βάλω κάτι στο στομάχι μου, και μού φαίνεται πως ο κόσμος γύριζε!

— Διάβολε! Γιατί δεν τόλμενες πρωύτερα;...

Μά, πάρε προσωρινά μία γαλέτα... ίσα-ίσα για να μην πεθάνω της πείνας!

Ο Φρικέ άρπαξε τη γαλέτα, που ήταν σκληρή σαν κεραμίδι, κι' άρχισε να την τραγανίζει.

— Όταν τελείωσης, θα τ'α πούμε, πρόσθεσε ο καινούργιος του φίλος. Μ' άρέσει πολύ!

— Και σεις τ' ίδιοι! άπάντησε ο Φρικέ, μπουκωμένος. Είσατε γερό παλληκάρι... πάνω κάτω σαν τον κύρ-Αντρέ και το γιατρό.

— Ποιοι είν' αυτοί;

— Δυο καλοί φίλοι μου... 'Α, άν ήμασταν κι' οι τέσσερις μαζί, θα κυριεύαμε εύκολα το καράβι και θα έλευθερώναμε το μικρό!

— Άγαπήτε μου σύντροφε, μιάς με αινίγματα. Μαντεύω όωστός άπ' τα λόγια σου πως ένδιαφέρεσαι για κάποιον αιχμάλωτο, που τον κρατάνε σε κάποιο πλοίο... Για να μη χάνουμε την ώρα μας, θα μπορούσες να μού εξηγήσεις, πρ'όγοντας συγχρόνως. Μά να είσαι σύντομος!

— Μάλιστα.

Κι' ο Φρικέ, χωρίς να πάψη να μασάη, διηγήθηκε την ιστορία του στον καινούργιο φίλο του. Έκείνος τον άκουσε με προσοχή, χωρίς

— Έναρες, λοιπόν την καλή σου πράξι σήμερα;

— Ναι, μπαμπά! Ξανάβαλα στο συρτάρι της καμάς το εισοσάρι, που της πήραες χθές το βράδυ!...

— Μάλιστα.

Κι' ο Φρικέ, χωρίς να πάψη να μασάη, διηγήθηκε την ιστορία του στον καινούργιο φίλο του. Έκείνος τον άκουσε με προσοχή, χωρίς

— Έναρες, λοιπόν την καλή σου πράξι σήμερα;

— Ναι, μπαμπά! Ξανάβαλα στο συρτάρι της καμάς το εισοσάρι, που της πήραες χθές το βράδυ!...

— Μάλιστα.

Κι' ο Φρικέ, χωρίς να πάψη να μασάη, διηγήθηκε την ιστορία του στον καινούργιο φίλο του. Έκείνος τον άκουσε με προσοχή, χωρίς

— Έναρες, λοιπόν την καλή σου πράξι σήμερα;

— Ναι, μπαμπά! Ξανάβαλα στο συρτάρι της καμάς το εισοσάρι, που της πήραες χθές το βράδυ!...

— Μάλιστα.

Κι' ο Φρικέ, χωρίς να πάψη να μασάη, διηγήθηκε την ιστορία του στον καινούργιο φίλο του. Έκείνος τον άκουσε με προσοχή, χωρίς

— Έναρες, λοιπόν την καλή σου πράξι σήμερα;

— Ναι, μπαμπά! Ξανάβαλα στο συρτάρι της καμάς το εισοσάρι, που της πήραες χθές το βράδυ!...

— Μάλιστα.

Κι' ο Φρικέ, χωρίς να πάψη να μασάη, διηγήθηκε την ιστορία του στον καινούργιο φίλο του. Έκείνος τον άκουσε με προσοχή, χωρίς

— Έναρες, λοιπόν την καλή σου πράξι σήμερα;

— Ναι, μπαμπά! Ξανάβαλα στο συρτάρι της καμάς το εισοσάρι, που της πήραες χθές το βράδυ!...

— Μάλιστα.

Κι' ο Φρικέ, χωρίς να πάψη να μασάη, διηγήθηκε την ιστορία του στον καινούργιο φίλο του. Έκείνος τον άκουσε με προσοχή, χωρίς

— Έναρες, λοιπόν την καλή σου πράξι σήμερα;

— Ναι, μπαμπά! Ξανάβαλα στο συρτάρι της καμάς το εισοσάρι, που της πήραες χθές το βράδυ!...

— Μάλιστα.

Κι' ο Φρικέ, χωρίς να πάψη να μασάη, διηγήθηκε την ιστορία του στον καινούργιο φίλο του. Έκείνος τον άκουσε με προσοχή, χωρίς

— Έναρες, λοιπόν την καλή σου πράξι σήμερα;

— Ναι, μπαμπά! Ξανάβαλα στο συρτάρι της καμάς το εισοσάρι, που της πήραες χθές το βράδυ!...

— Μάλιστα.

Κι' ο Φρικέ, χωρίς να πάψη να μασάη, διηγήθηκε την ιστορία του στον καινούργιο φίλο του. Έκείνος τον άκουσε με προσοχή, χωρίς

— Έναρες, λοιπόν την καλή σου πράξι σήμερα;

— Ναι, μπαμπά! Ξανάβαλα στο συρτάρι της καμάς το εισοσάρι, που της πήραες χθές το βράδυ!...

— Μάλιστα.

Κι' ο Φρικέ, χωρίς να πάψη να μασάη, διηγήθηκε την ιστορία του στον καινούργιο φίλο του. Έκείνος τον άκουσε με προσοχή, χωρίς

— Έναρες, λοιπόν την καλή σου πράξι σήμερα;

— Ναι, μπαμπά! Ξανάβαλα στο συρτάρι της καμάς το εισοσάρι, που της πήραες χθές το βράδυ!...

— Μάλιστα.

Κι' ο Φρικέ, χωρίς να πάψη να μασάη, διηγήθηκε την ιστορία του στον καινούργιο φίλο του. Έκείνος τον άκουσε με προσοχή, χωρίς

— Έναρες, λοιπόν την καλή σου πράξι σήμερα;

— Ναι, μπαμπά! Ξανάβαλα στο συρτάρι της καμάς το εισοσάρι, που της πήραες χθές το βράδυ!...

— Μάλιστα.

Κι' ο Φρικέ, χωρίς να πάψη να μασάη, διηγήθηκε την ιστορία του στον καινούργιο φίλο του. Έκείνος τον άκουσε με προσοχή, χωρίς

— Έναρες, λοιπόν την καλή σου πράξι σήμερα;

— Ναι, μπαμπά! Ξανάβαλα στο συρτάρι της καμάς το εισοσάρι, που της πήραες χθές το βράδυ!...

— Μάλιστα.

Κι' ο Φρικέ, χωρίς να πάψη να μασάη, διηγήθηκε την ιστορία του στον καινούργιο φίλο του. Έκείνος τον άκουσε με προσοχή, χωρίς

— Έναρες, λοιπόν την καλή σου πράξι σήμερα;

— Ναι, μπαμπά! Ξανάβαλα στο συρτάρι της καμάς το εισοσάρι, που της πήραες χθές το βράδυ!...

— Μάλιστα.

Κι' ο Φρικέ, χωρίς να πάψη να μασάη, διηγήθηκε την ιστορία του στον καινούργιο φίλο του. Έκείνος τον άκουσε με προσοχή, χωρίς

— Έναρες, λοιπόν την καλή σου πράξι σήμερα;

— Ναι, μπαμπά! Ξανάβαλα στο συρτάρι της καμάς το εισοσάρι, που της πήραες χθές το βράδυ!...

— Μάλιστα.

Κι' ο Φρικέ, χωρίς να πάψη να μασάη, διηγήθηκε την ιστορία του στον καινούργιο φίλο του. Έκείνος τον άκουσε με προσοχή, χωρίς

— Έναρες, λοιπόν την καλή σου πράξι σήμερα;

— Ναι, μπαμπά! Ξανάβαλα στο συρτάρι της καμάς το εισοσάρι, που της πήραες χθές το βράδυ!...

— Μάλιστα.

Κι' ο Φρικέ, χωρίς να πάψη να μασάη, διηγήθηκε την ιστορία του στον καινούργιο φίλο του. Έκείνος τον άκουσε με προσοχή, χωρίς

— Έναρες, λοιπόν την καλή σου πράξι σήμερα;

— Ναι, μπαμπά! Ξανάβαλα στο συρτάρι της καμάς το εισοσάρι, που της πήραες χθές το βράδυ!...

— Μάλιστα.

Κι' ο Φρικέ, χωρίς να πάψη να μασάη, διηγήθηκε την ιστορία του στον καινούργιο φίλο του. Έκείνος τον άκουσε με προσοχή, χωρίς

— Έναρες, λοιπόν την καλή σου πράξι σήμερα;

— Ναι, μπαμπά! Ξανάβαλα στο συρτάρι της καμάς το εισοσάρι, που της πήραες χθές το βράδυ!...

— Μάλιστα.

Κι' ο Φρικέ, χωρίς να πάψη να μασάη, διηγήθηκε την ιστορία του στον καινούργιο φίλο του. Έκείνος τον άκουσε με προσοχή, χωρίς

— Έναρες, λοιπόν την καλή σου πράξι σήμερα;

— Ναι, μπαμπά! Ξανάβαλα στο συρτάρι της καμάς το εισοσάρι, που της πήραες χθές το βράδυ!...

— Μάλιστα.

Κι' ο Φρικέ, χωρίς να πάψη να μασάη, διηγήθηκε την ιστορία του στον καινούργιο φίλο του. Έκείνος τον άκουσε με προσοχή, χωρίς

— Έναρες, λοιπόν την καλή σου πράξι σήμερα;

— Ναι, μπαμπά! Ξανάβαλα στο συρτάρι της καμάς το εισοσάρι, που της πήραες χθές το βράδυ!...

— Μάλιστα.

Κι' ο Φρικέ, χωρίς να πάψη να μασάη, διηγήθηκε την ιστορία του στον καινούργιο φίλο του. Έκείνος τον άκουσε με προσοχή, χωρίς

— Έναρες, λοιπόν την καλή σου πράξι σήμερα;

— Ναι, μπαμπά! Ξανάβαλα στο συρτάρι της καμάς το εισοσάρι, που της πήραες χθές το βράδυ!...

— Μάλιστα.

Κι' ο Φρικέ, χωρίς να πάψη να μασάη, διηγήθηκε την ιστορία του στον καινούργιο φίλο του. Έκείνος τον άκουσε με προσοχή, χωρίς

— Έναρες, λοιπόν την καλή σου πράξι σήμερα;

— Ναι, μπαμπά! Ξανάβαλα στο συρτάρι της καμάς το εισοσάρι, που της πήραες χθές το βράδυ!...

— Μάλιστα.

Κι' ο Φρικέ, χωρίς να πάψη να μασάη, διηγήθηκε την ιστορία του στον καινούργιο φίλο του. Έκείνος τον άκουσε με προσοχή, χωρίς

— Έναρες, λοιπόν την καλή σου πράξι σήμερα;

— Ναι, μπαμπά! Ξανάβαλα στο συρτάρι της καμάς το εισοσάρι, που της πήραες χθές το βράδυ!...

— Μάλιστα.

Κι' ο Φρικέ, χωρίς να πάψη να μασάη, διηγήθηκε την ιστορία του στον καινούργιο φίλο του. Έκείνος τον άκουσε με προσοχή, χωρίς

— Έναρες, λοιπόν την καλή σου πράξι σήμερα;

— Ναι, μπαμπά! Ξανάβαλα στο συρτάρι της καμάς το εισοσάρι, που της πήραες χθές το βράδυ!...

— Μάλιστα.

Κι' ο Φρικέ, χωρίς να πάψη να μασάη, διηγήθηκε την ιστορία του στον καινούργιο φίλο του. Έκείνος τον άκουσε με προσοχή, χωρίς

— Έναρες, λοιπόν την καλή σου πράξι σήμερα;

— Ναι, μπαμπά! Ξανάβαλα στο συρτάρι της καμάς το εισοσάρι, που της πήραες χθές το βράδυ!...

— Μάλιστα.

Κι' ο Φρικέ, χωρίς να πάψη να μασάη, διηγήθηκε την ιστορία του στον καινούργιο φίλο του. Έκείνος τον άκουσε με προσοχή, χωρίς

— Έναρες, λοιπόν την καλή σου πράξι σήμερα;

— Ναι, μπαμπά! Ξανάβαλα στο συρτάρι της καμάς το εισοσάρι, που της πήραες χθές το βράδυ!...

— Μάλιστα.

Κι' ο Φρικέ, χωρίς να πάψη να μασάη, διηγήθηκε την ιστορία του στον καινούργιο φίλο του. Έκείνος τον άκουσε με προσοχή, χωρίς

— Έναρες, λοιπόν την καλή σου πράξι σήμερα;

— Ναι, μπαμπά! Ξανάβαλα στο συρτάρι της καμάς το εισοσάρι, που της πήραες χθές το βράδυ!...

— Μάλιστα.

Κι' ο Φρικέ, χωρίς να πάψη να μασάη, διηγήθηκε την ιστορία του στον καινούργιο φίλο του. Έκείνος τον άκουσε με προσοχή, χωρίς

— Έναρες, λοιπόν την καλή σου πράξι σήμερα;

— Ναι, μπαμπά! Ξανάβαλα στο συρτάρι της καμάς το εισοσάρι, που της πήραες χθές το βράδυ!...

— Μάλιστα.

Κι' ο Φρικέ, χωρίς να πάψη να μασάη, διηγήθηκε την ιστορία του στον καινούργιο φίλο του. Έκείνος τον άκουσε με προσοχή, χωρίς

— Έναρες, λοιπόν την καλή σου πράξι σήμερα;

— Ναι, μπαμπά! Ξανάβαλα στο συρτάρι της καμάς το εισοσάρι, που της πήραες χθές το βράδυ!...

— Μάλιστα.

Κι' ο Φρικέ, χωρίς να πάψη να μασάη, διηγήθηκε την ιστορία του στον καινούργιο φίλο του. Έκείνος τον άκουσε με προσοχή, χωρίς

— Έναρες, λοιπόν την καλή σου πράξι σήμερα;

— Ναι, μπαμπά! Ξανάβαλα στο συρτάρι της καμάς το εισοσάρι, που της πήραες χθές το βράδυ!...

— Μάλιστα.

Κι' ο Φρικέ, χωρίς να πάψη να μασάη, διηγήθηκε την ιστορία του στον καινούργιο φίλο του. Έκείνος τον άκουσε με προσοχή, χωρίς

— Έναρες, λοιπόν την καλή σου πράξι σήμερα;

— Ναι, μπαμπά! Ξανάβαλα στο συρτάρι της καμάς το εισοσάρι, που της πήραες χθές το βράδυ!...

— Μάλιστα.

Κι' ο Φρικέ, χωρίς να πάψη να μασάη, διηγήθηκε την ιστορία του στον καινούργιο φίλο του. Έκείνος τον άκουσε με προσοχή, χωρίς

— Έναρες, λοιπόν την καλή σου πράξι σήμερα;

— Ναι, μπαμπά! Ξανάβαλα στο συρτάρι της καμάς το εισοσάρι, που της πήραες χθές το βράδυ!...

— Μάλιστα.

Κι' ο Φρικέ, χωρίς να πάψη να μασάη, διηγήθηκε την ιστορία του στον καινούργιο φίλο του. Έκείνος τον άκουσε με προσοχή, χωρίς

— Έναρες, λοιπόν την καλή σου πράξι σήμερα;

— Ναι, μπαμπά! Ξανάβαλα στο συρτάρι της καμάς το εισοσάρι, που της πήραες χθές το βράδυ!...

— Μάλιστα.

Κι' ο Φρικέ, χωρίς να πάψη να μασάη, διηγήθηκε την ιστορία του στον καινούργιο φίλο του. Έκείνος τον άκουσε με προσοχή, χωρίς

— Έναρες, λοιπόν την καλή σου πράξι σήμερα;

— Ναι, μπαμπά! Ξανάβαλα στο συρτάρι της καμάς το εισοσάρι, που της πήραες χθές το βράδυ!...

— Μάλιστα.

Κι' ο Φρικέ, χωρίς να πάψη να μασάη, διηγήθηκε την ιστορία του στον καινούργιο φίλο του. Έκείνος τον άκουσε με προσοχή, χωρίς

— Έναρες, λοιπόν την καλή σου πράξι σήμερα;

— Ναι, μπαμπά! Ξανάβαλα στο συρτάρι της καμάς το εισοσάρι, που της πήραες χθές το βράδυ!...

— Μάλιστα.

Κι' ο Φρικέ, χωρίς να πάψη να μασάη, διηγήθηκε την ιστορία του στον καινούργιο φίλο του. Έκείνος τον άκουσε με προσοχή, χωρίς

— Έναρες, λοιπόν την καλή σου πράξι σήμερα;

— Ναι, μπαμπά! Ξανάβαλα στο συρτάρι της καμάς το εισοσάρι, που της πήραες χθές το βράδυ!...

— Μάλιστα.

Κι' ο Φρικέ, χωρίς να πάψη να μασάη, διηγήθηκε την ιστορία του στον καινούργιο φίλο του. Έκείνος τον άκουσε με προσοχή, χωρίς

— Έναρες, λοιπόν την καλή σου πράξι σήμερα;

— Ναι, μπαμπά! Ξανάβαλα στο συρτάρι της καμάς το εισοσάρι, που της πήραες χθές το βράδυ!...

— Μάλιστα.

Κι' ο Φρικέ, χωρίς να πάψη να μασάη, διηγήθηκε την ιστορία του στον καινούργιο φίλο του. Έκείνος τον άκουσε με προσοχή, χωρίς

— Έναρες, λοιπόν την καλή σου πράξι σήμερα;

— Ναι, μπαμπά! Ξανάβαλα στο συρτάρι της καμάς το εισοσάρι, που της πήραες χθές το βράδυ!...

— Μάλιστα.

Κι' ο Φρικέ, χωρίς να πάψη να μασάη, διηγήθηκε την ιστορία του στον καινούργιο φίλο του. Έκείνος τον άκουσε με προσοχή, χωρίς

— Έναρες, λοιπόν την καλή σου πράξι σήμερα;

— Ναι, μπαμπά! Ξανάβαλα στο συρτάρι της καμάς το εισοσάρι, που της πήραες χθές το βράδυ!...

— Μάλιστα.

Κι' ο Φρικέ, χωρίς να πάψη να μασάη, διηγήθηκε την ιστορία του στον καινούργιο φίλο του. Έκείνος τον άκουσε με προσοχή, χωρίς

— Έναρες, λοιπόν την καλή σου πράξι σήμερα;

— Ναι, μπαμπά! Ξανάβαλα στο συρτάρι της καμάς το εισοσάρι, που της πήραες χθές το βράδυ!...

— Μάλιστα.

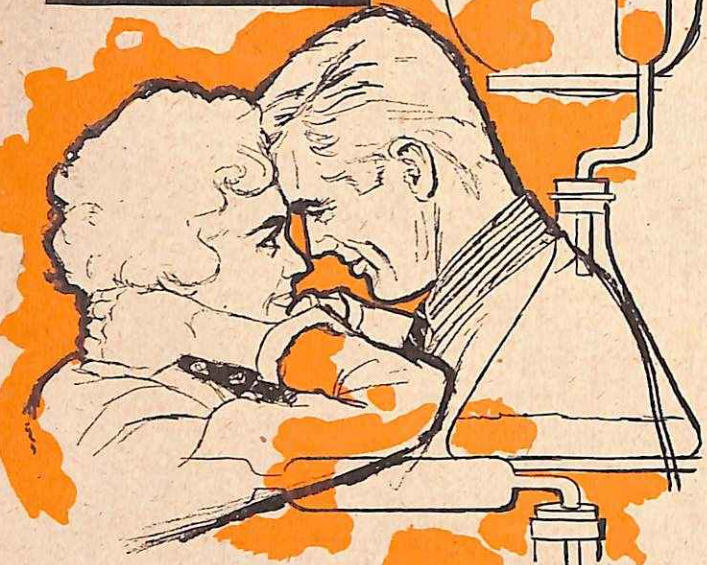
Κι' ο Φρικέ, χωρίς να πάψη να μασάη, διηγήθηκε την ιστορία του στον καινούργιο φίλο του. Έκείνος τον άκουσε με προσοχή, χωρίς

— Έναρες, λοιπόν την καλή σου πράξι σήμερα;

— Ναι, μπαμπά! Ξανάβαλα στο συρτάρι της καμάς το εισοσάρι, που της πήραες χθές το βράδυ!...

— Μάλιστα.

— Μή μου χαλάς τὸ χα-
τῆρι... τοῦ εἶπε ἡ Μπρέντα,
πλησιάζοντας τὸ πρόσωπό
της στὸ δικό του.

Ο ΟΡΡΟΣ Τῆς ἀλήθειας

— ΜΑ, χρυσή μου Μπρέντα, σοῦ εἶπα πὺς
δὲν εἶμαι ἀκόμα σὺγχρονο γιὰ τὰ ἀπο-
τελέσματα τοῦ ὁρροῦ! διαμαρτυρήθηκε ὁ
Τζέο.

— Μὴν εἶσαι τόσο μετριώδης! Εἶπε γελῶντας
ἡ γυναῖκά του. Πρὶν ἀπὸ μιά ἐβδομάδα, μὴν
ἀναγγεῖλες ἐνθουσιασμένως πὺς ἀνακάλυψες ἕ-
να ὕγρο ποὺ ἀναγκάζει ὅποιον τὸ πιῇ νὰ λή-
ψῃ τὴν ἀλήθεια... Δὲ σοῦ ζητάω σπουδαία ἡρά-
γισμα: Ὑποσχέθηκες στὶς φίλες μου νὰ τοὺς
προσφέρω ἀπὸ μιά γουλιὰ στὸ πάρτυ, ποὺ δι-
νοῦμε ἀπόψε. Δὲ μπορῶ νὰ τὶς ἀπογοητέω.

— Ἀγάπη μου, δὲν ἔχω κάνει ἀκόμα ἀόκε-
τὰ πειράματα... ἐπείμεινε ὁ Τζέο. Κι ὅστερα, ὁ
ὁρρός μου μπορεῖ νὰ χρειάζεται κάποια τελειο-
ποίησι... Στὸ κάτω-κάτω, δὲν εἶμαι παρὰ ἕνας
ἀπλὸς χημικός, κι' ὅχι καμμιὰ μεγαλοφυΐα. Ὑ-
πὸς νὰ πέφτω ἔξω.

— Μή μου χαλάς τὸ χατῆρι... μουρμούρισε ἡ
Μπρέντα, πλησιάζοντας τὸ χαρούμενο πρόσωπίκι
της στὸ δικό του.

Ὁ Τζέο ἀναστενάζει. Εἶχε κηρύξει.
Ἦταν γεγονός πὺς δὲν εἶχε βεβαιωθῇ ἀκό-
μα γιὰ τὴν ἰκανότητά του ὁρροῦ, ποὺ εἶχε ἔ-
φευρε. Ἦξερε, βέβαια, ὅτι δὲν ὑπῆρχε περιπτώ-
σι νὰ προκαλέσῃ καμμιὰ ὀργανικὴ βλάβη. Ὑ-
πὸς ἀπ' τοὺς θοηδούς του, ποὺ τὸν εἶχε δοκι-
μάσει, εἶχε ἀπολογιστῇ πρᾶγματι δὲν θὰ
τάλανε ποτέ. Ὁ ἴδιος ὅμως ὁ Τζέο δὲν τὸν
εἶχε δοκιμάσει στὸν ἑαυτὸ του.

Εἶχε φέρε ἕνα μικρὸ μπουκαλάκι στὸ σπῆτι,
μὲ τὸ σκοπὸ νὰ τὸ πιῇ κάποια μέρα ποὺ θάβει-
πει ἡ γυναίκα του — γιὰτὶ τὸν τρώμαζε ἡ σκέ-
ψι ὅτι μποροῦσε νὰ τὴν ἀποκαλύψῃ ἀριεμένα
παραστρατήματα του...

Ὅχι πὺς ἦταν κανένας ἀπιστος σύζυγος, ἀλ-
λὰ εἶχε κάνει μερικὲς σκανδαλίες. Εἶχε χάσει
20 δολλάρια στὰ χαρτιά, ἐνῶ εἶχε ὑποσχεθῇ
στὴ Μπρέντα νὰ μὴν ξαναπαίξῃ. Μὰ τὸ χειρότε-
ρο ἀπ' ὅλα ἦταν τὸ φιλὶ ποὺ εἶχε δώσει στὴ
Μάρτσια, τὴ γραμματέα του, μιά κοπέλλα προ-
κλητικὴ σὰν στὰρ τοῦ ἰταλικοῦ κινηματογράφου.
Δὲν εἶχε κἀν καταλάβῃ πὺς ἔγινε νὰ τὴν ἀρ-
πάξῃ στὴν ἀγκαλιά του ἐκεῖνο τ' ἀπόγευμα...
Ἦταν μιά στιγμή ἀδυναμίας του, ποὺ τὴν εἶχε
προκαλέσει ἡ Μάρτσια, μὲ τὸ ὕψος καὶ τὴν σὺ-
σταση.

Βέβαια, δὲν εἶχε συνέχεια τὸ φιλὶ αὐτό. Ὁ
Τζέο εἶχε ζητήσει ἀμέσως συγγνώμην ἀπ' τὴ Μάρ-
τσια, κι' ἐκεῖνη τοῦ εἶχε ὑποσχεθῇ πὺς θάπαυε
νὰ φορᾷ κοντές φοῶντες κι' ἀνοιχτὰ μπλουζά-
κια...

Ἄν τὴν ἡμέρα, ὁ Τζέο ἦταν ἀναποφάσιτος.
Δὲν ἤθελε νὰ χαλάσῃ τὸ χατῆρι της γυναίκας
του, ἀλλὰ δὲν ἤθελε καὶ νὰ διακινδυνεύῃ πη-
γαίνοντας της τὸν ὁρροῦ τῆς ἀλήθειας.

Στὸ τέλος, πῆρε τὴν ἀπόφασίν του...
Ὁι φίλες της Μπρέντα μαζεύθηκαν νωρὶς στὸ
σπῆτι της, τ' ἀπόγευμα. Ἦσαν ὅλες νέες γυναί-
κες, ποὺ δὲν εἶχαν περσιόσσει ἀπὸ δυο-πρία
χρόνια παντρεμένες.

Ὅταν ὁ Τζέο μπῆκε στὴ σάλλα, κρατῶντας
σὰ χέρι τὸ ἕνα μπουκαλάκι, τὸν ὑποδέχθηκαν
μὲ χαρούμενες φωνές καὶ χειροκροτήματα.

Ἡ Μπρέντα τὸν φίλησε, ἱκανοποιημένη. Πῆ-
ρε ὅστερα τὴ μπουλιὰ καὶ πρόσφερε στὶς φίλες

δὲν ἔφταιγε ἡ φλυαρία τους ἀλλ' ὁ ὁρρός!
Ἡ μὴν ποὺ δὲ μιλοῦσε, ἀν καὶ εἶχε δοκι-
μάσει τὸ ὕγρο, ἦταν ἡ Μπρέντα.

Σὲ μιά στιγμή, γύρισε κι' εἶπε στὸν ἄντρα
της:

— Ἡ σειρά σου νὰ πάρῃς μέρος στὸ πει-
ραμα.

— Μὰ τὸ μπουκαλάκι ἔδειξε! παρατήρησε ὁ
Τζέο.

— Δὲν πειράζει, θὰ σοῦ φέρω ἄλλο, εἶπε χα-
μογελῶντας ἡ Μπρέντα.

Ἐἴην ποινὴ! Κατάλαβε πὺς πρόκειται γιὰ
σκέτο νερό καὶ πᾶν νὰ φέρῃ κι' ἄλλο ἀπ' τὴ
θρύση! σκέφτηκε ὁ χημικός. Μπορῶ νὰ περὶ-
φρονέωμαι πὺς ἔχω ἐξυπνῇ γυναίκα!

Ἡ Μπρέντα ἐξαγορεύσει σὲ δυο λεπτά, κρα-
τώντας ἕνα γεμάτο ποτηράκι, ποὺ ὁ ἄντρας της
τ' ἔδειξε ἀδίστακτα.

Μόνον ὅταν τὸ εἶχε πιὰ καταπιῇ, κατάλαβε τὸ
λάθος του: Τὸ ὕγρο αὐτὸ δὲν ἦταν νερό, ἀλλ'
ὁ ὁρρός ποὺ εἶχε φέρε ὁ ἴδιος στὸ σπῆτι καὶ
τὸν εἶχε ἐξαλείψει!

Κύτταξε κατατρομαγμένος τὴν γυναίκα του,
καὶ τὸ γλυκὸ της χαμόγελο τοῦ φάνηκε σὰν
ἡλιόλουστο πρωῒνὸ πᾶνω στὸ γαλάζιο οὐρανὸ
τῶν ματιῶν της. Ἦταν, ἕνα γοητευτικὸ, ἀκα-
τανήκτο χαμόγελο... κι' ὁ Τζέο δὲ μπόρεσε νὰ
τοῦ ἀντισταθῇ!

— Σ' ἀγαπᾷ, Μπρέντα! ἄκουσε νὰ λήῃ ἡ
φωνή του καθαρά. Ἀγαπᾷ κάθε τὸ δικό σου,
ἀκόμα καὶ τὰ ἐλαττώματά σου... Εἶσαι ἡ ζωή
μου, ὁ κόσμος μου. Χωρὶς ἐσένα, τίποτα δὲ θὰ
ἦταν διαφορετ. Εἶσαι ὁ καλὸς μου ἀγγελος!
Εἶπε κι' ἄλλα πολλά, τὸ ἴδιο ποιητικὰ ἑρω-
τόλογα, χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ...

Κι' ὅταν ἐπιτέλους συνήλθε καὶ σταμάτησε,
εἶχε καταλάβῃ δυο πράγματα: Πρῶτον, ὅτι ὁ
ὁρρός του δὲν εἶχε καμμιὰ ἐνέργεια, ἀφοῦ δὲν
τὸν εἶχε ἀναγκάσει νὰ μιλήσῃ οὔτε γιὰ τὴ
Μάρτσια οὔτε γιὰ τὴν ἀγαπημένη του. Καὶ δεύ-
τερον, ὅτι ὑπῆρχε κατὶ δυνατώτερο ἀπ' ὅλα τὰ
φάρμακα, τοὺς ὁρρούς καὶ τὰ φίλτρα, ποὺ κά-
νει τὸν ἄνθρωπο νὰ λήῃ τὴν ἀλήθεια: ἡ ἀ-
γάπη!

P. FONTAIN

— Τρίτα μ' ἕνα, συνάδελφε!

Λιοντάρια τοῦ δάσους ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΛΟΥΒΑΣ

Ἐξημερώνονται εὐκολώτερα
ἀπὸ τίς τίγρεις

ΤΑ σήμερὶν λιοντάρια προέρχονται ἀπὸ σχε-
δὸν ἀπὸ τὴν Ἀφρική. Ἀλλοτε, ὅμως, δὲν
ἦσαν ἀγνωστά στὴν Εὐρώπη. Τὸ καλούμενο
ελιοντάρι τὸν σπηλαίων τὸ γνωρίζομε ἀπὸ πο-
λυάριθμα τεμάχια τοῦ σκελετοῦ του, ποὺ βρέ-
θηκαν σὲ διάφορα μέρη καὶ ἀπὸ τίς ὀχι λι-
γώτερο πολυάριθμες παραστάσεις του, ποὺ εἶ-
χαν φτιαχθῇ πάνω σὲ βράχους ἀνθρώπων τῆς λι-
θίνης ἐποχῆς.

Οἱ παλαιοντολόγοι, ὥστόσο, δὲ συμφωνοῦν ἀν-
πρόκειται γιὰ γνήσια λιοντάρια, ἢ γιὰ ζῶα ποὺ
εἶχαν μεγαλύτερη συγγένεια μὲ τίς τίγρεις. Μπο-
ροῦμε νὰ υποθέσωμε, ὅμως, ὅτι στὰ νότια μέρη
τῆς Εὐρώπης ἤξεραν τὰ λιοντάρια ἀκόμη καὶ
στὸς ἱστορικοὺς χρόνους. Δὲν ἐξηγεῖται διαφο-
ρετικὰ ἢ ὑπάρχει τῆς ἐπιρροῆς τῶν λεόντων στὰ
ἀνάκτορα τῶν Μυκηνῶν. Ἐξομολογῶμεν ὅτι οἱ γκα-
μήλες τοῦ Ξέρξη ὑπέφεραν ὀχι λίγο ἀπὸ τίς ἐπι-
θέσεις τῶν λιονταριῶν, στὴν περιοχὴ τοῦ Ἀθῶ.

Τὰ λιοντάρια ἀφθονοῦσαν ἐπίσης στὴν Ἀσία
πρὶν ἀπὸ μερικὸς αἰῶνες. Παραχώρησαν, ὅμως
τὴ θέσι τους σιγά-σιγά στὴν τίγρη, ποὺ μοι-
νᾷται θεωρεῖται ὡς ζῶο τῶν θερμῶν κλιμάτων, προέρ-
χεται ἀπὸ τὸ βορρᾶ, ἀπὸ ὅπου μετανάστευσε πρὸς
τὸ νότο σὲ σχετικά πρόσφατὴ ἐποχὴ. Ἡ ἐξάρ-
κισι τῶν λιονταριῶν ἀπὸ τὴν Ἀσίαν κι' ἡ ἐπι-
κράτησι τῶν τίγρεων ἐφείλεται κυρίως στὴν ὁλ-
γαλγὴ τῶν περιβάλλοντος. Τὰ δυο αὐτὰ θῆρια
ζοῦν ὑπὸ διαφορετικὲς συνθήκες τὸ καθεῖνα καὶ
γι' αὐτὸ δὲν συνυπάρχουν ποτέ στὴν ἴδια περιοχὴ.

Τὸ βασίλειο τῆς τίγρης εἶναι τὰ πυκνὰ δά-
ση. Τὸ λιοντάρι, ἀντίθετα, προτιμᾷ τὴ μέτρια
βλάστησι, ὅπου βρίσκει τὴ λεία του: ἀντιλόπες,
ζέμπρους, καμηλοπαρδάλεις, στρουθοκαμήλους
κλπ. Ὁ ἄνθρωπος, ὅμως, ἐξαπλώνοντας διαρ-
κῶς ἐξάφινε τὴ μέτρια βλάστησι, ποὺ τὴν ἀντι-
κατέστησε μὲ πόλεις καὶ χωράφια καὶ σεδάσθηκε
μόνο τὰ πυκνὰ δάση, ὅπου ζοῦν ἀκόμα οἱ τίγρεις.
Τὰ λιοντάρια, ἀντίθετα, ἀναγκάστηκαν νὰ με-
ταναστεύουν νοτιώτερα καὶ σήμερὰ δὲν ξεπερνοῦν
τὴ νότια γραμμὴ τῆς Σαχάρης. Ἐλαττώματα λιοντά-
ρια παραμένουν καὶ στίς Ἰνδίες, κυρίως στὴν πε-
ριοχὴ τῆς Μπαρῶντας.

Τὸ λιοντάρι, στὴν ἀκμὴ τῆς ἡλικίας του, ζυ-
γίζει 180 κιλά καὶ τὸ μήκος του φθάνει τὰ 2
μ. 10. Μπορεῖ νὰ πηδῇ σὲ ὕψος 4 μέτρων καὶ
τρέχει μὲ ταχύτητα 80 χιλιομέτρων τὴν ὥρα. Σπα-
νιώτατα, ὅμως, κυνηγᾷ τὴ λεία του. Προτιμᾷ
νὰ παραμονεύῃ καὶ νὰ πέφτῃ θανάτικα πάνω της.
Ἡ μέθοδος τοῦ λιονταριοῦ γιὰ νὰ σκοτώνῃ τὸ
θῆμα του, εἶτε γιὰ ζῶο πρόκειται, εἶτε γιὰ ἄν-
θρωπο, εἶναι ἀπλή καὶ κεραυνοβόλος. Στριγγεῖ
τὸ ἄνδρα ἀπὸ τὰ μπροστὰ πόδια στὸ λαῖμό του ὅ-
μως καὶ μὲ τὸ ἄλλο τραβᾷ ἀπὸτομα τὸ κε-
φάλι πρὸς τὰ πίσω. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ τοῦ σπᾶ-
ζει τὴ σπονδυλικὴ στήλῃ στὸ ὕψος τοῦ λαιμοῦ.
Κατόπιν ἀρχίζει νὰ τὸ καταβροχιλίζει.

Τὸ λιοντάρι ἔχει ἐξαιρετικὰ ἀνεπτυγμένες τὴν
ὄρασι καὶ τὴν ἀκοή. Διακρίνει τὸ ἴδιο καλά τὴν
ἡμέρα ὅσο καὶ μέσθ ἀπὸ μισοσκοτάδι. Ἡ ὄραση
αὐτὴ, ἀντίθετα, εἶναι πολὺ ἀσθενής.

Γιὰ τὸ λιοντάρι, ἐκεῖνο ποὺ ἀποκαλοῦμε ἀγρίο-
τητα εἶναι ἕνα πράγμα δόλπετα φυσικό. Γιὰ νὰ
ζήσῃ ἔχει ἀνάγκη νὰ φάῃ ἄλλα ζῶα. Δὲ μπορεῖ
νὰ καταλάβῃ τὸν πόνο του, οὔτε νὰ ἐνδισφραγῇ
γι' αὐτόν. Σὲ μερικὲς περιπτώσεις, ἡ θηλυκὴ, εἶ-
ναι ἐξαιρετικὰ στοργικὴ μὲ τὴν ἀνδρικήν, μὲ τὰ πό-
δια τῆς ἕνα ζῶο καὶ τὸ κρατᾷ ζωντανό, γιὰ
νὰ μπορέσῃ νὰ τὸ μικρὰ της νὰ τὸ καταπαράσῃ.

Οἱ ἐπιθέσεις λιονταριῶν ἐναντὶν ἀνθρώπων εἶ-
ναι σπάνιες. Αὐτὴ τὴν προτίμησι τὴ δεικνύουν συνή-
θως μερικὰ γερασμένα λιοντάρια, ποὺ δὲν ἔχουν
πιὰ τὴ δύναμιν νὰ τὰ βάλουν μὲ ἄλλα ζῶα. Προ-
τιμοῦν τότε τὸν ἄνθρωπο, ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ τρέξῃ
γρήγορα γιὰ νὰ γλυτώσῃ καὶ ποὺ ἡ ἀντίστασι
αὐτοῦ εἶναι πολὺ μικρὴ. Αὐτὴ ἡ προτίμησι γίνεται
κατόπιν συνήθεια.

Τὰ λιοντάρια ἐξαφανίζονται βαθμιαία στὴν ἑ-
ποχὴ μας. Ἡ ἐξάφινισι τους ἐφείλεται στὴ συ-
στηματικὴ καταδίωξι ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους καὶ
στὴν ἐπέκτασι τοῦ πολιτισμοῦ σὲ περιοχές, ποὺ
ἀποτελοῦσαν ἄλλοτε τὸ βασίλειό τους.

Ἐκεῖνο ποὺ θὰ φανῇ παράξενο εἶναι ὅτι τὰ
λιοντάρια ἐξημερώνονται εὐκολώτερα ἀπὸ τίς τί-
γρεις, τὰ ζαγκουάρ καὶ τοὺς πάνθηρες. Ἡ περὶ-
πτωση λιονταριῶν ποὺ ζοῦν ἐλευθέρως μέσα στὰ
σπῆτια δὲν εἶναι σπάνια. Ἐξημερώματα λιοντάρια
βρίσκονται ἄλλοτε στὴν Αἴγυπτο, ὅπου ὁ λαὸς
τὰ λάτρευε σὰν θεούς. Στὸ παρελθόν, ἐξ ἄλλου,
οἱ «νεγκοῦς» τῆς Ἀθῆσινίας εἶδαν ἀκρόασεις
περιστοιχιζόμενοι ἀπὸ μιά τιμητικὴ φρουρὰ ποὺ
ἀπετελεῖτο ἀποκλειστικὰ ἀπὸ λιοντάρια. Τὰ θῆ-
ρια αὐτὰ, ὥστόσο, δὲν πειράζον ποτέ κανένα.

Ἐνα λιοντάρι μπορεῖ νὰ φτάσῃ ὡς τὴν ἡλικία
τῶν 30 χρόνων. Τὰ λιοντάρια ποὺ βρίσκονται σή-
μερὰ στὰ ἱπποδρόμια εἶναι ὅλα ἑθρία τῆς κλού-
δας. Γεννήθηκαν, δηλαδὴ, μέσα στὴν κλούδα, ἀ-
πὸ γονεῖς ποὺ εἶχαν ἐπίσης γεννηθῇ ἐκεῖ κλπ.
Ἔτσι τὰ θῆρια δὲν ἐνστικτικὰ αὐτῶν τῶν λιονταριῶν
εἶναι πολὺ ἐξασθενημένα, πράγμα ποὺ ἐπιτρέπει
στὸς θῆριοδασμοτὲς νὰ τὰ ἐξουσιάζουν ἀπόλυτα
καὶ νὰ τὰ συνθιζοῦν σὲ διάφορα γυμνάσματα.
Τὰ λιοντάρια αὐτὰ θὰ ἐπιζήσουν πιθανόν ἀπὸ
τοὺς συντρόφους τους ποὺ ζοῦν ἀκόμη σὲ ἀγρία
κατάστασι.

Ὁ πασίγνωστος στοὺς παλιούς ἀναγνώστες μας Δρ. Κάμα ἀνέλαβε καὶ πάλι νὰ σᾶς παρουσιάσῃ σὲ κάθε τεῦχος μας
ἕνα ἐβδομαδιαῖο ὥροσκοπιο, ποὺ θὰ σᾶς βοηθᾷ νὰ διοργανώσετε καλύτερα τὴ ζωὴ σας, ἐκμεταλλευόμενοι τίς εὐκαι-
ρίες καὶ ἀποφεύγοντας τοὺς κινδύνους ποὺ σᾶς ἀπειλοῦν. Οἱ δημοσιεύμενες προβλέψεις ἰσχύουν γιὰ τὴν χρονικὴ περίοδο

26 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ — 4 ΜΑΡΤΙΟΥ 1959

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ...

ΑΙΣΘΗΜΑΤΑ...

ΥΓΕΙΑ... ΤΥΧΗ...

* Ἄρης καὶ Ἡλῖος σᾶς ἐκθέτουν
σὲ δυσχέρειες, ἰδίως ἂν δὲν ἀκούσατε
τίς ὑπαγορεύσεις τῆς λογικῆς. * Τὴν
Παρασκευὴ 27 θὰ πάρετε μιά ἀπόφασι,
ἢ ὅποια σύντομα θὰ ἀποδοῦν καρποῦς.

ΚΡΙΟΣ: 22 Μαρτίου — 20 Ἀπριλίου
* Ζήλεια, μᾶλλον ἀδικαιολόγητη, θὰ
προκάλεσῃ ἀναμειλίχες στὸν αἰσθηματικὸ
τομέα. Οἱ χαρὲς πάντως δὲ θὰ λειψοῦν.
* Τὸ βράδυ τοῦ Σαββάτου 28 θὰ πε-
ράσῃ σὲ πολὺ εὐχάριστο περιβάλλον.

* Τὰ μάτια καὶ τὰ δόντια σας ἀπαι-
τοῦν ὅλη σας τὴν προσοχή. * Ἀποφύ-
γετε τὰ ταξίδια καὶ τίς περιπέτειες μετα-
κινήσεις. * Εὐνοϊκὲς μέρες τὸ Σάβ-
βατο 28 καὶ ἡ Κυριακὴ 1.

* Τὰ ἄστρα σᾶς ὠθοῦν σὲ ἔξοδα
γιὰ τὰ ὅποια θὰ μετανοήσετε. Ἀποφύ-
γετε τίς πολυέξοδες διασκεδάσεις καὶ
τὰ πρόσωπα ποὺ σᾶς παρακινοῦν σὲ
δαπάνες ποὺ ξεπερνοῦν τίς δυνάμεις σας.

ΤΑΥΡΟΣ: 21 Ἀπριλίου — 21 Μαΐου
* Ἡ μαγία σας νὰ ἐλέγχετε διαρ-
κῶς τοὺς ἄλλους σᾶς κάνει ἀντιπαθῇ.
Δὲ διατηρεῖ κανεὶς τὴν ἀγάπην ἐνὸς
προσώπου ἐφαρμόζοντας ἀνέναντί του
περιοριστικὰ ἢ καὶ τυραννικὰ μέσα.

* Τὸ κυκλοφορικὸ σύστημα εἶναι
κατὰ τίς μέρες αὐτὲς τὸ ἀδύνατο ση-
μεῖο τοῦ ὁργανισμοῦ σας. * Προφυλά-
χτε, ἰδίως ἂν στὴν περιοχὴ ὅπου μέ-
νετε ἔχη ἐμφανιστῇ κάποια ἐπιδημία.

* Ἀναπόφευκτες συγκρούσεις μὲ συν-
αδελφούς ἢ ἀνωτέρους. Δείξτε διαλ-
λακτικότητα γιὰ ν' ἀποφύγετε μιὰ ἐ-
πιδεινωσὴ τῆς καταστάσεως. * Οἱ οἰ-
κονομικὲς δυσχέρειες θάνατι παροδικές.

ΔΙΔΥΜΟΙ: 22 Μαΐου — 22 Ἰουνίου
* Πρόσωπο φιλικὸ εἶναι ἀνάγκη τῆς
ἐμπιστοσύνης σας καὶ σᾶς προβλεπεί. *
Ἀμφισβολίες καὶ ὑποψίες θὰ βάλλουν σὲ
κίνδυνον ἕνα πολὺ ἀσθημα. * Οἱ νέες
κατακτήσεις δὲ θὰ εἶναι βιώσιμες.

* Ἀποφύγετε τὴν ὑπερκόπωση, ἰδίως
κατὰ τὸ Σάββατοκύριακο. Θὰ βάλῃ σὲ
κίνδυνον τὴν υγείαν σας. * Προσέξτε κα-
τὰ τὴν περίοδο αὐτὴ τὰ ἀδύνατα ση-
μεῖα τοῦ ὁργανισμοῦ σας.

* Ἀπαιτεῖται ὑπομονή, γιὰτὶ θὰ συν-
εργαστῇ μὲ πρόσωπα, ποὺ θὰ σᾶς ζη-
τήσουν πολλὰ καὶ δὲ θὰ σᾶς συγχωρή-
σουν τὴν παραμικρὴ παρεκτροπή. * Πε-
ριορίστε τὰ ἔξοδά σας.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ: 23 Ἰουνίου — 23 Ἰουλίου
* Οἱ γυναῖκες ἰδίως θὰ εἶναι κατὰ
τὴν περίοδο αὐτὴ πολὺ εὐαίσθητες καὶ
προσέξτε τὴν τροφὴν σας καὶ ἀποφύγε-
τε, ὅτι μπορεῖ νὰ τὰ ἐρεθίσῃ. * Τυχε-
ρὸς ἀριθμὸς τὸ 2.

* Σηκῶτι καὶ ἔντερα εἶναι κατὰ
τὴν περίοδο αὐτὴ τὰ εὐαίσθητα σημεῖα.
Προσέξτε τὴν τροφὴν σας καὶ ἀποφύγε-
τε, ὅτι μπορεῖ νὰ τὰ ἐρεθίσῃ. * Τυχε-
ρὸς ἀριθμὸς τὸ 2.

* Θὰ καταστρέψετε μὲ μιὰ ἀδεξιό-
τητα μακροχρόνιες προσπάθειες. *
Προσπείρετε, ὥστε δὲ καὶ συγκρούσεις
μὲ τοὺς προϊσταμένους. * Κάποιο πε-
ριστατικὸν θὰ προκαλέσῃ ἀλλαγὴν.

ΛΕΩΝ: 24 Ἰουλίου — 23 Αὐγούστου
* Ὅλες σας οἱ ἐνέργειες σᾶς ὀδη-
γοῦν σ' ἕνα χωρίσιμό, ποὺ κατὰ βάθος
δὲ θέλετε. * Πρόσωπο, στὸ ὅποιο ἐμ-
πιστεύεστε μὲ μυστικὰ σας, χρησιμο-
ποιεῖ ὅτι μαθαίνει γιὰ νὰ σᾶς βλάψῃ.

* Ἀσάθεια στὴν υγείαν. Σᾶς ἀπει-
λοῦν μικροατυχήματα καὶ πτώσεις.
Μπορεῖτε μὲ λίγη προσοχὴ νὰ τ' ἀποφύ-
γετε. * Τὰ μάτια σας ἀπαιτοῦν νὰ ἐ-
πισκεφθῇ ἕνα ὀφθαλμίατρο.

* Ἀποφύγετε νὰ ἀναμειχθῇτε σὲ ὑ-
ποτις δουλειές, ἔστω καὶ ἂν σᾶς προ-
σφέρωνται γιὰ ἀντάλλαγμα δελεαστικῆς
ὑποσχέσεως ἢ καὶ χρήματα. * Θὰ χάσε-
τε μιὰ σπουδαία εὐκαιρία.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ: 24 Αὐγούστου — 23 Σεπτεμβρίου
* Ἡ περίοδος αὐτὴ θὰ σᾶς ἀφήσῃ
πολλὰ καὶ εὐχάριστα ἀναμνησεις. *
Δὲν πρέπει ν' ἀφήσετε ἐτεροφύλο πρό-
σωπο νὰ σᾶς ἐπηρεάσῃ ὑπὲρ τοῦ δέον. *
Ἐνα ψέμα σας θὰ ἀνακαλυφθῇ.

* Ἀϋνίες καὶ πονοκέφαλοι, ποὺ ὀ-
φείλονται σὲ κακὴ λειτουργία τοῦ πε-
πτικοῦ συστήματος. * Ἡ Δευτέρα 2
καὶ ἡ Τρίτη 3 θάνατι γεμάτες δυσχερεῖ-
ες καὶ δυσάρεστα ἀπρόοπτα.

* Συγκεντρώστε ὅλες σας τίς προ-
σπάθειες πρὸς μιὰ κατεύθυνσι καὶ μὴ
τίς διασκορπίζετε σὲ διάφορες κατευ-
θύνσεις συγχρόνως. * Ἡ ἀλλαγή ποὺ
ἐπιδιώκετε δὲ θὰ σᾶς ὠφελήσῃ.

ΖΥΓΟΣ: 24 Σεπτεμβρίου — 23 Ὀκτωβρίου
* Οἱ ἀνύπαντροι θὰ δοκιμάσουν κα-
τὰ τὴν περίοδο αὐτὴ πολλὰ καὶ εὐχά-
ριστα ἐκπλήξεις, ἐνῶ οἱ παντρεμένοι
θὰ δοῦν νύφη νὰ ἐμφανίζονται στὸν ὀ-
ρίζοντα τῆς συζυγικῆς τους εὐτυχίας.

* Προσέξτε τὰ νεφρά σας καὶ τὸ
ἀναπνευστικὸν σύστημα. * Ἀποφύγετε
τὴν ὑπερκόπωση καὶ φροντίστε νὰ κοι-
μάσαστε τοῦλάχιστον 8 ὥρες κάθε βρά-
δυ. * Ἀριθμὸς σας τὸ 7.

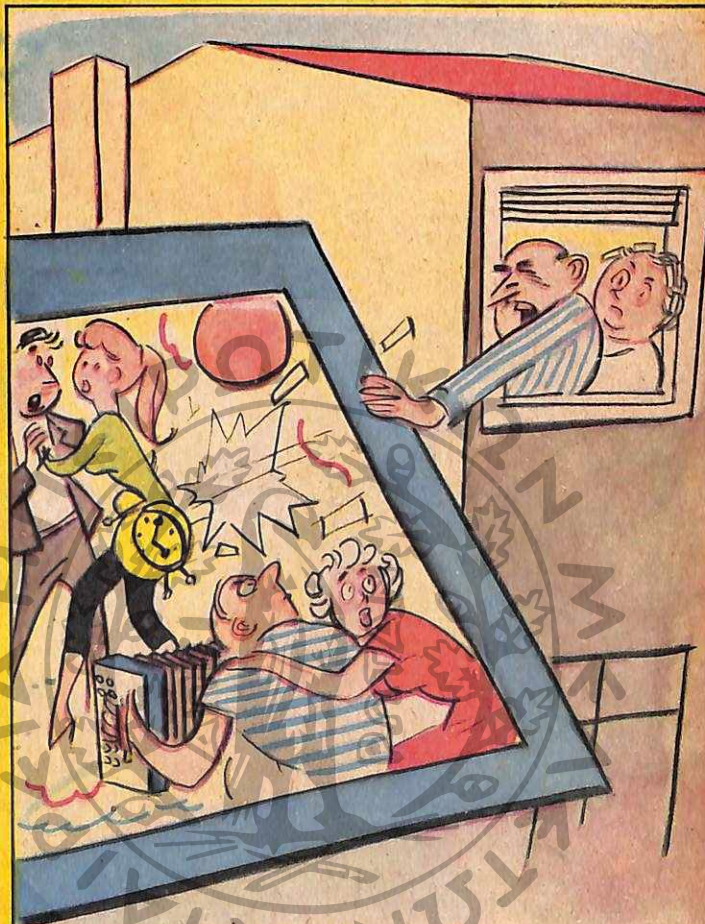
— Δεν τ' αφήνεις, ρε Κώστα, αυτά
τὰ κοῦα ἀστεία ἀπ' τὸ τηλέφωνο;

— "Όταν χορεύω μαζί σου, γυναίκα, ἔχω πάντα τὴν
ἐντύπωση πὼς πετάω!..."

— Γειά σου, κυριε πόλιςμαν... Δὲ μοῦ λές σέ
παρακαλῶ, ἐκεῖνα ἐκεῖ εἶναι τὰ πόδια μου;

— Πάρτε το γιὰ νὰ δῆτε ἐπὶ τέλους καὶ τί ὥρα
εἶναι!...